

Liahona

Cuvântări din cadrul Conferinței Generale

Președintele Nelson îi încurajează pe sfinți să-L asculte pe Domnul

Președintele Nelson prezintă Proclamația despre restaurare cu ocazia bicentenarului

Biserica adoptă un simbol care subliniază locul central al Salvatorului în Biserica Sa

Au fost susținute noi autorități generale-Cei Șaptezeci și Președinția generală a Tinerilor Băieți

Au fost anunțate 8 temple noi

În acest scop de Yongsung Kim

„Ne amintim, ne amintim întotdeauna, suferința lui Hristos și moartea Sa pentru a ispăși pentru păcatele noastre și sărbătorim cea mai minunată dintre duminici, ziua Domnului, în care El S-a ridicat din morți. Datorită învierii lui Isus Hristos, restaurarea are un scop, viața noastră muritoare are un scop și, în cele din urmă, chiar existența noastră are un scop.”

Vârstnicul D.Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Să împărtășim mesajul restaurării și al învierii”, p 113.

Sesiunea de sâmbătă dimineață

- 6 Mesaj de deschidere
Președintele Russell M. Nelson
- 8 Să nu perseverăm noi într-o cauză așa măreață?
Președintele M. Russell Ballard
- 12 Asigurarea unei judecăți drepte
Vârstnicul James R. Rasband
- 15 O chemare deosebit de nobilă
Joy D. Jones
- 18 Amintiri care definesc spiritual
Vârstnicul Neil L. Andersen
- 23 Profund în inima noastră
Douglas D. Holmes
- 27 Rugăciuni spuse având credință
Președintele Henry B. Eyring

Sesiunea de sâmbătă după-amiază

- 30 Susținerea autorităților generale, a autorităților zonei-Cei Șaptezeci și a oficanților generali ai Bisericii
Președintele Dallin H. Oaks
- 31 Raport al Departamentului pentru Audit al Bisericii, 2019
Kevin R. Jergensen
- 32 Scoaterea la lumină a Cărții lui Mormon
Vârstnicul Ulisses Soares
- 36 Veniți la Hristos – să trăim ca sfinți din zilele din urmă
Vârstnicul John A. McCune
- 38 O mărturie vie despre Hristos cel Viu
Episcopul Gérald Caussé
- 41 Gândiți-vă la bunătatea și măreția lui Dumnezeu
Vârstnicul Dale G. Renlund
- 45 Puterea Cărții lui Mormon în procesul de convertire
Vârstnicul Benjamin M. Z. Tai
- 48 O temelie bună pentru timpurile viitoare
Vârstnicul Gary E. Stevenson

Sesiunea de sâmbătă seară

- 52 Osana și aleluia – Isus Hristos cel Viu: cea mai importantă parte a restaurării și a Paștelui
Vârstnicul Gerrit W. Gong
- 56 Cum îi binecuvântează preoția pe tineri
Laudy Ruth Kaouk

- 58 Cum îi binecuvântează preoția pe tineri
Enzo Serge Petelo
- 60 Uniți în realizarea lucrării lui Dumnezeu
Jean B. Bingham
- 66 El merge înaintea noastră
Președintele Henry B. Eyring
- 69 Preoția lui Melhisedec și cheile
Președintele Dallin H. Oaks
- 72 Să deschidem cerurile pentru ajutor
Președintele Russell M. Nelson

Sesiunea de duminică dimineață

- 75 Împlinirea profeției
Vârstnicul Ronald A. Rasband
- 78 Ca ei să poată vedea
Bonnie H. Cordon
- 81 O strălucire perfectă a speranței
Vârstnicul Jeffrey R. Holland
- 84 „Să fie construită această casă în numele Meu”
Vârstnicul David A. Bednar
- 88 Ascultă-L!
Președintele Russell M. Nelson
- 92 Strigătul Osana
Președintele Russell M. Nelson

Sesiunea de duminică după-amiază

- 93 Marele plan
Președintele Dallin H. Oaks
- 96 Binecuvântarea revelației continue oferită profeților și a revelației personale care ne îndrumă viața
Vârstnicul Quentin L. Cook
- 101 Să găsim refugiu împotriva furtunilor vieții
Vârstnicul Ricardo P. Giménez
- 104 Veniți și faceți parte
Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf
- 107 Cele mai frumoase cămine
Vârstnicul L. Whitney Clayton
- 110 Să împărțim mesajul restaurării și al învierii
Vârstnicul D. Todd Christofferson
- 114 Să mergem înainte cu credință
Președintele Russell M. Nelson
- 64 Autoritățile generale și oficanții generali ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
- 116 Raport statistic, 2019
- 117 Știrile Bisericii
- 127 *Vino și urmează-Mă* – să învățăm din mesajele transmise în cadrul conferinței generale

São Paulo, Brazilia

A 190-a Conferință Generală Bianuală

Sesiunea de sâmbătă dimineață, 4 aprilie 2020

Conduce: președintele Dallin H. Oaks.

Rugăciunea de deschidere:

vârșnicul Richard J. Maynes

Rugăciunea de încheiere: Michelle Craig

Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului*. S-a interpretat: „Treză-te, voi, națiuni”, *Imnuri*, nr. 7; „Zorii apar”, *Imnuri*, nr. 1, aranjament Wilberg; „It Is Well with My Soul”, Spafford și Bliss, aranjament Wilberg; „Veniți, voi copii ai Domnului”, *Imnuri*, nr. 24; „Prima rugăciune a lui Joseph Smith”, *Imnuri*, nr. 20; „Come, Thou Fount of Every Blessing”, Robinson/inn popular american, aranjament Wilberg.

Sesiunea de sâmbătă după-amiază, 4 aprilie 2020

Conduce: președintele Henry B. Eyring

Rugăciunea de deschidere: Milton Camargo

Rugăciunea de încheiere:

vârșnicul Rubén V. Alliaud

Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului. S-a interpretat: „Pe vârful muntelui”, *Imnuri*, nr. 4, aranjament Wilberg; „Când citești scripturi prea sfinte”, *Imnuri*, nr. 177, aranjament Murphy; „Domnul este Rege!”, *Imnuri*, nr. 37; „Mântuitorul Israelului”, *Imnuri*, nr. 5, aranjament Wilberg.

Sesiunea de sâmbătă seară, 4 aprilie 2020

Conduce: președintele Dallin H. Oaks

Rugăciunea de deschidere:

vârșnicul Kyle S. McKay

Rugăciunea de încheiere: Cristina B. Franco

Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului. S-a interpretat: „Let Zion in Her Beauty Rise”, *Hymns*, nr. 41, aranjament Kasen; „Lumină blândă, condu-mă”, *Imnuri*, nr. 57, aranjament Wilberg; „Copil al Domnului”, *Imnuri*, nr. 191; „Voi, națiuni, veniți și-ascultați!”, *Imnuri*, nr. 168, aranjament Wilberg.

Sesiunea de duminică dimineață, 5 aprilie 2020

Conduce: președintele Dallin H. Oaks

Rugăciunea de deschidere:

vârșnicul Brook P. Hales

Rugăciunea de încheiere:

vârșnicul Peter M. Johnson

Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului. S-a interpretat: „Truth Eternal”, *Hymns*, nr. 4; „Ce traică temelie”, *Imnuri*, nr. 47, aranjament Wilberg; „Acesta e

Fiul Meu Preaiubit”, *Cântece pentru copii*, p. 143, aranjament Cardon; „Să ne bucurăm”, *Imnuri*, nr. 3; „Israel, Domnul te cheamă”, *Imnuri*, nr. 6, aranjament Wilberg; „Hosanna Anthem/Spiritul lui Dumnezeu”, Stephens și *Imnuri*, nr. 2, aranjament Stephens.

Sesiunea de duminică după-amiază, 5 aprilie 2020

Conduce: președintele Henry B. Eyring

Rugăciunea de deschidere:

vârșnicul Kevin R. Duncan

Rugăciunea de încheiere:

vârșnicul Lynn G. Robbins

Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului. S-a interpretat: „Laudă profetului”, *Imnuri*, nr. 21, aranjament Wilberg; „Acum apar zorii”, *Imnuri*, nr. 32, aranjament Murphy; „Trăiește-al meu Mântuitor”, *Imnuri*, nr. 86; „Mulțumim, Ție, Dumnezeu nostru”, *Imnuri*, nr. 13, aranjament Wilberg.

* Muzica pentru fiecare sesiune, sub îndrumarea unor dirijori diferiți și cu acompaniamentul unor organiști diferiți, a fost înregistrată anterior; imnul de încheiere a fost înregistrat de Corul Tabernacolului și alte șase coruri din Accra, Ghana; Mexico City, Mexic; Seul, Coreea de Sud, São Paulo, Brazilia; Frankfurt, Germania și Auckland, Noua Zeelandă.

Cuvântările din cadrul conferinței sunt disponibile pe Internet

Pentru a asculta sau viziona, pe Internet, cuvântările de la conferința generală, în multe limbi,

accesați conferințe.ChurchofJesusChrist.org și selectați o limbă. Cuvântările sunt disponibile, de asemenea, pe aplicația pentru dispozitive mobile Biblioteca Evangheliei. În general, înregistrările audio și video în limba engleză sunt disponibile, la centrele de distribuire, la șase săptămâni de la desfășurarea conferinței. Informații despre conferința generală în formate accesibile pentru membri cu dizabilități sunt disponibile pe disability.ChurchofJesusChrist.org.

Pe copertă

Față: tablou cu Prima Viziune, de Dan Burr Spate; fotografie de Mason Coberly

Fotografiile din timpul conferinței

Fotografiile din orașul Salt Lake au fost făcute de Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson și Leslie Nilsson. Alte fotografii au fost făcute de Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arth Odjidja, Veronica Olson, Elaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing, Justin Wright.

West Jordan, Utah, S.U.A.

Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redactor: Randy D. Funk

Redactori asistenți: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Camila Castrillon

Colectiv de redactare și editare: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garry H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune

Director de producție: Ammon Harris, Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygis, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Nelson Gonzalez

Distribuire: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:

Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți.

Tel. gratuit: 00800 2950 2950

Tel.: +49(0)6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online: store.ChurchofJesusChrist.org

Prețul abonamentului pe un an:

6,52 lei pentru România și 1,85 lei moldovenești pentru Republica Moldova

Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând

liahona.ChurchofJesusChrist.org;

pe e-mail la adresa liahona@ChurchofJesusChrist.org;

sau prin poștă la adresa Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă” sau „îndrumător”) este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshallieză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribatî, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista Liahona pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 23 No. 3 LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS

(see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Sandy, Utah, S.U.A.

Indexul vorbitorilor

Andersen, Neil L., p. 18
Ballard, M. Russell, p. 8
Bednar, David A., p. 84
Bingham, Jean B., p. 60
Caussé, Gérald, p. 38
Christofferson, D. Todd, p. 110
Clayton, L. Whitney, p. 107
Cook, Quentin L., p. 96
Cordon, Bonnie H., p. 78
Eyring, Henry B., p. 27, 66
Giménez, Ricardo P., p. 101
Gong, Gerrit W., p. 52
Holland, Jeffrey W., p. 81
Holmes, Douglas D., p. 23
Jergensen, Kevin R., p. 31
Jones, Joy D., p. 15
Kaouk, Laudy Ruth, p. 56
McCune, John A., p. 36
Nelson, Russell M., p. 6, 72, 88, 92, 114
Oaks, Dallin H., p. 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, p. 58
Rasband, James R., p. 12
Rasband, Ronald A., p. 75
Renlund, Dale G., p. 41
Soares, Ulisses, p. 32
Stevenson, Gary E., p. 48
Tai, Benjamin M. Z., p. 45
Uchtdorf, Dieter F., p. 104

Index tematic

Adam și Eva, p. 60
Adevăr, p. 69
Adunarea lui Israel, p. 66, 78
Adversitate, p. 6, 8, 32, 36, 38, 56, 88, 93, 101, 107
Bărbați, p. 60
Binecuvântări ale preoției, p. 56
Binecuvântări, p. 58
Binecuvântări patriarhale, p. 56
Bucurie, p. 101
Cartea lui Mormon, p. 12, 32, 38, 45, 110
Cămin, p. 107
Căsătorie, p. 69
Chei, p. 69
Chemări în cadrul Bisericii, p. 96
Conducători ai Bisericii, p. 30
Conducere, p. 23
Convertire, p. 45
Credință, p. 27, 48, 72, 101, 114
Cunoaștere, p. 18
Demnitate, p. 58
Denumirea Bisericii, p. 72
Dragoste, p. 18, 23, 36, 81, 110
Dreptate, p. 12
Duhul Sfânt, p. 88, 96
Exemplu, p. 78, 110
Familie, p. 69
Femei, p. 15, 60
Generozitate, p. 41
Ispășire, p. 12, 38, 41, 52, 56, 93, 101
Istoria familiei, p. 84, 88
Isus Hristos, p. 6, 12, 36, 38, 41, 45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84, 88, 93, 101, 104, 110, 114
Învățare, p. 104
Înviere, p. 52, 93, 110
Joseph Smith, p. 6, 8, 15, 18, 27, 32, 58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101, 104, 110
Judecată, p. 12, 69
Legăminte, p. 84
Libertate de a alege, p. 23, 69

Lumina lui Hristos, p. 78
Martiriu, p. 8
Mărturie, p. 18, 32, 48
Milă, p. 12
Muncă în templu, p. 52, 66, 81, 84, 114
Muncă misionară, p. 27, 66, 75, 104, 110
Pace, p. 6, 12, 36
Paște, p. 52
Persecuție, p. 8
Planul salvării, p. 69
Pocăință, p. 23, 45, 104
Post, p. 72
Pregătire, p. 6
Preoția lui Melhisedec, p. 69
Preoție, p. 15, 58, 60, 66, 84
Prima Viziune, p. 6, 8, 15, 18, 27, 59, 92
Profeție, p. 75
Profeți, p. 1, 75, 88, 96
Progres personal, p. 15, 45, 69
Prosperitate, p. 107
Putere, p. 27
Rânduiri, p. 69, 84
Recunoștință, p. 41
Relații, p. 23
Restaurare, p. 8, 15, 27, 52, 60, 66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
Revelație, p. 15, 23, 88, 96
Revelație personală, p. 18, 88, 96
Rugăciune, p. 27, 72
Sacrificiu, p. 23, 110
Scripturi, p. 88
Societatea de Alinare, p. 60
Speranță, p. 81
Spiritualitate, p. 48, 107
Studiul scripturilor, p. 107
Tatăl Cereșc, p. 18, 41, 81, 88
Teamă, p. 6
Temple, p. 48, 56, 75, 88, 92, 114
Ucenicie, p. 104, 107
Unitate, p. 23, 60
Vindecare, p. 12

Selecțiuni din cea de-a 190-a Conferință Generală Bianuală

Președintele Russell M. Nelson a transmis un mesaj clar în cadrul conferinței generale: „Ascultă-L!”.

„Trebuie să căutăm, în orice mod putem, să-L auzim pe Isus Hristos, care ne vorbește prin puterea și slujirea Duhului Sfânt”, a spus președintele Nelson.

„Scopul acestei conferințe și al fiecărei conferințe generale este de a ne ajuta să-L auzim” (pagina 7).

Într-o conferință concentrată asupra Primei Viziuni și asupra restaurării, am fost învățați că putem să-L ascultăm așa cum a făcut Joseph Smith în Dumbra-va Sacră. Înconjurați de efectele unei pandemii care afectează milioane de oameni, am fost învățați să-L ascultăm pentru a primi îndrumare în timpul necazurilor noastre. Privind spre un viitor strălucit atât al Bisericii, cât și al fiecăruia dintre noi individual, am fost învățați să ne înnoim eforturile de a-L asculta și a-L urma.

„Numeroasele părți pline de inspirație ale acestei Conferințe Generale

din aprilie 2020”, a spus președintele Nelson, „pot fi rezumate prin două cuvinte decretate de Divinitate: «Ascultă-L!». Ne rugăm ca faptul de a vă concentra asupra Tatălui Ceresc, care a rostit aceste cuvinte, și asupra Fiului Său Preaiubit, Isus Hristos, și tot ceea ce ați aflat să fie memorabil pentru dumneavoastră”.

Pe măsură ce veți studia mesajele acestei conferințe și veți căuta „să ascultați, să luați aminte la cuvintele Salvatorului și să le dați ascultare”, veți descoperi că promisiunea profetului

conform căreia „teama va scădea iar credința va crește” va fi împlinită în viața dumneavoastră (pagina 114).

- Președintele Nelson prezintă un nou simbol al Bisericii la pagina 73.
- Președintele Nelson prezintă o proclamație despre restaurare la pagina 91.
- Președintele Nelson conduce o adunare solemnă pentru lumea întreagă la pagina 92.
- Președintele Nelson anunță opt temple noi la pagina 115.
- Aflați mai multe despre cum puteți să-i ajutați pe alții să urmeze îndemnul #AscultaL pe [HearHim.ChurchofJesusChrist.org](https://www.hearhim.churchofjesuschrist.org).

ILUSTRAȚII ÎN ACEST NUMĂR

Încercăm să documentăm fiecare conferință generală prin ilustrațiile pe care le publicăm. În timp ce fiecare conferință este unică, ilustrațiile din acest număr reflectă unele dintre circumstanțele neobișnuite în care această conferință a fost prezentată.

Pe lângă fotografiile din transmisiune, veți găsi fotografii cu frumoasa Piață a Templului (deși neobișnuit de goală din cauza COVID-19 și lucrărilor de construcții), precum și picturi care au legătură cu restaurarea Evangheliei și fotografii trimise de membri care îi înfățișează pe ei înșiși participând la conferință în lumea întreagă.

CHEMÂNDU-MĂ PE NŪME, DE WALTER RANE

Președintele Russell M. Nelson
președintele Bisericii lui Isus Hristos
a Sfinților din Zilele din Urmă

Mesaj de deschidere

Trebuie să căutăm, în orice mod putem, să-L auzim pe Isus Hristos, care ne vorbește prin puterea și slujirea Duhului Sfânt.

Preaiubiții mei frați și surori, vă urăm bun venit la această Conferință Generală istorică a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă din luna aprilie a anului 2020; din motive pe care le cunoașteți, eu mă aflu în fața dumneavoastră într-o sală goală!

Nu știam prea multe, când v-am promis, în cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2019, că această conferință din luna aprilie va fi „memorabilă” și „de neuitat”, că faptul de a mă adresa unei congregații vizibile formate din mai puțin de 10 persoane va face această conferință

atât de memorabilă și de neuitat *pentru mine!* Însă, cunoașterea faptului că dumneavoastră participați prin intermediul transmisiunii electronice și frumoasa interpretare a cântecului „It Is Well with My Soul” de către cor aduc alinare sufletului *meu*.

Așa cum știți, prezența la această conferință generală a fost strict limitată ca parte a acțiunilor noastre de a fi buni cetățeni, la nivel mondial, și de a face tot ce putem pentru a limita răspândirea virusului COVID-19. Acest virus a avut un impact major în întreaga lume. Ne-a modificat deja adunările

Bisericii, slujirea în misiuni, precum și munca din templu pentru o perioadă.

Deși restricțiile din prezent au legătură cu un virus nimicitor, încercările vieții personale depășesc cu mult această pandemie. Încercările viitoare ar putea fi rezultatul unui accident, al unui dezastru natural sau al unei supărări personale neașteptate.

Cum putem îndura astfel de încercări? Domnul ne-a spus: „Dacă sunteți pregătiți, nu vă va fi teamă”¹. Desigur, ne putem face rezerve de alimente, apă și bani. Însă, la fel de crucială este nevoia noastră de a ne umple magazinele *spirituale* personale cu credință, adevăr și mărturie.

Încercarea noastră supremă în această viață este de a ne pregăti să-L întâlnim pe Făcătorul nostru. Facem acest lucru străduindu-ne zilnic să devenim mai asemănători Salvatorului nostru, Isus Hristos.² Și facem *aceasta* când ne pocăim zilnic și primim puterea Sa curățătoare, vindecătoare și întăritoare. Apoi, putem să simțim pace și bucurie trainice, chiar și în perioade agitate. Tocmai acesta este

motivul pentru care Domnul ne-a implorat să stăm în locuri sfinte și să „nu [ne clătinăm]”³.

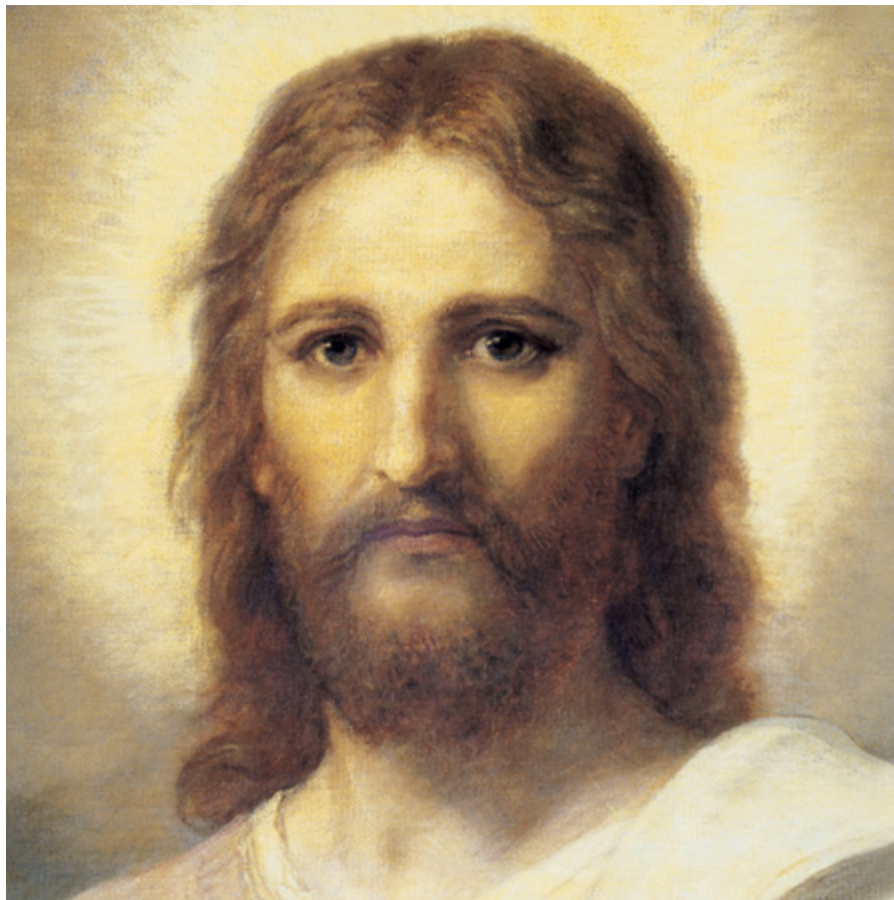
În acest an, sărbătorim împlinirea a 200 de ani de la unul dintre cele mai importante evenimente din istoria lumii – și anume, faptul că Dumnezeu Tatăl și Preaiubitul Său Fiu, Isus Hristos, i S-au arătat lui Joseph Smith. În cadrul acelei viziuni unice, Dumnezeu Tatăl a arătat către Isus Hristos și a spus: „Acesta este Fiul Meu [Preaiubit]. Ascultă-L!”⁴.

Acel îndemn adresat lui Joseph este pentru fiecare dintre noi. Trebuie să căutăm, în orice mod putem, să-L auzim pe Isus Hristos, care ne vorbește prin puterea și slujirea Duhului Sfânt.

Scopul acestei conferințe și al fiecărei conferințe generale este de a ne ajuta să-L auzim. Noi ne-am rugat și vă invităm să vă rugați, pentru ca Spiritul Domnului să fie cu noi într-o măsură atât de mare, încât să puteți auzi mesajele pe care Salvatorul le are special pentru dumneavoastră – mesaje care vor aduce pace sufletului dumneavoastră. Mesaje care vă vor tămădui inima frântă. Mesaje care vă vor lumina mintea. Mesaje care vă vor ajuta să știți ce să faceți pe măsură ce înaintați prin perioade de agitație și încercări.

Ne rugăm ca această conferință să fie memorabilă și de neuit datorită mesajelor pe care le veți auzi, anunțurilor unice pe care le vom face și a acțiunilor la care veți fi invitați să participați.

De exemplu, la sfârșitul sesiunii de duminică dimineață, vom convoca o adunare solemnă la nivel mondial în cadrul căreia vă voi conduce în sacrul strigăt Osana. Ne rugăm ca acest lucru să fie un punct culminant spiritual pentru dumneavoastră în timp ce ne vom exprima, la unison mondial, recunoștința profundă față de Dumnezeu Tatăl și de Preaiubitul Său Fiu preamărindu-I în acest mod unic.

CHIPUL LUI HRISTOS, DE HEINRICH HOFMANN

Pentru această acțiune sacră, folosim baste albe curate. Însă, dacă nu aveți una, veți putea, pur și simplu, să faceți cu mâna. După terminarea strigătului Osana, congregația se va alătura corului și vom cânta „Spiritul lui Dumnezeu”⁵.

Dragii mei frați și surori, această conferință va fi magnifică. Acest an va fi extraordinar pe măsură ce ne vom concentra intens asupra Salvatorului și Evangheliei Sale restaurate. Efectele de durată cele mai importante ale acestei conferințe istorice se vor produce pe măsură ce vom face schimbări în inimă și vom începe să căutăm, toată viața, să-L auzim.

Bine ați venit la Conferința Generală din luna aprilie a anului 2020! Știu că

Dumnezeu, Tatăl nostru Ceresc, și Fiul Său, Isus Hristos, știu prin ce trecem. Ei vor fi alături de noi pe parcursul lucrărilor desfășurate în aceste două zile glorioase pe măsură ce noi vom căuta să ne apropiem de Ei și să-I cinstim. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 38:30.
2. Vedeți 3 Nefi 27:27.
3. Doctrină și legăminte 87:8.
4. Joseph Smith – Istorie 1:17.
5. *Immuri*, nr. 2.

Curitiba, Paraná, Brazilia

Președintele M. Russell Ballard
președintele în exercițiu al Cvorului
celor Doisprezece Apostoli

Să nu perseverăm noi într-o cauză așa măreață?

Trebuie să ne aducem aminte întotdeauna de prețul plătit de Joseph și Hyrum Smith, împreună cu atât de mulți alți bărbați, femei și copii credincioși, pentru a întemeia Biserica.

Vă mulțumim foarte mult, președinte, pentru această minunată deschidere. Dragi frați și surori, în urmă cu 215 ani, lui Joseph și Lucy Mack Smith li s-a născut un băiețel în Vermont, într-o regiune cunoscută drept New England, în partea de nord-est a Statelor Unite.

Joseph și Lucy Mack credeau în Isus Hristos, studiau din scripturile

sfinte, se rugau cu sinceritate și pășeau având credință în Dumnezeu.

Noului lor băiețel i-au pus numele Joseph Smith jr.

Despre familia Smith, Brigham Young a spus: „Domnul a fost cu ochii pe [Joseph Smith], și pe tatăl său, și pe tatăl tatălui său, și pe strămoșii lor până la Avraam, și de la Avraam până

la potop, și de la potop până la Enoh, și de la Enoh la Adam. El a vegheat acea familie și acel sânge încă de când s-a răspândit din fântâna sa până la nașterea aceluia om. [Joseph Smith] a fost prerânduit în eternitate”¹.

Iubit de familia sa, Joseph jr. era apropiat în special de fratele său mai mare, Hyrum, care avea aproximativ șase ani când s-a născut Joseph.

În luna octombrie a anului trecut, am stat lângă piatra din fața șemineului care a fost în casa mică a familiei Smith din Sharon, Vermont, acolo unde s-a născut Joseph. Am simțit dragostea lui Hyrum pentru Joseph și m-am gândit cum își ținea frățiorul în brațe și cum îl învăța să meargă.

Tatăl și mama familiei Smith avuseseră parte de multe piedici, care îi forțaseră să se mute cu familia de nenumărate ori înainte să renunțe să mai trăiască în New England și să ia hotărârea curajoasă de a se muta înspre vest, în statul New York.

Pentru că familia era unită, ei au supraviețuit acestor încercări și, împreună, au înfruntat însărcinarea grea de a lua de la capăt pe un teren de 40 de hectare (0.4 km²), plin de pădure, în Manchester, lângă Palmyra, New York.

Nu sunt sigur că mulți dintre noi înțelegem încercările fizice și emoționale prin care a trecut familia Smith când a luat-o de la capăt – curățând pământul, plantând livezi și semănând câmpuri, construind o casă mică din lemn și alte anexe pentru fermă, lucrând cu ziua și făcând acasă produse pentru a le vinde în oraș.

Când familia a ajuns în vestul statului New York, zona ardea de fervoare religioasă – cunoscută drept A doua mare trezire.

În această perioadă de dezbateri și dispute printre grupurile religioase, Joseph a avut o viziune minunată,

Buenos Aires, Argentina

cunoscută astăzi drept Prima Viziune. Suntem binecuvântați să avem patru relatări directe, din care voi cita.²

Joseph a consemnat: „În această perioadă de mare agitație [religioasă], mintea mea a fost cuprinsă de reflecții serioase și de mari neliniști; dar, cu toate că sentimentele mele erau profunde și, deseori, emoționante, totuși, m-am ținut departe de toate aceste grupări, deși am participat la unele dintre întâlnirile lor, ori de câte ori am avut ocazia... [Totuși] așa de mare era confuzia și cearta dintre diferitele credințe, încât era imposibil pentru o persoană tânără, așa cum eram eu, și așa de necunoscutoare de oameni și de lucruri, să ajungă la o concluzie certă referitoare la cine avea dreptate și cine nu”³.

Joseph s-a îndreptat către Biblie pentru a găsi răspunsuri la întrebările sale și a citit Iacov 1:5: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o cerea de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată”⁴.

El a scris: „Niciodată nu a pătruns un pasaj din scriptură în inima omului cu mai multă putere decât a pătruns acesta, atunci, în inima mea. Părea că intră cu putere mare în fiecare fibră a inimii mele. Am meditat iar și iar asupra lui”⁵.

Joseph și-a dat seama că Biblia nu conținea răspunsuri la toate întrebările vieții; ci îi învăța pe bărbați și pe femei cum pot găsi răspunsuri la întrebările lor comunicând direct cu Dumnezeu prin rugăciune.

El a adăugat: „Astfel, în conformitate cu hotărârea mea de a cere de la Dumnezeu, m-am retras în pădure să fac încercarea. Era în dimineața unei zile frumoase, senine, la începutul primăverii anului o mie opt sute douăzeci”⁶.

La scurt timp după aceea, Joseph a spus: „[un stâlp de lumină] s-a oprit asupra mea [și] am văzut două

Personaje, ale căror strălucire și slavă întreceau orice descriere și care stăteau deasupra mea, în aer. Unul dintre ele mi-a vorbit, chemându-mă pe nume, și a spus, arătând către celălalt: «[Joseph,] *Acesta este Fiul Meu Iubit. Ascultă-L!*»⁷.

Apoi, a vorbit Salvatorul, zicând: „Joseph, fiul meu, păcatele îți sunt iertate. Du-te, urmează legile Mele și ține poruncile Mele. Iată, Eu sunt Domnul slavei. Am fost răstignit pentru lume, ca toți cei care cred în numele Meu să poată avea viață veșnică”⁸.

Joseph a adăugat: „De aceea, imediat ce am devenit stăpân pe mine astfel încât să pot vorbi, Le-am întrebat pe Personaje, care stăteau deasupra mea în lumină, care dintre toate confesiunile era cea adevărată”⁹.

El a relatat: „Ele mi-au spus că toate confesiunile credeau în principii doctrinare greșite și că niciuna dintre ele nu era recunoscută de Dumnezeu ca biserica și împărăția Sa. Și... în același timp, am primit o promisiune că plenitudinea Evangheliei avea să mi se facă cunoscută cândva, în viitor”¹⁰.

Joseph a mai scris: „Am văzut mulți îngeri în acea viziune”¹¹.

După această viziune glorioasă, Joseph a scris: „Sufletul meu s-a umplut de dragoste și, timp de multe zile, m-am putut bucura nespuse de mult... Domnul era cu mine”¹².

El a ieșit din Dumbrava Sacră pentru a-și începe pregătirea de a deveni un profet al lui Dumnezeu.

Joseph a început, de asemenea, să învețe despre experiențele profeților din vechime cu respingerea, opoziția și persecuția. Joseph și-a amintit că i-a împărtășit ce a văzut și ce a auzit unuia dintre predicatorii care era activ în renașterea interesului față de religie:

„Am fost foarte surprins de atitudinea lui; a tratat relatarea mea nu numai cu ușurință, ci cu mare dispreț, spunând că totul era de la diavol, că nu există astfel de lucruri, ca viziuni ori revelații, în zilele de azi; că toate aceste lucruri încetaseră odată cu apostolii și că nu mai vor fi altele niciodată.

Curând, am constatat totuși că povestirea întâmplării mele a stârnit, printre învățătorii de religie, mari prejudicii împotriva mea și a fost cauza unei mari persecuții, care a continuat să crească... și acesta a fost un lucru comun printre toate confesiunile: toate s-au unit pentru a mă persecuta”¹³.

Trei ani mai târziu, în anul 1823, cerurile s-au deschis din nou ca parte a restaurării continue a Evangheliei lui Isus Hristos în ultimele zile. Joseph a scris că un înger pe nume Moroni i s-a arătat și i-a spus: „Dumnezeu avea o lucrare pe care să o fac eu... [și că] a fost depozitată o carte, scrisă pe plăci de aur” care conținea „plenitudinea nepieritoarei Evanghelii... așa cum a fost dată de către Salvator vechilor locuitori [ai meleagurilor americane]”¹⁴.

În cele din urmă, Joseph a obținut, a tradus și a publicat cronica străveche, cunoscută astăzi sub numele de Cartea lui Mormon.

Fratele său Hyrum, care fusese susținătorul lui constant, în special, în urma operației sale dureroase și riscante la picior din anul 1813, a

fost unul dintre martorii plăcilor de aur. A fost, de asemenea, unul dintre cei șase membri ai Bisericii lui Isus Hristos când aceasta a fost organizată în anul 1830.

În timpul vieții lor, Joseph și Hyrum au înfruntat împreună gloatele și persecuția. De exemplu, s-au chinuit în cele mai grele condiții în închisoarea Liberty, în Missouri, timp de cinci luni, în timpul iernii reci dintre anii 1838 și 1839.

În luna aprilie a anului 1839, Joseph i-a scris soției sale, Emma, descriind situația lor din închisoarea Liberty: „Cred că au trecut aproximativ cinci luni și șase zile de când stau, zi și noapte, sub supravegherea unui paznic care face grimase și între pereții, zăbrelele și huruitul ușilor de fier ale unei închisori retrase, întunecate, murdare... În orice caz, vom fi mutați din acest [loc] și suntem bucuroși de acest lucru. Orice ni s-ar întâmpla, nu putem ajunge într-o groapă mai rea decât aceasta... Nu ne vom dori niciodată se ne întoarcem la Liberty, în Ținutul Clay, Missouri. Ne-a ajuns pentru totdeauna”¹⁵.

Înainte persecuțiilor, Hyrum a arătat credință în promisiunea Domnului, inclusiv în asigurarea de a scăpa de dușmanii săi dacă dorește acest lucru. Într-o binecuvântare pe care Joseph Smith i-a dat-o lui Hyrum în anul 1835, Domnul i-a promis: „Vei avea puterea să scapi din mâinile dușmanilor tăi. Vor căuta să-ți ia viața cu un zel neobosit, dar vei scăpa. *Dacă îți place acest lucru și dacă dorești, vei avea puterea să-ți dai viața, în mod voluntar*; pentru a-L slăvi pe Dumnezeu”¹⁶.

În luna iunie a anului 1844, Hyrum a putut lua hotărârea de a trăi sau a-și da viața pentru a-L slăvi pe Dumnezeu și a „[pecetlui] mărturia sa cu sângele lui” – împreună cu iubitul său frate Joseph.¹⁷

Cu o săptămână înaintea călătoriei dezastruoase la Carthage, unde au fost uciși cu sânge rece de o gloată înarmată, formată din lași care și-au vopsit fețele pentru a nu fi recunoscuți, Joseph a consemnat: „L-am sfătuit pe fratele meu Hyrum să-și ia familia și să plece cu următorul vapor cu aburi la Cincinnati”.

Încă sunt profund emoționat când îmi aduc aminte de răspunsul lui Hyrum: „Joseph, *nu te pot părași*”¹⁸.

Așadar, Joseph și Hyrum au mers la Carthage, unde au devenit martiri pentru cauza și numele lui Hristos.

În anunțul oficial privind martiriul, s-a declarat: „Joseph Smith, profetul și văzătorul Domnului... a făcut să apară Cartea lui Mormon, pe care a tradus-o prin darul și puterea lui Dumnezeu, și, prin intermediul lui, aceasta s-a publicat pe două continente; a trimis plenitudinea Evangheliei nepieritoare, conținută de ea, în cele patru colțuri ale pământului; a făcut să apară revelațiile și poruncile care compun această carte, Doctrină și legăminte, și multe alte documente și instrucțiuni înțelepte în folosul copiilor oamenilor; a adunat multe mii de sfinți din zilele din urmă, a stabilit un oraș mare și a lăsat o faimă și un nume care nu pot pieri... și, ca cei mai mulți dintre unșii Domnului din timpurile străvechi, [Joseph] a pecetluit misiunea și lucrările sale cu propriul lui sânge; și la fel a făcut și fratele său, Hyrum. *În viață nu au fost despărțiți și în moarte nu au fost separați!*”¹⁹.

După martiriu, trupul lui Joseph și cel al lui Hyrum au fost aduse în Nauvoo, spălate și îmbrăcate, astfel încât familia Smith să-i vadă pe cei dragi. Mama lor dragă a relatat: „O perioadă lungă, mi-am adunat toată puterea și energia sufletului meu și L-am rugat pe Dumnezeu să mă întărească; dar, când am intrat în cameră și i-am văzut, deodată, pe ambii mei fii uciși, întinși înaintea ochilor mei și am auzit suspinele și gemetele familiei mele și strigătele de pe buzele soțiilor, copiilor, fraților și surorilor lor, a fost prea mult. Am căzut plângând, spunându-I Domnului, în agonia sufletului meu: «Dumnezeu meu! Dumnezeul meu! Pentru ce ai părăsit această familie?»”²⁰.

În acel moment de suferință și durere, ea a relatat că i-a auzit spunând: „Mamă, nu plânge pentru noi, pentru că noi am biruit lumea prin dragoste”²¹.

Ei au biruit, într-adevăr, lumea. Joseph și Hyrum Smith, ca acei sfinți credincioși descriși în cartea Apocalipsa, „vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului [și] stau... înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui.

Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță.

Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”²².

Pe măsură ce sărbătorim acest eveniment plin de bucurie, împlinirea a 200 de ani de la Prima Viziune, trebuie să ne aducem aminte întotdeauna de prețul plătit de Joseph și

Hyrum Smith, împreună cu atât de mulți alți bărbați, femei și copii credincioși, pentru a întemeia Biserica, astfel încât dumneavoastră și cu mine să ne putem bucura de multele binecuvântări și de toate aceste adevăruri revelate pe care le avem astăzi. Credința lor nu trebuie uitată niciodată!

M-am întrebat deseori de ce a trebuit să sufere atât de mult Joseph și Hyrum și familiile lor. Este posibil ca ei să fi ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu prin suferința lor în moduri care nu ar fi fost posibile fără aceasta. Prin intermediul acestei suferințe, ei au reflectat la ce s-a întâmplat în Ghetsimani și la crucea Salvatorului. Pavel a spus: „Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El”²³.

Înainte de moartea sa în anul 1844, Joseph a redactat o scrisoare plină de entuziasm pentru sfinți. A fost un apel de acțiune, care încă este valabil în Biserica astăzi:

„Fraților [și surorilor], să nu perseverăm noi într-o cauză așa măreață? Mergeți înainte și nu înapoi. Curaj, fraților [și surorilor]; și înainte, înainte, spre victorie...

De aceea, noi, ca Biserica și ca oameni, și ca sfinți din zilele din urmă, să-I oferim Domnului o ofrandă în dreptate”²⁴.

Pe măsură ce ascultăm Spiritul în timpul acestei sărbătoriri a împlinirii a 200 de ani, în acest sfârșit de săptămână, gândiți-vă la ce ofrandă Îi veți oferi Domnului în dreptate sau neprihănire în zilele care vor veni. Fiți curajoși – împărtășiți-o cuiva de încredere și, cel mai important, faceți-vă timp pentru acest lucru!

Știu că Salvatorul este mulțumit când Îi dăm o ofrandă din inima noastră, în neprihănire, tot așa cum a fost mulțumit de ofranda plină de credință

a acelor frați extraordinari, Joseph și Hyrum Smith, și a tuturor celorlalți sfinți credincioși. Despre aceasta depun mărturie în mod solemn, în numele sacru și sfânt al Domnului nostru Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Brigham Young, în *Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 574; vedeți, de asemenea, Brigham Young, „Remarks”, *Deseret News*, 26 oct. 1859, p. 266.
2. Citez din patru relatări directe despre Prima Viziune; vedeți „Joseph Smith’s Accounts of the First Vision”, josephsmithpapers.org.
3. Joseph Smith – Istorie 1:8.
4. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:11.
5. Joseph Smith – Istorie 1:12.
6. Joseph Smith – Istorie 1:14.
7. Joseph Smith – Istorie 1:17.
8. În Joseph Smith, „History, circa Summer 1832”, p. 3, josephsmithpapers.org; scriere, punctuație și ortografie standardizate.
9. Joseph Smith – Istorie 1:18.
10. Joseph Smith, „Church History”, *Times and Seasons*, 1 mart. 1842, p. 707; vedeți, de asemenea, josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, „Journal, 1835-1836”, p. 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, „History, circa Summer 1832”, p. 3, josephsmithpapers.org; punctuație și ortografie standardizate.
13. Joseph Smith – Istorie 1:21-22.
14. Joseph Smith – Istorie 1:33-34.
15. Joseph Smith, „Letter to Emma Smith, 4 April 1839”, p. 1-2, josephsmithpapers.org; scriere, punctuație și ortografie standardizate.
16. Joseph Smith, în „Minute Book 1”, p. 186, josephsmithpapers.org; subliniere adăugată; punctuație standardizată.
17. Vedeți Doctrină și legăminte 136:39.
18. Joseph Smith, „History of Joseph Smith”, *The Latter-day Saints’ Millennial Star*, 19 apr. 1862, p. 248; subliniere adăugată.
19. Doctrină și legăminte 135:3; subliniere adăugată.
20. „Lucy Mack Smith, History, 1845”, p. 312-313, josephsmithpapers.org; scriere și punctuație standardizate.
21. „Lucy Mack Smith, History, 1845”, p. 313, josephsmithpapers.org.
22. Apocalipsa 7:14-17.
23. Filipeni 1:29.
24. Doctrină și legăminte 128:22, 24; subliniere adăugată.

JOSEPH ȘI HYRUM SMITH STĂND LĂNGĂ RÂU, DE THEODORE S. GORCA

Vârșnicul James R. Rasband
din Cei Șaptezeci

Asigurarea unei judecăți drepte

Pentru a asigura o judecată dreaptă, Salvatorul va îndepărta cătina ignoranței și spinii dureroși ai rănirii provocate de alții.

Cartea lui Mormon ne învață doctrina lui Hristos

În luna octombrie a anului trecut, președintele Russell M. Nelson ne-a invitat să ne gândim cum ar fi diferită viața noastră în cazul în care „cunoașterea pe care am dobândit-o din Cartea lui Mormon [ne-ar] fi luată brusc”¹. Am cugetat asupra acestei întrebări și sunt sigur că mulți dintre dumneavoastră ați făcut la fel. Mi-a venit un gând în minte din nou și din nou – fără Cartea lui Mormon și claritatea ei privind doctrina lui Hristos și sacrificiul Său ispășitor, unde aș găsi pace?

Doctrina lui Hristos – care cuprinde principiile și rânduielele necesare salvării, care sunt: credința în Hristos, pocăința, botezul, darul Duhului Sfânt și îndurarea până la sfârșit – este predată de multe ori în toate scripturile restaurării, însă cu o putere anume în Cartea lui Mormon.² Doctrina începe cu credința în Hristos, și fiecare element ale ei depinde de încrederea în sacrificiul Său ispășitor.

Președintele Nelson ne-a învățat: „Cartea lui Mormon ne oferă cea mai completă și mai autorizată înțelegere despre ispășirea lui Isus Hristos”³. Cu

cât înțelegem mai mult despre darul divin al Salvatorului, cu atât mai mult vom ajunge să cunoaștem, în mintea și inima noastră⁴, realitatea asigurării președintelui Nelson că „adevărurile din Cartea lui Mormon au *puterea* de a vindeca, alina, reface, ajuta, întări, consola și înveseli sufletul nostru”⁵.

Ispășirea Salvatorului îndeplinește toate cerințele dreptății

O contribuție vitală și dătătoare de pace a Cărții lui Mormon la înțelegerea noastră privind ispășirea Salvatorului, este învățătura ei potrivit căreia sacrificiul plin de milă al lui Hristos îndeplinește toate cerințele

dreptății. Alma a explicat: „Dumnezeu Însuși ispășește pentru păcatele lumii pentru ca să înfăptuiască planul milei, ca să satisfacă cerințele dreptății, pentru ca Dumnezeu să fie un Dumnezeu perfect, drept și, de asemenea, milos”⁶. Planul milei al Tatălui⁷ – ceea ce scriiturile numesc, de asemenea, planul fericirii⁸ sau planul salvării⁹ – nu putea fi îndeplinit decât dacă se îndeplineau toate cerințele dreptății.

Dar, concret, care sunt „cerințele dreptății”? Gândiți-vă la experiența trăită de Alma. Aduceți-vă aminte că, în tinerețe, Alma a căutat „să distrugă Biserica”¹⁰. De fapt, Alma a spus fiului său Helaman că a fost „chinuit cu durerile iadului” pentru că el, efectiv, a „ucis pe mulți dintre copiii [lui Dumnezeu] ducându-i la „distrugere”¹¹.

Alma i-a explicat lui Helaman că, în cele din urmă, a avut parte de pace când „mintea [sa a prins] învățătura tatălui său „în legătură cu venirea [lui] Isus Hristos... ca să ispășească pentru păcatele lumii”¹². Un Alma penitent a implorat să aibă parte de mila lui Hristos¹³ și, apoi, a simțit bucurie și alinare când și-a dat seama că Hristos a ispășit pentru păcatele sale și a îndeplinit toate cerințele dreptății. Din nou, ce ar fi cerut dreptatea în cazul lui Alma? Alma însuși ne-a învățat ulterior: „Niciun lucru necurat nu poate să moștenească împărăția lui Dumnezeu”¹⁴. Astfel, o parte a alinării lui Alma trebuie să fi fost faptul că, fără mijlocirea milei, dreptatea l-ar fi împiedicat să se întoarcă să trăiască în prezența Tatălui Ceresc.¹⁵

Salvatorul vindecă rănile pe care noi nu le putem vindeca

Însă, bucuria lui Alma a fost concentrată doar asupra sa – asupra faptului ca *el* să evite pedeapsa și ca *el* să se poată întoarce la Tatăl? Știm

că Alma a suferit, de asemenea, din cauza celor pe care i-a îndepărtat de adevăr.¹⁶ Însă Alma nu-i putea vindeca și aduce înapoi pe toți cei pe care i-a îndepărtat de adevăr. El, de unul singur, nu putea să se asigure că li se va oferi ocazia corectă de a învăța doctrina lui Hristos și de a fi binecuvântați trăind potrivit principiilor ei care aduc bucurie. El nu putea să-i aducă înapoi pe cei care, poate, au murit orbiți în continuare de învățăturile sale false.

Președintele Boyd K. Packer ne-a învățat odată: „Gândul care l-a salvat pe Alma... este următorul: Să restaurezi ceea ce nu poți restaura, să vindeci rana pe care nu o poți vindeca, să repari ce ai stricat și nu poți repara este întocmai scopul ispășirii lui Hristos”¹⁷. Adevărul plin de bucurie de care mintea lui Alma „[se] prinsese” nu a fost doar că el putea fi făcut curat, ci și că cei cărora el le-a făcut rău puteau fi vindecați și tămăduiți.

Sacrificiul Salvatorului ne asigură o judecată dreaptă

Cu ani înainte ca Alma să fie salvat de această doctrină care ne oferă siguranță, regele Beniamin a propovădui despre amploarea vindecării oferite de sacrificiul ispășitor al Salvatorului. Regele Beniamin a spus că „[veștile] bune, de mare bucurie” i-au fost date „de... un înger de la Dumnezeu”¹⁸. Printre acele vești bune a fost adevărul că Hristos avea să sufere și să moară pentru păcatele și greșelile noastre într-o asigurare că „o judecată dreaptă [poate] să pogoare asupra copiilor oamenilor”¹⁹.

Ce anume necesită o „judecată dreaptă”? În versetul următor, regele Beniamin a explicat că, pentru asigurarea unei judecăți drepte, sângele Salvatorului a ispășit pentru „păcatele

celor care au căzut prin păcatul lui Adam” și ale celor „care au murit fără a cunoaște voința lui Dumnezeu în legătură cu ei sau care au păcătuit fără să știe”²⁰. El ne-a învățat că o judecată dreaptă necesită, de asemenea, ca „sângele lui Hristos [să ispășească] pentru” păcatele pruncilor.²¹

Aceste versete ne învață o doctrină glorioasă – sacrificiul ispășitor al Salvatorului vindecă, sub formă de dar, pe cei care păcătuiesc fără să știe, pe cei cărora, așa cum a spus Iacov, „nu [le este dată] nicio lege”²². Răspunderea pentru păcat depinde de lumina care ne-a fost dată și ține de capacitatea noastră de a ne exercita libertatea de a alege.²³ Cunoaștem acest adevăr vindecător și alinător numai datorită Cărții lui Mormon și a altor scripturi ale restaurării.²⁴

Desigur, acolo unde este dată o lege, unde cunoaștem voia lui Dumnezeu, suntem răspunzători. Regele Beniamin a subliniat: „Dar vai, vai de cel care știe că se răzvrățește împotriva lui Dumnezeu! Căci Salvarea nu vine la nimeni, decât prin pocăință și credință în Domnul Isus Hristos”²⁵.

Și aceste lucruri sunt vești bune despre doctrina lui Hristos. Salvatorul nu numai că-i vindecă și-i restaurează pe cei care păcătuiesc fără să știe, El oferă, de asemenea, vindecare celor care păcătuiesc împotriva luminii, dacă se pocăiesc și au credință în El.²⁶

Alma trebuie să se fi „prins” de ambele adevăruri. Chiar ar fi putut Alma să simtă ceea ce el descrie ca „[bucurie... minunată]”²⁷ dacă ar fi crezut că Hristos l-a salvat pe el, însă i-a lăsat răniți pentru totdeauna pe cei pe care Alma i-a îndepărtat de adevăr? În mod sigur nu. Ca Alma să simtă pace completă, cei cărora el le-a făcut rău aveau, de asemenea, nevoie de ocazia de a fi tămăduiți.

HRISTOS RUGĂNDU-SE ÎN GRĂDINA GHETSIMANI, DE HERMANN CLEMENTZ

Dar cum, mai exact, pot fi ei – sau cei cărora noi le-am putea face rău – tămăduiți? Deși nu înțelegem pe deplin procesul sacru prin care sacrificiul ispășitor al Salvatorului vindecă și restaurează, știm că pentru a asigura o judecată dreaptă, Salvatorul va îndepărta cătina ignoranței și spiniile dure-roși ai rănirii provocate de alții.²⁸ Prin aceasta, El asigură faptul că tuturor copiilor lui Dumnezeu li se va oferi ocazia, cu o viziune neobstrucționată, să aleagă să-L urmeze și să accepte marele plan al fericirii.²⁹

Salvatorul va repara tot ceea ce noi am stricat

Acestea sunt adevărurile care i-au adus pace lui Alma. Și acestea sunt adevărurile care trebuie să ne aducă și nouă pace mare. Fiind femei și bărbați firești, toți ne lovim sau, uneori, ne ciocnim unul de altul și este posibil să facem rău. Așa cum fiecare părinte poate depune mărturie, durerea asociată greșelilor noastre nu este doar teama că vom fi pedepsiți, ci și teama că este posibil să fi limitat bucuria copiilor noștri sau să-i fi împiedicat în vreun mod să vadă și să înțeleagă adevărul. Promisiunea glorioasă a sacrificiului ispășitor al Salvatorului este că, în ceea ce privește greșelile pe care le facem ca părinți, El îi consideră pe copiii noștri fără prihană și promite

vindecarea lor.³⁰ Și chiar și atunci când au păcătuit împotriva luminii – cum toți o facem – brațul milei Sale este întins³¹ și El îi va mântui dacă ei nu vor face decât să privească spre El și vor trăi.³²

Deși Salvatorul are puterea să repare ceea ce noi nu putem repara, El ne poruncește să facem tot ce putem pentru a repara greșeala ca parte a pocăinței noastre.³³ Păcatele și greșelile noastre schimbă nu doar relația noastră cu Dumnezeu, ci și relațiile noastre cu alții. Uneori, acțiunile noastre de a vindeca și de a restaura pot fi simple, cum ar fi să ne cerem scuze, însă alteori, repararea greșelii poate necesita ani de acțiuni umile.³⁶ Cu toate acestea, în cazul multora dintre păcatele și greșelile noastre, pur și simplu nu putem să-i vindecăm complet pe cei pe care i-am rănit. Promisiunea magnifică, dătătoare de pace a Cărții lui Mormon și a Evangheliei restaurate este aceea că Salvatorul va repara tot ceea ce noi am stricat.³⁵ Și El ne va repara și pe noi dacă ne îndreptăm către El cu credință și ne pocăim de răul pe care l-am făcut.³⁶ El ne oferă aceste două daruri, deoarece El ne iubește pe toți cu o dragoste desăvârșită³⁷ și deoarece El este devotat faptului de a asigura o judecată dreaptă care onorează atât dreptatea, cât și mila. Depun mărturie că acestea sunt adevărate, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Cuvânt de încheiere”, *Liahona*, nov. 2019, p. 122.
2. Vedeți 2 Nefi 31; 3 Nefi 11:28, 32, 35, 39-40; Doctrină și legăminte 10:62-63, 67-70; 68:25; Moise 6:52-54; 8:24; Articolele de credință 1:4.
3. Russell M. Nelson, „Cartea lui Mormon – cum ar fi viața dumneavoastră fără aceasta?”, *Liahona*, nov. 2017, p. 62.
4. Vedeți Doctrină și legăminte 8:2-3.
5. Russell M. Nelson, „Cartea lui Mormon – cum ar fi viața dumneavoastră fără aceasta?”, p. 62.

6. Alma 42:15.
7. Vedeți Alma 42:15.
8. Vedeți Alma 42:8.
9. Vedeți Alma 24:14; Moise 6:62.
10. Vedeți Mosia 27:8-10.
11. Alma 36:13, 14.
12. Alma 36:17, 18.
13. Vedeți Alma 36:18.
14. Alma 40:26; vedeți, de asemenea, 1 Nefi 15:34; Alma 7:21; 11:37; Helaman 8:25.
15. Vedeți 3 Nefi 27:19; vedeți, de asemenea, Moise 6:57.
16. Vedeți Alma 36:14-17.
17. Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness”, *Ensign*, nov. 1995, p. 19-20.
18. Mosia 3:2, 3.
19. Mosia 3:10; subliniere adăugată.
20. Mosia 3:11; vedeți, de asemenea, 2 Nefi 9:26.
21. Mosia 3:16; vedeți, de asemenea, Mosia 15:25; Moroni 8:11-12, 22.
22. 2 Nefi 9:25.
23. Vedeți 2 Nefi 2:26-27; Helaman 14:29-30.
24. Vedeți Articolele de credință 1:2; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 45:54. Elaborând pe tema doctrinei privind botezul pentru cei morți, profetul Joseph a spus odată: „În timp ce o parte a rasei umane o judecă și o condamnă fără milă pe cealaltă, Marele Părinte al universului veghează asupra întregii familii umane cu grijă de tată și sentiment patern; El îi privește pe oameni ca pe mădițele Sale... El este un Legiuitor înțelept și îi va judeca pe toți oamenii, nu potrivit noțiunilor meschine, înguste ale oamenilor... El îi va judeca «nu după ce nu au avut, ci după ce au avut»; cei care au trăit fără lege vor fi judecați fără lege și cei care au legea vor fi judecați după lege. Nu trebuie să ne înțelegem de înțelepciunea și inteligența Marelui Iehova; El va acorda judecată sau milă tuturor națiunilor după diferitele lor merite, mijloacele lor de obținere a inteligenței, legile după care sunt guvernate, instrumentele puse la dispoziția lor pentru a obține informații corecte și... noi, toți, va trebui, în cele din urmă, să mărturisim că Judecătorul întregului pământ a făcut dreptate” (*Învățăturile președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 427).
25. Mosia 3:12; vedeți, de asemenea, 2 Nefi 9:27.

26. Vedeți Mosia 3:12; Helaman 14:30; Moroni 8:10; Doctrină și legăminte 101:78. Unele persoane pot ignora anumite porunci sau legăminte sau pot să nu fie capabile să-și exercite libertatea de a alege în anumite circumstanțe, dar, totuși, să fie răspunzătoare în alte circumstanțe datorită Luminii lui Hristos pe care o dețin (vedeți 2 Nefi 9:25; Moroni 7:16-19). Salvatorul, Cel care este Judecătorul nostru și Cel care ne-a asigurat o judecată dreaptă, va face deosebirea între aceste circumstanțe (vedeți Mormon 3:20; Moise 6:53-57). Și El a plătit prețul pentru ambele – pentru prima, în mod necondiționat, și pentru a doua, cu condiția pocăinței.
27. Alma 36:21.
28. Vedeți Mosia 3:11; vedeți, de asemenea, D. Todd Christofferson, „Răscumpărarea”, *Liahona*, mai 2013, p. 110; Alma 7:11-12 („El va lua asupra Lui durerile și bolile poporului Său... Și va lua asupra Lui infirmitățile lor”); Isaia 53:3-5 („Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui”); 61:1-3 („Domnul M-a uns... să vindec pe cei cu inima zdrobotită... să le dau celor întristați din Sion... o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului”). Este instructiv că Salvatorul a citat din aceste versete din Isaia când a anunțat că El este Mesia: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din scriptură, pe care le-ați auzit” (vedeți Luca 4:16-21).
29. În lumea spiritelor „Evanghelia este predicată celor ignoranți, celor care nu s-au pocăit și celor răzvârațiți, astfel încât ei să poată fi eliberați din robia lor și să treacă mai departe către binecuvântările pe care un Tată Cereșc iubitor le are pregătite pentru ei” (Dallin H. Oaks, „Încredeți-vă în Domnul”, *Liahona*, nov. 2019, p. 27). Vedeți 1 Petru 4:6; 2 Nefi 2:11-16; Doctrină și legăminte 128:19;

Provo, Utah, S.U.A.

Joy D. Jones
președinta generală a Societății Primare

O chemare deosebit de nobilă

În calitate de femei credincioase, putem învăța principii ale adevărului din experiențele profetului Joseph, care oferă cunoștințe despre primirea propriei revelații.

- 137:7-9; 138:31-35.
30. Vedeți Moise 6:54. Președintele M. Russell Ballard a predat acest principiu doctrinar cu privire la sinucidere: „Doar Domnul cunoaște toate detaliile și El este Cel care va judeca faptele noastre de aici, de pe pământ. Când El ne va judeca, eu simt că El va lua în considerare toate lucrurile: alcătuirea noastră genetică și chimică, starea noastră mintală, capacitatea noastră intelectuală, învățăturile pe care le-am primit, tradițiile strămoșilor noștri, sănătatea noastră și așa mai departe. Noi învățăm din scripturi că sângele lui Hristos va ispăși pentru păcatele celor «care au murit fără a cunoaște voința lui Dumnezeu în legătură cu ei sau care au păcătuit fără să știe» (Mosia 3:11)” („Suicide: Some Things We Know, and Some We Do Not”, *Ensign*, oct. 1987, p. 8, *Tambuli*, mart. 1988, p. 18).
31. Vedeți Iacov 6:5; Mosia 29:20; 3 Nefi 9:14; Doctrină și legăminte 29:1.
32. Vedeți Helaman 8:15.
33. Vedeți Leviticul 6:4-5; Ezechiel 33:15-16; Helaman 5:17; Doctrină și legăminte 58:42-43.
34. Doar în astfel de acțiuni s-a implicat Alma (vedeți Alma 36:24).
35. Președintele Boyd K. Packer ne-a învățat cu putere următorul precept:
„Există momente în care nu puteți repara ceea ce ați stricat. Poate că jignirea a avut loc cu mult timp în urmă sau cel rănit refuză penitența dumneavoastră. Poate că daunele au fost atât de mari, încât nu le puteți repara indiferent de cât de mult vă doriți.
Pocăința dumneavoastră nu poate fi acceptată până când nu s-a reparat greșeala. Dacă nu puteți repara ceea ce ați făcut, sunteți prinși în capcană. Este ușor de înțeles cât de neajutorat și deznădăjduit vă simțiți atunci și de ce ați dori să renunțați, asemenea lui Alma...
Cum poate fi totul reparat, nu știm. Poate că nu va fi totul realizat în această viață. Știm din viziuni și de la mesageri că slujitorii Domnului continuă lucrarea mântuirii de partea cealaltă a vălului.
Această cunoaștere trebuie să ofere alinare atât celui nevinovat, cât și celui vinovat. Mă gândesc la părinții care suferă enorm din cauza greșelilor copiilor lor rătăciți și își pierd speranța” („The Brilliant Morning of Forgiveness”, p. 19-20).
36. Vedeți 3 Nefi 12:19; vedeți, de asemenea, Matei 6:12; 3 Nefi 13:11.
37. Vedeți Ioan 15:12-13; 1 Ioan 4:18; Dieter F. Uchtdorf, „Dragostea desăvârșită izgonește frica”, *Liahona*, mai 2017, p. 107.

Sunt recunoscătoare să mă concentrez, în cuvântarea mea de astăzi, asupra rolurilor pe care continuă să le aibă femeile în restaurare. Este clar că, de-a lungul istoriei, femeile au avut un loc remarcabil în planul Tatălui nostru Ceresc. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Ar fi imposibil de măsurat influența pe care... [femeile] o au, nu doar în cadrul familiilor, dar, de asemenea, în Biserica Domnului, în calitate de soții, mame și bunici, surori și mătuși, învățătoare și conducătoare și, în mod deosebit, în calitate de exemple minunate și apărătoare devotate ale credinței”¹.

În urmă cu 178 de ani, în perioada de început a Bisericii, profetul Joseph Smith a sfătuit surorile din cadrul Societății de Alinare din Nauvoo să „trăiască potrivit privilegiilor [lor]”². Astăzi, învățăm din exemplul lor. Ele au urmat unite glasul profetului și au trăit având credință fermă în Isus Hristos, în timp ce au ajutat la clădirea temeliei pe care stăm noi acum. Dragi surori, este rândul nostru. Avem o misiune divină de la Domnul iar contribuțiile noastre unice, pline de credință sunt vitale.

Președintele Spencer W. Kimball a explicat: „Să fii o femeie neprihănită în zilele din urmă, înainte de cea de-a Doua Venire a Salvatorului nostru, este o chemare deosebit de nobilă. Tăria și influența femeilor neprihănite din zilele noastre pot fi de zece ori mai mari decât ar fi în perioade mai pașnice”³.

De asemenea, președintele Nelson ne-a implorat: „Le rog pe surorile mele din [Biserică]... să ia atitudine! Ocupați-vă locul de drept, necesar, în căminul dumneavoastră, în cadrul comunității din care faceți parte și în împărăția lui Dumnezeu – mai

mult decât ați făcut aceasta oricând altcândva”⁴.

Recent, am avut privilegiul ca, împreună cu un grup de copii de la Societatea Primară, să ne întâlnim cu președintele Russell M. Nelson în casa reconstruită, din Palmyra, New York, a familiei Smith. Ascultați cum îi învață profetul nostru preaiubit pe copii ce pot face *ei* pentru a lua atitudine.

Sora Jones: „Sunt curioasă să știu dacă aveți vreo întrebare pe care doriți să o adresați președintelui Nelson. Sunteți aici alături de profet. Există ceva ce ați dorit întotdeauna să întrebați un profet? Da, Pearl”.

Pearl: „Este greu să fiți profet? Sunteți, cu adevărat, ocupat?”

Președintele Nelson: „Desigur, este greu. Tot ceea ce înseamnă a deveni mai asemănători Salvatorului este greu. De exemplu, când Dumnezeu a vrut să-i dea cele zece porunci lui Moise, unde i-a spus lui Moise să meargă? Pe vârful unui munte, pe vârful Muntelui Sinai. Așadar, Moise a trebuit să urce până pe vârful aceluși munte pentru a primi cele zece porunci. Acum, Tatăl Ceresc ar fi putut spune: «Moise, tu pornești de acolo și Eu voi porni de aici și ne vom întâlni la jumătatea drumului». Nu, Domnul iubește acțiunea, deoarece acțiunea oferă recompense care nu pot fi oferite altfel. De exemplu, ați avut vreodată lecții de pian?”

Copiii: „Da.”

Pearl: „Eu fac lecții de vioară.”

Președintele Nelson: „Și exersați?”

Copiii: „Da.”

Președintele Nelson: „Ce se întâmplă dacă nu exersați?”

Pearl: „Uităm.”

Președintele Nelson: „Da, nu progresați, nu-i așa? Deci, răspunsul este da, Pearl. Este nevoie de efort, de multă muncă asiduă, de mult studiu și nu se termină niciodată. Aceasta este bine! Este bine, deoarece progresăm mereu. Chiar și în viața următoare vom progresa.”

Răspunsul președintelui Nelson oferit acestor copii prețioși este valabil pentru fiecare dintre noi. Domnul iubește acțiunea iar acțiunea oferă recompense. Continuăm să exersăm. Progresăm mereu pe măsură ce ne străduim să-L urmăm pe Domnul.⁵ El nu așteaptă să fim perfecți astăzi. Continuăm să urcăm pe al nostru Munte Sinai. La fel ca în vremurile trecute, călătoria noastră necesită, cu adevărat, efort, muncă asiduă și studiu, dar devotamentul nostru privind progresul oferă recompense eterne.⁶

Ce mai învățăm despre efort, muncă asiduă și studiu de la profetul Joseph Smith și din Prima Viziune? Prima Viziune ne oferă îndrumare în rolurile *noastre* unice și continue. În calitate de femei credincioase, putem folosi principiile adevărului din experiențele profetului Joseph, care oferă cunoștințe despre primirea propriei revelații. Iată câteva exemple.

- Muncim având parte de dificultăți.
- Căutăm în scripturi pentru a primi înțelepciune să acționăm.
- Dăm dovadă de credință și încredere în Dumnezeu.
- Ne exercităm puterea de a-L ruga pe Dumnezeu să ne ajute să zădărnici influența dușmanului.
- Oferim lui Dumnezeu dorințele inimii noastre.
- Ne concentrăm asupra luminii Sale care ne îndrumă alegerile vieții și

care rămâne cu noi atunci când ne întoarcem către El.

- Ne dăm seama că El ne cunoaște pe fiecare dintre noi după nume și are roluri pe care să le îndeplinim individual⁷.

Pe lângă acestea, Joseph Smith a restaurat cunoașterea că avem potențial divin și valoare eternă. Datorită acestei relații cu Tatăl nostru Ceresc, cred că El *Se așteaptă* ca noi să primim revelație de la El.

Domnul a instruit-o pe Emma Smith să „[primească] Duhul Sfânt”, să învețe mult, „să [lase] la o parte lucrurile acestei lumi... să [caute] lucrurile unei lumi mai bune” și să se „[lipească] de legămintele” pe care le-a făcut cu Dumnezeu⁸. Învățarea face parte din progres, mai ales că însoțirea constantă a Duhului Sfânt ne învață ce este necesar ca fiecare dintre noi să lăsăm la o parte – însemnând ceea ce ne poate *distrage atenția* sau *amâna* progresul.

Președintele Nelson a spus: „Vă implor să vă dezvoltați capacitatea spirituală de a primi revelație”⁹. Îmi amintesc întotdeauna cuvintele profetului nostru când mă gândesc la capacitatea femeilor de a lua atitudine. El ne imploră, ceea ce indică o prioritate. El ne învață cum să supraviețuim spiritual într-o lume plină de păcat, primind revelație și punând-o în practică¹⁰. Pe măsură ce facem aceasta, onorând și trăind în acord cu poruncile Domnului, ni se promite, asemenea Emmei Smith, „o cunună a neprihănirii”¹¹. Profetul Joseph ne-a învățat despre importanța de a *ști* că drumul pe care-l urmăm în această viață este aprobat de Dumnezeu. Fără această cunoaștere „vom începe să obosim și vom cădea”¹².

În cadrul acestei conferințe, vom auzi adevăruri care ne inspiră să ne

schimbăm, să ne îmbunătățim și să ne purificăm viața. Prin revelație personală, putem evita să avem ceea ce unii numesc „un sentiment copleșitor cauzat de conferința generală” – când plecăm hotărâți să facem *totul* acum. Femeile poartă multe pălării, dar este imposibil și inutil să le poarte pe toate deodată. Spiritul ne ajută să stabilim asupra cărei lucrări ne vom concentra astăzi.¹³

Influența iubitoare pe care Domnul o are asupra noastră prin Duhul Sfânt ne ajută să cunoaștem prioritatea *Sa* privind progresul nostru. Faptul de a ține cont de revelația personală duce la progres *personal*.¹⁴ Ascultăm și acționăm.¹⁵ Domnul a spus: „Cereți Tatălui în numele Meu, crezând cu credință că veți primi și veți avea Duhul Sfânt, care arată tot ceea ce este necesar pentru copiii oamenilor”¹⁶. Rolul nostru continuu este să primim revelație continuă.

Pe măsură ce dobândim mai multă experiență în acest sens, putem primi mai multă putere în rolurile noastre individuale de a sluji și de a îndeplini lucrarea de salvare și exaltare – pentru a „[lăsa cu adevărat] la o parte lucrurile acestei lumi și [a căuta] lucrurile unei lumi mai bune”¹⁷. Apoi, putem să

fim mai eficiente în a inspira generația care se ridică să facă același lucru.

Dragi frați și surori, cu toții căutăm puterea lui Dumnezeu în viața noastră.¹⁸ Astăzi, există o frumoasă unitate între femei și bărbați în îndeplinirea lucrării lui Dumnezeu. Accesăm puterea preoției prin legăminte, făcute mai întâi în apele botezului și, apoi, în templele sfinte.¹⁹ Președintele Nelson ne-a învățat: „Fiecare femeie și fiecare bărbat care fac legăminte cu Dumnezeu și care țin aceste legăminte și care iau parte, fiind demni, la rânduieli ale preoției au acces direct la puterea lui Dumnezeu”²⁰.

Recunosc astăzi că, în calitate de femeie, nu mi-am dat seama în viața mea că *eu* am avut acces la puterea preoției prin intermediul legămintelor pe care le-am făcut.²¹ Dragi surori, mă rog să recunoaștem și să prețuim puterea preoției pe măsură ce „[ne lipim] de legămintele pe care [le-am] făcut”²², acceptăm adevărurile din scripturi și ascultăm cuvintele profeților în viață.

Să declarăm cu îndrăzneală devotamentul nostru față de Tatăl nostru Ceresc „cu credință nestrămutată în El, [bazându-ne] cu totul pe meritele Lui

care are puterea de a salva”²³. Să continuăm cu bucurie această călătorie către cel mai înalt nivel al potențialului nostru spiritual și să-i ajutăm pe cei din jurul nostru să facă același lucru prin capacitatea de a conduce, prin dragoste, slujire și compasiune.

Vârstnicul James E. Talmage ne-a amintit: „Cel mai mare susținător al femeilor și feminității este Isus Hristosul”²⁴. În analiza finală a rolurilor continue ale femeilor în restaurare, și pentru noi toți, care este rolul cel mai important? Depun mărturie că cel mai important rol este să-*L ascultăm*²⁵, să-L urmăm²⁶, să avem încredere în El²⁷ și să iubim așa cum El iubește²⁸. Știu că El trăiește.²⁹ În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, *Liahona*, nov. 2015, p. 95-96.
2. Joseph Smith, în „Nauvoo Relief Society Minute Book”, p. 38, josephsmithpapers.org.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 217.
4. Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, p. 97.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 58:26-28.
6. Vedeți Doctrină și legăminte 6:33.
7. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:11-17.
8. Doctrină și legăminte 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 96.
10. Vedeți 2 Nefi 9:39.
11. Doctrină și legăminte 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), p. 68.
13. Vedeți Doctrină și legăminte 42:61.
14. Președintele Henry B. Eyring a spus: „Acum, dacă dumneavoastră și cu mine am fi fost singuri (mi-aș dori să fi fost), v-ați fi simțit liberi să întrebați orice ați dori să întrebați? Îmi pot imagina că spuneți ceva de genul: «O, frate Eyring, am simțit unele dintre lucrurile pe care le-ați descris. Din când în când, Duhul Sfânt mi-a atins inima și mintea. Dar am nevoie de El în mod constant, pentru a nu fi doborât sau înșelat. Este posibil acest lucru? Este posibil acest lucru și, dacă este, ce trebuie să fac pentru a primi această binecuvântare?».
15. Să începem cu prima parte a întrebării. Da, este posibil. Ori de câte ori am nevoie

San Bernardo, Santiago, Chile

Vârstnicul Neil L. Andersen
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

de această asigurare – și am nevoie din când în când – îmi amintesc de doi frați. De Nefi și Lehi, și de alți slujitori ai Domnului care au lucrat cu ei, care s-au confruntat cu opoziție acerbă. Ei slujeau într-o lume din ce în ce mai ticăloasă. S-au confruntat cu înșelătorii groaznice. Așadar, am curaj – și la fel puteți avea și dumneavoastră – datorită cuvintelor din acest verset din Helaman. Încurajarea vine din tot ceea ce s-a întâmplat într-un an întreg, ca și cum pentru scriitor nu ar fi fost surprinzător. Ascultați:

«Iar în cel de-al șaptezeci și nouălea an au început să fie multe dispute. Dar s-a întâmplat că Nefi și Lehi, precum și mulți dintre frații lor care știau despre punctele adevărate ale doctrinei, având multe revelații în fiecare zi, de aceea ei au predicat poporului într-atât, încât aceștia au pus capăt la disputele lor în același an» [Helaman 11:23].

Ei au avut «multe revelații în fiecare zi». Așadar, pentru dumneavoastră și pentru mine, acesta este răspunsul la prima întrebare. Da, este posibil să aveți însoțirea Duhului Sfânt îndeajuns încât să aveți multe revelații zilnic. Nu va fi ușor. Dar este posibil. Ceea ce va fi necesar va fi diferit pentru fiecare persoană, deoarece începem de unde ne aflăm în trăirea noastră unică în viață» („Gifts of the Spirit for Hard Times” [Seară la gura sobei organizată în cadrul Universității Brigham Young, 10 sept. 2006], p. 3-4, speeches.byu.edu).

15. Vedeți 2 Nefi 2:16.
16. Doctrină și legăminte 18:18.
17. Doctrină și legăminte 25:10.
18. Vedeți Doctrină și legăminte 121:26, 33, 41, 45-46.
19. Vedeți Doctrină și legăminte 84:19-21.
20. Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, *Liahona*, nov. 2019, p. 77.
21. Vedeți Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, p. 76-79; Dallin H. Oaks, „Cheile și autoritatea preoției”, *Liahona*, mai 2014, p. 49-52; Henry B. Eyring, „Femeile și învățarea Evangheliei în cadrul căminului”, *Liahona*, nov. 2018, p. 58-60.
22. Doctrină și legăminte 25:13.
23. 2 Nefi 31:19.
24. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, a treia ediție (1916), p. 475.
25. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:17.
26. Vedeți Matei 4:19-20.
27. Vedeți Proverbele 3:5-6; Doctrină și legăminte 11:12.
28. Vedeți Ioan 13:34; Moroni 7:47.
29. Vedeți 2 Nefi 33:6; Doctrină și legăminte 76:22.

Amintiri care definesc spiritual

Când greutăți personale sau circumstanțe din lume ne întunecă drumul, amintirile care ne definesc spiritual din propria carte a vieții sunt asemenea pietrelor luminoase care ajută la luminarea căii în față.

La optsprezece ani după Prima Viziune, profetul Joseph Smith a scris o relatare cuprinzătoare despre experiența pe care a trăit-o. El a înfruntat opoziție, persecuție, hărțuire, amenințări și atacuri brutale.¹ Cu toate acestea, el a continuat să depună mărturie, cu mult curaj, despre Prima sa Viziune: „Văzusem, cu adevărat, o lumină și, în mijlocul acelei lumini, am văzut două Personaje, și Ele au vorbit într-adevăr cu mine; și, cu toate că eram urât și persecutat pentru că spuneam că am avut o viziune, totuși era adevărat... Știam aceasta și știam că Dumnezeu știe aceasta și n-am putut să o neg”².

În momentele sale grele, amintirile lui Joseph s-au întors în timp aproape două decenii, la certitudinea dragostei lui Dumnezeu pentru el și la evenimentele care au pregătit lumea pentru de mult prezisa restaurare. Cugetând la călătoria sa spirituală, Joseph a spus: „Nu învinovățesc pe nimeni pentru că nu crede trecutul meu. Dacă n-aș fi trecut prin ce-am trecut, nu l-aș fi crezut nici eu însumi”³.

Însă lucrurile pe care le-a trăit erau reale și el nu le-a uitat sau negat niciodată, confirmându-și în liniște mărturia când s-a dus la Carthage. „Mă duc ca un miel la masacrul”, a spus el, „dar sunt calm ca o dimineață de vară; am o conștiință liberă de orice păcat față de Dumnezeu și față de toți oamenii”⁴.

Amintirile care vă definesc spiritual

Există o învățătură pentru noi în exemplul profetului Joseph. Alături de

Orașul Salt Lake, Utah, S.U.A.

îndrumarea plină de pace pe care o primim de la Duhul Sfânt, din când în când Dumnezeu ne asigură puternic și într-un mod foarte personal, pe fiecare în parte, că El ne cunoaște și ne iubește și că El ne binecuvântează în mod personal și deschis. Apoi, în momentele noastre dificile, Salvatorul ne aduce aceste momente înapoi în minte.

Gândiți-vă la propria viață. De-a lungul anilor, am auzit mii de experiențe spirituale profunde trăite de sfinți din zilele din urmă din întreaga lume care mi-au confirmat, fără nicio urmă de îndoială, că Dumnezeu ne cunoaște și ne iubește, pe fiecare în parte, și că El dorește cu nerăbdare să ni Se dezvăluie. Aceste experiențe pot fi trăite în momente de răscruce din viața noastră sau în momente care la început par a fi întâmplări neimportante, însă ele sunt întotdeauna însoțite de o confirmare spirituală extrem de puternică a dragostei lui Dumnezeu.

Faptul de a ne aduce aminte aceste experiențe spirituale trăite care ne definesc ne face să îngenunchem și să spunem ce a spus profetul Joseph: „Ceea ce am primit este din Cer. Știu acest lucru și știu că Dumnezeu știe că eu știu acest lucru”⁵.

Patru exemple

Cugetați asupra propriilor amintiri care vă definesc spiritual în timp ce eu vă împărtășesc câteva exemple ale altora.

Cu ani în urmă, un patriarh în vârstă al țării, care avea probleme mari cu două valvule cardiace, l-a rugat pe cel care atunci era doctorul Russell M. Nelson să intervină chirurgical, deși la vremea aceea nu exista o soluție chirurgicală pentru a doua valvulă cu probleme. În cele din urmă, dr. Nelson a fost de acord să facă operația. Acestea sunt cuvintele președintelui Nelson:

„După ce am deblocat prima valvulă, am trecut la a doua valvulă. Am găsit-o intactă, dar atât de dilatată, încât nu mai putea funcționa așa cum trebuia. În timp ce examinam această valvulă, un mesaj mi-a fost transmis în mod clar în minte: *Redu circumferința inelului*. Am transmis acest mesaj asistentului meu. «Țesutul valvei va fi suficient, *dacă* putem reduce, pur și simplu, inelul la mărimea lui normală.»

Dar cum?... O imagine mi-a venit atât de real în minte, arătându-mi cum se puteau face cusăturile – făcând un pliu aici și o cută acolo... Încă îmi aduc aminte acea imagine din minte – completată cu liniile punctate care arătau unde trebuiau făcute suturile. Operația a fost făcută conform diagramei din mintea mea. Am testat valvula și am constat că scurgerea s-a redus considerabil. Asistentul meu a spus: «Este un miracol!»⁶. Patriarhul a trăit mulți ani.

Dr. Nelson a fost îndrumat. Și dânsul a știut că Dumnezeu știa că dânsul știa că a fost îndrumat.

Kathy și cu mine am întâlnit-o prima oară pe Beatrice Magré în Franța, în urmă cu 30 de ani. Beatrice mi-a relatat recent o întâmplare care i-a influențat viața spirituală la scurt timp

după botezul ei pe când era adolescentă. Acestea sunt cuvintele ei:

„Tinerii din ramura noastră au călătorit alături de conducătorii lor la plaja Lacanau, situată la o oră și jumătate de Bordeaux.

Înainte să se întoarcă acasă, unul dintre conducători s-a hotărât să mai înoate o dată și a plonjat în valuri cu ochelarii la el. Când a ieșit la suprafață, ochelarii îi dispăruseră... Se pierduseră în ocean.

Pierderea ochelarilor îl împiedica să-și conducă mașina. Am fi rămas blocați departe de casă.

O soră plină de credință a sugerat să ne rugăm.

Am bombănit că faptul de a ne ruga nu ne va fi de niciun folos și, fără tragere de inimă, m-am alăturat grupului pentru a ne ruga în public în timp ce stăteam până la brâu în apa turbure.

Imediat ce s-a spus rugăciunea, mi-am întins brațele pentru a stropi pe toată lumea. În timp ce-mi mișcam mâna pe suprafața apei oceanului, ochelarii săi au ajuns în mâna mea. Un sentiment puternic mi-a pătruns în suflet că Dumnezeu chiar ne aude rugăciunile și le răspunde”⁷.

După patruzeci și cinci de ani, ea își aduce aminte de aceasta de

Doctorul Russell M. Nelson

Beatrice Magré

parcă s-ar fi întâmplat ieri. Beatrice a fost binecuvântată și ea a știut că Dumnezeu știa că ea știa că ea a fost binecuvântată.

Experiențele trăite de președintele Nelson și de sora Magré au fost foarte diferite, totuși, pentru ambii, o amintire care definește spiritual de neuitat privind dragostea lui Dumnezeu a fost sădită în inima lor.

Aceste evenimente care definesc au loc adesea când învățăm despre Evanghelia restaurată sau când împărtășim altora Evanghelia.

Această fotografie a fost făcută în São Paulo, Brazilia, în anul 2004. Floripes Luzia Damasio din Țărușul Ipatinga, Brazilia, avea 114 ani. Vorbind despre convertirea ei, sora Damasio mi-a spus că misionarii din satul ei au dat o binecuvântare a preoției unui bebeluș grav bolnav care s-a vindecat miraculos. Ea a dorit să afle mai mult. Când s-a rugat în legătură cu mesajul lor, o mărturie de netăgăduit a Spiritului i-a confirmat că Joseph Smith a fost un profet al lui Dumnezeu. La vârsta de 103 ani, ea a fost botezată și, la vârsta de 104 ani, a fost înzestrată. În fiecare an după aceea, ea a călătorit cele 14 ore cu autobuzul pentru a sta o săptămână

Sora Floripes Luzia Damasio alături de vârstnicul Andersen.

la templu. Sora Damasio a primit o confirmare cerească și ea a știut că Dumnezeu știa că ea știa că mărturia era adevărată.

Urmează o amintire spirituală din prima mea misiune în Franța, din urmă cu 48 de ani.

În timp ce băteam la uși, colegul meu și cu mine am dat o Carte a lui Mormon unei femei în vârstă. Când ne-am întors la apartamentul femeii, după aproximativ o săptămână, ea a deschis ușa. Înainte să se fi spus vreun cuvânt, am simțit o putere spirituală tangibilă. Sentimentele intense au continuat când doamna Alice Audubert ne-a invitat înăuntru și ne-a spus că citise Cartea lui Mormon și că știa că este adevărată. Când am plecat din apartamentul ei în acea zi, m-am rugat: „Tată Ceresc, Te rog să mă ajuți să nu uit niciodată ceea ce tocmai am simțit”. N-am uitat niciodată.

Într-un moment aparent obișnuit, la o ușă asemenea altor sute de uși, am simțit puterea cerului. Și am știut că Dumnezeu știa că eu știam că o fereastră a cerului fusese deschisă.

Moduri individualizate și de netăgăduit

Aceste momente spirituale care definesc au avut loc în perioade

Vârstnicul Andersen botezând-o pe Alice Audubert.

diferite și în moduri diferite, individualizate pentru fiecare dintre noi.

Gândiți-vă la exemplele dumnevoastră preferate din scripturi. Cei care-l ascultau pe apostolul Petru au fost „străpunși în inimă”⁸. Abiș, femeia lamanită, a crezut „[viziunea remarcabilă] a tatălui ei”⁹. Și un glas a vorbit minții lui Enos.¹⁰

Prietenul meu, Clayton Christensen, a descris în felul următor o experiență trăită în timpul unei lecturi din Cartea lui Mormon după ce s-a rugat mult: „Un Spirit minunat, cald, plin de dragoste... m-a înconjurat și mi-a pătruns sufletul înfășurându-mă într-un sentiment de dragoste pe care nu mi-am imaginat că l-aș putea simți, [iar aceste sentimente au continuat noapte după noapte]”¹¹.

Sunt momente în care sentimentele spirituale coboară în inima noastră asemenea focului, luminându-ne sufletul. Joseph Smith a explicat că, uneori, primim „[brusc, în mintea noastră], idei” și, ocazional, simțim inteligența pură revărsându-se.¹²

Președintele Dallin H. Oaks, răspunzând unui bărbat sincer care pretindea să nu fi trăit niciodată o astfel de experiență, a sfătuit: „Probabil că rugăciunilor dumnevoastră li s-a răspuns din nou și din nou, însă dumnevoastră v-ați așteptat să primiți un semn atât de grandios sau să auziți un glas atât de puternic, încât credeți că nu ați primit niciun răspuns”¹³. Salvatorul Însuși a vorbit despre niște oameni care aveau o mare credință și care „au fost botezați cu foc și cu Duhul Sfânt, iar ei nu au știut aceasta”¹⁴.

Cum îl auziți?

De curând, l-am auzit pe președintele Russell M. Nelson spunând: „Vă invit să vă gândiți profund și

des la următoarea întrebare cheie: *Dumneavoastră* cum Îl [auziți]? Vă invit, de asemenea, să faceți ce este necesar pentru a-L auzi mai bine și mai des¹⁵. Dânsul a reiterat această invitație în această dimineață.

Îl auzim în rugăciunile noastre, în căminele noastre, în scripturi, în imnurile noastre, când luăm din împărtășanie fiind demni, când ne declarăm credința, când slujim altora și când ne ducem la templu alături de semeni credincioși. Momente spirituale care definesc au loc când ascultăm, cu ajutorul rugăciunii, conferința generală și când ținem mai bine poruncile. Copiilor, aceste experiențe sunt și pentru voi. Aduceți-vă aminte, Isus „i-a învățat și le-a slujit copiilor... iar [copiii] au spus... lucruri mari și minunate”¹⁶. Domnul a spus:

„[Această cunoaștere] vă [este dată] vouă prin Spiritul Meu... și, fără să fi fost puterea Mea, voi nu [ați] fi putut [s-o aveți];

De aceea, puteți mărturisi că ați auzit glasul Meu și că voi cunoașteți cuvintele Mele”¹⁷.

Putem să „Îl auzim” datorită binecuvântării ispășirii fără de seamă a Salvatorului.

Deși nu putem alege timpul desfășurării acestor momente care definesc, președintele Henry B. Eyring a oferit următorul sfat pentru pregătirea noastră: „În această seară, precum și mâine seară, vă puteți ruga și vă puteți gândi, adresând întrebările: «A trimis Dumnezeu vreun mesaj destinat doar mie? Am văzut eu mâna Sa în viața mea sau în viața [familiei mele]?»”¹⁸. Credința, supunerea, umilința și intenția adevărată deschid ferestrele cerului.¹⁹

O ilustrare

V-ați putea gândi la amintirile dumneavoastră spirituale în acest fel. Cu ajutorul rugăciunii constante, cu hotărârea de a ne ține legămintele și cu darul Duhului Sfânt, ne parcurgem drumul prin viață. Când greutăți personale, îndoiala sau descurajarea ne întunecă drumul sau când circumstanțele din lume care nu depind de controlul nostru ne fac să ne întrebăm în legătură cu viitorul, amintirile care ne definesc spiritual din propria carte a vieții sunt asemenea pietrelor luminoase care ajută la luminarea căii în față, asigurându-ne că Dumnezeu ne cunoaște, ne iubește și că L-a trimis pe Fiul Său, Isus Hristos, să ne ajute să

ne întoarcem acasă. Și, când cineva își lasă deoparte amintirile care definesc și se pierde sau este confuz, îl îndreptăm către Salvator împărtășindu-i credința și amintirile noastre, ajutându-l să redescopere acele momente spirituale prețioase pe care, odată, le-a prețuit.

Unele experiențe trăite sunt atât de sacre, încât le protejăm în memoria noastră spirituală și nu le împărtășim.²⁰

„Îngerii vorbesc prin puterea Duhului Sfânt; prin urmare, ei vorbesc cuvintele lui Hristos.”²¹

„Îngerii nu au încetat să slujească copiilor oamenilor.

Căci, iată, ei sunt slujitorii [lui Hristos], ca să slujească conform... poruncii Lui, arătându-se acelora cu mare credință și cu minte nestrămutată în [orice] fel de [evlavie].”²²

Și „Mângâietorul, adică Duhul Sfânt... vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot”²³.

Prețuiți-vă amintirile sacre! Credeți-le! Notați-le! Împărtășiți-le membrilor familiei dumneavoastră! Aveți încredere că ele vin la dumneavoastră de la Tatăl dumneavoastră Ceresc și Preaiubitul Său Fiul!²⁴ Lăsați-le să aducă răbdare îndoielilor dumneavoastră și înțelegere

Cu ajutorul rugăciunii constante, cu hotărârea de a ne ține legămintele și cu darul Duhului Sfânt, ne parcurgem drumul prin viață.

Amintirile care ne definesc spiritual sunt asemenea pietrelor luminoase care ajută la luminarea cărării din față.

Ne împărtășim credința și amintirile pentru a le îndrepta atenția celor pierduți către Salvator.

greutăților dumneavoastră!²⁵ Vă promit că, dacă recunoașteți de bunăvoie evenimentele spirituale care vă definesc din viața dumneavoastră și le prețuiți cu atenție, veți avea parte de din ce în ce mai multe. Tatăl Ceresc vă cunoaște și vă iubește!

Isus este Hristosul, Evanghelia Sa a fost restaurată și, dacă rămânem credincioși, vă depun mărturie că vom fi ai Săi pentru totdeauna, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815-1846* (2018), p. 150-153; vedeți, de asemenea, Joseph Smith, „History, 1838-1856, volumul A-1 [23 December 1805-30 August 1834]”, p. 205-209, josephsmithpapers.org; *Saints*, 1:365-366.
2. Joseph Smith – Istorie 1:25.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 554.
4. Doctrină și legăminte 135:4.
5. Întotdeauna am fost impresionat de următoarele cuvinte din Joseph Smith – Istorie: „Avusesem o viziune; știam aceasta și știam că Dumnezeu știe aceasta” (Joseph Smith – Istorie 1:25). El avea să trebuiască să stea în fața lui Dumnezeu și să recunoască faptul că aceste evenimente din Dumbrava Sacră chiar s-au întâmplat în viața sa și că viața sa nu ar mai fi putut fi la fel datorită acestui lucru. În urmă cu aproximativ 25 de ani, am auzit prima oară o variantă diferită a acestei fraze de la vârstnicul Neal A. Maxwell. El a dat următorul exemplu: „Cu mult timp în urmă, în luna mai a anului 1945, a fost un astfel de moment pentru mine pe insula Okinawa, când aveam optsprezece ani. Cu siguranță nu a fost eroism de partea mea, mai degrabă o binecuvântare pentru mine și alții în timpul bombardării poziției noastre de artileria japoneză. După repetate bombardamente care ne-au ratat poziția, artileria inamică a început, într-un final, să tragă la țintă. Atunci, focurile lor și-ar fi atins ținta, însă a existat un răspuns divin pentru cel puțin o rugăciune înfricoșată, egoistă. Bombardamentul s-a oprit... Am fost binecuvântat și știam că Dumnezeu știa că eu știam” („Becoming a Disciple”, *Ensign*, iunie 1996, p. 19).
6. Russell M. Nelson, „Puterea blândă a rugăciunii”, *Liahona*, mai 2003, p. 8.
7. Poveste personală a lui Beatrice Magré împărtășită vârstnicului Andersen în data de 29 octombrie 2019; e-mail de recapitulare trimis în data de 24 ian. 2020.
8. Faptele apostolilor 2:37.
9. Alma 19:16.
10. Vedeți Enos 1:5.
11. Clayton M. Christensen, „The Most Useful Piece of Knowledge”, *Liahona*, ian. 2009, p. 23.
12. Vedeți *Învățăături: Joseph Smith*, p. 138.
13. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), p. 116.
14. 3 Nefi 9:20.
15. Russell M. Nelson, „How Do You #HearHim?» A Special Invitation”, 26 febr. 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
16. 3 Nefi 26:14.
17. Doctrină și legăminte 18:35-36. Sentimentele însoțesc întotdeauna cunoașterea spirituală. „Voi sunteți iuți în a face nedreptate, dar sunteți înceti în a vă aduce aminte de Domnul Dumnezeuul vostru. Ați văzut un înger, iar el a glăsuț către voi; da, ați auzit glasul lui din când în când; iar el a vorbit către voi cu un glas blând și încet, dar erați lipsiți de sentimente, așa încât nu ați putut să simțiți cuvintele lui” (1 Nefi 17:45).
18. Henry B. Eyring, „O, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte”, *Liahona*, nov. 2007, p. 69.
19. Vedeți 2 Nefi 31:13; Moroni 10:4. Președintele Dallin H. Oaks a vizitat misiunea noastră din Bordeaux, Franța, în anul 1991. Dânsul a explicat misionarilor noștri că intenție adevărată înseamnă că persoana care se roagă Îi spune Domnului ceva de genul: „Nu întreb din curiozitate, ci cu toată sinceritatea pentru a acționa potrivit răspunsului la rugăciunea mea. Dacă Tu îmi vei oferi acest răspuns, voi acționa pentru a-mi schimba viața. Voi acționa”.
20. „Multora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu; cu toate acestea, ei sunt puși sub o poruncă strictă ca să nu dezvăluie decât o parte din cuvântul Lui, pe care El a dat-o copiilor oamenilor în acord cu atenția și hărnicia pe care aceștia I-o dau Lui” (Alma 12:9). Vârstnicul Neal A. Maxwell a spus: „Este nevoie de inspirație pentru a ști când să împărtășești [experiențe spirituale]. Îmi aduc aminte auzindu-l pe președintele Marion G. Romney, care a combinat inteligență și înțelepciune, spunând: «Am trăi mai multe experiențe spirituale dacă nu am vorbi atât de mult despre ele»” („Called to Serve” [adunare de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young, 27 mart. 1994], p. 9, speeches.byu.edu).
21. 2 Nefi 32:3.
22. Moroni 7:29-30.
23. Ioan 14:26.
24. Adevărurile Evangheliei sunt puse la dispoziția tuturor. În săptămâna premergătoare conferinței, după ce cuvântarea mea era finalizată, am fost atras spiritual către o carte intitulată *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* (2010), scrisă de Gerald N. Lund, care a slujit în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci, din anul 2002 până în anul 2008. Spre încântarea mea, cuvintele fratelui Lund au fost o a doua mărturie frumoasă despre principiile împărtășite în cuvântarea din cadrul acestei conferințe și vor fi apreciate de toți cei care doresc să studieze mai mult despre amintirile care definesc spiritual.
25. Unul dintre citatele preferate ale președintelui Thomas S. Monson este din poetul scoțian James M. Barrie: „Dumnezeu ne-a dat amintiri, pentru a putea avea trandafiri «de iunie» în luna «decembrie» a vieții noastre” (în Thomas S. Monson, „Think to Thank”, *Liahona*, ian. 1999, p. 22). Acest lucru este valabil și în cazul amintirilor spirituale. Ele ar putea fi cele mai utile în perioadele reci de încercare ale vieții noastre când avem nevoie de acele amintiri spirituale de „iunie”.

Douglas D. Holmes
recent eliberat din chemarea de primul
consilier în Președinția generală a Tinerilor Băieți

Profund în inima noastră

*Domnul încearcă să ne ajute – pe noi toți – ca
Evanghelia să pătrundă mai profund în inima noastră.*

Dragi frați și surori, ce minunată este perioada în care trăim! În timp ce sărbătorim începutul restaurării este, de asemenea, potrivit să sărbătorim restaurarea în curs de desfășurare la care suntem martori. Mă bucur alături de dumneavoastră că trăiesc în aceste zile.¹ Domnul continuă să aranjeze, cu ajutorul profeților Săi, tot ce este necesar pentru a ne ajuta să ne pregătim să-L primim.²

Unul dintre acele lucruri necesare este noua acțiune Copiii și tinerii. Mulți dintre dumneavoastră cunoașteți că acest program se concentrează asupra stabilirii de obiective, noilor embleme care semnifică apartenența și conferințelor Pentru întărirea tinerețului. Însă nu trebuie să lăsăm ca aceste lucruri să ne umbrească viziunea asupra principiilor pe care este clădit acest program și scopului acestora: să ajute ca Evanghelia lui Isus Hristos să pătrundă profund în inima copiilor și tinerilor noștri.³

Cred că, pe măsură ce ajungem să vedem aceste principii cu mai multă claritate, ne vom da seama că acesta este mai mult decât un program pentru membri cu vârste cuprinse între 8 și 18 ani. Vom vedea cum încearcă Domnul să ne ajute – pe noi toți – ca Evanghelia Lui să pătrundă mai profund în inima noastră. Mă rog ca Duhul Sfânt să ne ajute să învățăm împreună.

Relații – „Fiți alături de ei”⁴

Primul principiu este intitulat relații. Pentru că sunt o parte atât de firească a Bisericii lui Isus Hristos, uneori, uităm de importanța relațiilor în călătoria noastră continuă spre Hristos. Nu se așteaptă de la noi să găsim singuri cărarea legămintelor sau să pășim singuri pe ea. Avem nevoie de dragoste și sprijin din partea părinților, altor membri ai familiei, prietenilor și conducătorilor care, de asemenea, pășesc pe cărare.

Aceste tipuri de relații au nevoie de timp. Timp în care să fim împreună. Timp în care să zâmbim, să ne jucăm, să învățăm și să slujim împreună. Timp în care să apreciem pasiunile și provocările unul altuia. Timp în care să fim deschiși și sinceri unul cu

altul pe măsură ce ne străduim să fim mai buni împreună. Aceste relații sunt unele dintre scopurile principale pentru care ne adunăm ca familii, cvorumuri, clase și congregații. Acestea sunt temelia slujirii eficiente.⁵

Vârstnicul Dale G. Renlund ne-a oferit o soluție pentru stabilirea acestor relații când a spus: „Pentru a sluji altora în mod eficient... noi trebuie să-i vedem... prin ochii Tatălui Ceresc. Numai așa putem începe să înțelegem adevărata valoare a unui suflet. Numai așa putem simți dragostea pe care Tatăl Ceresc o are pentru toți copiii Săi”⁶.

Să-i vedem pe alții așa cum îi vede Dumnezeu este un dar. Vă invit pe fiecare dintre dumneavoastră să căutați să dobândiți acest dar. Când ochii noștri sunt deschiși să vadă⁷, vom putea, de asemenea, să-i ajutăm pe alții să se vadă așa cum îi vede Dumnezeu.⁸ Președintele Henry B. Eyring a subliniat puterea acestui lucru când a spus: „Ceea ce va conta cel mai mult este ceea ce [alții] învață de la [dumneavoastră] despre cine sunt cu adevărat și ce pot deveni cu adevărat. Cred că nu vor învăța prea mult despre acest lucru din prelegeri. Vor învăța prin *sentimente* care le arată cine sunteți, cine credeți că sunt ei și ce credeți că pot deveni”⁹. Faptul că îi ajutăm pe alții să-și înțeleagă adevărata identitate și adevăratul scop este unul dintre cele mai mari daruri pe care le putem oferi.¹⁰ Să-i vedem pe alții și pe noi așa cum ne vede Dumnezeu într-adevăr face ca inimile noastre să fie „legate în unitate și iubire”¹¹.

Având în vedere influențele laice din ce în ce mai puternice asupra noastră, avem nevoie de tăria care rezultă din relațiile pline de dragoste. Așadar, când planificăm activități, adunări și alte întâlniri, să ne aducem aminte că scopul central al acestor adunări este

de a clădi relații pline de dragoste care să ne unească și să ne ajute ca Evanghelia lui Isus Hristos să pătrundă mai profund în inima noastră.¹²

Revelația, libertatea de a alege și pocăința – „Ajutați-i să aibă o legătură cu cerul”¹³

Desigur, nu este suficient doar să avem o legătură unii cu alții. Sunt multe grupuri și organizații care ajung la unitate datorită unei varietăți de cauze. Însă, unitatea pe care o căutăm este de a fi una în Hristos, de a avea o legătură cu El.¹⁴ Pentru ca inima noastră să aibă o legătură cu cerul, trebuie să trăim experiențe spirituale personale, despre care vârstnicul Andersen tocmai ne-a vorbit atât de elocvent.¹⁵ Acele experiențe vin pe măsură ce Duhul Sfânt duce cuvântul și dragostea lui Dumnezeu către mintea și inima noastră.¹⁶

Primim această revelație prin intermediul scripturilor, în special prin Cartea lui Mormon; prin cuvintele inspirate ale profeților în viață și ale altor ucenici credincioși și prin glasul slab și liniștit.¹⁷ Aceste cuvinte sunt mai mult decât cerneală pe o pagină, unde sonore în urechile noastre, gânduri în mintea noastră sau sentimente în inima noastră. Cuvântul lui Dumnezeu este putere spirituală.¹⁸ Este adevăr și lumină.¹⁹ Este cum Îl auzim! Cuvântul ne declanșează și mărește credința în Hristos și alimentează în noi dorința de a deveni mai asemănători Salvatorului – adică să ne pocăim și să pășim pe cărarea legămintelor.²⁰

În luna aprilie a anului trecut, președintele Russell M. Nelson ne-a ajutat să

înțelegem rolul central al pocăinței în această călătorie revelatoare.²¹ Dânsul a spus: „Când alegem să ne pocăim, alegem să ne schimbăm! Îi permitem Salvatorului să ne transforme în cea mai bună versiune a noastră... Alegem să devenim mai asemănători lui Isus Hristos!”²² Acest proces al schimbării, alimentat de cuvântul lui Dumnezeu, este modul în care ajungem să avem o legătură cu cerul.

Principiul libertății de a alege stă la baza invitației președintelui Nelson de a ne pocăi. Noi trebuie să *alegem* pocăința pentru noi înșine. Evanghelia nu poate fi forțată în inima noastră. Vârstnicul Renlund a spus: „Obiectivul Tatălui nostru Ceresc în ceea ce privește creșterea și educarea copiilor Săi nu este ca ei să *facă* ceea ce este drept, ci să *aleagă* să facă ceea ce este drept”²³.

În programele înlocuite cu programul Copiii și tinerii existau peste 500 de cerințe diferite de îndeplinit pentru a li se aprecia diverse merite.²⁴ Astăzi, în principiu, este doar una. Aceasta este o invitație de a *alege* să devenim mai asemănători Salvatorului. Facem aceasta primind cuvântul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt și permițându-I lui Hristos să ne schimbe în cea mai bună versiune a noastră.

Acest lucru înseamnă mai mult decât un exercițiu de stabilire a obiectivelor sau de îmbunătățire personală. Obiectivele sunt, pur și simplu, instrumente care ne ajută să avem o legătură cu cerul prin revelație, libertate de a alege și pocăință – să venim la Hristos și să primim Evanghelia mai profund în inima noastră.

Implicare și sacrificiu – „Lăsați-i să conducă”²⁵

Pentru ca Evanghelia lui Isus Hristos să pătrundă profund în inima noastră trebuie să ne implicăm în ea – să-i

oferim timpul și talentele noastre, să facem sacrificii pentru ea.²⁶ Cu toții dorim să trăim o viață plină de însemnătate, iar acest lucru este valabil, în special, pentru generația care se ridică. Ei doresc să fie parte a unei cauze.

Evanghelia lui Isus Hristos este cea mai măreață cauză din lume. Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Ni s-a poruncit de Dumnezeu să ducem această Evanghelie în toată lumea. Aceasta este cauza care trebuie să ne unească astăzi. Doar Evanghelia va salva lumea de la calamitatea reprezentată de propria autodistrugere. Doar Evanghelia va uni în pace oamenii de toate rasele și naționalitățile. Doar Evanghelia va aduce bucurie, fericire și salvare familiei umane”²⁷.

Vârstnicul David A. Bednar a spus: „Pe măsură ce responsabilizăm tinerii invitându-i și permițându-le să acționeze, Biserica va progresa în moduri miraculoase”²⁸. De prea multe ori nu am invitat sau nu am lăsat tinerii să facă sacrificii pentru această cauză măreață a lui Hristos. Vârstnicul Neal A. Maxwell a spus: „Dacă tinerii [noștri] sunt prea puțin impresionați [de lucrarea lui Dumnezeu], este foarte probabil să fie copleșiți de lume”²⁹.

Programul Copiii și tinerii se concentrează asupra responsabilizării tinerilor. Ei își aleg obiectivele. Președințiile cvorumurilor și ale claselor au rolul lor corespunzător. Consiliul tinerilor la nivel de episcopie, asemenea consiliului episcopiei, se concentrează asupra lucrării de salvare și exaltare.³⁰ Cvorumurile și clasele își încep adunările sfātuindu-se cum să facă lucrarea pe care le-a încredințat-o Dumnezeu.³¹

Președintele Nelson a spus tinerilor Bisericii: „Și, dacă alegeți, dacă doriți... puteți fi o parte importantă din ceva important, ceva grandios, ceva măreț...”

Sunteți printre cei mai buni oameni pe care Domnul i-a trimis *vreodată* pe acest pământ. Aveți capacitatea de a fi mai inteligenți și mai înțelepți și de a avea o influență mai mare asupra lumii decât oricare altă generație anterioară!³² Cu o altă ocazie, președintele Nelson a spus tinerilor: „Am încredere deplină în voi. Eu vă iubesc și Domnul vă iubește. Noi suntem poporul Său – implicați împreună în lucrarea Sa sfântă”³³. Dragi tineri, puteți simți încrederea pe care președintele Nelson o are în voi și cât de importantă sunteți în această lucrare?

Dragi părinți și conducători adulți, vă invit să vedeți tinerii așa cum îi vede președintele Nelson. Când tinerii simt dragostea și încrederea dumnea-voastră, în timp ce îi încurajați și îi învățați cum să conducă – iar, apoi, vă dați la o parte din calea lor – vă vor surprinde cu abilitățile, cunoștințele și dedicarea lor legate de Evanghelie.³⁴ Ei vor simți bucuria de a alege să se implice și de a face sacrificii pentru cauza lui Hristos. Evanghelia Lui va pătrunde mai profund în inima lor și lucrarea va înainta în moduri miraculoase.

Promisiune și mărturie

Vă promit că, pe măsură ce ne concentrăm asupra acestor

Bluffdale, Utah, S.U.A.

principii – relații, revelație, libertate de a alege, pocăință și faptul de a face sacrificii – Evanghelia lui Isus Hristos va pătrunde mai profund în inima fiecărui dintre noi. Vom vedea restaurarea avansând către scopul ei suprem, mântuirea lui Israel și întemeierea Sionului³⁵, când Hristos va domni ca Împărat al împărățiilor.

Depun mărturie că Dumnezeu continuă să facă toate lucrurile necesare pentru a pregăti poporul Său pentru acea zi. Fie ca noi să vedem mâna Sa în această lucrare glorioasă în timp ce ne străduim cu toții să „[venim] la Hristos și [să ne perfecționăm întru] El”³⁶. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Doctrină și legăminte 45:12.

Președintele Nelson a spus: „Doar gândiți-vă la entuziasmul și urgența situației: fiecare profet, începând cu Adam, a văzut zilele noastre. Și fiecare profet a vorbit despre zilele *noastre*, când Israel avea să fie adunat și lumea avea să se pregătească pentru a Doua Venire a Salvatorului. Gândiți-vă la aceasta! Dintre toți oamenii care au trăit vreodată pe planeta Pământ, *noi* suntem cei care pot lua parte la această adunare finală și măreață. Cât de entuziasmant este acest lucru!” („Speranța lui Israel” [adunare de devoțiune pentru tineri din întreaga lume, 3 iun. 2018], HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org).

Vărstnicul Jeffrey R. Holland ne-a învățat: „Ce timp extraordinar să fii în viață!

Evanghelia lui Isus Hristos este cel mai precis, cel mai sigur, cel mai de încredere

și cel mai rodnic adevăr de pe pământ și în cer, din această viață și din eternitate. Nimic – niciun lucru, nicio persoană, nicio influență – nu poate împiedica această Biserică să-și îndeplinească misiunea și să-și împlinescă destinul declarat înainte de întemeierea lumii... Nu trebuie să ne temem sau să fim nesiguri în privința viitorului.

Spre deosebire de orice epocă din trecut, această dispensație nu va avea parte de apostazie instituțională; nu va vedea pierderea cheilor preoției; nu va suferi de încetarea revelației primită prin glasul Atotputernicului Dumnezeu... Ce minunată este ziua în care trăim!

Dacă nu ați observat, sunt optimist cu privire la zilele din urmă... Credeți. Ridicați-vă. Fiți credincioși. Și fructificați din plin perioada extraordinară în care trăim!” (Facebook post, 27 mai 2015; vedeți, de asemenea, „Be Not Afraid, Only Believe” [cuvântare adresată învățătorilor de religie din cadrul Sistemului Educațional al Bisericii, 6 febr. 2015], broadcasts.lds.org).

2. Vedeți Ioan 1:12.

3. La scurt timp după ce am fost chemați în calitate de Președinție generală a Tinerilor Băieți, președintele Henry B. Eyring a vorbit cu noi despre provocările și ocaziile unice de care tinerii din Biserică au parte astăzi. Dânsul ne-a sfătuit să ne concentrăm asupra acelor lucruri care vor ajuta la pătrunderea Evangheliei lui Isus Hristos profund în inima lor. Acel sfat a fost un far pentru noi, în calitatea noastră de Președinție a Tinerilor Băieți.

4. Vedeți „Be with Them (Fiți alături de ei)”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.

5. Vedeți Mosia 18:25; Moroni 6:5.

6. Dale G. Renlund, „Prin ochii lui Dumnezeu”, *Liahona*, nov. 2015, p. 94; vedeți, de asemenea, Moise 1:4-6.

Președintele Thomas S. Monson ne-a învățat: „Avem responsabilitatea de a-i vedea pe oameni nu așa cum sunt, ci așa cum ar putea deveni. Vă rog să vă gândiți la ei în acest fel” („Să-i vedem pe ceilalți așa cum ar putea deveni”, *Liahona*, nov. 2012, p. 70).

Vărstnicul Neal A. Maxwell ne-a învățat: „De prea multe ori, comportamentul unui tânăr care *nu este în armonie* cu standardele Bisericii sau întrebările sale care par că sunt menite să provoace conflict ori îndoielile pe care le exprimă îl fac să fie imediat etichetat. Urmarea poate fi distanțarea și, uneori, dezasocierea. Dragostei adevărate nu-i plac etichetele!” („Unto the Rising Generation”, *Ensign*, apr. 1985, p. 9).

7. Vedeți 2 Împărați 6:17.

8. Stephen L. Richards, în calitate de membru al Primei Președinții, a spus: „Cel mai mare grad de a discerne este acela de a percepe în alții și prin care se descoperă despre ei firea lor mai bună, binele inerent în ei” (în Conference Report, apr. 1950, p. 162; în David A. Bednar, „Quick to Observe”, *Ensign*, dec. 2006, p. 35;

- Liahona*, dec. 2006, p. 19). Vedeți, de asemenea, 2 Împărați 6:17.
9. Henry B. Eyring, „Teaching Is a Moral Act” (cuvântare adresată la Universitatea Brigham Young, 27 aug. 1991), p. 3, speeches.byu.edu; subliniere adăugată; vedeți, de asemenea, Henry B. Eyring, „Ajutați-i pe tineri să-și stabilească țeluri înalte”, *Liahona*, nov. 2012, p. 60-67.
 10. Vedeți Moise 1:3-6.
 11. Mosia 18:21; vedeți, de asemenea, Moise 7:18.
 12. „Tinerii băieți care au relații puternice și pozitive cu o familie sfântă din zilele din urmă, cu colegi și cu conducători activi [sfînți din zilele din urmă], care îi ajută să dezvolte o relație cu Tatăl lor Ceresc, sunt foarte predispuși să rămână activi. Aspectele concrete ale programului – cum ar fi programa de învățământ pentru duminică, programul activităților [Tinerilor Băieți], așteptările realizărilor personale... pot avea o influență mai mică fără acele relații... Întrebarea importantă nu este cât de complet sunt implementate anumite aspecte ale programului, ci cum ajută ele la crearea relațiilor pozitive care întăresc identitatea religioasă a tinerilor băieți [sfînți din zilele din urmă]” („Be with Them [Fiți alături de ei]”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).
 13. Vedeți „Connect Them with Heaven (Ajutați-i să aibă o legătură cu cerul)”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
 14. Vedeți Ioan 15:1-5; 17:11; Filipeni 4:13; 1 Ioan 2:6; Iacov 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:32.
 15. Scripturile sunt pline de exemple despre acest lucru; vă ofer doar două: 1 Nefi 2:16; Enos 1:1-4.
 16. Vedeți Luca 24:32; 2 Nefi 33:1-2; Iacov 3:2; Moroni 8:26; Doctrină și legăminte 8:2-3.
 17. Vedeți 2 Timotei 3:15-16; Doctrină și legăminte 68:3-4; 88:66; 113:10.
 18. Vedeți 1 Tesaloniceni 1:5; Alma 26:13; 31:5; Helaman 3:29; 5:17; Doctrină și legăminte 21:4-6; 42:61; 43:8-10; 50:17-22; 68:4.
 19. Vedeți Ioan 6:63; 17:17; Alma 5:7; Doctrină și legăminte 84:43-45; 88:66; 93:36.
 20. Vedeți Ioan 15:3; 1 Petru 1:23; Mosia 1:5; Alma 5:7, 11-13; 32:28, 41-42; 36:26; 62:45; Helaman 14:13.
 21. Vedeți 2 Nefi 31:19-21; 32:3, 5.
 22. Russell M. Nelson, „Putem să facem mai bine și să fim mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 67.
 23. Dale G. Renlund, „Alegeți astăzi”, *Liahona*, nov. 2018, p. 104.
 24. Acest număr include cerințele programelor de cercetași, care până de curând au făcut parte din programul activităților Bisericii pentru băieți și tineri băieți, în principal în Statele Unite și Canada. În zonele în care nu s-a participat la programele cercetașilor, numărul cerințelor era de peste 200. Mai mult, diferitele programe de activități pentru băieți, fete, tineri băieți și tinere fete erau structurate în mod diferit, întreaga experiență fiind mai complexă pentru familie.
 25. Vedeți „Let Them Lead (Lăsați-i să conducă)”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
 26. Vedeți Omni 1:26; 3 Nefi 9:20; 12:19; Doctrină și legăminte 64:34. „O religie care nu cere sacrificarea tuturor lucrurilor nu are niciodată puterea suficientă de a duce la credința necesară vieții și salvării” (*Lectures on Faith* [1985], p. 69).
 27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), p. 167; în *Predicații Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 14; vedeți, de asemenea, Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel”, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
 28. Adunare cu vârstnicul David A. Bednar; vedeți, de asemenea, „2020 Temple and Family History Leadership Instruction (Instrucțiuni pentru conducători cu privire la templu și istoria familiei din anul 2020)”, 27 febr. 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
 29. Neal A. Maxwell, „Unto the Rising Generation”, p. 11. Vârstnicul Maxwell a continuat: „Practic, câte președinții ale diaconilor și învățătorilor se reduc doar la a ruga pe cineva să se roage sau să distribuie împărtașania? Dragi frați, ei sunt cu adevărat spirite speciale și pot face lucruri de mare importanță, dacă li se oferă ocazia!”
 30. Vedeți *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Manual general – slujirea în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă)*, 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
 31. Sunt puse la dispoziție mai multe resurse în aplicația Biblioteca Evangheliilor pentru a ajuta tinerii să conducă, inclusiv „Resurse pentru președințiile cvorumurilor și ale claselor”, „Cum să folosim *Vino și urmează-Mă* – pentru cvorumurile Preoției aaronice și clasele Tinerelor Fete” și la resurse pentru clasele Tinerelor Fete și cvorumurile Preoției aaronice la „Chemări la nivel de episcopie sau ramură”.
 32. Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel”, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. În cadrul aceleiași adunări de devoțiune, președintele Nelson a spus: „Tatăl nostru Ceresc a pus deoparte multe dintre cele mai nobile spirite ale Sale – poate, aș putea spune, cea mai bună echipă a Sa – pentru această etapă finală. Aceste spirite nobile – acești cei mai buni jucători, acești eroi – sunteți voi!”
 33. Russell M. Nelson, cuvânt de deschidere în „Copiii și tinerii: eveniment Față în față cu vârstnicul Gerrit W. Gong”, 17 nov. 2019, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
 34. Președintele Nelson a spus: „Trebuie să permitem tinerilor să conducă, în special celor care au fost chemați și puși deoparte pentru a slui în cadrul președințiilor claselor și celor ale cvorumurilor. Autoritatea preoției le-a fost delegată. Vor învăța cum să primească inspirație în ceea ce privește conducerea clasei sau a cvorumului lor” (în „Children and Youth Introductory Video Presentation [Copiii și tinerii – prezentare video introductivă]”, 29 sept. 2019, ChurchofJesusChrist.org). Vârstnicul Quentin L. Cook a spus: „Tinerii noștri sunt rugați să-și asume mai multă responsabilitate individuală la o vârstă mai fragedă – fără ca părinții și conducătorii să facă pentru ei ceea ce tinerii pot face singuri („Modificări pentru întărirea tinerilor”, *Liahona*, nov. 2019, p. 40).
 35. Președintele George Q. Cannon ne-a învățat: „Dumnezeu a pus deoparte spirite pentru această dispensație, care au curajul și hotărârea de a înfrunta lumea și toate puterile celui rău, vizibile și invizibile, pentru a proclama Evanghelia, a păstra adevărul și a înțemeia și clădi Sionul Dumnezeului nostru, nefiindu-le frică de nicio consecință. El a trimis aceste spirite în timpul acestei generații pentru a pune temelia Sionului, care nu va mai fi niciodată distrus, și pentru a crește o sămânță care va fi neprihănită, care va onora pe Dumnezeu extrem de mult și se va supune Lui în toate împrejurările” („Remarks”, *Deseret News*, 31 mai 1866, p. 203); vedeți, de asemenea, *Învățăături ale președinților Bisericii. Joseph Smith* (2007), p. 195.
 36. Moroni 10:32.

Președintele Henry B. Eyring
al doilea consilier în Prima Președinție

Rugăciuni spuse având credință

*Rugându-ne cu credință, devenim o parte
esențială în lucrarea Domnului pe măsură ce
El pregătește lumea pentru a Doua Sa Venire.*

Rugăciunea vârstnicului Maynes de la începutul acestei prime sesiuni a conferinței generale a primit răspuns. Noi am primit inspirație prin mesajele minunate și muzica frumoasă. Promisiunea președintelui Russell M. Nelson că această conferință va fi de neuitat începe deja să se împlinească.

Președintele Nelson a desemnat acest an ca „perioadă bicentenară în care aniversăm 200 de ani de când Dumnezeu Tatăl și Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, i S-au arătat lui Joseph Smith într-o viziune”. Președintele Nelson ne-a invitat să facem un plan personal pentru a ne pregăti pentru această conferință istorică, a cărei celebrare a spus că avea să fie „un punct de reper în istoria Bisericii și participarea dumneavoastră este esențială”¹.

Ca și mine, probabil că ați auzit mesajul dânsului și v-ați întrebant: „În ce mod este esențială participarea mea?”. Poate că ați citit și v-ați rugat cu privire la evenimentele restaurării. Poate că, mai mult ca niciodată, ați citit relatările despre acele puține momente în care Dumnezeu Tatăl L-a prezentat pe Fiul Său Preaiubit. Poate că ați citit despre momentele în care

Salvatorul le-a vorbit copiilor Tatălui nostru Ceresc. Eu am făcut toate aceste lucruri și altele.

Am găsit referințe despre preoția lui Dumnezeu și deschiderea dispensațiilor. Am simțit umilință când am înțeles că pregătirea mea pentru această conferință a fost foarte importantă în viața mea personală. Am simțit că aveau loc schimbări în inima mea. Am simțit o recunoștință nouă. M-am simțit plin de bucurie la gândul de a fi invitat să particip la această sărbătoare a restaurării în curs de desfășurare.

Îmi imaginez că alții sunt, datorită pregătirii atente, mai bucuroși, mai optimiști și mai hotărâți să slujească în orice rol are nevoie Domnul.

Evenimentele transcendente pe care le cinstim au fost începutul ultimei dispensații profetice, în care Domnul pregătește Biserica Sa și poporul Său, cei care Îi poartă numele, să-L primească. Ca parte a pregătirii noastre pentru a Doua Sa Venire, El va oferi fiecăruia dintre noi sprijinul necesar pentru a birui încercările spirituale și a accepta ocazii așa cum nu au mai existat niciodată în istoria lumii.

În luna septembrie a anului 1840, profetul Joseph Smith și consilierii săi din Prima Președinție au declarat: „Lucrarea Domnului, în aceste ultime zile, este o lucrare de mare importanță și aproape mai presus de înțelegerea muritorilor. Gloriile ei depășesc orice descriere și grandoarea ei este de neîntrecut. Ea este cauza care a inspirat și entuziasmat profeți și oameni neprihăniți de la crearea lumii, de-a lungul tuturor generațiilor care s-au succedat până în prezent; și este, într-adevăr, dispensația plenitudinii timpurilor, când toate lucrurile care sunt în Isus Hristos, fie în ceruri, fie pe pământ, vor fi adunate în El și când toate lucrurile vor fi restaurate, așa cum a fost spus prin gura tuturor sfinților profeți din vechime; pentru că în ea va avea loc glorioasa împlinire a promisiunilor făcute strămoșilor, în timp ce

Mixco, Guatemala

manifestarea puterii Celui Preaînalt va fi măreață, glorioasă și sublimă”.

Ei au continuat spunând: „Noi suntem dispuși să mergem înainte și să ne unim forțele pentru clădirea împărăției și stabilirea preoției în plenitudinea și gloria lor. Lucrarea ce trebuie să fie împlinită în ultimele zile este una de mare importanță și va impune folosirea energiei, priceperii, talentului și capacității sfinților, astfel încât ea să se rostogolească înainte cu gloria și măreția descrise de [profetul Daniel] (vedeți Daniel 2:34-35, 44-45); și, în consecință, va necesita concentrarea sfinților pentru realizarea lucrărilor de o asemenea măreție și grandoare”².

Multe dintre detaliile referitoare la ce vom face și când vom face aceste lucruri în cadrul restaurării în curs de desfășurare nu au fost încă revelate. Totuși, Prima Președinție, chiar și în acele zile de la începuturi, a cunoscut întrucâtva amploarea lucrării pe care Domnul a pus-o înaintea noastră. Iată câteva exemple despre ce știm că se va întâmpla.

Prin sfinții Săi, Domnul va oferi darul Evangheliei Sale „[fiecărei națiuni, fiecărui] neam, [fiecărei limbi] și [fiecărui] popor”³. Tehnica

și miracolele vor continua să aibă un rol important – cum va avea și fiecare „[pescar] de oameni”⁴ care slujește cu putere și credință crescândă.

Noi, ca popor, vom deveni mai uniți în mijlocul conflictelor crescânde. Vom fi adunați în tăria spirituală a grupurilor și familiilor având din plin lumina Evangheliei.

Chiar și lumea necredincioasă va recunoaște meritele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și își va da seama de puterea lui Dumnezeu asupra ei. Ucenicii credincioși și curajoși vor lua fără teamă, cu umilință și deschis numele lui Hristos asupra lor în viața lor de zi cu zi.

Atunci, cum poate fiecare dintre noi să participe la această muncă de o asemenea măreție și grandoare? Președintele Nelson ne-a învățat cum să dobândim mai multă putere spirituală. Când considerăm pocăința o ocazie plină de bucurie datorită credinței noastre crescânde că Isus este Hristosul, când înțelegem și credem că Tatăl Ceresc ascultă fiecare rugăciune a noastră, când ne străduim să ne supunem și să trăim potrivit poruncilor, puterea noastră de a primi revelație continuă crește. Duhul Sfânt poate fi însoțitorul nostru constant. Lumina speranței și a neprihănirii va rămâne cu noi chiar și atunci când lumea devine mai întunecată.

Joseph Smith este un exemplu despre cum să dobândim mai multă putere spirituală. El ne-a arătat că rugăciunea spusă având credință este cheia revelației de la Dumnezeu. El s-a rugat cu credință, crezând că Dumnezeu Tatăl avea să răspundă la rugăciunea sa. El s-a rugat cu credință, crezând că doar prin Isus Hristos putea fi eliberat de sentimentele de vinovăție pe care le avea din cauza păcatelor sale. Și s-a rugat cu credință,

crezând că trebuia să găsească adevărata Biserică a lui Isus Hristos, pentru a dobândi acea iertare.

De-a lungul slujirii sale profetice, Joseph Smith a folosit rugăciunile spuse având credință pentru a primi revelație continuă. Pe măsură ce înfruntăm încercările de astăzi și pe cele care vor veni, va trebui să urmăm același tipar. Președintele Brigham Young a spus: „Nu știu altă cale pentru sfinții din zilele din urmă, decât ca fiecare suflare să fie, practic, o rugăciune ca Dumnezeu să îndrume și să conducă poporul Său”⁵.

Atunci, aceste cuvinte din rugăciunea de împărtășanie trebuie să ne descrie viața de zi cu zi: „Să-și amintească totdeauna de El”. Pronumele „El” se referă la Isus Hristos. Următoarele cuvinte: „Și să țină poruncile pe care El le-a dat lor” sugerează ce înseamnă pentru noi să ne amintim de El.⁶ Pe măsură ce ne amintim mereu de Isus Hristos, putem întreba într-o rugăciune în gândul nostru: „Ce ar dori El ca eu să fac?”.

O astfel de rugăciune, oferită cu credință în Isus Hristos, a inaugurat această ultimă dispensație. Și va reprezenta esența părții pe care o va avea fiecare dintre noi în desfășurarea ei continuă. Am găsit, ca și dumneavoastră, exemple minunate de astfel de rugăciuni.

Prima este cea a lui Joseph Smith. El a întrebat, având credință precum un copil, ce dorește Domnul ca el să facă. Răspunsul Său a schimbat istoria lumii.

Pentru mine, o lecție importantă provine din răspunsul lui Joseph la atacul lui Satana în timp ce Joseph a îngenuncheat să se roage.

Știu din propria experiență că Satana și slujitorii săi încearcă să ne facă să simțim că nu trebuie să ne rugăm. Când Joseph Smith și-a folosit toată puterea pentru a se ruga lui Dumnezeu să-l elibereze de puterea care încerca să pună

stăpânire pe el, rugăciunea sa pentru alinare a primit răspuns și Tatăl Ceresc și Isus Hristos i S-au arătat.

Încercarea lui Satana de a zădărnici începutul restaurării a fost atât de puternică, pentru că rugăciunea lui Joseph a fost atât de importantă. Dumneavoastră și cu mine vom avea părți mai mici în cadrul restaurării în curs de desfășurare. Totuși, dușmanul restaurării va încerca să ne oprească din a ne ruga. Exemplul credinței și hotărârii lui Joseph ne poate întări în hotărârea noastră. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care rugăciunile mele includ mulțumiri aduse Tatălui Ceresc pentru profetul Joseph.

Enos din Cartea lui Mormon este un alt model pentru rugăciunea pe care o spun având credință pe măsură ce încerc să-mi fac partea în restaurarea în curs de desfășurare. Oricare va fi partea dumneavoastră, îl puteți considera îndrumător personal.

Asemenea lui Joseph, Enos s-a rugat cu credință. El a descris experiența sa astfel:

„Și sufletul meu flămânzea; și am îngenuncheat înaintea Făcătorului meu și am strigat către El în rugăciune fierbinte și implorare pentru sufletul meu; și cât e ziua de lungă L-am implorat; da, iar atunci când veni noaptea, eu încă îmi ridicam glasul ca să ajungă la ceruri.

Și iată a venit un glas către mine, zicând: Enos, păcatele tale îți sunt iertate, iar tu vei fi binecuvântat.

Iar eu, Enos, am știut că Dumnezeu nu putea să mintă; prin urmare, vina mea a fost ștersă.

Și eu am spus: Doamne, cum se face asta?

Iar El a spus către mine: Datorită credinței tale în Hristos pe care tu niciodată nu L-ai auzit sau văzut până acum. Și mulți ani vor trece până ca El

să apară în ființă; prin urmare, du-te; credința ta te-a făcut întreg”⁷.

Lección care m-a binecuvântat este inclusă în aceste cuvinte: „Datorită credinței tale în Hristos pe care tu niciodată nu L-ai auzit sau văzut până acum”.

Joseph a avut credință în Hristos să meargă în duminică și, de asemenea, să se roage să fie eliberat din puterile lui Satana. Încă nu îi văzuse pe Tatăl și pe Fiul, dar s-a rugat cu credință și cu toată energia inimii sale.

Din experiența lui Enos, am învățat aceeași lecție prețioasă. Când mă rog cu credință, Îl am pe Salvator drept Avocat înaintea Tatălui și simt că rugăciunea mea poate ajunge la cer. Răspunsuri vin. Binecuvântări sunt primite. Există pace și bucurie chiar și în perioadele dificile.

Îmi aduc aminte momentul în care, fiind cel mai nou membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, am îngenuncheat în rugăciune alături de vârstnicul David B. Haight. Dânsul avea aproximativ vârsta mea de acum și încercările pe care le am și eu acum. Îmi aduc aminte de glasul său în timp ce se ruga. Nu mi-am deschis ochii să-l privesc, dar glasul lui suna de parcă zâmbea. Vorbea cu Tatăl Ceresc cu bucurie în glas.

Pot auzi în minte bucuria sa când a spus: „în numele lui Isus Hristos”. Îmi părea că vârstnicul Haight simțea că Salvatorul sprijinea, în acel moment, mesajul pe care îl rostise în rugăciune către Tatăl. Și eram sigur că avea să fie primit cu un zâmbet.

Capacitatea noastră de a aduce

contribuții esențiale la minunata restaurare în curs de desfășurare va crește pe măsură ce creștem în credința noastră în Isus Hristos în calitate de Salvator al nostru și în Tatăl Ceresc în calitate de Tată al nostru iubitor. Când ne rugăm cu credință, devenim o parte esențială în lucrarea Domnului pe măsură ce El pregătește lumea pentru a Doua Sa Venire. Mă rog ca noi toți să putem găsi bucurie în realizarea lucrării pe care El ne invită, pe fiecare în parte, s-o facem.

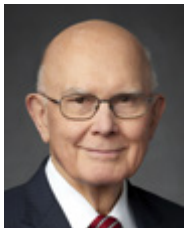
Depun mărturie că Isus Hristos trăiește. Aceasta este Biserica Sa și împărăția Sa pe pământ. Joseph Smith este profetul restaurării. Președintele Russell M. Nelson este profetul Domnului pe pământ astăzi. El deține toate cheile preoției în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Invitația pe care vi-o fac în anul 2020: Împărtășește mesajul restaurării Evangheliei Salvatorului”, 21 ian. 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
2. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 540-541.
3. Mosia 15:28.
4. Matei 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, selecție realizată de John A. Widtsoe (1954), p. 43-44.
6. Doctrină și legăminte 20:77.
7. Enos 1:4-8.

Sandy, Utah, S.U.A.

Prezentată de președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Susținerea autorităților generale, a autorităților zonei-Cei Șaptezeci și a oficianților generali ai Bisericii

Dragi frați și surori, vă prezint acum autoritățile generale, autoritățile zonei-Cei Șaptezeci și oficianții generali ai Bisericii pentru votul dumneavoastră de susținere.

Vă rugăm să vă exprimați votul în modul obișnuit oriunde v-ați afla. Dacă sunt persoane care se opun vreuneia dintre propunerile prezentate, vă rugăm să vă contactați președintele de țară.

Se propune ca noi să-l susținem pe Russell Marion Nelson ca profet, văzător și revelator și ca președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; pe Dallin Harris

Oaks ca primul consilier în Prima Președinție și pe Henry Bennion Eyring ca al doilea consilier în Prima Președinție.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-l susținem pe Dallin H. Oaks ca președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și pe M. Russell Ballard ca președinte în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să îi susținem ca membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli pe următorii: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong și Ulisses Soares.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-i susținem pe consilierii din Prima Președinție și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-i eliberăm din chemările de autorități ale zonei-Cei Șaptezeci pe vârstnicii Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran și Moisés Villanueva.

Cei care doresc să ni se alăture în exprimarea recunoștinței pentru slujirea excelentă a dâșnilor, s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Se propune ca noi să-i eliberăm din chemările lor în cadrul Președinției generale a Tinerilor Băieți, exprimându-ne recunoștința profundă pentru slujirea dâșnilor, pe Stephen W. Owen ca președinte, Douglas D. Holmes ca primul consilier și M. Joseph Brough ca al doilea consilier.

Toți cei care doresc să-și exprime, alături de noi, recunoștința față de acești frați pentru slujirea remarcabilă și devotamentul dâșnilor s-o arate prin ridicarea mâinii.

Se propune să-i susținem ca autorități generale-Cei Șaptezeci, pe următorii: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil și Moisés Villanueva.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune să-i susținem ca autorități ale zonei-Cei Șaptezeci pe următorii: Jay D. Andersen, Faapito Auapaau,

Curitiba, Paraná, Brazilia

Frederick K. Balli jr., Kevin W. Birch, John W. Boswell III, J. Francisco Bühner, Suchat Chaichana, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt IV, Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vladislav Y. Gornostaev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Youngjoon Kwon, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kyrylo Pokhylko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson și Dow R. Wilson.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să susținem noua Președinție generală a Tinerilor Băieți cu Steven J. Lund ca președinte, cu Ahmad Saleem Corbitt ca primul consilier și cu Bradley Ray Wilcox ca al doilea consilier.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să susținem celelalte autorități generale, autorități ale zonei-Cei Șaptezeci și oficanți generali așa cum sunt constituiți în prezent.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii drepte.

Cei care se opun s-o arate în același fel.

Din nou, îi invităm pe cei care s-au

opus vreuneia dintre propuneri să-și contacteze președintele de țarăș.

Vă mulțumim pentru credința și rugăciunile dumneavoastră continue pentru conducătorii Bisericii. ■

Raport al Departamentului pentru Audit al Bisericii, 2019

Prezentat de Kevin R. Jergensen

director general, Departamentul pentru Audit al Bisericii

Adresat Primei Președinții a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Dragi frați, așa cum a fost stabilit prin revelația consemnată în secțiunea 120 din Doctrină și legăminte, Consiliul pentru folosirea zeciuiei – format din Prima Președinție, Cvorumul celor Doisprezece Apostoli și Episcopatul care prezidează – autorizează cheltuielile din fondurile Bisericii. Departamentele Bisericii distribuie fonduri în conformitate cu bugetele, regulamentele și procedurile aprobate.

Departamentul pentru Audit al Bisericii, care este format din specialiști autorizați și este independent de toate celelalte departamente și entități ale Bisericii, are responsabilitatea de a efectua audituri cu scopul de a asigura buna gestionare a donațiilor primite, a cheltuielilor făcute și de a proteja bunurile Bisericii.

Pe baza auditurilor efectuate, Departamentul pentru Audit al Bisericii este de părere că, în anul 2019, din toate punctele de vedere, donațiile primite, cheltuielile făcute și bunurile Bisericii au fost înregistrate și administrate în conformitate cu bugetele, regulile și practicile contabile aprobate ale Bisericii. Biserica urmează practicile predate membrilor ei, acelea de a trăi în limitele unui buget, de a evita datoriile și de a face economii pentru perioade grele.

Cu respect,

Departamentul pentru Audit al Bisericii

Kevin R. Jergensen

director general ■

Vârstnicul Ulisses Soares
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Scoaterea la lumină a Cărții lui Mormon

Datele istorice și martorii speciali ai Cărții lui Mormon depun mărturie că scoaterea la lumină a Cărții lui Mormon a fost, cu siguranță, miraculoasă.

Într-o adunare cu vârstnicii Bisericii care a avut loc la un moment dat, profetul Joseph Smith a spus: „Înlăturați Cartea lui Mormon și revelațiile, și unde mai este religia noastră? Nu mai avem o religie”¹. Dragii mei frați și surori, după Prima Viziune, miraculoasa scoatere la lumină a Cărții lui Mormon este al doilea punct de referință fundamental în desfășurarea restaurării Evangheliei lui Isus Hristos în această dispensație. Cartea lui Mormon depune mărturie despre

dragostea lui Dumnezeu față de copiii Săi, despre sacrificiul ispășitor divin și altruist al Domnului Isus Hristos și despre slujirea Sa supremă printre nefiți la scurt timp după învierea Sa.² Depune mărturie, de asemenea, că rămășițele casei lui Israel urmează să devină una prin lucrarea Sa din zilele din urmă și că ele nu sunt alungate pentru totdeauna.³

Pe măsură ce studiem despre scoaterea la lumină a acestei cărți sfinte de scripturi în aceste zile din urmă, ajungem să înțelegem că întreaga acțiune a fost miraculoasă – începând cu primirea de către Joseph Smith a plăcilor de aur de la un înger sfânt și până la traducerea ei „prin darul și puterea lui Dumnezeu”⁴, la protejarea ei și la publicarea ei prin mâna Domnului.

Scoaterea la lumină a Cărții lui Mormon a început cu mult înainte ca Joseph Smith să primească plăcile de aur din mâinile îngerului Moroni. Profeți din vechime au profețit despre apariția acestei cărți sacre în zilele noastre.⁵ Isaia a vorbit despre o carte pecetluită, iar atunci când avea să apară, oamenii aveau să se certe cu privire la cuvântul lui Dumnezeu. Această

situație avea să asigure contextul în care Dumnezeu putea să-și înfăptuiască „[lucrarea] minunată și [miracolul]”, făcând ca „înțelepciunea înțelepților [lor să piară], și priceperea oamenilor [lor] pricepuți [să se facă] nevăzută” în timp ce cei blânzi aveau să „[se bucure] tot mai mult în Domnul, și săracii [să se veselească] întru Sfântul lui Israel”⁶. Ezechiel a vorbit despre faptul că toiagul lui Iuda (Biblia) și toiagul lui Efraim (Cartea lui Mormon) aveau să fie aduse laolaltă ca fiind una. Atât Ezechiel (în Vechiul Testament), cât și Lehi (în Cartea lui Mormon) au spus că ele „vor crește împreună” pentru a reduce la tăcere doctrina falsă, pentru a stabili pacea și pentru a ne aduce la cunoașterea legămintelor.⁷

În seara zilei de 21 septembrie 1823, la trei ani și jumătate după ce a avut parte de Prima Viziune, Joseph a fost vizitat de trei ori de îngerul Moroni, ultimul profet din rândul nefiților de pe străvechiul meleag american, ca urmare a rugăciunilor sale sincere. În timpul acestor vizite care au durat toată noaptea, Moroni i-a spus lui Joseph că Dumnezeu avea o lucrare minunată pe care el trebuia s-o înfăptuiască – traducerea și publicarea către lume a cuvintelor inspirate ale profeților din vechime de pe continentul american.⁸ În ziua următoare, Joseph s-a dus la locul respectiv, nu departe de casa sa, în care plăcile fuseseră îngropate de Moroni la sfârșitul vieții sale, cu secole înainte. Acolo, Joseph l-a văzut din nou pe Moroni, care l-a instruit să se pregătească pentru a primi plăcile în viitor.

În următorii patru ani, în data de 22 septembrie a fiecărui an, Joseph a primit instrucțiuni suplimentare de la Moroni, pentru a ști cum trebuie condusă împărăția Domnului în zilele din urmă. Pregătirea lui Joseph a

Bountiful, Utah, S.U.A.

inclus, de asemenea, vizite ale îngerilor lui Dumnezeu, desfășurându-se astfel măreția și slava evenimentelor care aveau să aibă loc în această dispensație.⁹

Căsătoria sa cu Emma Hale, în anul 1827, a făcut parte din acea pregătire. Ea a avut un rol important în a-l ajuta pe profet de-a lungul vieții și slujirii sale. De fapt, în luna septembrie a anului 1827, Emma l-a însoțit pe Joseph la dealul unde fuseseră ascunse plăcile și l-a așteptat în timp ce îngerul Moroni i-a înmănat lui Joseph cronica. Lui Joseph i s-a promis că plăcile aveau să fie protejate dacă își dedica toate acțiunile pentru a le păstra în siguranță până când aveau să fie înapoiate în mâinile lui Moroni.¹⁰

Dragii mei semeni în Evanghelie, multe dintre descoperirile din zilele noastre ale lucrurilor din vremurile din vechime au loc în timpul vreunei excavări arheologice sau chiar accidental în timpul vreunui proiect de construcții. Însă, Joseph Smith a fost îndrumat către plăci de un înger. Acest lucru în sine a fost un miracol.

Procesul traducerii Cărții lui Mormon a fost, de asemenea, un miracol. Această cronică sacră din vechime nu a fost „tradusă” în modul obișnuit în care erudiții ar traduce texte din vechime, acela de a învăța o limbă din vechime. Trebuie să privim procesul ca fiind mai mult o „revelație” cu ajutorul unor instrumente fizice oferite de Domnul și nu ca fiind o „traducere” făcută de cineva cunoscător de limbi. Joseph Smith a spus că, prin puterea lui Dumnezeu, „[a] tradus Cartea lui Mormon din [hieroglif], a căror cunoaștere a fost pierdută de lume și, în această minunată întâmplare, [a] fost singur, un tânăr neînvățat, să [combată] înțelepciunea lumească și ignoranța colectivă a optsprezece

ILUSTRĂȚIE DE JOSHUA DENNIS

secole cu o nouă revelație”¹¹. Ajutorul Domnului în traducerea plăcilor – sau revelația, pentru a o denumi cum se cuvine – este evidentă, de asemenea, când ne gândim la miraculosul scurt timp de care Joseph Smith a avut nevoie pentru a le traduce.¹²

Copiștii lui Joseph au depus mărturie despre puterea lui Dumnezeu care a fost prezentă când s-a lucrat la traducerea Cărții lui Mormon. Oliver Cowdery a spus la un moment dat: „Acestea au fost zile de neuitat – faptul că am stat ascultând sunetul unui glas vorbind prin inspirația cerului a trezit în inimă recunoștința cea mai profundă! Zi după zi, continuam, fără întrerupere, să scriu... așa cum ieșeau cuvintele din gura lui... «Cartea lui Mormon»”¹³.

Surse istorice dezvăluie că, din momentul în care Joseph a obținut plăcile, în anul 1827, au existat încercări de a-i fi furate. El a consemnat că „au fost depuse cele mai înverșunate eforturi pentru [a-i] fi luate” și că „orice stratagemă care a putut fi inventată a fost folosită în acest scop”¹⁴. Într-un

final, Joseph și Emma au fost forțați să se mute din Manchester, New York, în Harmony, Pennsylvania, pentru a găsi un loc sigur în care să continue lucrarea de traducere, departe de gloate și persoane care doreau să fure plăcile.¹⁵ Un istoric a consemnat: „Astfel s-a încheiat prima parte dificilă a tutelei lui Joseph asupra plăcilor... În cele din urmă, plăcile s-au aflat în siguranță și, în acțiunile sale de a le proteja, Joseph învățase, fără îndoială, multe despre căile lui Dumnezeu și cele ale omului care aveau să-i prindă bine în viitor”¹⁶.

În timp ce traducea Cartea lui Mormon, Joseph a aflat că Domnul avea să aleagă martori care să vadă plăcile.¹⁷ Acest lucru face parte din ceea ce Însuși Domnul a stabilit când a spus: „Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori”¹⁸. Oliver Cowdery, David Whitmer și Martin Harris, care au fost unii dintre primii colegi ai lui Joseph în stabilirea minunatei lucrări a lui Dumnezeu în această dispensație, au fost primii martori chemați

să depună lumii mărturie specială despre Cartea lui Mormon. Ei au depus mărturie că un înger, care a venit din prezența Domnului, le-a arătat cronică din vechime și că ei au văzut caracterele gravate pe plăci. Ei au depus, de asemenea, mărturie că au auzit glasul lui Dumnezeu din cer spunând că respectiva cronică din vechime a fost tradusă prin darul și puterea lui Dumnezeu. Apoi, li s-a poruncit să depună mărturie despre ea întregii lumi.¹⁹

Domnul a chemat, în mod miraculos, alți opt martori să vadă plăcile de aur cu ochii lor și să fie martori speciali în fața lumii ai adevărului și caracterului divin ale Cărții lui Mormon. Ei au depus mărturie că au văzut și au examinat cu atenție plăcile și caracterele gravate pe ele. Chiar și în mijlocul adversităților, persecuțiilor, al tuturor felurilor de dificultăți și chiar și când unii dintre ei au șovăit ulterior în credință, acești unsprezece martori aleși ai Cărții lui Mormon nu și-au negat niciodată mărturiile că au văzut plăcile. Joseph Smith nu mai era singurul care știa despre vizita lui Moroni și despre plăcile de aur.

Lucy Mack Smith a consemnat că fiul său a sosit acasă extrem de bucuros după ce martorilor le fuseseră arătate plăcile. Joseph a explicat părinților săi: „Și mă simt ca și cum aș fi fost eliberat de o povară care era aproape prea grea pentru mine, iar sufletul meu se bucură pentru că nu voi mai fi în totalitate singur în această lume”²⁰.

Joseph Smith a înfruntat multă opoziție în tipărirea Cărții lui Mormon după ce traducerea ei a fost terminată. El a putut să convingă un tipograf, pe nume Egbert B. Grandin, din Palmyra, New York, s-o tipărească doar după ce Martin Harris, ca un gest de mare

credință și sacrificiu, și-a ipotecat ferma ca garanție pentru costurile de tipărire. În parte, din cauza opoziției continue de după publicarea Cărții lui Mormon, Martin Harris a vândut, dând dovadă de loialitate, 151 de acri (0,6 km²) din ferma sa pentru a plăti costurile publicării. Printr-o revelație dată lui Joseph Smith, Domnul l-a instruit pe Martin Harris să nu poftască la proprietatea sa și să achite costul tipării cărții care „conține adevărul și cuvântul lui Dumnezeu”²¹. În luna martie a anului 1830, primele 5.000 de exemplare ale Cărții lui Mormon au fost publicate și, astăzi, peste 180 de milioane de exemplare au fost tipărite în peste o sută de limbi.

Datele istorice și martorii speciali ai Cărții lui Mormon depun mărturie că scoaterea la lumină a Cărții lui Mormon a fost, cu siguranță, miraculoasă. Cu toate acestea, puterea acestei cărți nu constă doar în istoria ei magnifică, ci și în mesajul ei puternic și incomparabil care a schimbat nenumărate vieți – inclusiv pe a mea!

Am citit prima dată toată Cartea lui Mormon când eram un tânăr cursant la seminar. Așa cum mi se recomandase de învățătorii mei, am început s-o citesc începând cu paginile sale introductive. Promisiunea cuprinsă în primele pagini ale Cărții lui Mormon încă îmi răsună în minte: „[Chibzuiți] în inimile [voastre]... și, după aceea, [întrebați-L] pe Dumnezeu [cu credință]... în numele lui Hristos, dacă este adevărată cartea. Aceia care vor urma această cale... vor obține o mărturie despre adevărul și divinitatea ei prin puterea Duhului Sfânt”²².

Cu acea promisiune în minte, căutând cu sinceritate să cunosc mai mult despre adevărul ei, și în spiritul rugăciunii, am studiat Cartea lui Mormon,

puțin câte puțin, în timp ce-mi îndeplineam însărcinările din cadrul lecțiilor săptămânale de la seminar. Îmi aduc aminte de parcă ar fi fost ieri cum un sentiment de căldură a început să-mi crească în suflet și să-mi umple inima, luminându-mi înțelegerea și devenind din ce în ce mai plăcut, așa cum a descris Alma când a predicat cuvântul lui Dumnezeu oamenilor săi.²³ Acel sentiment s-a transformat, într-un final, în cunoaștere care a prins rădăcini în inima mea și a devenit temelia mărturiei mele despre evenimentele și învățăturile însemnate din această carte sacră.

Prin aceste experiențe și prin alte experiențe personale neprețuite pe care le-am trăit, Cartea lui Mormon a devenit, cu siguranță, cheia de boltă care îmi susține credința în Isus Hristos și mărturia despre doctrina Evangheliei Sale. A devenit unul dintre stâlpii care îmi depune mărturie despre sacrificiul ispășitor divin al lui Hristos. A devenit un scut de-a lungul vieții mele împotriva încercărilor dușmanului de a-mi slăbi credința și de a insufla necredință în mintea mea și îmi dă curajul de a-mi declara lumii, fără teamă, mărturia despre Salvator.

Dragii mei prieteni, mărturia mea despre Cartea lui Mormon a venit în inima mea rând după rând²⁴, ca un miracol. Și în ziua de astăzi, această mărturie continuă să crească pe măsură ce eu cercetez continuu, cu inima sinceră, pentru a înțelege mai pe deplin cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este cuprins în această carte de scripturi extraordinară.

Pe toți cei care-mi auziți glasul astăzi, vă invit să luați parte la minunata scoatere la lumină a Cărții lui Mormon în propria viață. Vă promit că, dacă veți studia, cu ajutorul rugăciunii

și în mod consecvent, cuvintele ei, veți putea fi părtași ai promisiunilor ei și ai bogatelor ei binecuvântări în viața dumneavoastră. Reitez promisiunea care se reia ca un ecou în paginile ei, aceea că, dacă „[Îl] întrebați pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri sunt adevărate; și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos”, El, plin de milă, „vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt”²⁵. Vă pot asigura că El vă va oferi răspunsul într-un mod foarte personal, așa cum a făcut în cazul meu și al multor alora din întreaga lume. Experiența pe care o veți trăi va fi, pentru dumneavoastră, la fel de glorioasă și sacră cum au fost pentru Joseph Smith experiențele trăite de el, cum au fost și cele trăite de primii martori și cele trăite de toți cei care au căutat să primească o mărturie despre integritatea și credibilitatea acestei cărți sacre.

Îmi depun mărturia că scriptura Cartea lui Mormon este, într-adevăr, cuvântul lui Dumnezeu. Depun mărturie că această cronică sacră „dezvăluie doctrinele Evangheliei, înfățișează planul salvării și spune oamenilor ce trebuie să facă pentru a câștiga pace în această viață și mântuire veșnică în viața viitoare”²⁶. Depun mărturie că scriptura Cartea lui Mormon este instrumentul lui Dumnezeu pentru a realiza adunarea lui Israel în zilele noastre și pentru a ajuta oamenii să ajungă să-L cunoască pe Fiul Său, Isus Hristos. Depun mărturie că Dumnezeu trăiește și că ne iubește, că Fiul Său, Isus Hristos, este Salvatorul lumii, piatra din capul unghiului a religiei noastre. Spun aceste lucruri în numele sacru al Mântuitorului nostru, Învățătorului nostru și Domnului nostru, Însuși Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Joseph Smith, în „Minute Book 1”, p. 44, josephsmithpapers.org; de asemenea, la Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake; ortografia standardizată.
2. Vedeți 3 Nefi 11-26.
3. Vedeți Ezechiel 37:21-28; 1 Nefi 13:34-41; 3 Nefi 20:46; 21:1-11; pagina de titlu a Cărții lui Mormon.
4. Introducerea Cărții lui Mormon.
5. Vedeți Apocalipsa 14:6-7; 1 Nefi 19:21.
6. Isaia 29:14, 19; vedeți, de asemenea, versetele 11-13.
7. Vedeți Ezechiel 37:16-17; 2 Nefi 3:12.
8. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:27-47; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 27:5; Joseph Smith, „History, 1838-1856, volumul A-1 [23 December 1805 - 30 August 1834]”, p. 5, josephsmithpapers.org.
9. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:54; vedeți, de asemenea, Joseph Smith, „Church History”, *Times and Seasons*, 1 mart. 1842, p. 707, josephsmithpapers.org.
10. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:59; *Învățători ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 59-62.
11. Joseph Smith, „History, 1838-1856, volumul E-1 [1 July 1843 - 30 April 1844]”, p. 1775, josephsmithpapers.org; de asemenea, la Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake; punctuație standardizată. Vedeți, de asemenea, Joseph Smith, „Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843”, p. 1, josephsmithpapers.org; de asemenea,

- la Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake.
12. Vedeți John W. Welch, „Timing the Translation of the Book of Mormon: «Days [and Hours] Never to Be Forgotten»”, *BYU Studies*, vol. 57, nr. 4 (2018), p. 11-50.
 13. Oliver Cowdery, citat în Joseph Smith – Istorie 1:71, notă de subsol; vedeți, de asemenea, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, oct. 1834, p. 14.
 14. Joseph Smith – Istorie 1:60.
 15. Vedeți Joseph Smith – Istorie 1:60-62.
 16. Andrew H. Hedges, „«All My Endeavors to Preserve Them»: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September – December 1827”, *Journal of Book of Mormon Studies*, vol. 8, nr. 2 (1999), p. 23.
 17. Vedeți 2 Nefi 27:12-14; Eter 5:1-3.
 18. Matei 18:16.
 19. Vedeți „Mărturia a opt martori”, Cartea lui Mormon.
 20. Joseph Smith, în Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); vedeți, de asemenea, „Lucy Mack Smith, History, 1845”, p. 154, josephsmithpapers.org.
 21. Doctrină și legăminte 19:26.
 22. Introducerea Cărții lui Mormon; vedeți, de asemenea, Moroni 10:3-5.
 23. Vedeți Alma 32:41-43.
 24. Vedeți 2 Nefi 28:30.
 25. Moroni 10:4.
 26. Introducerea Cărții lui Mormon.

Olmué, Marga Marga, Chile

Vârstnicul John A. McCune
din Cei Șaptezeci

Veniți la Hristos – să trăim ca sfinți din zilele din urmă

Putem să facem lucruri dificile și putem să-i ajutăm pe alții să facă la fel, pentru că știm în cine ne putem pune nădejdea.

Vă mulțumesc, stimate vârstnic Soares, pentru mărturia dumneavoastră despre Cartea lui Mormon care este puternică și profetică. Recent, am avut ocazia unică de a ține în mână o pagină a manuscrisului original al Cărții lui Mormon. Tocmai pe această pagină, pentru prima dată în această dispensație, erau consemnate următoarele cuvinte curajoase ale lui Nefi: „Mă voi duce și voi face lucrurile pe care Domnul le-a poruncit, căci eu știu că Domnul nu dă porunci copiilor oamenilor fără să pregătească o cale pentru ei, ca ei să îndeplinească lucrurile pe care El le-a poruncit”¹.

În timp ce țineam în mână această pagină, am fost plin de considerație profundă față de acțiunile lui Joseph Smith, în vârstă de 23 de ani, care a tradus Cartea lui Mormon „prin [darul] și puterea lui Dumnezeu”². Am simțit, de asemenea, considerație față de cuvintele tânărului Nefi, căruia i s-a cerut să îndeplinească o sarcină foarte dificilă, aceea de a obține plăcile de alamă de la Laban.

Nefi a știut că, dacă el continua să se concentreze asupra Domnului, avea să aibă succes în îndeplinirea

a ceea ce i-a poruncit Domnul. El a rămas concentrat asupra Salvatorului de-a lungul vieții sale chiar dacă a avut parte de ispite, încercări fizice și chiar de trădarea unora dintre membrii familiei sale restrânse.

Nefi a știut în Cine putea să-și pună nădejdea.³ La scurt timp după ce a exclamat: „O, ce om ticălos sunt! Da, inima mea se întristează din cauza trupului meu”⁴, Nefi a declarat: „Dumnezeu meu a fost sprijinul meu; El m-a condus prin suferințele din pustiu; și El m-a apărut pe apele de mare adâncime”⁵.

Millcreek, Utah, S.U.A.

În calitate de ucenici ai lui Hristos, nu suntem scutiți de provocări și încercări în viața noastră. Ni se cere adesea să facem lucruri grele, care, dacă încercăm să le facem singuri, ar fi copleșitoare și poate imposibile. Când acceptăm invitația Salvatorului „veniți la Mine”⁶, El va asigura sprijinul, alinarea și pacea care sunt necesare, la fel cum a făcut-o și în cazul lui Nefi și Joseph. Chiar și în timpul celor mai grele încercări ale noastre, putem să simțim îmbrățișarea caldă a dragostei Sale când ne încredem în El și acceptăm voia Sa. Putem trăi bucuria rezervată ucenicilor Săi credincioși, căci „Hristos este bucurie”⁷.

În anul 2014, în timp ce slujeam în misiune cu timp deplin, familia noastră a avut parte de o serie de evenimente neașteptate. Când cobora de pe un deal abrupt pe o placă, fiul nostru cel mai mic a căzut și a suferit un traumatism cranio-cerebral care i-a pus viața în pericol. Pentru că starea lui s-a deteriorat, personalul medical l-a dus de urgență în sala de operații.

Membrii familiei noastre au îngenucheat pe podeaua unui salon liber al spitalului și ne-am revărsat inima înaintea lui Dumnezeu. În mijlocul acestui moment confuz și dureros, am fost cuprinși de dragostea și pacea Tatălui nostru Ceresc.

Nu știam ce avea să ne rezerve viitorul sau dacă aveam să ne mai vedem fiul în viață. Am știut foarte clar că viața sa era în mâinile lui Dumnezeu și că urmările, dintr-o perspectivă eternă, aveau să fie pentru binele său și al nostru. Prin darul Spiritului, am fost total pregătiți să acceptăm orice urmare.

Nu a fost ușor! Accidentul a avut drept urmare o spitalizare de două luni în timp ce noi prezidam asupra a 400 de misionari cu timp deplin. Fiul

nostru a suferit o pierdere de memorie însemnată. Recuperarea lui a inclus sesiuni lungi și dificile de terapie fizică, logopedică și ocupațională. Provocările rămân, însă, cu trecerea timpului, am fost martori la un miracol.

Înțelegem în mod clar că nu fiecare încercare pe care o înfruntăm va avea rezultatul pe care ni-l dorim. Totuși, când rămânem concentrați asupra lui Hristos, vom simți pace și vom vedea miracolele lui Dumnezeu, indiferent care vor fi acestea, la timpul Său și în modul Său.

Vor fi momente în care nu vom putea să vedem niciun mod prin care o situație actuală se va sfârși cu bine și în care poate vom spune la fel ca Nefi: „Inima mea se întristează din cauza trupului meu”⁸. Pot fi momente în care singura speranță pe care o avem *este* în Isus Hristos. Ce binecuvântare să avem această speranță și nădejde în El! Hristos este Cel care Își va ține întotdeauna promisiunile. Odihna Sa este asigurată tuturor celor care vin la El.⁹

Conducătorii noștri își doresc profund ca noi, toți, să simțim pacea și alinarea care vin prin faptul de a ne pune nădejdea în Salvatorul Isus Hristos și de a ne concentra asupra Sa.

Profetul nostru în viață, președintele Russell M. Nelson, ne-a comunicat viziunea Domnului pentru lume și pentru membrii Bisericii lui Hristos: „Mesajul nostru către lume este simplu și sincer: îi invităm pe toți copiii lui Dumnezeu *aflați de ambele părți ale văhului* să vină la Salvatorul lor, să primească binecuvântările templului sfânt, să aibă parte de bucurie trainică și să devină demni pentru viața eternă”¹⁰.

Această invitație de a „[veni] la Hristos” implică lucruri *concrete* pentru sfinții din zilele din urmă.¹¹ În calitate de membri ai Bisericii Salvatorului, am făcut legăminte cu

El și am devenit fiicele și fiii Săi născuți spiritual.¹² Ni s-a dat, de asemenea, ocazia de a lucra alături de Domnul invitându-i pe alții să vină la El.

În timp ce lucrăm alături de Hristos, acțiunile noastre cele mai concentrate trebuie să fie întreprinse în căminele noastre. Vor exista momente în care membri ai familiei și prieteni apropiați vor înfrunta provocări. Glasurile lumii și poate propriile dorințe îi pot face să se îndoiască de adevăr. Trebuie să facem tot ce putem pentru a-i ajuta să simtă atât dragostea Salvatorului, cât și pe a noastră. Îmi aduc aminte de versetele din scripturi care au devenit imnul nostru preaiubit, „Iubiți-vă unul pe altul”, care ne învață: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”¹³.

În timp ce ne arătăm dragostea față de cei care se îndoiesc de adevăr, dușmanul întregii bucurii poate încerca să ne facă să simțim că îi trădăm pe cei pe care îi iubim dacă *noi* înșine continuăm să trăim potrivit plenitudinii Evangheliei și să predăm adevărurile ei.

Capacitatea noastră de a-i ajuta pe alții să vină la Hristos sau să se întoarcă la Hristos va depinde, în mare parte, de exemplul pe care-l stabilim prin devotamentul nostru personal de a rămâne pe cărarea legămintelor.

Dacă adevărata noastră dorință este de a-i salva pe cei pe care îi iubim, noi înșine trebuie să rămânem fermi alături de Hristos acceptând Biserica Sa și plenitudinea Evangheliei Sale.

Revenind la povestea lui Nefi, știm că înclinația lui Nefi de a-și pune nădejdea în Domnul a fost influențată de înclinația părinților săi de a-și pune nădejdea în Domnul și de exemplul lor de a-și ține legămintele. Acest lucru este frumos exemplificat în viziunea lui Lehi despre pomul vieții. După ce a mâncat din fructul dulce și care îi umplea sufletul de bucurie al pomului, Lehi „[și-a] aruncat privirea împrejur, sperând poate [să-și găsească] familia”¹⁴. El i-a văzut pe Saria, Sam și Nefi stând „ca și cum nu știau încotro să meargă”¹⁵. Apoi, Lehi a spus: „Le-am făcut un semn să vină; și, de asemenea, am strigat către ei cu glas tare că trebuie să vină la mine și să ia din [fruct]”¹⁶. Vă rog să remarcați că Lehi nu a plecat de lângă pomul vieții. El a rămas, din punct de vedere spiritual, cu Domnul și și-a invitat familia să vină acolo unde era *el* pentru a mânca din fruct.

Dușmanul îi ademenește pe unii să renunțe la bucuria Evangheliei separând învățăturile lui Hristos de Biserica Sa. El dorește să ne facă să credem că putem să rămânem fermi pe cărarea legămintelor de unii singuri, prin propria spiritualitate, independenți de Biserica Sa.

În aceste zile din urmă, Biserica lui Hristos a fost restaurată pentru a putea ajuta copiii de legământ ai lui Hristos să rămână pe cărarea legămintelor Sale.

În Doctrină și legăminte, citim: „Iată, aceasta este doctrina Mea – oricine se pocăiește și *vine la Mine*, acela *este* Biserica Mea”¹⁷.

Prin Biserica lui Hristos, suntem întăriți prin experiențele noastre pe care le trăim într-o comunitate de

Episcopul Gérald Caussé
episcopul care prezidează

sfinți. Îi auzim glasul prin profeții, văzătorii și revelatorii Săi. Cel mai important, prin Biserica Sa ni se oferă toate binecuvântările esențiale ale ispășirii lui Hristos care pot fi împlinite doar prin participarea la rânduieli sacre.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este Biserica lui Hristos pe pământ, restaurată în aceste zile din urmă pentru folosul tuturor copiilor lui Dumnezeu.

Depun mărturie că, pe măsură ce venim la Hristos și trăim ca sfinți din zilele din urmă, vom fi binecuvântați cu și mai mult din dragostea Sa, din bucuria Sa și din pacea Sa. Asemenea lui Nefi, putem să facem lucruri dificile și putem să-i ajutăm pe alții să facă la fel, pentru că știm în cine ne putem pune nădejdea.¹⁸ Hristos este lumina noastră, viața noastră și salvarea noastră.¹⁹ În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. 1 Nefi 3:7.
2. Pagina de titlu a Cărții lui Mormon; vedeți, de asemenea, Introducerea Cărții lui Mormon.
3. Vedeți 2 Nefi 4:19.
4. 2 Nefi 4:17.
5. 2 Nefi 4:20.
6. Matei 11:28.
7. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Liahona*, nov. 2016, p. 82.
8. 2 Nefi 4:17.
9. Vedeți Matei 11:28-30.
10. Russell M. Nelson, „Cu toți în munca Domnului să înaintăm”, *Liahona*, mai 2018, p. 118-119; subliniere adăugată.
11. Vedeți Doctrină și legăminte 20:59.
12. Vedeți Mosia 5:7.
13. Ioan 13:35; vedeți, de asemenea, „Iubiți-vă unul pe altul”, *Immuri*, nr. 200.
14. 1 Nefi 8:13.
15. 1 Nefi 8:14.
16. 1 Nefi 8:15.
17. Doctrină și legăminte 10:67; subliniere adăugată.
18. Vedeți 2 Nefi 4:19.
19. Vedeți Psalmii 27:1.

O mărturie vie despre Hristos cel Viu

Mesajul principal al Cărții lui Mormon este de a restaura adevărata cunoaștere privind rolul esențial al lui Isus Hristos în salvarea și exaltarea omenirii.

Într-o zi însoțită de primăvară din anul 2017, casa deschisă a Templului Paris, Franța, era în curs de desfășurare când unul dintre ghizi a fost abordat de un bărbat cu o înfățișare tristă. El a spus că locuiește lângă templu și a recunoscut că s-a opus ferm construirii acestuia. El a spus că, într-o zi, când privea pe fereastra apartamentului

său, a văzut o macara mare coborând din ceruri o statuie a lui Isus și așezând-o ușor pe terenul templului. Bărbatul a declarat că această experiență i-a schimbat complet sentimentele față de Biserica noastră. El și-a dat seama că îl urmărește pe Isus Hristos și ne-a cerut iertare pentru răul pe care l-a provocat probabil în trecut.

Statuia *Christus*, care înfrumusețează Templul Paris și alte proprietăți ale Bisericii, este o mărturie a dragostei noastre față de Salvator. Statuia originală din marmură este opera artistului danez Bertel Thorvaldsen, care a sculptat-o în anul 1820 – în același an în care a avut loc Prima Viziune. Statuia este foarte diferită de majoritatea redărilor artistice din acea perioadă, care înfățișează, în mare parte, suferința lui Hristos pe cruce. Opera lui Thorvaldsen îl prezintă pe Hristos cel Viu, care a dobândit victoria asupra morții și, cu brațele deschise, îi invită pe toți să vină la El. Doar urmele cuielor din mâinile și picioarele Sale și rana din coasta Sa mărturisesc despre agonia de nedescris pe care a îndurat-o pentru a salva întreaga omenire.

Sandy, Utah, S.U.A.

Probabil că, unul dintre motivele pentru care nouă, membrilor Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, ne place această statuie, este acela că ne amintește de descrierea din Cartea lui Mormon a apariției Salvatorului pe continentul american:

„Și iată, au văzut un Om pogorându-se din cer; și El era îmbrăcat într-o mantie albă; El a venit în jos și a stat în mijlocul lor...

Și s-a întâmplat că El Și-a întins mâna și a vorbit către popor, spunând: Iată, Eu sunt Isus Hristos...

Eu am băut din cupa aceea amară pe care Tatăl Mi-a dat-o; și L-am slăvit pe Tatăl luând asupra Mea păcatele lumii”¹.

Apoi, a invitat fiecare bărbat, femeie și copil să meargă către El și să pună mâinile în coasta Sa și să simtă urmele cuiei în mâinile și picioarele Sale, dobândind astfel o mărturie personală că El este într-adevăr Mesia cel mult așteptat.²

Acest eveniment măreț este cel mai important din Cartea lui Mormon. Întreaga „veste bună” a Evangheliei este cuprinsă în această ilustrare a Salvatorului, având „brațele milosteniei”³

întinse cu tandrețe pentru a invita fiecare persoană să vină la El și să primească binecuvântările ispășirii Sale.

Mesajul principal al Cărții lui Mormon este de a restaura adevărata cunoaștere privind rolul esențial al lui Isus Hristos în salvarea și exaltarea omenirii. Această temă este prezentă de la pagina introductivă până la ultimele cuvinte ale ultimului capitol. De-a lungul a secole de apostazie și confuzie spirituală, însemnătatea profundă a ceea ce Hristos a împlinit în Ghetsimani și pe Golgota s-a pierdut sau a fost coruptă. Cât de emoționat trebuie să fi fost Joseph Smith când a tradus 1 Nefi și a descoperit această promisiune minunată: „Aceste cronici de pe urmă [Cartea lui Mormon]... vor confirma adevărul celor dintâi [Biblia]... și... vor face cunoscute lucrurile cele clare și prețioase care au fost luate de la ei; și vor face cunoscut tuturor neamurilor, limbilor și popoarelor că Mielul lui Dumnezeu este Fiul Tatălui cel Veșnic și Salvatorul lumii; și că toți oamenii trebuie să vină la El, altfel ei nu vor putea fi salvați”⁴.

Adevăruri clare și prețioase despre ispășirea Salvatorului se găsesc în toată Cartea lui Mormon. Pe măsură ce voi enumera câteva dintre aceste adevăruri, vă invit să cugetați asupra modului în care v-au schimbat sau v-ar putea schimba viața.

1. Ispășirea lui Isus Hristos este un dar oferit gratuit *tuturor* celor care *au* trăit, care trăiesc *în prezent* și care *vor* trăi pe pământ.⁵
2. Pe lângă faptul că a purtat povara păcatelor noastre, Hristos a luat asupra Sa durerile, infirmitățile, suferințele, bolile și toate necazurile inerente condiției muritoare a omului. Nu există suferință, durere sau tristețe pe care El nu a suferit-o pentru noi.⁶
3. Sacrificiul ispășitor al Salvatorului ne permite să biruim consecințele negative ale căderii lui Adam, inclusiv moartea fizică. Datorită lui Hristos, toți copiii lui Dumnezeu născuți pe acest pământ, indiferent de neprihănirea lor, vor avea parte de reunirea spiritului și a trupului lor prin puterea învierii⁷ și se vor întoarce la El pentru a fi „judecați după faptele lor”⁸.
4. În schimb, primirea tuturor binecuvântărilor ispășirii Salvatorului este condiționată de sânguința noastră⁹ privind trăirea potrivit „[doctrinei] lui Hristos”¹⁰. În visul său, Lehi a văzut „[cărarea] strâmtă și îngustă”¹¹ care duce la pomul vieții. Fructul său, care reprezintă iubirea lui Dumnezeu, exprimată prin binecuvântările minunate ale ispășirii lui Hristos, „este cel mai prețios și cel mai dorit... și este cel mai mare dintre toate darurile de la Dumnezeu”¹². Pentru a avea parte de acest fruct, trebuie să dăm dovadă de credință în Isus Hristos, să ne

pocăim „[ascultând] de cuvântul lui Dumnezeu”¹³, să primim rânduiele esențiale și să ținem legăminte sacre până la sfârșitul vieții noastre¹⁴.

5. Prin ispășirea Sa, Isus Hristos nu ne spală doar de păcate, ci oferă putere care *întărește*, prin care ucenicii Săi să poată „[în]lătura] omul firesc”¹⁵, să progreseze „rând după rând”¹⁶ și să devină sfinți¹⁷ pentru ca, într-o zi, să devină ființe perfecte după imaginea lui Hristos¹⁸, pregătiți să trăiască din nou în prezența lui Dumnezeu¹⁹ și să moștenească toate binecuvântările împărăției cerului²⁰.

Un alt adevăr care ne aduce alinare, cuprins în Cartea lui Mormon, este că, deși ispășirea Domnului este infinită și universală, aceasta este un dar remarcabil, personal și intim, potrivit fiecăruia dintre noi.²¹ La fel cum Isus i-a invitat pe fiecare dintre ucenicii neferiți să simtă rănilile Sale, El a murit pentru fiecare dintre noi, individual, ca și cum dumneavoastră sau eu am fi singura persoană de pe pământ. El ne oferă o invitație personală de a veni la El și de a avea parte de binecuvântările minunate ale ispășirii Sale.²²

Natura personală a ispășirii lui Hristos devine și mai reală când ne gândim la exemplele remarcabile de bărbați și femei din Cartea lui Mormon. Printre aceștia se numără Enos, Alma, Zeezrom, regele Lamoni și soția sa și oamenii regelui

Beniamin. Relatările despre convertirea lor și mărturiile lor vibrante oferă o mărturie vie despre modul în care inima noastră poate fi schimbată iar viața noastră poate fi transformată prin bunătatea și mila infinită a Domnului.²³

Profetul Alma a adresat poporului său această întrebare arzătoare: „Dacă voi ați simțit o schimbare în inima voastră și dacă ați simțit dorința să cântați cântecul iubirii mântuitoare, vreau să vă întreb, puteți să simțiți astfel *acum?*”²⁴. Această întrebare este vitală astăzi, deoarece, în calitate de ucenici ai Domnului, puterea Sa mântuitoare trebuie să ne însoțească, să ne motiveze și să ne schimbe în fiecare zi.

Întrebarea lui Alma ar putea fi, de asemenea, reformulată astfel: Când a fost ultima dată când ați simțit influența dulce a ispășirii Salvatorului în viața dumneavoastră? Acest lucru se întâmplă atunci când simțiți o bucurie „[minunată] și dulce”²⁵, care vă cuprinde și depune mărturie în sufletul dumneavoastră că păcatele vă sunt iertate; sau când încercările dureroase devin brusc mai ușor de suportat; ori când inima vă este înmuiată și puteți să vă exprimați iertarea față de cineva care v-a rănit. Sau poate fi de fiecare dată când observați că v-a crescut capacitatea de a iubi pe alții și de a le sluji, că procesul de sfințire vă face o persoană diferită, modelată după exemplul Salvatorului.²⁶

Depun mărturie că toate aceste experiențe sunt adevărate și sunt dovezi că viața poate fi schimbată prin credința în Isus Hristos și ispășirea Sa. Cartea lui Mormon clarifică și extinde cunoștințele noastre despre acest dar divin. În timp ce studiați această carte, veți auzi glasul Hristosului cel Viu care vă invită să veniți la El. Vă promit că, dacă acceptați această invitație și vă modelați viața după exemplul Său, veți avea parte de influența Sa mântuitoare în viața dumneavoastră. Prin puterea Duhului Sfânt, Salvatorul vă va transforma zi după zi, „până în miezul zilei”²⁷, când, după cum El a declarat: „[Veți] vedea fața Mea și [veți] ști că Eu sunt”²⁸. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. 3 Nefi 11:8-11.
2. Vedeți 3 Nefi 11:14-15.
3. Alma 5:33.
4. 1 Nefi 13:40.
5. Vedeți 2 Nefi 9:21; 26:24-27; Mosia 3:13.
6. Vedeți Alma 7:11-12.
7. Vedeți 2 Nefi 10:25.
8. Mosia 3:24; vedeți, de asemenea 2 Nefi 2:4, 10, 26; 9:6-7, 12-13, 15, 22; Mosia 3:12; 16:7-8; Alma 11:41-44; 42:6-8, 23; Helaman 14:16; Mormon 9:12.
9. Vedeți 2 Nefi 9:21; Mosia 3:12; Helaman 5:11; 14:18.
10. 2 Nefi 31:21; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 27:20-21.
11. 1 Nefi 8:20.
12. 1 Nefi 15:36.
13. 1 Nefi 15:24.
14. Vedeți 2 Nefi 31.
15. Mosia 3:19.
16. 2 Nefi 28:30.
17. Vedeți Mosia 3:19.
18. Vedeți 3 Nefi 27:27; Moroni 10:32-33.
19. Vedeți 2 Nefi 2:8; Mosia 2:41.
20. Vedeți Alma 11:37.
21. Vedeți 2 Nefi 9:21.
22. Vedeți Omni 1:26; Alma 5:33; Moroni 10:32-33.
23. Vedeți Enos 1; Mosia 5; Alma 12; 18-19; 36.
24. Alma 5:26; subliniere adăugată.
25. Alma 36:21.
26. Vedeți Mosia 3:19.
27. Doctrină și legăminte 50:24.
28. Doctrină și legăminte 93:1.

vârstnicul Dale G. Renlund
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Gândiți-vă la bunătatea și măreția lui Dumnezeu

Vă invit să vă aduceți aminte în fiecare zi de măreția Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos și ce au făcut Ei pentru dumneavoastră.

De-a lungul timpului, chiar și în perioadele dificile și în special în acestea, profeții ne-au încurajat să ne aducem aminte de măreția lui Dumnezeu și să ne gândim la ce a făcut El pentru noi ca persoane, ca familii și ca popor.¹ Această îndrumare se găsește în toate scripturile, dar poate fi observată cel mai bine în Cartea lui Mormon. Pagina de titlu explică faptul că unul dintre scopurile Cărții lui Mormon este de a „[arăta] urmașilor casei lui Israel ce lucruri mărețe a făcut Domnul pentru strămoșii lor”². Încheierea Cărții lui Mormon include îndemnul lui Moroni: „Iată, eu doresc să vă îndemn pe voi ca atunci când veți citi aceste lucruri... voi să vă aduceți aminte cât de bun a fost Domnul cu copiii oamenilor... și să le cântăriți în inimile voastre”³.

Consecvența cu care profeții ne îndeamnă să reflectăm la bunătatea lui Dumnezeu este remarcabilă.⁴ Tatăl nostru Ceresc dorește ca noi să ne aducem aminte de bunătatea Sa și a Preaiubitului Său Fiu, nu pentru satisfacția Lor, ci pentru influența pe care o are asupra noastră un astfel de memento. Gândindu-ne la bunătatea

Lor, perspectiva și înțelegerea noastră se măresc. Reflectând la compasiunea Lor, devenim mai umili, mai pioși și mai statornici.

O experiență emoționantă cu un fost pacient arată cum ne poate transforma recunoștința pentru generozitate și compasiune. În anul 1987, l-am cunoscut pe Thomas Nielson, un om extraordinar, care avea nevoie de un transplant de inimă. Avea 63 de ani și locuia în Logan, Utah, în Statele Unite. După serviciul militar din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, s-a căsătorit cu Donna Wilkes în Templul Logan, Utah. El a devenit un zidar în cărămidă energic și de succes. Mai târziu, în viață, îi făcea plăcere mai ales să lucreze cu cel mai mare nepot al său, Jonathan, în timpul vacanțelor școlare. Între cei doi s-a format o

relație specială, în parte datorită faptului că Tom observa că el și Jonathan se asemănau mult.

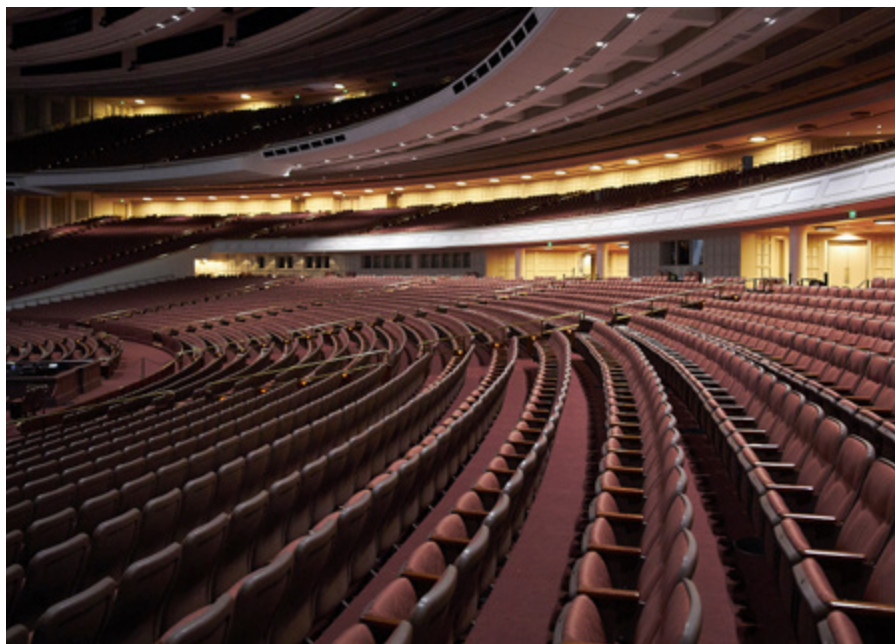
Pentru Tom, faptul de a aștepta o inimă de la un donator era frustrant. El nu era un om prea răbdător. El putuse întotdeauna să-și stabilească și să-și îndeplinească țelurile prin muncă grea și multă hotărâre. Din cauza insuficienței cardiace și a faptului că viața îi era blocată, Tom m-a întrebat deseori ce fac pentru a grăbi procesul. Glumind, îmi sugera căi pe care le-aș putea urma pentru a face, mai repede, disponibilă pentru el inima unui donator.

Într-o zi voioasă, totuși, îngrozitoare, o inimă ideală a unui donator a devenit disponibilă pentru Tom. Mărimea și tipul de sânge se potriveau și donatorul era tânăr, avea doar 16 ani. Donatorul era Jonathan, preaiubitul nepot al lui Tom. La începutul acelei zile, Jonathan fusese rănit grav când mașina în care se afla fusese lovită de un tren.

Când i-am vizitat pe Tom și pe Donna la spital, erau profund îndurerați. Este greu de imaginat ce simțeau știind că viața lui Tom putea fi prelungită folosind inima nepotului lor. La

Provo, Utah, S.U.A.

început, au refuzat să ia în considerare transplantul folosind inima luată de la părinții îndurați ai lui Jonathan, fiica și ginerele lor. Tom și Donna știau, totuși, că Jonathan era în moarte cerebrală și au înțeles că rugăciunile lor pentru o inimă a unui donator pentru Tom nu au provocat accidentul lui Jonathan. Nu, inima lui Jonathan era un dar care îl putea binecuvânta pe Tom în acea perioadă grea. Ei au înțeles că această tragedie putea duce la un lucru bun și au hotărât să accepte transplantul.

Transplantul a decurs bine. După aceea, Tom a fost un om diferit. Schimbarea nu a constat numai într-o stare de sănătate mai bună sau chiar recunoștință. Mi-a spus că se gândea în fiecare dimineață la Jonathan, la fiica sa și la ginerele său, la darul primit și la ce a implicat acel dar. Deși simțul său al umorului înăscut și hotărârea sa erau încă ușor de remarcat, am observat că Tom era mai solemn, mai grijuliu și mai bun.

Tom a mai trăit 13 ani după transplant, ani pe care altfel nu i-ar fi trăit. În necrologul său, s-a spus că acești ani i-au permis să influențeze viața membrilor familiei sale și a altora prin generozitate și dragoste. El a fost un binefăcător discret și un exemplu de optimism și hotărâre.

Asemenea lui Tom, fiecare dintre noi a primit daruri pe care nu le-am fi putut obține singuri, daruri de la Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său Preaiubit, inclusiv mântuirea prin sacrificiul ispășitor al lui Isus Hristos.⁵ Am primit viață în această lume; vom avea un trup și în viața de apoi și salvare eternă și exaltare – dacă alegem aceasta – toate datorită Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos.

De fiecare dată când folosim aceste daruri, beneficiem de ele sau chiar ne gândim la ele, trebuie să ne gândim la sacrificiul, generozitatea și compasiunea celor care le-au oferit. Pioșenia față de cei care le oferă ne face mai mult decât recunoscători. Faptul de a reflecta la darurile Lor poate și ar trebui să ne transforme.

O transformare remarcabilă este cea a lui Alma cel Tânăr. În timp ce Alma „se [răzvrătea] împotriva lui Dumnezeu”⁶, a apărut un înger. Cu „un glas de tunet”⁷, îngerul l-a mustrat pe Alma pentru că persecuta Biserica „furând inimile oamenilor”⁸. Îngerul a adăugat acest îndemn: „Du-te și adu-ți aminte de sclavia strămoșilor

tăi... și adu-ți aminte ce lucruri mari a făcut [Dumnezeu] pentru ei”⁹. Dintre toate îndemnurile posibile, aceasta este ceea ce a subliniat îngerul.

Alma s-a pocăit și și-a adus aminte. Mai târziu, i-a împărțit fiului său, Helaman, îndemnul îngerului. Alma l-a sfătuit: „Eu aș dori ca tu să faci așa după cum eu am făcut, amintindu-ți de robia strămoșilor noștri; căci ei au fost în sclavie; și nimeni n-a putut să-i elibereze pe ei în afară de Dumnezeul lui Avraam... Isaac și... Iacov; iar El într-adevăr i-a eliberat din suferințele lor”¹⁰. Alma a spus, pur și simplu: „Eu mi-am pus încrederea în El”¹¹. Alma a înțeles că, aducându-ne aminte de eliberarea din sclavie și de susținerea în timpul „încercărilor” și [necazurilor] de tot felul”, ajungem să-L cunoaștem pe Dumnezeu și siguranța promisiunilor Sale.¹²

Puțini dintre noi au avut o experiență atât de spectaculoasă ca a lui Alma, dar transformarea noastră poate fi la fel de profundă. Salvatorul ne-a promis în vechime:

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.

Voi pune Duhul Meu în voi și...

voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru”¹³.

San Bernardo, Santiago, Chile

Salvatorul înviat le-a spus neferiților cum începe această transformare. El a identificat o caracteristică esențială în planul Tatălui Ceresc când a spus:

„Iar Tatăl meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi ridicat pe cruce; iar după ce Eu am fost ridicat pe cruce pentru ca să pot să-i *aduc* pe toți oamenii la Mine...

Și din cauza aceasta am fost Eu înălțat; de aceea, în acord cu puterea Tatălui, Eu îi voi *aduce* pe toți oamenii către Mine”¹⁴.

De ce este nevoie pentru ca dumneavoastră să fiți aduși la Salvator? Gândiți-vă la supunerea lui Isus Hristos față de voia Tatălui Său, victoria Sa asupra morții, faptul că a luat asupra Sa păcatele și greșelile dumneavoastră, faptul că a primit putere de la Tatăl pentru a mijloci pentru dumneavoastră și, cel mai important, faptul că v-a mântuit.¹⁵ Nu sunt aceste lucruri suficiente pentru a fi aduși la El? Pentru mine, sunt. Isus Hristos „stă cu brațele deschise sperând și dorind să ne vindece, să ne ierte, să ne curețe, să ne întărească, să ne purifice și să ne sfințească”¹⁶.

Aceste adevăruri trebuie să ne ofere o inimă nouă și să ne îndemne să alegem să-I urmăm pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos. Totuși, chiar și inimile noi pot fi „înclinate spre rătăcire... înclinate spre a-L părăsi pe Dumnezeu pe care Îl iubesc”¹⁷. Pentru a lupta împotriva acestei tendințe, trebuie să reflectăm în fiecare zi la darurile pe care le-am primit și la ce au implicat acestea. Regele Beniamin ne-a sfătuit: „Eu aș vrea ca să vă aduceți aminte și să păstrați întotdeauna în memoria voastră măreția lui Dumnezeu... și bunătatea Lui și suferințele Lui îndelungate pentru voi”¹⁸. Dacă facem aceasta, suntem demni să primim binecuvântări cerești remarcabile.

Faptul de a reflecta la bunătatea și mila lui Dumnezeu ne ajută să devenim mai receptivi din punct de vedere spiritual. La rândul ei, receptivitatea spirituală crescută ne permite să ajungem să cunoaștem adevărul tuturor lucrurilor prin puterea Duhului Sfânt.¹⁹ Aceasta include o mărturie despre veridicitatea Cărții lui Mormon, faptul de a ști că Isus este Hristosul, Salvatorul și Mântuitorul nostru personal, și faptul de a accepta că Evanghelia Sa a fost restaurată în aceste zile din urmă.²⁰

Când ne aducem aminte de măreția Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos și ce au făcut Ei pentru noi, nu Îi vom subaprecia, tot așa cum Tom nu a subapreciat inima lui Jonathan. Cu bucurie și pioșenie, Tom și-a adus aminte în fiecare zi de tragedia care a dus la prelungirea vieții lui. În euforia cunoașterii că putem fi salvați și exaltați, trebuie să ne aducem aminte că salvarea și exaltarea au venit cu un preț foarte mare.²¹ Putem fi în mod pios bucuroși când ne dăm seama că, fără Isus Hristos, suntem pierduți, dar, cu El, putem primi cel mai mare dar pe care îl poate oferi Tatăl Ceresc.²² Într-adevăr, această pioșenie ne permite să ne bucurăm de promisiunea „vieții veșnice în această lume” și să primim, într-un final, „viața veșnică...

chiar slava nemuritoare” în lumea care va veni.²³

Când ne gândim la bunătatea Tatălui nostru Ceresc și a lui Isus Hristos, încrederea noastră în Ei se mărește. Rugăciunile noastre se schimbă deoarece știm că Dumnezeu este Tatăl nostru și că noi suntem copiii Săi. Noi nu căutăm să schimbăm voia Sa, ci să ne aliniem voința cu a Sa și să ne asigurăm binecuvântările pe care El dorește să ni le ofere dacă le cerem.²⁴ Noi ne dorim să fim mai blânzi, mai puri, mai statornici, mai asemănători lui Hristos.²⁵ Aceste schimbări ne fac demni să primim mai multe binecuvântări cerești.

Recunoscând că fiecare lucru bun vine de la Isus Hristos, le vom arăta altora credința noastră într-un mod mai eficient.²⁶ Vom avea curaj când ne vom confrunta cu sarcini și circumstanțe aparent imposibile.²⁷ Ne vom întări hotărârea de a ține legămintele pe care le-am făcut de a-L urma pe Salvator.²⁸ Vom fi plini de dragostea lui Dumnezeu, ne vom dori să-i ajutăm pe cei în nevoie fără să îi judecăm, ne vom iubi copiii și îi vom crește în neprihănire, vom păstra iertarea păcatelor noastre și ne vom bucura mereu.²⁹ Acestea sunt roadele remarcabile ale faptului de a ne aduce aminte de bunătatea și mila lui Dumnezeu.

Dar Salvatorul ne-a avertizat: „Cu nimic nu Îl supără omul pe Dumnezeu sau împotriva nimănui nu este aprinsă mânia Sa, decât împotriva acelor care nu mărturisesc mâna Lui în toate lucrurile”³⁰. Nu cred că Îl insultăm pe Dumnezeu când uităm de El. Cred că, mai degrabă, El este profund dezamăgit. El știe că ne-am ratat ocazia de a ne apropia de El aducându-ne aminte de El și bunătatea Sa. Apoi, pierdem ocazia ca El să Se apropie mai mult de noi și binecuvântările exacte pe care El le-a promis.³¹

Vă invit să vă aduceți aminte în fiecare zi de măreția Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos și ce au făcut Ei pentru dumneavoastră. Permiteți ca luarea în considerare a bunătății Lor să vă lege mai ferm inima răătăcită de Ei.³² Cugetați asupra compasiunii Lor și veți fi binecuvântați cu mai multă receptivitate spirituală și veți deveni mai asemănători lui Hristos. Faptul de a reflecta la empatia Lor vă va ajuta

să „[vă mențineți] cu credință până la sfârșit”, până „[veți fi] primiți în cer... să [puteți] locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit”.³³

Tatăl nostru Ceresc, făcând referire la Preaiubitul Său Fiu, a spus: „De El să ascultați!”³⁴. Pe măsură ce acționați potrivit acelor cuvinte și Îl ascultați, aduceți-vă aminte, cu bucurie și pioșenie, că Salvatorului Îi place să restaureze ceea ce dumneavoastră nu puteți restaura, Îi place să vindece răni pe care dumneavoastră nu le puteți vindeca, Îi place să repare ceea ce a fost distrus fără să mai poată fi reparat³⁵, El contrabalansează orice nedreptate pe care ați suferit-o³⁶ și Lui Îi place să vindece pentru totdeauna chiar și inimile frânte.³⁷

Pe măsură ce am reflectat la darurile de la Tatăl nostru Ceresc și de la Isus Hristos, am ajuns să cunosc dragostea Lor infinită și compasiunea Lor, pe care noi nu o putem înțelege, față de toți copiii Tatălui Ceresc.³⁸

Această cunoaștere m-a schimbat și vă va schimba și pe dumneavoastră. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeti, de exemplu, Avraam 2:16; Exodul 13:3; Iosua 4:6-9; 1 Samuel 7:11-12.
2. Pagina de titlu a Cărții lui Mormon.
3. Moroni 10:3.
4. Vedeti, de exemplu, Deuteronomul 6:12; 11:18; Iosua 4:21-24; 1 Samuel 7:12; Romani 2:4; 11:22; 2 Nefi 9:10; 33:14; Iacov 1:7; Mosia 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Helaman 12:2; 3 Nefi 4:33; 18:11-12; Mormon 2:13; Doctrină și legăminte 133:52; 138:2.
5. Vedeti Isaia 53:3-12; Luca 22:44; Ioan 3:16; Galateni 2:20; Mosia 3:5-11; Alma 7:10-13; Doctrină și legăminte 19:16-19.
6. Mosia 27:11.
7. Mosia 27:11.
8. Mosia 27:9; vedeti, de asemenea, versetul 13.
9. Mosia 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Vedeti Alma 36:27-29.
13. Ezechiel 36:26-28.
14. 3 Nefi 27:14-15; subliniere adăugată. Vedeti, de asemenea, Ioan 12:32; 2 Nefi 26:24.
15. Vedeti Mosia 15:7-9; Apocalipsa 21:4.
16. Russell M. Nelson, „Putem să facem mai bine și să fim mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 67.
17. „Come, Thou Fount of Every Blessing”, *Hymns* (1948), nr. 70.
18. Mosia 4:11; vedeti, de asemenea, Alma 36:2, 28-29; Eter 7:27; 10:2; Moroni 9:25.
19. Vedeti Moroni 10:4-5.
20. Vedeti pagina de titlu și introducerea la Cartea lui Mormon.
21. Vedeti Doctrină și legăminte 19:18-19.
22. Vedeti Doctrină și legăminte 14:7.
23. Moise 6:59; vedeti, de asemenea, Alma 36:28.
24. Vedeti Ghid pentru scripturi, „Rugăciune”.
25. Vedeti „Mai multă sfințenie”, *Immuri*, nr. 83.
26. Vedeti Filimon 1:6.
27. Vedeti 1 Samuel 17:37; 1 Nefi 4:2.
28. Vedeti Alma 5:6, 13, 26-28.
29. Vedeti Mosia 4:11-26.
30. Doctrină și legăminte 59:21.
31. Vedeti Doctrină și legăminte 88:63-64.
32. Vedeti „Come, Thou Fount of Every Blessing”.
33. Mosia 2:41.
34. Vedeti Matei 17:5; Marcu 9:7; Luca 9:35; 3 Nefi 11:7; Joseph Smith – Istorie 1:17.
35. Vedeti Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness”, *Ensign*, nov. 1995, p.19-20.
36. Vedeti Apocalipsa 21:4.
37. Vedeti Psalmii 147:3.
38. Vedeti 2 Nefi 26:33.

Vârstnicul Benjamin M. Z. Tai
din Cei Șaptezeci

Puterea Cărții lui Mormon în procesul de convertire

Cartea lui Mormon oferă hrană spirituală, prescrie un plan de acțiune și ne conectează cu Spiritul Sfânt.

După ce am analizat raportul medical al unei examinări fizice recente, am aflat că trebuia să fac niște schimbări în ceea ce privește stilul de viață. Pentru a mă ajuta, doctorul mi-a prescris un plan nutrițional și exerciții fizice, care, dacă alegeam să le urmez, m-ar fi transformat într-o persoană mai sănătoasă.

Dacă fiecare dintre noi am fi supuși unei examinări spirituale, ce am învăța despre noi înșine? Ce recomandări ar prescrie doctorul nostru spiritual? Pentru ca noi să devenim cine trebuie să fim, este esențial să știm ce să facem și să facem ceea ce știm.

Isus Hristos este Doctorul Suprem.¹ Prin ispășirea Sa, El ne leagă rănilile, ia asupra Lui neputințele noastre și tămăduiește inimile noastre zdrobite.² Prin harul Său, slăbiciunea noastră poate deveni puternică.³ El ne invită să Îl urmăm⁴, învățând despre El, ascultând cuvintele Sale și umblând în umilința ce vine din Spiritul Său.⁵ El a promis să ne ajute⁶ în acest proces al convertirii care durează toată viața, care ne transformă și ne aduce bucurie nepieritoare.⁷

Salvatorul ne-a oferit Cartea lui Mormon ca un instrument puternic pentru a ne ajuta în procesul de

convertire. Cartea lui Mormon oferă hrană spirituală, prescrie un plan de acțiune și ne conectează cu Spiritul Sfânt. Scrisă pentru noi,⁸ conține cuvântul lui Dumnezeu spus clar⁹ și ne vorbește despre identitatea, scopul și destinul nostru.¹⁰ Împreună cu Biblia, Cartea lui Mormon depune mărturie despre Isus Hristos¹¹ și ne învață despre cum putem să cunoaștem adevărul și să devenim ca El.

Fratele Saw Polo avea 58 de ani când a aflat despre Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Când l-am cunoscut, el slujea ca președinte de ramură de câțiva ani, dar am aflat că nu citise niciodată Cartea lui Mormon, deoarece nu era încă disponibilă în limba sa maternă, birmana. Când l-am întrebat despre cum știe dacă este adevărată cartea fără să o fi citit, mi-a răspuns că a studiat cartea cu imagini *Povestiri din Cartea lui Mormon*

în fiecare zi, uitându-se la ilustrații, folosind un dicționar pentru a traduce cuvintele din engleză și luând cu atenție notițe despre ceea ce a învățat. El a explicat: „De fiecare dată când studiam, mă rugam în legătură cu ceea ce învățam și simțeam pace și bucurie, mintea mea era limpede și inima mea înmuiată. Am simțit Duhul Sfânt mărturisindu-mi că este adevărată. Știu că, într-adevăr, Cartea lui Mormon este cuvântul lui Dumnezeu”.

Asemenea fratelui Saw Polo, fiecare dintre noi poate studia Cartea lui Mormon în funcție de situația noastră. Pe măsură ce dorim să credem și să cugetăm asupra învățăturilor sale în inima noastră, Îl putem întreba pe Dumnezeu, având credință, dacă învățăturile sunt adevărate.¹² Dacă suntem sinceri în dorința noastră de a cunoaște și avem intenție adevărată

Bountiful, Utah, S.U.A.

de a acționa, El ne va răspunde în inima noastră prin Duhul Sfânt. Și prin puterea Duhului Sfânt, noi vom putea cunoaște adevărul tuturor lucrurilor.¹³ Când dobândim o mărturie divină despre Cartea lui Mormon, vom ști, de asemenea, prin aceeași putere, că Isus Hristos este Salvatorul lumii, că Joseph Smith este profetul Său și că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este Biserica Sa restaurată.¹⁴

În calitate de tânăr băiat care își începea slujirea misionară, am urcat la bordul unui avion spre Australia. Simțindu-mă foarte singur, neliniștit și insuficient pregătit, dar fiind deja dedicat faptului de a sluji, aveam nevoie disperată de încredințarea că ceea ce eu credeam era adevărat. M-am rugat și am citit cu sinceritate din scripturi, dar, pe măsură ce zborul continua, m-am îndoit tot mai mult de mine și starea mea fizică s-a înrăutățit. După ce m-am chinuit timp de câteva ore, un însoțitor de zbor a venit pe culoar și s-a oprit lângă scaunul meu. Mi-a luat Cartea lui Mormon, pe care o citeam, din mână. S-a uitat la copertă și a spus: „Este o carte minunată!” și, apoi, mi-a dat cartea înapoi și a

continuat să meargă mai departe. Nu l-am mai văzut niciodată.

În timp ce cuvintele lui răsunau în urechile mele, am auzit și simțit în inimă în mod clar: „Sunt aici și știu unde ești. Fă tot posibilul, de restul mă voi ocupa Eu”. În acel avion deasupra Oceanului Pacific, am primit o mărturie personală prin studiul meu din Cartea lui Mormon și prin îndemnul Duhului Sfânt despre faptul că Salvatorul meu știa cine sunt și că Evanghelia era adevărată.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat: „Cunoașterea faptului că Evanghelia este adevărată reprezintă esența unei mărturii. Faptul de a fi mereu fidel Evangheliei reprezintă esența convertirii”¹⁵. Convertirea presupune ca noi să fim „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători”¹⁶. Planul de acțiune al Domnului pentru noi – doctrina lui Hristos – este predat cel mai clar în Cartea lui Mormon¹⁷. Acesta include:

- În primul rând, faptul de a ne *exercita* credința în Isus Hristos, având *încredere* în El, de a *ține* poruncile Sale și de a *ști* că El ne va ajuta.¹⁸
- În al doilea rând, faptul de a ne *pocăi* zilnic de slăbiciunile noastre și de a *trăi* având bucurie și pace când El ne iartă.¹⁹ Pocăința presupune să-i *iertăm* pe alții²⁰ și ne ajută să mergem înainte. Salvatorul ne-a promis că ne va ierta de fiecare dată când ne pocăim.²¹
- În al treilea rând, faptul de a *face* și de a *ține* legămintele făcute cu Dumnezeu prin rânduiele precum botezul. Acest lucru ne va ajuta să rămânem pe cărarea legămintelor care ne duce la El.²²
- În al patrulea rând, faptul de a *primi* darul Duhului Sfânt. Acest dar ne permite să avem parte de însoțirea

constantă a Celui care ne sfințește, ne mângâie și ne îndrumă.²³

- În al cincilea rând, faptul de a *îndura* până la sfârșit, *înaintând* cu fermitate în timp ce ne *ospătăm* zilnic din cuvântul lui Hristos.²⁴ Ospătându-ne din Cartea lui Mormon și trăind potrivit învățăturilor sale, putem birui ispitele și primi îndrumare și protecție de-a lungul vieții noastre.²⁵

Prin punerea în practică, în mod constant, a doctrinei lui Hristos în viața noastră, vom învinge tendința de a nu ne schimba și teama care înfrânează acțiunea. Vom primi revelație personală, pentru ca Duhul Sfânt „[să vă *arate*] toate lucrurile pe care trebuie să le faceți”²⁶ și „cuvintele lui Hristos vă vor *spune* toate lucrurile pe care trebuie să le faceți”²⁷.

Timp de 20 de ani, fratele Huang Juncong s-a luptat cu alcoolul, țigările și dorința compulsivă de a paria. Când a aflat despre Isus Hristos și Evanghelia Sa restaurată, fratele Huang a dorit să se schimbe de dragul tinerei sale familii. Cea mai mare încercare a sa a fost fumatul. Fiind un fumător înrăit, a încercat să renunțe de multe ori fără succes. Într-o zi, aceste cuvinte din Cartea lui Mormon i-au rămas în minte: „cu inima sinceră, cu intenție adevărată”²⁸. Deși a eșuat în încercările anterioare, poate că a simțit că se poate schimba cu ajutorul Tatălui Ceresc și al lui Isus Hristos.

Misionarii cu timp deplin și-au unit credința cu a sa și i-au oferit un plan de acțiune care includea metode simple și raționale de a renunța la fumat, dar și doze mari de rugăciune și de studiu al cuvântului lui Dumnezeu. Cu sinceritate și intenție adevărată, fratele Huang a acționat cu hotărâre, având credință, și a constatat că, pe măsură ce se concentra mai mult asupra noilor obiceiuri pe care dorea să le dezvolte, cum ar fi studiul din Cartea lui Mormon, s-a concentrat mai puțin pe obiceiurile de care dorea să scape.

Amintindu-și experiența de acum 15 ani, el a spus: „Nu-mi amintesc exact când am renunțat la fumat, dar încercând în fiecare zi să fac lucrurile pe care știam că trebuie să le fac pentru a invita Spiritul Domnului în viața mea și continuând să le fac, nu am mai fost atras de țigări de atunci”. Prin punerea în practică a învățăturilor din Cartea lui Mormon, viața fratelui Huang s-a schimbat și el a devenit un soț și un tată mai bun.

Președintele Russell M. Nelson a promis: „Pe măsură ce studiați Cartea lui Mormon, rugându-vă, *în fiecare zi*, veți putea lua decizii mai bune – *în fiecare zi*. Vă promit că, pe măsură ce cugetați asupra a ceea ce studiați, ferestrele cerului se vor deschide și veți primi răspunsuri la întrebările voastre și îndrumare pentru propria viață. Vă promit că, pe măsură ce vă cufundați zilnic în Cartea lui Mormon, puteți fi imunizați împotriva relelor zilei, chiar împotriva plăgii copleșitoare reprezentate de pornografie și a altor dependențe care amorteșc mintea”²⁹.

Dragi prieteni, Cartea lui Mormon este cuvântul lui Dumnezeu și ne vom apropia de El dacă o studiem.³⁰ Pe măsură ce punem la încercare cuvintele sale, vom obține o mărturie despre faptul că este adevărată.³¹ Pe

Orașul New York, New York, S.U.A.

măsură ce trăim mereu în acord cu învățăturile sale, noi nu vom „mai [avea] nicio dorință de a face rău”.³² Inima, înfățișarea și natura noastră vor fi transformate pentru a deveni mai asemănătoare celor ale lui Hristos.³³ Vă las cu mărturia mea că Isus este Hristosul, Salvatorul, Mântuitorul și Prietenul nostru. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Marcu 2:17.
2. Vedeți Psalmii 147:3; Isaia 53:4; Matei 8:17.
3. Vedeți 2 Nefi 25:23; Iacov 4:7; Eter 12:27.
4. Vedeți Matei 19:21; Marcu 10:21; Luca 18:22; 2 Nefi 31:10.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 19:23.
6. Vedeți Isaia 41:10.
7. Vedeți Mosia 2:41; 3:19; 5:2.
8. Vedeți 2 Nefi 25:8, 21-22; Mormon 7:1; 8:35.
9. Vedeți 2 Nefi 25:7; 31:2-3.
10. Vedeți 2 Nefi 2:25; Alma 40.
11. Vedeți Isaia 29:4, 11-18; Ezechiel 37:16-21; 2 Corinteni 13:1; 1 Nefi 13:38-42; 2 Nefi 3:12; 25:26.
12. Vedeți Alma 32:26-43.
13. Vedeți Moroni 10:3-5.
14. Vedeți Introducerea Cărții lui Mormon.

15. David A. Bednar, „Converțiți la Domnul”, *Liahona*, nov. 2012, p. 109.
16. Iacov 1:22.
17. Vedeți 2 Nefi 31; 3 Nefi 11:31-40; 27:13-22.
18. Vedeți 1 Nefi 3:7; Moroni 7:33.
19. Vedeți Mosia 4:3.
20. Vedeți Matei 18:21-35; Marcu 11:25-26; Luca 6:37; 3 Nefi 13:14-15; Doctrină și legăminte 64:10; 82:1.
21. Vedeți Mosia 26:30; Moroni 6:8.
22. Vedeți 2 Nefi 31:17-18.
23. Vedeți 1 Nefi 10:19; 2 Nefi 33:1; 3 Nefi 11:32; 28:11; Moroni 6:4.
24. Vedeți 2 Nefi 31:20.
25. Vedeți 1 Nefi 15:24.
26. 2 Nefi 32:5; subliniere adăugată.
27. 2 Nefi 32:3; subliniere adăugată.
28. Moroni 10:4.
29. Russell M. Nelson, „Cartea lui Mormon – Cum ar fi viața dumneavoastră fără aceasta?” *Liahona*, nov. 2017, p. 62-63.
30. Vorbind despre Cartea lui Mormon, profetul Joseph Smith a spus: „Omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învățăturii ei, decât a oricărei alte cărți” (Introducerea Cărții lui Mormon).
31. Vedeți Iacov 6:7; Alma 32:26-43.
32. Alma 19:33.
33. Vedeți 2 Corinteni 5:17; Mosia 3:19; 5:2; Alma 5:14, 19.

Vârstnicul Gary E. Stevenson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

O temelie bună pentru timpurile viitoare

În anii viitori, putem permite ca îmbunătățirile aduse Templului Salt Lake să ne motiveze și să ne inspire.

Istoria Templului Salt Lake

Să călătorim în timp pentru a fi în după-amiaza călduroasă a zilei de 24 iulie 1847, în jurul orei 14:00. După o călătorie foarte grea de 111 zile, cu 148 de membri ai Bisericii care au format primul grup care a mers spre vest, Brigham Young, atunci președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, bolnav și slăbit din cauza febrei pătate a Munților Stâncoși, a intrat în valea Salt Lake.

Două zile mai târziu, în timp ce se recupera după boala sa, Brigham Young i-a dus pe mai mulți membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și pe alții într-o călătorie de explorare. William Clayton a consemnat: „La aproximativ 1,2 kilometri la nord de tabără, am ajuns pe un frumos platou de pământ, neted, ce continua în pantă lină spre vest”¹.

În timp ce grupul cerceta locul, Brigham Young s-a oprit brusc, și-a înfipt bastonul în pământ și a exclamat: „Aici va fi Templul Dumnezeului nostru!”. Unul dintre însoțitorii săi era vârstnicul Wilford Woodruff, care a spus că această declarație „l-a pătruns ca fulgerul” și el a înfipt o ramură în gaura făcută de bastonul președintelui Young. Aproximativ 16 hectare au fost

alese pentru templu și s-a hotărât ca orașul să formeze „un pătrat perfect pe direcțiile nord – sud, est – vest”, templul fiind punctul central.²

În cadrul Conferinței Generale din luna aprilie a anului 1851, membrii Bisericii au votat în unanimitate susținerea unei moțiuni de a se construi un templu „numelui Domnului”³. Doi ani mai târziu, în data de 14 februarie

1853, terenul a fost dedicat de Heber C. Kimball în cadrul unei ceremonii publice la care au participat mai multe mii de sfinți și s-au făcut primele săpături pentru fundația Templului Salt Lake. Câteva luni mai târziu, în data de 6 aprilie, pietrele masive din capul unghiului templului au fost așezate și dedicate în cadrul unor ceremonii elaborate care au inclus o gardă de onoare și fanfară și o procesiune condusă de conducătorii Bisericii, de la vechiul tabernacol la locul templului, unde au fost rostite, la fiecare dintre cele patru pietre, cuvântări și rugăciuni.⁴

La ceremonia prilejuită de primele săpături, președintele Young a relatat că avusese o viziune când călcase prima oară pe pământ în timp ce explorau valea, spunând: „Am știut [atunci], la fel de bine cum știu acum, că acesta era locul pe care să ridicăm un templu – era înaintea mea”⁵.

Zece ani mai târziu, Brigham Young a împărtășit următoarea

cunoștință profetică în cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 1863: „Doresc să văd templul construit într-un mod în care să reziste de-a lungul mileniului. Acesta nu este singurul templu pe care îl vom construi; vor fi sute construite și dedicate Domnului. Acest templu va fi cunoscut drept primul templu construit în munți de sfinții din zilele din urmă... Doresc ca templul... să fie un monument mândru al credinței, perseverenței și hărniciei sfinților lui Dumnezeu în munți”⁶.

Recapitulând această istorie scurtă, sunt uimit de darul de văzător al lui Brigham Young – în primul rând, asigurarea sa că, în măsura posibilităților, folosind metodele de construcție din acel moment și loc, Templul Salt Lake avea să fie construit într-un mod care să reziste de-a lungul mileniului și, în al doilea rând, profetia sa despre creșterea numărului de temple în întreaga lume în viitor, anume *să fie chiar sute*.

Renovarea Templului Salt Lake

Asemenea lui Brigham Young, profetul nostru de astăzi veghează cu multă atenție asupra Templului Salt Lake și asupra tuturor celorlalte temple. De-a lungul anilor, Prima

„Aici va fi Templul Dumnezeului nostru!”, a exclamat președintele Brigham Young.

Renovările Templului Salt Lake vor contribui la împlinirea dorinței lui Brigham Young ca templul să reziste de-a lungul mileniului.

Președinție s-a consultat, din când în când, cu Episcopatul care prezidează pentru a se asigura că fundația Templului Salt Lake este rezistentă. Când am slujit în Episcopatul care prezidează, la cererea Primei Președinții, am făcut o verificare generală a dotărilor și structurii Templului Salt Lake, inclusiv o evaluare a celor mai recente progrese privind proiectarea seismică și tehnicile de construcție.

Iată câteva fragmente ale verificării oferite Primei Președinții atunci: „La proiectarea și construirea Templului Salt Lake, au fost folosite cele mai bune metode ingineresti, cei mai pricepuți lucrători, cele mai bune materiale de construcții, cea mai bună

mobilă și alte resurse disponibile în acea perioadă. De la dedicarea sa în anul 1893, templul a stat neclintit și a slujit ca far de credință [și] speranță și ca o lumină pentru oameni. S-a avut multă grijă ca templul să fie folosit, curățat și menținut în condiții bune. Exteriorul din granit și grinzile și stâlpii de susținere din interior sunt în condiții bune. Studiile recente arată că pământul de pe locul ales de Brigham Young pentru templu este foarte fertil și are calități excelente care nu provoacă deteriorarea structurii clădirii”⁷.

În raport, se concluziona că erau necesare reparații și îmbunătățiri uzuale pentru a renova și moderniza templul, inclusiv împrejurimile, sistemul învechit de servicii și zona pentru botezuri. Totuși, s-a recomandat și luarea în considerare a unei reabilitări seismice separate, mai cuprinzătoare, de la fundația templului până în vârf.

Fundația templului

După cum vă amintiți, președintele Brigham Young însuși a fost implicat în mare parte în construirea fundației inițiale a templului, care a slujit templului foarte bine de la finalizarea lui în urmă cu 127 de ani. Noul pachet propus privind reabilitarea seismică a templului implică

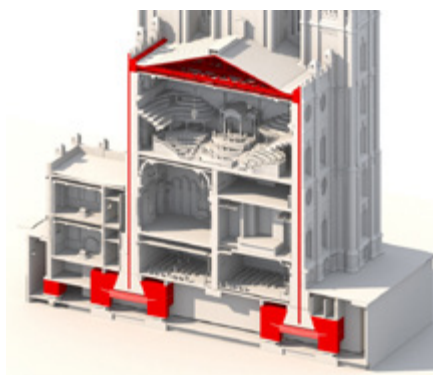
În anul 1853, a început construcția Templului Salt Lake.

folosirea unei tehnici de izolare a bazei, care nici nu se cunoștea în momentul construirii acestuia. Aceasta este considerată cea mai avansată tehnică inginerescă pentru protecția împotriva seismelor.

Această tehnică, dezvoltată recent, începe chiar de la fundația templului, oferind o structură de apărare robustă împotriva deteriorărilor provocate de seisme. În esență, întărește structura templului pentru ca acesta să fie neclintit, chiar dacă în jurul său are loc un eveniment seismic.

Renovarea templului folosindu-se această tehnică a fost anunțată de Prima Președinție anul trecut. Sub îndrumarea Episcopatului care prezidează, construcția a început în urmă cu câteva luni, în luna ianuarie a anului 2020. Se estimează că va fi finalizată în aproximativ patru ani.

Noile îmbunătățiri propuse privind reabilitarea seismică a Templului Salt Lake sunt considerate ca fiind cele mai avansate în domeniul ingineriei pentru protecția împotriva seismelor.

Asigurarea temeliei dumneavoastră personale

Când mă gândesc la următorii patru ani ai existenței acestui minunat, nobil, slăvit și impresionant Templu Salt Lake, îmi imaginez că este mai mult un timp de *înnoire*, decât un timp de închidere! Într-un mod asemănător, ne putem întreba: „Cum ar putea această înnoire prelungită a Templului Salt Lake să ne inspire să trecem prin propria *înnoire, reabilitare, renaștere, revitalizare sau restaurare* spirituală?”.

O introspecție ne poate revela că și noi și familiile noastre am putea beneficia dacă ne-am face niște lucrări de întreținere și renovare, chiar o reabilitare seismică! Putem începe un asemenea proces întrebându-ne: „Cum arată temelia mea?”

Din ce sunt formate aceste pietre din capul unghiului mari, stabile, puternice, care fac parte din temelia mea, pe care este clădită mărturia mea?

Care sunt elementele temeliei vieții mele spirituale și emoționale care ne vor permite, mie și familiei mele, să rămânem neclintiți și fermi, inclusiv să rezistăm evenimentelor seismice tumultuoase care vor avea cu siguranță loc în viața noastră?”.

Aceste evenimente, similare cutremurelor, sunt, deseori, greu de preconizat și au diferite nivele de intensitate – lupta cu întrebările și îndoiala, înfruntarea suferinței și adversității, depășirea jignirilor personale din partea unor conducători ai Bisericii, membrilor, doctrinei sau regulilor. Cea

mai bună apărare împotriva acestora o reprezintă temelia noastră spirituală.

Care ar putea fi pietrele spirituale din capul unghiului în viața noastră și a familiei noastre? Acestea pot fi principii simple, clare și prețioase ale vieții trăite potrivit Evangheliei – rugăciunea în familie, studiul din scripturi, inclusiv Cartea lui Mormon, frecventarea templului și învățarea Evangheliei prin intermediul programului *Vino și urmează-Mă* și al serilor în cămin. Alte resurse utile pentru întărirea temeliei dumneavoastră spirituale pot fi Articolele de credință, proclamația despre familie și „Hristos Cel Viu”.

Pentru mine, principiile incluse în întrebările discutate ca parte a primirii recomandării pentru templu slujesc drept bază puternică a unei temelii spirituale – în special primele patru întrebări. Eu le consider pietre din capul unghiului spirituale.

Suntem, desigur, familiarizați cu aceste întrebări pentru că președintele Russell M. Nelson ni le-a citit, pe rând, în cadrul ultimei conferințe generale.

1. Aveți credință în Dumnezeu Tatăl Veșnic; în Fiul Său, Isus Hristos; și în Duhul Sfânt și aveți o mărturie despre Ei?
2. Aveți o mărturie despre ispășirea lui Isus Hristos și despre rolul Său de Salvator și Mântuitor al dumneavoastră?
3. Aveți o mărturie despre restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos?

4. Îl susțineți pe președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă ca profet, văzător și revelator și ca singurul om de pe pământ autorizat să exercite toate cheile preoției?⁸

Înțelegeți cum puteți considera aceste întrebări drept elemente valoroase ale temeliei dumneavoastră personale care să vă ajute s-o clădiți și s-o întăriți? Pavel i-a învățat pe efeseni despre o biserică „[zidită] pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul”⁹.

Una din cele mai mari bucurii ale vieții mele este să cunosc și să fiu inspirat de membri ai Bisericii din întreaga lume, care sunt exemple vii de credință în Isus Hristos și Evanghelia Sa. Ei au temelii personale puternice, care le permit să facă față evenimentelor seismice cu o înțelegere fermă, în pofida suferinței și durerii.

Pentru a ilustra aceasta la un nivel mai personal, menționez că am vorbit recent la înmormântarea unei tinere soții și mame frumoase, energice (și prietenă a familiei noastre). Ea era o jucătoare de fotbal de primă ligă foarte competitivă când l-a întâlnit și s-a căsătorit cu soțul ei care era student la stomatologie. Au fost binecuvântați cu o fiică frumoasă, precoce. Ea s-a luptat cu mult curaj cu diferite tipuri de cancer timp de șase ani plini de încercări. În pofida stresului constant emoțional și fizic prin care a trecut, ea a avut încredere în Tatăl ei Ceresc iubitor și a fost citată deseori de cei care o urmăreau pe rețelele de socializare pentru faimoasa sa zicală: „Îl găsim pe Dumnezeu în detalii”.

În una dintre postările sale de pe rețelele de socializare, a scris că cineva a întrebat: „Cum de încă mai ai

credință cu toată supărarea din jurul tău?”. Ea a răspuns ferm spunând: „Deoarece credința mă face să merg mai departe în aceste perioade întunecate. A avea credință nu înseamnă că nu se va întâmpla nimic rău. A avea credință îmi permite să cred că va fi din nou lumină. Și acea lumină va lumina și mai puternic pentru că am pășit prin întuneric. Deși am avut parte de mult întuneric de-a lungul anilor, am avut parte de mult mai multă lumină. Am văzut miracole. Am simțit îngeri. Am știut că Tatăl meu Ceresc avea grijă de mine. Nu aș fi avut nicio astfel de experiență dacă viața ar fi fost ușoară. Viitorul în această viață poate părea necunoscut, dar credința mea nu este. Dacă aleg să nu am credință, atunci aleg să merg doar în întuneric. Pentru că, fără credință, rămâne doar întuneric”¹⁰.

Mărturia ei de neclintit despre credința în Domnul Isus Hristos – din cuvintele și faptele ei – a fost o inspirație pentru alții. Deși trupul ei era slab, ea i-a înălțat spiritual pe alții pentru a fi *mai puternici*.

Mă gândesc la nenumărați alți membri ai Bisericii asemenea acestei surori, luptători ca ea, care pășesc în fiecare zi în credință, străduindu-se să fie ucenici adevărați și neînfricați ai Salvatorului nostru, Isus Hristos. Ei învață despre Hristos. Ei predică despre Hristos. Ei se străduiesc să urmeze exemplul Său. Fie că au experiențe mai ușoare sau mai grele, temelia lor spirituală este puternică și statornică.

Aceștia sunt sufletele devotate care înțeleg însemnătatea profundă a versurilor: „Ce trainic cuvânt Dumnezeu a zidit” și „Cei care la Domnul, vă adăpostii”¹¹. Sunt foarte recunoscători să pășesc printre cei care au pregătită o temelie spirituală demnă de numele de *sfinți* și care sunt suficient de

puternici și siguri să îndure multele dificultăți din viață.

Nu cred că putem să supraevaluăm importanța unei asemenea temelii trainice în viața noastră personală. Chiar și la o vârstă fragedă, copiii noștri de la Societatea Primară sunt învățați pe măsură ce cântă tocmai despre acest adevăr:

*Înțeleptu-a zidit casa pe stâncă,
și ploaia a tot șiroit...
Șuvoaiele au venit, dar acea casă
De pe stâncă nu s-a prăbușit.*¹²

Scripturile întăresc această doctrină de bază. Salvatorul i-a învățat pe oamenii de pe meleagurile americane:

„Și dacă veți face întotdeauna aceste lucruri, atunci binecuvântați sunteți voi, căci sunteți *zidiți pe stânca Mea*.

Dar aceia dintre voi care vor face mai mult sau mai puțin decât acestea, ei *nu sunt zidiți pe stânca mea*, ci sunt zidiți pe o temelie de nisip; iar atunci când ploaia cade și potopurile vin și vânturile bat și-i lovesc pe ei, atunci ei vor cădea”¹³.

Conducătorii Bisericii speră, cu sinceritate, că renovările majore ale Templului Salt Lake vor contribui la împlinirea dorinței lui Brigham Young de a vedea „templul construit într-un mod în care să reziste de-a lungul mileniului”. În anii viitori, fie ca noi să permitem ca aceste îmbunătățiri aduse Templului Salt Lake să ne motiveze și să ne inspire, ca persoane și ca familii – metaforic vorbind – să fim clădiți „într-un mod în care să [rezistăm] de-a lungul mileniului”.

Vârstnicul Gerrit W. Gong
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Vom face aceasta când vom îndeplini sarcina dată de apostolul Pavel de a „[strânge] pentru vremea viitoare drept comoară o bună temelie pentru ca să [apucăm] adevărata viață”¹⁴. Mă rog cu ardoare ca temelia noastră spirituală să fie sigură și neclintită, ca mărturia noastră despre ispășirea lui Isus Hristos și rolul Său în calitate de Salvator și Mântuitor al nostru să devină pentru noi principala noastră piatră din capul unghiului, despre care depun mărturie în numele Său, chiar Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Jurnalul lui William Clayton, 26 iul. 1847, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake.
2. Vedeți „At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon”, *Deseret Evening News*, 30 aug. 1897, p. 5; „Pioneers’ Day”, *Deseret Evening News*, 26 iul. 1880, p. 2; Jurnalul lui Wilford Woodruff, 28 iul. 1847, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake.
3. „Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851”, *Deseret News*, 19 apr. 1851, p. 241.
4. Vedeți „The Temple”, *Deseret News*, 19 febr. 1853, p. 130; „Minutes of the General Conference”, *Deseret News*, 16 apr. 1853, p. 146; „Minutes of the General Conference”, *Deseret News*, 30 apr. 1853, p. 150.
5. „Address by President Brigham Young”, *Millennial Star*, 22 apr. 1854, p. 241.
6. „Remarks by President Brigham Young”, *Deseret News*, 14 oct. 1863, p. 97.
7. Prezentarea Episcopatului care prezidează despre Templul Salt Lake pentru Prima Președinție, oct. 2015.
8. Vedeți Russell M. Nelson, „Cuvânt de deschidere”, *Liahona*, nov. 2019, p. 121.
9. Efeseni 2:20-21.
10. Postare pe rețelele de socializare a lui Kim Olsen White.
11. „Ce trainică temelie”, *Immuri*, nr. 47.
12. „Omul înțelept și omul nechibzuit”, *Cântece pentru copii*, p. 132; sublinierea din varianta originală a fost eliminată în acest caz.
13. 3 Nefi 18:12-13; subliniere adăugată.
14. 1 Timotei 6:19; subliniere adăugată.

Osana și aleluia – Isus Hristos cel Viu: cea mai importantă parte a restaurării și a Paștelui

În această perioadă în care spunem osana și aleluia, cântați aleluia – căci El va domni în vecii vecilor!

Dragi frați și surori, spunând osana și aleluia, Îl sărbătorim pe Isus Hristos cel Viu în această perioadă a restaurării care se află în desfășurare și a Paștelui. Având o dragoste perfectă, Salvatorul ne asigură: „Aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”¹.

Cu câțiva ani în urmă, când sora Gong și cu mine am cunoscut o familie minunată, fiica lor cea mică, Ivy, și-a adus, cu timiditate, vioara. Ea a deschis cutia, a scos arcușul vioarei, l-a strâns și l-a uns cu sacâz. După aceea, a pus, arcușul înapoi în cutie, a făcut o plecăciune și s-a așezat. Începătoare fiind, ea tocmai împărțase tot ceea ce știa despre vioară. Acum, ani mai târziu, Ivy cântă foarte frumos la vioară.

În această perioadă din viața muritoare, noi toți ne asemănăm puțin cu Ivy și vioara ei. Începem cu începutul. Exersând și dând dovadă de perseverență, creștem și ne îmbunătățim. Odată cu trecerea timpului, libertatea morală de a alege și experiențele din viața muritoare ne ajută să devenim mai asemănători Salvatorului nostru, în timp ce lucrăm alături de El în via Sa² și mergem pe cărarea legămintelor Sale.

Aniversările, inclusiv acest bicentenar, scot în evidență tiparele

Oslo, Norvegia

restaurării.³ Sărbătorind restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos, aflată în desfășurare, ne pregătim, de asemenea, pentru Paște. În ambele cazuri, ne bucurăm de întoarcerea lui Isus Hristos. El trăiește – nu a trăit doar atunci, ci și acum; nu doar pentru unii, ci pentru toți. El a venit și vine să-i tămăduiască pe cei cu inima zdrobită, să-i elibereze pe robi, să redea orbilor vederea și să dea drumul celor apăsăți.⁴ Aceștia suntem fiecare dintre noi. Promisiunea Sa salvatoare ne este oferită tuturor, indiferent de trecutul nostru, de prezentul nostru sau de îngrijorările pe care le avem în legătură cu viitorul nostru.

Măine este duminica de Florii. Ramurile de finic sunt un simbol sacru tradițional, care exprimă bucuria în Domnul nostru, la fel ca la *intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim*, unde „o gloată mare... a luat ramuri de finic, și I-a ieșit în întâmpinare”⁵. (S-ar putea să fiți interesați să știți că originalul acestui tablou pictat de Harry Anderson este atârnat în biroul președintelui Russell M. Nelson, chiar în spațiile biroului său.) În cartea Apocalipsa, cei care laudă pe Dumnezeu și pe Miel fac acest lucru „îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini”⁶. Împreună cu „hainele neprihănitii” și „[cununile] de slavă” ramurile de finic sunt incluse în rugăciunea de dedicare a Templului Kirtland.⁷

Desigur, semnificația duminicii de Florii reprezintă mai mult decât mulțimile care L-au întâmpinat pe Isus cu ramuri de finic. În duminica Floriilor, Isus a intrat în Ierusalim în feluri pe care credincioșii le-au recunoscut ca fiind împlinirea profeției. La fel cum au prezis în mod profetic Zaharia⁸ și psalmistul, Domnul nostru a intrat în Ierusalim călare pe un măgăruș, în timp ce mulțimile strigau: „Osana în

cerurile prea înalte!”⁹. Osana înseamnă „salvează-ne”¹⁰. Acum, ca și atunci, spunem cu bucurie: „Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului”¹¹.

La o săptămână după duminica de Florii, este duminica Paștelui. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat că Isus Hristos „a venit să plătească o datorie pe care El nu o datora, deoarece noi am avut o datorie pe care nu am fi putut să o plătim”¹². Într-adevăr, prin ispășirea lui Hristos, toți copiii lui Dumnezeu „pot fi salvați supunându-se legilor și rânduielilor Evangheliei”¹³. De Paște, cântăm aleluia. „Aleluia” înseamnă „lăudați pe Domnul Iehova”¹⁴. Refrenul aleluia, din cântecul *Messia*, de Handel, este o declarație de Paște îndrăgită, potrivit căreia El este „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”¹⁵.

Evenimentele sacre dintre duminica de Florii și duminica de Paște pot fi înțelese dacă înțelegem semnificația cuvintelor osana și aleluia. Osana este rugămintea noastră adresată lui Dumnezeu pentru a ne salva. Aleluia reprezintă exprimarea de laude față de Domnul pentru speranța salvării și exaltării. Spunând și înțelegând cuvintele osana și aleluia, noi recunoaștem faptul că Isus Hristos cel viu este cea mai importantă parte a Paștelui și a restaurării din zilele din urmă.

Restaurarea din zilele din urmă începe cu manifestarea divinității – literalmente apariția lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos, în fața tânărului profet Joseph Smith. Profetul Joseph a spus: „Dacă ați putea privi în cer timp de cinci minute, ați ști mai mult decât ați ști citind tot ce a fost scris despre acest subiect”¹⁶. Deoarece cerurile sunt deschise din nou, noi știm și „credem în Dumnezeu, Tatăl Veșnic, și în Fiul Său, Isus Hristos, și în Duhul Sfânt”¹⁷ – divina Dumnezeire.

INTRAREA TRIUMFALĂ A LUI HRISTOS ÎN IERUSALIM, DE HARRY ANDERSON

În duminica de Paște, în data de 3 aprilie 1836, în primele zile ale restaurării, Isus Hristos cel viu a apărut după ce Templul Kirtland a fost dedicat. Cei care L-au văzut acolo au depus mărturie despre El folosind în descrieri elemente contrastante complementare, apa și focul: „Ochii Lui erau ca flacăra *focului*; părul de pe capul Lui era alb ca *zăpada curată*; înfățișarea Sa era *mai strălucitoare decât soarele*; și glasul Său era ca sunetul *vuietului unor ape mari*, chiar glasul lui Iehova”¹⁸.

Atunci, Salvatorul nostru a declarat: „Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Acela care trăiește, Eu sunt Acela care a fost ucis; Eu sunt avocatul vostru pe lângă Tatăl”¹⁹. Din nou, elemente contrastante complementare – primul și ultimul, care trăiește și care a fost ucis. El este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul,²⁰ căpetenia și desăvârșirea credinței noastre.²¹

După apariția lui Isus Hristos, s-au arătat, de asemenea, Moise, Ilie și Elias. Prin îndrumare divină, acești mari profeți din vechime au restaurat cheile și autoritatea preoției. Astfel, „cheile acestei dispensații sunt încredințate”²² în cadrul Bisericii Sale

West Jordan, Utah, S.U.A.

restaurate pentru a binecuvânta pe toți copiii lui Dumnezeu.

Apariția lui Ilie în Templul Kirtland a împlinit, de asemenea, profeția lui Maleahi, din Vechiul Testament, potrivit căreia Ilie avea să se întoarcă „înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”²³. În acest sens, apariția lui Ilie a coincis, deși nu este o coincidență, cu perioada Paștelui evreiesc, o tradiție care anticipează în mod pios întoarcerea lui Ilie.

Multe familii evreiești devotate pregătesc un loc pentru Ilie la masa lor de Paște. Mulți umplu o cană până sus, pentru a-l invita și a-l întâmpina. Și unii, în timpul tradiționalului Seder de Paște, trimit un copil la ușă, uneori lăsată întredeschisă, pentru a vedea dacă Ilie este afară și așteaptă să fie invitat înăuntru.²⁴

În împlinirea profeției și ca parte a restaurării tuturor lucrurilor făgăduite,²⁵ Ilie a venit, așa cum a fost promis, de Paște și la începutul Paștelui evreiesc. El a adus autoritatea de a pecetlui pentru a lega familia pe pământ și în ceruri. Așa cum Moroni l-a învățat pe profetul Joseph, Ilie „va sădi în inima copiilor promisiunile făcute strămoșilor și inima copiilor se va întoarce către strămoșii lor. Dacă nu ar fi așa, întreg pământul ar fi complet pustiit la venirea [Domnului]”²⁶, a continuat Moroni. Spiritul lui Ilie, o manifestare a Duhului Sfânt, ne face să ne simțim mai apropiați de generațiile noastre – trecute, prezente și

viitoare – prin genealogiile, istoriile și slujirea noastră în templu.

De asemenea, să ne amintim, pe scurt, ce este Paștele evreiesc. Paștele evreiesc amintește de eliberarea copiilor lui Israel după 400 de ani de robie. Cartea Exodul relatează modul în care această izbăvire a avut loc după urgiile provocate de broaște, păduchi, muște, moartea vitelor, bube, bășici, grindină și foc, lăcuste și întuneric gros. Ultima urgie amenința cu moartea primul născut în țară, dar nu și în casa lui Israel, dacă membrii acelor gospodării puneau sângele unui miel fără pată, primul născut, pe pragul de sus al ușilor lor.²⁷

Îngerul morții a trecut pe lângă casele marcate simbolic cu sângele mielului.²⁸ Acea trecere îl reprezintă pe Isus Hristos învingând, în cele din urmă, moartea. Într-adevăr, sângele ispășitor al Mielului lui Dumnezeu oferă Păstorului nostru cel Bun puterea de a aduna poporul Său din toate locurile și circumstanțele în siguranța staulului Său de ambele părți ale vălului.

În mod special, Cartea lui Mormon descrie „puterea și învierea lui Hristos”²⁹ – esența Paștelui – menționând două restaurări.

În primul rând, învierea include restaurarea fizică „la forma [noastră] proprie și perfectă; „fiecare membru și încheietură”, „nici un fir de păr de pe cap nu va fi pierdut”.³⁰ Această promisiune oferă speranță celor care și-au pierdut membrele, celor care și-au

pierdut capacitatea de a vedea, auzi sau merge sau celor care suferă din cauza unor boli cronice, boli mintale sau alte boli care le-au limitat capacitățile. El ne găsește. El ne face întregi.

O a doua promisiune a Paștelui și a ispășirii Domnului nostru este că „toate lucrurile trebuie să fie restaurate la ordinea lor potrivit”³¹. Această restaurare spirituală reflectă lucrările și dorințele noastre. La fel ca pâinea pe ape,³² restaurează „ceea ce este bun”, „drept”, „corect” și „milos”.³³ Nu este de mirare faptul că profetul Alma folosește cuvântul *restaurare* de 22 de ori³⁴ în timp ce ne îndeamnă „să [acționăm] just, [să judecăm] drept și [să facem] bine tot timpul”³⁵.

Deoarece „Dumnezeu Însuși ispășește pentru păcatele lumii”,³⁶ ispășirea Domnului poate întregi nu numai ceea ce a fost, ci, de asemenea, și ceea ce poate fi. Deoarece El ne cunoaște durerile, suferințele, bolile și „ispitele de toate felurile”³⁷ El poate, având milă, să ne ajute în acord cu infirmitățile noastre.³⁸ Pentru că Dumnezeu este un „Dumnezeu perfect, drept și, de asemenea, milos”, planul milei poate „să satisfacă cerințele dreptății”³⁹. Noi ne pocăim și facem tot ceea ce ne stă în putință. El ne îmbrățișează pentru veșnicie „în brațele dragostei Lui”⁴⁰.

Astăzi sărbătorim restaurarea și învierea. Alături de dumneavoastră mă bucur și mărturisesc despre restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos, aflată în desfășurare. În această primăvară, când se împlinesc 200 de ani de la restaurare, continuăm să primim lumină și revelație prin profetul în viață al Domnului și Biserica Sa, denumită după numele Său – Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă – și prin revelație și inspirație personale, primite prin darul divin al Duhului Sfânt.

Alături de dumneavoastră, în această perioadă de Paște, depun mărturie despre Dumnezeu, Tatăl nostru Etern și despre Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos cel Viu. Oameni muritori au fost răstigniți cu cruzime și înviați mai târziu. Dar numai Isus Hristos cel Viu în forma Sa perfectă, înviată, poartă încă urmele răstignirii în mâinile, picioarele și coasta Sa. Doar El poate spune: „Iată, Eu te-am întipărit pe tine pe palmele mâinilor Mele”⁴¹. Doar El poate spune: „Eu sunt Acela care am fost ridicat. Eu sunt Isus care am fost răstignit. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu”⁴².

Asemenea micuței Ivy și viorii ei, noi suntem, în unele aspecte, încă la început. Cu adevărat: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc”⁴³. În aceste vremuri, putem învăța multe despre bunătatea lui Dumnezeu și despre potențialul nostru divin pentru a avea dragoste asemănătoare celei a lui Dumnezeu în timp ce Îl căutăm și ne ajutăm unul pe altul. În moduri noi și locuri noi putem acționa și deveni, rând după rând, bunătate după bunătate, în mod individual și împreună.

Dragi frați și surori de pretutindeni, pe măsură ne întâlnim și învățăm împreună credința și bunătatea dumneavoastră îmi dau un sentiment profund de entuziasm și recunoștință față de Evanghelia. Mărturia dumneavoastră și experiențele dumneavoastră privind Evanghelia îmbogățesc mărturia și experiențele mele privind Evanghelia. Îngrijorările și bucuriile dumneavoastră, dragostea dumneavoastră pentru casa lui Dumnezeu și membrii Bisericii noastre și înțelegerea dumneavoastră, dobândită trăind potrivit adevărului și luminii restaurate, îmi măresc înțelegerea privind plenitudinea Evangheliei

restaurate, care Îl are în centrul ei pe Isus Hristos cel Viu. Împreună avem încredere, „nori sau senin, Doamne, rămâi cu mine!”⁴⁴. Cu toții știm că, în mijlocul necazurilor și grijilor, noi putem număra numeroasele noastre binecuvântări.⁴⁵ În detaliile din fiecare zi și în lucrurile mici și simple, putem vedea lucruri minunate care se împlinesc în viața noastră.⁴⁶

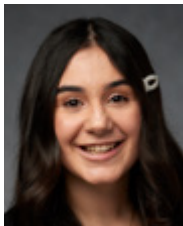
„Și se va întâmpla că cei drepti vor fi adunați dintre toate națiunile și vor veni în Sion, cântând cântece de bucurie nepieritoare”⁴⁷. În această perioadă în care spunem osana și aleluia, cântați aleluia – căci El va domni în vecii vecilor! Strigați osana, osana, Dumnezeu și Miel! În numele sacru și sfânt al lui Isus Hristos, amin! ■

NOTE

1. Ioan 16:33.
2. Vedeți Iacov 5.
3. După cum este profețit în scripturi, istoria umană are perioade sau cicluri de declin spiritual, pe care le numim apostazie sau cădere, și perioade de cunoaștere reinnoită, pe care le numim restaurare spirituală; vedeți, de exemplu, 2 Tesaloniceni 2:3.
4. Vedeți Luca 4:18.
5. Ioan 12:12-13; vedeți, de asemenea, Matei 21:8-9; Marcu 11:8-10.
6. Apocalipsa 7:9.
7. Vedeți Doctrină și legăminte 109:76.
8. Vedeți Zaharia 9:9.
9. Matei 21:9.
10. Vedeți Ghid pentru scripturi, „Osana”. Din vremurile Vechiului Testament, fluturarea ramurilor de finic însoțită de scandarea „Doamne, ajută!” Psalmii 118:25, reprezintă exprimarea tradițională a rugămintii: „Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă”.
11. Psalmii 118:26; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 11:17.
12. Russell M. Nelson, în *Handel's Messiah: Debtor's Prison* (videoclip),

ChurchofJesusChrist.org/media-library.

13. Articolele de credință 1:3.
14. Vedeți Ghid pentru scripturi, „Aleluia”.
15. George Frideric Handel, *Messiah*, ed. T. Tertius Noble (1912), viii; vedeți, de asemenea, Apocalipsa 17:14.
16. *Învățăături ale Președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 442.
17. Articolele de credință 1:1.
18. Doctrină și legăminte 110:3; subliniere adăugată.
19. Doctrină și legăminte 110:4.
20. Vedeți Apocalipsa 1:8; 3 Nefi 9:18; Doctrină și legăminte 19:1; 38:1; 45:7.
21. Vedeți Evrei 12:2; Moroni 6:4.
22. Doctrină și legăminte 110:16.
23. Maleahi 4:5.
24. Vedeți Stephen D. Ricks, „The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover”, *BYU Studies*, vol. 23, nr. 4 (1986), p. 483-486, byustudies.byu.edu.
25. Vedeți Doctrină și legăminte 86:10; vedeți, de asemenea, Faptele apostolilor 3:19-21.
26. Joseph Smith – Istorie 1:39; în ultimii ani, mulți au considerat important posesivul cuvântului „lor”.
27. Vedeți Exodul 7-12.
28. Vedeți Exodul 12:23.
29. Alma 41:2.
30. Alma 40:23.
31. Alma 41:4.
32. Vedeți Ecleeziastul 11:1.
33. Alma 41:13.
34. Cuvintele *a restaura, restaurat, restaurare* sau alte variante ale acestui cuvânt apar de 22 de ori în Alma 40:22-24 și în Alma 41, punând accentul atât pe restaurarea fizică, cât și cea spirituală.
35. Alma 41:14.
36. Alma 42:15.
37. Alma 7:11.
38. Vedeți Alma 7:12.
39. Alma 42:15.
40. 2 Nefi 1:15.
41. Isaia 49:16; 1 Nefi 21:16.
42. Doctrină și legăminte 45:52.
43. 1 Corinteni 2:9.
44. „Rămâi cu mine!”, *Imnuri*, nr. 104.
45. Vedeți „Numără binecuvântările”, *Imnuri*, nr. 155.
46. Vedeți Alma 37:6.
47. Doctrină și legăminte 45:71.

Laudy Ruth Kaouk

Membră a Episcopiei 14, Slate Canyon (de limbă spaniolă),
Țărușul Provo, Utah

Cum îi binecuvântează preoția pe tineri

*Prin intermediul preoției, putem fi înălțați
spiritual. Preoția aduce lumină în lumea noastră.*

Sunt recunoscătoare să fiu aici. Când am aflat prima dată că voi avea ocazia să vă vorbesc astăzi, am fost foarte entuziasmată, dar, în același timp, foarte umilă. Am petrecut mult timp gândindu-mă la ce aș putea să împărtășesc și sper ca Spiritul să vă vorbească în mod direct prin mesajul meu.

În Cartea lui Mormon, Lehi oferă, înainte să moară, o binecuvântare fiecăruia dintre fiii săi, care îi ajută să-și recunoască punctele forte și potențialul etern. Sunt cea mai mică dintre opt copii și, de anul trecut, sunt singurul copil din casă pentru prima dată. Neavându-i pe frații și surorile mele aproape și neavând întotdeauna pe cineva cu care să vorbesc, a fost greu pentru mine. Au fost seri în care m-am simțit foarte singură. Sunt recunoscătoare pentru părinții mei, care au făcut tot ce au putut să mă ajute. Un exemplu al acestui ajutor este momentul în care tatăl meu mi-a oferit o binecuvântare a preoției pentru a mă alina într-o perioadă deosebit de dificilă. După această binecuvântare, lucrurile nu s-au schimbat imediat, dar am putut să simt pacea și dragostea oferite de Tatăl Ceresc și de tatăl meu. Mă simt binecuvântată să am un tată demn care îmi poate oferi

binecuvântări ale preoției ori de câte ori am nevoie și care mă ajută să-mi recunosc punctele forte și potențialul etern, așa cum a făcut Lehi când și-a binecuvântat copiii.

Indiferent de circumstanțele în care vă aflați, puteți avea mereu acces la binecuvântări ale preoției. Prin intermediul membrilor familiei, al prietenilor, al fraților care slujesc, al conducătorilor preoției și al Tatălui Ceresc care nu vă va părăsi niciodată, puteți primi binecuvântări ale preoției. Vârșnicul Neil L. Andersen a spus: „Binecuvântările preoției sunt infinit mai mari decât persoana care este rugată să administreze darul... Atunci

când suntem demni, rânduiețile preoției ne îmbogățesc viețile”¹.

Nu ezitați să cereți o binecuvântare când aveți nevoie de mai multă îndrumare. În momentele noastre dificile, avem cel mai mult nevoie ca Spiritul să ne ajute. Nimeni nu este perfect și cu toții trecem prin greutăți. Unii dintre noi pot suferi de anxietate, depresie, dependență sau sentimentul că nu suntem destul de buni. Binecuvântările preoției ne pot ajuta să biruim aceste încercări și să primim pace în timp ce ne îndreptăm spre viitor. Sper ca noi să ne străduim să trăim demni, pentru a putea primi aceste binecuvântări.

O altă cale prin care preoția ne binecuvântează este prin intermediul binecuvântărilor patriarhale. Am învățat ca, ori de câte ori mă simt tristă sau singură, să-mi citesc binecuvântarea patriarhală. Binecuvântarea mea mă ajută să-mi recunosc potențialul și planul pe care Dumnezeu îl are pentru mine. Mă alină și mă ajută să văd dincolo de perspectiva mea lumească. Îmi amintește de darurile mele și de binecuvântările pe care le voi primi dacă trăiesc în mod demn. De asemenea, mă ajută să-mi amintesc și să simt pace știind că Dumnezeu îmi va oferi răspunsuri și va deschide uși pentru

São Paulo, Brazilia

mine exact la momentul potrivit, când am cea mai mare nevoie.

Binecuvântările patriarhale ne ajută să ne pregătim pentru a ne întoarce să trăim alături de Tatăl nostru Ceresc. Știu că binecuvântările patriarhale vin de la Dumnezeu și ne pot ajuta să transformăm slăbiciunile noastre în puncte forte. Nu sunt mesaje de la ghicitoare; aceste binecuvântări, ne spun ceea ce avem nevoie să auzim. Pentru fiecare dintre noi, binecuvântările sunt ca o Liahona. Când Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc și avem credință în El, El ne va conduce prin pustiul nostru.

Așa cum Dumnezeu l-a binecuvântat pe Joseph Smith cu preoția, astfel încât binecuvântările Evangheliei să poată fi restaurate, noi putem primi binecuvântările Evangheliei în viața noastră prin intermediul preoției. În fiecare săptămână, avem privilegiul și ocazia de a lua din împărtașanie. Prin această rânduială a preoției, putem avea totdeauna Spiritul cu noi, pentru a ne curăța și purifica. Dacă simțiți nevoia să eliminați ceva din viața dumneavoastră, puteți să cereți ajutorul unui conducător în care aveți încredere și care vă poate ajuta să mergeți pe calea cea dreaptă. Conducătorii noștri ne pot ajuta să avem acces la puterea deplină a ispășirii lui Isus Hristos.

Datorită preoției, putem, de asemenea, primi binecuvântările rânduielilor din templu. Din momentul în care am putut să intru în templu, mi-am stabilit ca țel și prioritate să merg cu regularitate. Acordând timpul necesar și făcând sacrificiile necesare pentru a fi mai aproape de Tatăl meu Ceresc în casa Sa sfântă, am fost binecuvântată să primesc revelație și îndemnuri care m-au ajutat cu adevărat în viața mea.

Prin intermediul preoției, putem fi înălțați spiritual. Preoția aduce lumină în lumea noastră. Vărstnicul Robert D.

Hales a spus: „Fără puterea preoției, «întregul pământ [ar] fi complet devastat» (vedeți D&L 2:1-3). Nu ar exista nici lumină, nici speranță – doar întuneric”².

Dumnezeu Se bucură pentru noi. El dorește să ne întoarcem la El. El ne cunoaște personal. El vă cunoaște. El ne iubește. El știe întotdeauna ce facem și ne binecuvântează chiar și atunci când simțim că nu merităm. El știe de ce avem nevoie și când avem nevoie.

„Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.

Căci oricine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide” (Matei 7:7-8).

Dacă nu aveți deja o mărturie despre preoție, vă încurajez să vă rugați și să cereți să cunoașteți dumnezevoastră înșivă puterea acesteia, apoi, citiți scripturile pentru a auzi cuvintele lui Dumnezeu. Știu că,

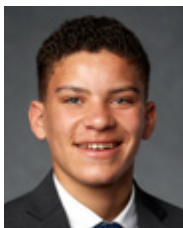
dacă facem efortul de a simți puterea preoției lui Dumnezeu în viața noastră, vom fi binecuvântați. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Neil L. Andersen, „Puterea preoției,” *Liahona*, nov. 2013, p. 92.
2. Robert D. Hales, „Blessings of the Priesthood,” *Ensign*, nov. 1995, p. 32.

VOUA, TOVARĂȘILOR MEI ÎN SLUJIRE, DE LINDA CURELY CHRISTENSEN ȘI MICHAEL MALM

Enzo Serge Petelo
membru al Episcopiei Meadow Wood,
Provo, Utah, Țărușul Edgemont

Cum îi binecuvântează preoția pe tineri

*Ni se oferă ocazia de a sluji precum îngerii,
de a predica Evanghelia pe toate continentele
pământului și de a ajuta suflete să vină la Hristos.*

Frați și surori, sunt foarte recunoscător să vă vorbesc în această seară istorică despre darul sacru al preoției și despre puterea minunată pe care o are de a binecuvânta tinerii în această dispensație. Mă rog ca, în pofida imperfecțiunilor mele, Spiritul să mă ajute să predau adevărul.

Prima Președinție a amintit deținătorilor Preoției aaronice următoarele: „Trăiți într-o vreme în care treceți prin mari încercări și vi se oferă mari ocazii – o vreme în care preoția a fost restaurată. Aveți autoritatea de a administra rânduielile Preoției aaronice. Dacă exercitați această autoritate cu ajutorul rugăciunii și fiind demni, veți binecuvânta din plin viețile celor din jurul vostru”¹. În calitate de tineri băieți ai Bisericii, ni se aduce aminte, de asemenea, că suntem „[fii] preaiubiți ai lui Dumnezeu și El are pentru [noi] o lucrare de făcut”² și noi ajutăm în lucrarea Sa de „[a realiza] nemurirea și viața veșnică a omului” (Moise 1:39).

Preoția este autoritatea de a administra rânduielile și legămintele Evangheliei Salvatorului celor care sunt demni să le primească. Prin intermediul acestor rânduieli ale preoției și

legămintele sacre, primim toate binecuvântările ispășirii Salvatorului care ne ajută să ne împlinim destinul divin.

Joseph Smith a fost un tânăr băiat care a fost chemat de Dumnezeu să restaureze Evanghelia lui Isus Hristos și, în acel scop, i-a fost oferită preoția pe care a folosit-o pentru a binecuvânta toată omenirea. Doctrină și legămintele 135 include multe dintre binecuvântările pe care Joseph le-a oferit tinerilor din această dispensație.

Citim: „Joseph Smith... a făcut pentru salvarea oamenilor din această lume mai mult decât oricare alt om care a trăit în ea, cu excepția unică a lui Isus... El a făcut să apară Cartea lui Mormon... a trimis plenitudinea Evangheliei nepieritoare... în cele patru colțuri ale pământului; a făcut să apară revelațiile și poruncile care compun... Doctrină și legămintele; a adunat multe mii de sfinți din zilele din urmă... și a lăsat o faimă și un nume care nu pot pieri” (Doctrină și legămintele 135:3).

Pentru a sluji eficient așa cum a făcut Joseph, trebuie să ne pregătim pentru a fi demni să folosim puterea preoției Domnului. Când lucrau la traducerea Cărții lui Mormon, Joseph și Oliver Cowdery au dorit să fie botezați, dar le lipsea autoritatea corespunzătoare. În data de 15 mai 1829, ei au îngenuncheat pentru a se ruga și au fost vizitați de Ioan Botezătorul, care le-a oferit cheile și autoritatea Preoției aaronice spunând: „Vouă, tovarășilor mei în slujire, în numele lui Mesia, eu vă confer Preoția lui Aaron, care deține cheile slujirii îngerilor, ale

Eagle Mountain, Utah, S.U.A.

Evangeliei pocăinței și ale botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor” (Doctrină și legăminte 13:1).

Ni se oferă ocazia de a sluji precum îngerii, de a predica Evanghelia pe toate continentele pământului și de a ajuta suflete să vină la Hristos. Această slujire ne face colegi în aceeași lucrare cu Ioan Botezătorul, Moroni, Joseph Smith, președintele Russell M. Nelson și alți slujitori sânguincioși ai Domnului.

Slujirea noastră în cadrul preoției Sale și prin ea îi aduce laolaltă pe cei care sunt devotați faptului de a urma întocmai învățăturile Domnului și de a trăi întocmai potrivit lor, ceea ce știu, personal, că poate fi dificil când înfruntăm încercările tinereții. Dar faptul de a fi una cu acești colegi slujitori ai Domnului în realizarea lucrării Sale ne va ajuta să fim întăriți împotriva ispitelor și înșelăciunilor dușmanului. Puteți fi un far de lumină pentru toți cei care sunt nesiguri de ei înșiși. Lumina din voi va străluci atât de puternic, încât toți cu care veți interacționa vor fi binecuvântați doar pentru că se află în prezența voastră. Poate fi dificil uneori să recunoaștem prezența colegilor noștri spirituali, dar eu sunt recunoscător să știu că sunt un membru credincios al unui cvorum al preoției, alături de care lucrez pentru a ne apropia mai mult de Hristos.

Pe lângă prietenii și membrii familiei noastre, Duhul Sfânt este unul dintre cei mai loiali și de încredere însoțitori. Dar, pentru a avea parte de însoțirea Sa constantă, noi trebuie să ne punem în situații și locuri în care El dorește să fie prezent. Aceasta poate începe în căminele noastre, pe măsură ce lucrăm să le facem locuri sfinte studiind zilnic din scripturi și rugându-ne împreună cu membrii familiei și, mai ales, studiind personal din scripturi și rugându-ne în privat.

La începutul acestui an, mi s-a oferit o ocazie, care m-a emoționat și m-a făcut să fiu umil, de a-mi ajuta sora mai mică, Oceane, să progreseze pe cărarea legămintelor acceptând invitația de a fi botezată și de a îndeplini una dintre cerințele necesare pentru a intra în împărăția celestială. Ea și-a amânat botezul o lună, până când am fost rânduit preot, pentru a-mi oferi privilegiul de a îmfăptui rânduiala, în timp ce surorile noastre au avut, de asemenea, privilegiul de a sluji sub însărcinarea preoției și să fie martore. În timp ce stăteam de o parte și de alta a bazinei de botez și ne pregăteam să intrăm în apă, am observat entuziasmul ei, căci era la fel ca al meu. Și m-am simțit apropiat de ea văzând că ea luase hotărârea corectă. Această ocazie de a exercita preoția a cerut din partea mea să fiu mai atent și mai puțin relaxat în a trăi potrivit Evangheliei. Pentru a mă pregăti, m-am dus zilnic la templu în aceea săptămână, ajutat de mama, bunica și sora mea, pentru a îmfăptui botezuri pentru cei morți.

Trăirea acestei experiențe m-a învățat multe despre preoție și despre cum o pot exercita în mod demn. Știu că toți deținătorii preoției pot avea aceleași sentimente pe care le-am simțit eu, dacă urmăresc exemplul lui Nefi de a ne „duce și [face]” (vedeți 1 Nefi 3:7). Nu putem să stăm degeaba și să ne așteptăm ca Domnul să ne folosească în lucrarea Sa măreață. Nu trebuie să așteptăm ca cei care au nevoie de ajutorul nostru să ne caute; este datoria noastră, în calitate de deținători ai preoției, să fim exemple și să fim martori ai lui Dumnezeu. Dacă luăm hotărâri care ne inhibă în progresul nostru etern, trebuie să ne schimbăm acum. Satana va încerca din răpuzeri să ne mențină într-o stare carnală de a căuta plăceri simple.

Dar eu știu că, dacă ne străduim, îi găsim pe cei care ne vor susține și ne pocăim în fiecare zi, binecuvântările pe care le vom primi vor fi incredibile și viața noastră se va schimba pentru totdeauna pe măsură ce înaintăm pe cărarea legămintelor.

Știu că aceasta este Biserica adevărată a lui Isus Hristos, care este Salvatorul nostru și care a delegat cheile preoției apostolilor Săi, care le folosesc pentru a ne îndruma, mai ales în aceste zile pline de încercări, și pentru a pregăti lumea pentru întoarcerea Sa.

Știu că Joseph Smith a fost profetul restaurării și că președintele Nelson este profetul nostru în viață astăzi. Vă invit pe toți să studiați despre viața acestor măreți deținători ai preoției și să căutați să vă îmbunătățiți zilnic, astfel încât să fim pregătiți să ne întâlnim Făcătorul. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Prima Președinție, în *Să-mi îndeplinesc datoria față de Dumnezeu* (broșură, 2010), p. 5.
2. Crezul Cvorumului Preoției aaronice, în *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Manual general – slujirea în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă)*, 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Jean B. Bingham
președinta generală a Societății de Alinare

Uniți în realizarea lucrării lui Dumnezeu

Modul cel mai eficient de a ne atinge potențialul divin este de a conlucra, binecuvântați de puterea și autoritatea preoției.

Dragi surori minunate și frați minunați, este o încântare să fiu alături de dumneavoastră! Oriunde ați asculta, îmi îmbrățișez surorile și dau mâna, cu sinceritate, cu frații mei. Noi suntem uniți în lucrarea Domnului.

Când ne gândim la Adam și Eva, adesea primul gând se îndreaptă spre viața lor idilică din Grădina Edenului. Îmi imaginez că vremea era mereu perfectă – nici prea cald, nici prea rece – și că fructe și legume delicioase creșteau din abundență în preajma lor, astfel încât puteau să mănânce oricând doreau. Având în vedere că aceasta era o lume nouă pentru ei, erau multe de descoperit, prin urmare fiecare zi era interesantă pe măsură ce interacționau cu animalele și explorau împrejurimile frumoase. Li s-au dat, de asemenea, porunci cărora să li se supună și au avut moduri diferite de a aborda acele instrucțiuni, ceea ce a dus inițial la o anumită neliniște și confuzie.¹ Însă, pe măsură ce au luat hotărâri care le-a schimbat viața pentru totdeauna, ei au învățat să conlucreze și să fie uniți în îndeplinirea scopurilor pe care Dumnezeu le avea pentru ei – și le are pentru toți copiii Săi.

Acum, imaginați-vă același cuplu în viața muritoare. Ei au trebuit să muncească pentru hrană, unele animale i-au privit *pe ei* drept hrană și au fost provocări dificile pe care le-au putut birui doar când s-au sfătuit și s-au rugat împreună. Îmi imaginez că au fost cel puțin câteva ocazii în care au avut păreri diferite despre cum să abordeze acele provocări. Însă, prin cădere, ei au învățat că era esențial să acționeze uniți și cu dragoste. Prin îndrumările pe care le-au primit de la surse divine, au fost învățați despre planul salvării și principiile Evangheliei lui Isus Hristos, care fac ca planul să fie funcțional. Deoarece au înțeles că

scopul lor pe pământ și obiectivul lor etern erau identice, ei au avut parte de satisfacție și succes învățând să conlucreze cu dragoste și în neprihănire.

Pe măsură ce au avut copii, Adam și Eva și-au învățat membrii familiei ceea ce ei au învățat de la mesageri cerești. Ei s-au concentrat asupra faptului de a-și ajuta și copiii să înțeleagă și să accepte acele principii care-i făceau fericiți în această viață și îi pregăteau să se întoarcă la Părinții lor Cerești după ce își vor fi mărit capacitățile și-și vor fi dovedit supunerea față de Dumnezeu. În acest proces, Adam și Eva au învățat să-și aprecieze punctele forte diferite și să se susțină unul pe celălalt în lucrarea lor de importanță eternă.²

Pe măsură ce secolele și, apoi, milenii au sosit și au plecat, claritatea privind aporturile interdependente și inspirate ale bărbaților și femeilor a devenit încețoșată din cauza informațiilor și înțelegerilor greșite. În perioada dintre acel început minunat din Grădina Edenului și prezent, dușmanul a avut destul de mult succes în obiectivul său de a diviza bărbații și femeile în încercările sale de a ne cucerii sufletul. Lucifer știe că, dacă poate deteriora unitatea pe care bărbații și femeile o simt, dacă el ne poate face să fim confuzi în legătură cu valoarea noastră divină și responsabilitățile noastre primite prin legământ, el va reuși să distrugă familiile, care sunt unitățile esențiale ale eternității.

Satana incită la comparare, folosind-o ca instrument pentru a da naștere la sentimente de superioritate sau inferioritate, ascunzând adevărul etern că diferențele lăuntrice ale bărbaților și femeilor sunt lăsate de Dumnezeu și sunt la fel de prețuite. El a încercat să diminueze importanța aporturilor femeilor atât în cadrul familiilor, cât și în societatea civilă,

diminuând astfel influența lor înălțătoare benefică. Obiectivul său a fost să încurajeze lupta pentru putere, nu sărbătorirea aporturilor unice ale bărbaților și femeilor care se completează unul pe celălalt și contribuie la unitate.

Așadar, de-a lungul anilor și pe tot globul, înțelegerea deplină despre aporturile și responsabilitățile interdependente stabilite de Divinitate și, totuși, diferite ale femeilor și bărbaților a dispărut în mare parte. În multe societăți, femeile au devenit subordonate bărbaților în loc să fie parteneri egale, activitățile lor fiind limitate la o sferă restrânsă. Progresul spiritual a devenit extrem de redus în acele vremuri întunecate; cu siguranță, puțină lumină spirituală a putut pătrunde în mințile și inimile cufundate în tradițiile dominării.

Și, apoi, lumina Evangheliei restaurate a strălucit „mai luminos ca strălucirea soarelui”³ când Dumnezeu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos, S-au arătat tânărului Joseph Smith la începutul primăverii anului 1820 în acea zonă împădurită sfântă din nordul statului New York. Acel eveniment a fost începutul unei revărsări de revelații din cer în zilele noastre. Unul dintre primele elemente ale Bisericii originale a lui Hristos care avea să fie restaurat a fost autoritatea preoției lui Dumnezeu. Pe măsură ce restaurarea a continuat să aibă loc, bărbații și femeile au început să înțeleagă, din nou, importanța și potențialul faptului de a lucra ca parteneri, autorizați și îndrumați de El în această lucrare sacră.

În anul 1842, când femeile neexperimentatei Biserici au dorit să formeze un grup oficial care să ajute în lucrare, președintele Joseph Smith s-a simțit inspirat să le organizeze „sub îndrumarea preoției, după modelul preoției”⁴. El a spus: „Și, acum, vă predau cheia... în numele lui Dumnezeu... acesta este doar începutul unor zile mai bune”⁵. Și, de când acea cheie a fost predată, ocaziile pentru femei în domeniul educațional, politic și economic au început să se extindă gradual în întreaga lume.⁶

Această nouă organizație a Bisericii pentru femei, denumită Societatea de Alinare, a fost diferită de alte societăți ale femeilor din vremurile acelea, deoarece a fost întemeiată de un profet care a acționat având autoritatea preoției pentru a oferi femeilor autoritate, responsabilități sacre și roluri oficiale în cadrul structurii Bisericii, nu în afara ei.⁷

Din zilele profetului Joseph Smith și până în zilele noastre, restaurarea continuă a tuturor lucrurilor a făcut lumină în ce privește necesitatea ca autoritatea și puterea preoției să ajute atât bărbații, cât și femeile să-și îndeplinească responsabilitățile desemnate de Divinitate.

Recent, am fost învățați că femeile care sunt puse deoparte sub îndrumarea cui-va care deține chei ale preoției slujesc cu *autoritatea preoției* în chemările lor.⁸

În luna octombrie a anului 2019, președintele Russell M. Nelson ne-a învățat că femeile înzestrate în templu au *puterea preoției* în viața lor și în căminul lor când țin acele legăminte sacre pe care le-au făcut cu Dumnezeu.⁹ Dânsul a explicat că „cerurile sunt la fel de deschise *femeilor* care sunt înzestrate cu puterea lui Dumnezeu care rezultă din legămintele lor ale preoției, cum sunt pentru bărbații care dețin preoția”. Și, dânsul a încurajat fiecare soră: „Accesați din plin puterea Salvatorului pentru a vă ajuta familia și pe alții pe care-i iubiți”¹⁰.

Așadar, ce înseamnă acest lucru pentru dumneavoastră și pentru mine? Cum ne schimbă viața faptul de a înțelege autoritatea și puterea preoției? Una dintre chei este să înțelegem că, atunci când femeile și bărbații lucrează împreună, realizăm mult mai multe decât atunci când lucrăm separat.¹¹ Rolurile noastre sunt complementare, nu concurențiale. Deși femeile nu sunt rânduite la vreun oficiu al preoției, așa

Syracuse, Utah, S.U.A.

cum am menționat anterior, femeile sunt binecuvântate cu puterea preoției pe măsură ce-și țin legămintele și ele slujesc cu autoritatea preoției când sunt puse deoparte într-o chemare.

Într-o zi superbă de august, am avut privilegiul să iau loc alături de președintele Russell M. Nelson în casa reconstruită a lui Joseph și Emma Smith din Harmony, Pennsylvania, aproape de locul în care Preoția aaronică a fost restaurată în aceste zile din urmă. În conversația noastră, președintele Nelson a vorbit despre rolul important pe care femeile l-au avut în restaurare.

Președintele Nelson „Unul dintre cele mai importante aspecte de care îmi aduc aminte când vin la acest loc în care a fost restaurată preoția este rolul important pe care femeile l-au avut în restaurare.

Când Joseph a început să traducă inițial Cartea lui Mormon, cine a scris? Ei bine, el a scris puțin, nu foarte mult. Emma a intervenit.

Și, apoi, mă gândesc la cum s-a dus Joseph în pădure pentru a se ruga în apropiere de casa lor din Palmyra, New York. Unde s-a dus? El s-a dus în Dumbrava Sacră. De ce s-a dus acolo? Pentru că acolo se ducea mama lui când dorea să se roage.

Ele sunt doar două dintre femeile care au avut roluri cheie în restaurarea preoției și în restaurarea Bisericii. Fără îndoială, putem spune că soțiile noastre sunt la fel de importante astăzi cum au fost și atunci. Bineînțeles că sunt!”

Asemenea Emmei, lui Lucy și lui Joseph, suntem cei mai eficienți când suntem dornici să învățăm unul de la altul și când suntem uniți în obiectivul nostru de a deveni ucenici ai lui Isus Hristos și de a-i ajuta pe alții de-a lungul acelei cărări.

Suntem învățați că „preoția binecuvântează viața copiilor lui Dumnezeu în

nenumerate moduri... În chemările [din cadrul Bisericii], în cadrul rânduielilor din templu, relațiilor de familie și slujirii individuale discrete, femeile și bărbații sfinți din zilele din urmă acționează în virtutea puterii și autorității preoției. Această interdependență a bărbaților și femeilor în realizarea lucrării lui Dumnezeu prin puterea Sa este o parte esențială a Evangheliei lui Isus Hristos restaurată prin profetul Joseph Smith”¹².

Unitatea este esențială pentru lucrarea divină pe care suntem privilegiați și chemați s-o facem, însă ea nu se realizează pur și simplu. Este nevoie de efort și timp pentru a ne sfătui cu adevărat împreună – pentru a ne asculta unul pe altul, a înțelege punctele de vedere ale altora și a împărtăși experiențe trăite – însă procesul duce la hotărâri mult mai inspirate. Fie acasă, fie în responsabilitățile noastre din cadrul Bisericii, modul cel mai eficient de a ne atinge potențialul divin este de a conlucra, binecuvântați de puterea și autoritatea preoției, în rolurile noastre diferite, dar totuși complementare.

Cum arată acest parteneriat în viața de astăzi a femeilor de legământ? Permiteți-mi să vă împărtășesc un exemplu.

Alison și John aveau un parteneriat unic. Ei pedaleau pe o bicicletă tandem în întreceri pe distanțe scurte și distanțe lungi. Pentru a concura cu succes pe acea bicicletă, cei doi bicicliști trebuie să se coreleze. Ei trebuie să se încline în aceeași direcție la timpul potrivit. Unul nu poate să-l domine pe celălalt, ci trebuie să comunice între ei în mod clar și fiecare să-și facă partea. Căpitanul, în față, preia controlul când trebuie să frâneze și când trebuie să se ridice în picioare. Cel din spate trebuie să fie atent la ce se întâmplă și să fie pregătit să asigure putere suplimentară dacă rămân puțin în urmă sau să încetinească dacă se apropie prea mult de alți cicliști. Ei trebuie să se susțină unul pe altul pentru a progresa și a-și îndeplini obiectivul.

Alison a explicat: „Puțin timp, la început, cel care stătea pe locul căpitanului spunea «Ne ridicăm» când trebuia să ne ridicăm în picioare și «Frânăm» când trebuia să ne oprim din pedalat. După un timp, persoana din spate a început să-și dea seama când căpitanul urma să se ridice sau să frâneze și nu mai trebuia spus niciun cuvânt. Am învățat să fim în acord cu ceea ce făceam fiecare și ne puteam da seama când unul întâmpina dificultăți

Provo, Utah, S.U.A.

și [atunci] celălalt încerca să preia sarcina. Este, într-adevăr, vorba despre încredere și a lucra împreună”¹³.

John și Alison au fost uniți nu doar când pedaleau pe bicicleta lor, ci și în căsnicia lor. Fiecare dorea fericirea celuilalt mai mult decât fericirea proprie; fiecare căuta binele în celălalt și fiecare a lucrat pentru a birui ceea ce nu era atât de bun în el însuși. Ei au condus pe rând și au oferit mai mult, pe rând, când celălalt partener înfrunta greutăți. Fiecare a prețuit aportul celuilalt și au găsit răspunsuri mai bune pentru provocările lor când și-au combinat talentele și resursele. Ei s-au legat, cu adevărat, unul de celălalt prin dragostea asemănătoare celei a lui Hristos.

Faptul de a fi mai în acord cu tiparul divin de a conlucra în unitate este vital în ziua de astăzi în care mesaje de genul „mai întâi eu” sunt pretutindeni în jurul nostru. Femeile dețin daruri divine distinctiv¹⁴ și le sunt date responsabilități unice, însă acestea nu sunt cu nimic mai importante – sau mai puțin importante – decât darurile și responsabilitățile bărbaților. *Toți* sunt meniți și necesari să îndeplinească planul divin al Tatălui Ceresc de a oferi fiecărui copil al Său cea mai bună ocazie de a-și atinge potențialul divin.

Astăzi, „avem nevoie de femei care au curajul și viziunea mamei noastre Eva”¹⁵ care să fie unite cu frații lor în aducerea de suflete la Hristos.¹⁶ Bărbații trebuie să devină adevărați parteneri, în loc să presupună că sunt în totalitate responsabili sau să acționeze ca „presupuși” parteneri în timp ce femeile fac cea mai mare parte a muncii. Femeile trebuie să fie dornice să „ia atitudine [și să-și ocupe] locul de drept și indispensabil”¹⁷ în calitate de parteneri, în loc să se gândească la faptul că trebuie să facă totul singure sau să

aștepte să li se spună ce să facă.¹⁸

Faptul de a vedea femeile ca participante vitale nu are legătură cu faptul de a ajunge la paritate, ci cu înțelegerea adevărului doctrinar. În loc să stabilim un program pentru realizarea acestui lucru, putem lucra, în mod activ, pentru a prețui femeile așa cum o face Dumnezeu: ca parteneri esențiale în lucrarea de salvare și exaltare.

Suntem pregătiți? Ne vom strădui să depășim prejudecățile culturale și, în schimb, să acceptăm tiparele și practicile divine bazate pe doctrina de bază? Președintele Russell M. Nelson ne invită să „participăm împreună la această lucrare sacră... [pentru a] ajuta la pregătirea lumii pentru cea de-a Doua Venire a Domnului”¹⁹. Pe măsură ce vom face astfel, vom învăța să prețuim aportul fiecărei persoane și vom crește eficiența cu care ne îndeplinim rolurile divine. Vom simți o bucurie mai mare decât am simțit vreodată.

Fie ca noi, fiecare în parte, să alegem să devenim uniți în modul inspirat al Domnului de a ajuta lucrarea Sa să avanseze! În numele preaiubitului nostru Salvator, Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți *Genesa* 3:1-18; *Moise* 4:1-19.
2. Vedeți *Moise* 5:1-12. Aceste versete ne învață despre adevăratul parteneriat dintre Adam și Eva: ei au avut copii împreună (verset 2); ei au lucrat împreună pentru a asigura cele necesare pentru ei și pentru familia lor (versetul 1); s-au rugat împreună (versetul 4); ei s-au supus poruncilor lui Dumnezeu și au oferit ofrande împreună (versetul 5); împreună au învățat *Evangelia* lui Isus Hristos (versetele 4, 6-11) și au predat-o copiilor lor (versetul 12).
3. Joseph Smith – *Istorie* 1:16.
4. Joseph Smith, în Sarah M. Kimball, „Auto-Biography”, *Woman's Exponent*, 1 sept. 1883, p. 51; vedeți, de asemenea, *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 476-477.
5. Joseph Smith, în „Nauvoo Relief Society Minute Book”, p. 40, josephsmithpapers.org.
6. Vedeți George Albert Smith, „Address to the Members of the Relief Society”, *Relief*

Society Magazine, dec. 1945, p. 717.

7. Vedeți John Taylor, în *Nauvoo Relief Society Minutes*, 17 mart. 1842, pus la dispoziție pe churchhistorianspress.org. Potrivit Elizei R. Snow, Joseph Smith a predat, de asemenea, că femeile au fost organizate, în mod oficial, în dispensațiile anterioare (vedeți Eliza R. Snow, „Female Relief Society”, *Deseret News*, 22 apr. 1868, p. 81; *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], p. 1-7).
8. Vedeți Dallin H. Oaks, „Cheile și autoritatea preoției”, *Liahona*, mai 2014, p. 49-52.
9. Vedeți Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, *Liahona*, nov. 2019, p. 78, 79.
10. Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, p. 77.
11. „Însă *Evangelia* restaurată ne învață ideea eternă potrivit căreia soții și soțiile sunt reciproc *interdependenți*. Ei sunt egali. Ei sunt parteneri” (Bruce R. și Marie K. Hafen, „Crossing Thresholds and Becoming Equal Partners”, *Liahona*, aug. 2007, p. 28).
12. Eseuri despre subiecte din *Evangelie*, „Învățăturile lui Joseph Smith despre preoție, templu și femei”, <https://www.churchofjesuschrist.org/study/manual/gospel-topics-essays/joseph-smiths-teachings-about-priesthood-temple-and-women?lang=ron>.
13. Corespondență personală.
14. Vedeți Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, *Liahona*, nov. 2015, p. 95-97.
15. Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, p. 97.
16. Vedeți *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Manual general – slujirea în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă)*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, p. 97.
18. „Dragile mele surori, indiferent de chemarea pe care o aveți sau de circumstanțele în care vă aflați, avem nevoie de gândurile, înțelegerea și inspirația dumneavoastră. Avem nevoie ca dumneavoastră să vorbiți cu încredere în cadrul consiliilor la nivel de episcopie și țară. Avem nevoie ca fiecare soră căsătorită să vorbească în calitate de «partener deplin și care-și aduce aportul» în timp ce vă alăturați soțului dumneavoastră în conducerea familiei. Căsătorite sau singure, dumneavoastră, dragi surori, aveți aptitudini aparte și o intuiție specială pe care le-ați primit ca daruri de la Dumnezeu. Noi, frații, nu putem să înlocuim influența dumneavoastră unică...
Avem nevoie de tăria dumneavoastră!” (Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, p. 97).
19. Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, p. 97.

PRIMA PREȘEDINȚIE

Dallin H. Oaks
primul consilier

Russell M. Nelson
președinte

Henry B. Eyring
al doilea consilier

CVORUMUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PREȘEDINȚIA CELOR ȘAPTEZECI

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

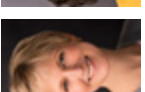

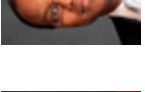

AUTORIȚĂȚI GENERALE-CEI ȘAPTEZECI (în ordine alfabetică)

 Marcos A. Aidukaitis	 Rubén V. Alliaud	 Jose L. Alonso	 Jorge M. Alvarado	 Ian S. Ardern	 Steven R. Bangenter	 W. Mark Bassett	 David S. Baxter	 Jorge T. Becerra	 Randall K. Bennett	 Hans T. Boom	 Shayne M. Bowen	 Mark A. Bragg	 L. Todd Budge	 Matthew L. Carpenter	 Yoon Hwan Choi	 Craig C. Christensen
 Weatherford T. Clayton	 Valeri V. Corcón	 J. Devn Cornish	 Joaquín E. Costa	 LeGrand R. Curtis Jr.	 Massimo De Feo	 Benjamin De Hoyos	 Edward Dube	 Kevin R. Duncan	 Timothy J. Dycines	 David F. Evans	 Enrique R. Farabella	 Randy D. Funk	 Eduardo Gavaret	 Jack N. Gerard	 Ricardo P. Gimenez	 Taylor G. Godoy
 Christoffel Golden	 Walter F. Gonzalez	 Brook P. Hales	 Kevin S. Hamilton	 Allen D. Haynie	 Mathias Held	 Matthew S. Holland	 David P. Homer	 William K. Jackson	 Jeremy R. Jaggi	 Kelly R. Johnson	 Paul V. Johnson	 Peter M. Johnson	 Larry S. Kacher	 Jörg Klebingat	 Joni L. Koch	 Erich W. Kopischke
 Hugo E. Martnez	 James B. Martino	 Richard J. Maynes	 John A. McCune	 Kyle S. McKay	 Peter F. Meurs	 Hugo Montoya	 Thierry K. Mutombo	 Marcus B. Nash	 K. Brett Nattress	 S. Gifford Nielsen	 Brent H. Nielson	 Adrian Ochoa	 Adeyinka A. Ojediran	 S. Mark Palmer	 Adilson de Paula Parrella	 Kevin W. Pearson
 Anthony D. Perkins	 Paul B. Pieper	 John C. Pingree Jr.	 Rafael E. Pino	 James R. Rasband	 Michael T. Ringwood	 Lynn G. Robbins	 Gary B. Sabin	 Ciro Schmeil	 Evan A. Schmutz	 Joseph W. Sitati	 Vern P. Stanfill	 Benjamin M. Z. Tai	 Brian K. Taylor	 Michael John U. Teh	 Juan A. Uceda	 Arnulfo Valenzuela

EPISCOPATUL CARE PREZIDEAZĂ

 Dean M. Davies primul consilier	 Gerald Gausse episcopul care prezideaza	 W. Christopher Waddell al doilea consilier
---	---	--

OFICIANȚII GENERALI

 Milton Camargo primul consilier	 Mark L. Pace președintele	 Jan E. Newman al doilea consilier	 Michelle Craig prima consilieră	 Bonnie H. Gordon președintă	 Becky Craven a doua consilieră	 Sharon Eubaik prima consilieră	 Jean B. Bingham președintă	 Reyna L. Aburto a doua consilieră	 Lisa L. Hakness prima consilieră	 Joy D. Jones președintă	 Cristina B. Franco a doua consilieră	 Ahmad S. Corbett primul consilier	 Steven J. Lund președinte	 Bradley R. Wilcox al doilea consilier
---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	---	--	---	---	---

Președintele Henry B. Eyring
al doilea consilier în Prima Președinție

El merge înaintea noastră

Domnul conduce restaurarea Evangheliei Sale și Biserica Sa. El cunoaște perfect viitorul. El vă invită să luați parte la această lucrare.

Dragii mei frați și dragile mele surori, sunt recunoscător că sunt alături de dumneavoastră la această conferință generală a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. În invitația sa de a cugeta asupra modului în care restaurarea de către Domnul a Bisericii Sale în această ultimă dispensație ne-a binecuvântat pe noi și pe cei dragi nouă, președintele Russell M. Nelson ne-a promis că experiența noastră nu va fi doar memorabilă, ci va fi de neuitat.

Experiența mea a fost memorabilă și sunt sigur că și a dumneavoastră a fost. Dacă va fi sau nu de neuitat depinde de fiecare dintre noi. Acest lucru este important pentru mine, deoarece experiența de a mă pregăti pentru această conferință m-a schimbat într-un mod care aș vrea să fie de durată. Permiteți-mi să vă explic.

Pregătirea mea m-a făcut să citesc consemnarea unuia dintre evenimentele restaurării. Citisem despre acest eveniment de multe ori, dar, pentru mine, a fost întotdeauna doar consemnarea unei adunări importante la care a participat Joseph Smith, profetul restaurării. Dar, de data aceasta, am înțeles din relatare cum ne conduce Domnul pe noi, ucenicii Săi, în Biserica Sa. Am văzut ce înseamnă pentru noi, muritorii, să fim conduși de Salvatorul lumii, de Creator – care cunoaște toate lucrurile din trecut, prezent și viitor. El ne învață pas cu pas și ne îndrumă, fără să ne forțeze vreodată.

Adunarea pe care o descriu a fost un moment esențial al restaurării. A fost o adunare desfășurată într-o zi de sabbat, în data de 3 aprilie 1836 în Templul Kirtland, Ohio, la șapte zile după ce acesta a fost dedicat. Joseph Smith a descris acest moment important din

istoria lumii într-un mod simplu. Mare parte din relatare este consemnată în Doctrină și legăminte, secțiunea 110:

„După-amiaza, ajutam pe ceilalți președinți în distribuirea cinei Domnului către membrii Bisericii, primind-o de la Cei Doisprezece care aveau privilegiul să officieze, în acea zi, la masa sacră. După ce am făcut acest serviciu fraților mei, m-am retras spre amvon, vâlul fiind lăsat, și am îngenuncheat, împreună cu Oliver Cowdery, într-o rugăciune solemnă și liniștită. După ce ne-am ridicat din rugăciune, ne-a fost dată următoarea viziune”¹.

„Vâlul a fost ridicat de pe mintea noastră și ochii înțelegerii noastre s-au deschis.

L-am văzut pe Domnul stând pe balustrada amvonului, înaintea noastră; și sub picioarele Sale era o lucrare pavată cu aur pur, de culoarea chihlimbarului.

Ochii Lui erau ca flacăra focului; părul de pe capul Lui era alb ca zăpada curată; înfățișarea Sa era mai strălucitoare decât soarele; și glasul Său era ca sunetul vuietului unor ape mari, chiar glasul lui Iehova spunând:

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Acela care trăiește, Eu sunt Acela care a fost ucis; Eu sunt avocatul vostru pe lângă Tatăl.

Iată, păcatele voastre vă sunt iertate; voi sunteți curați înaintea Mea; de aceea, înălțați-vă capul și bucurați-vă.

Inimile fraților voștri și inimile întregului Meu popor, care, cu forța lor, au construit această casă în numele Meu, să se bucure.

Pentru că, iată, Eu am acceptat această casă și numele Meu va fi aici; și Eu mă voi manifesta poporului Meu cu îndurare în această casă.

Da, Eu voi apărea slujitorilor Mei și le voi vorbi cu propriul Meu glas, dacă

ISUS HRISTOS SE ARĂTĂ PROFETULUI JOSEPH SMITH ȘI LUI OLIVER COWDERY, DE WALTER RANE

poporul Meu va ține poruncile și nu va pângări această sfântă casă.

Da, inimile a mii și zeci de mii se vor bucura mult datorită binecuvântărilor care vor fi revărsate asupra poporului Meu și a înzestrărilor cu care slujitorii Mei au fost înzestrați în această casă.

Și faima acestei case se va răspândi în țările străine și acesta este începutul binecuvântărilor care vor fi revărsate asupra capetelor oamenilor Mei. Chiar așa. Amin.

După ce viziunea s-a încheiat, cerurile ni s-au deschis din nou; și, Moise a apărut înaintea noastră și ne-a încredințat cheile pentru adunarea Israelului din cele patru părți ale lumii și pentru aducerea celor zece triburi din țara din nord.

După aceasta, Elias a apărut și a încredințat dispensația Evangheliei lui Avraam, spunând că prin noi și prin seminția noastră toate generațiile noastre de după noi vor fi binecuvântate.

După ce această viziune s-a încheiat, o altă viziune mare și glorioasă a apărut în fața noastră; pentru că, Ilie, profetul, care a fost înălțat în cer fără

să guste moartea, stătea înaintea noastră și a spus:

Iată, a venit din plin timpul care a fost spus prin gura lui Maleahi – mărturisind că el [Ilie] va fi trimis înaintea de venirea măreței și groaznicei zile a Domnului –

Pentru a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva întreg pământul să fie lovit cu un blestem –

De aceea, cheile acestei dispensații sunt încredințate în mâinile voastre; și prin aceasta voi veți ști că ziua măreață și groaznică a Domnului este aproape, chiar la ușă”².

Citesc această relatare de multe ori. Duhul Sânt îmi confirmase că relatarea este adevărată. Dar, în timp ce studiam și mă pregăteam pentru această conferință, am văzut mai clar puterea Domnului de a-i conduce pe ucenicii Săi asigurându-le detaliile de care au nevoie pentru a realiza lucrarea Sa.

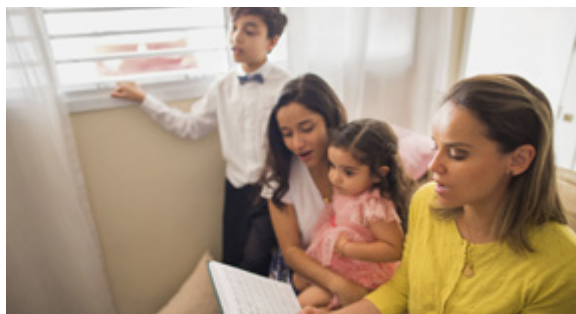
Cu șapte ani înainte ca Moise să-i încredințeze, în Templul Kirtland, lui Joseph cheile pentru adunarea lui Israel, „Joseph a învățat din pagina de titlu a Cărții lui Mormon că scopul acesteia era de a {arăta} urmașilor casei lui Israel... ca ei să cunoască legămintele Domnului, că ei nu sunt alungați pentru totdeauna». În anul 1831, Domnul i-a spus lui Joseph că adunarea lui Israel avea să înceapă în Kirtland: «Și de acolo [Kirtland], vor merge printre toate națiunile... pentru că Israelul va fi salvat și Eu îi voi conduce»³.

Deși era nevoie de muncă misionară pentru adunarea lui Israel, Domnul i-a inspirat pe conducătorii Săi

să-i învețe pe Cei Doisprezece, care au devenit unii dintre primii noștri misionari: „Amintiți-vă, nu trebuie să mergeți în alte națiuni până când vă primiți înzestrarea”⁴.

Se pare că Templul Kirtland era important pentru planul pas cu pas al Domnului din cel puțin două motive: primul, Moise a așteptat până când templul a fost terminat pentru a restaura cheile pentru adunarea lui Israel. Și al doilea, președintele Joseph Fielding Smith ne-a învățat că „Domnul le-a poruncit sfinților să construiască un templu [Templul Kirtland] în care El putea revela cheile autorității și în care apostolii puteau fi înzestrați și pregătiți să curețe via Sa pentru ultima dată”⁵. Deși înzestrarea din templu așa cum o cunoaștem astăzi nu a fost administrată în Templul Kirtland, în îndeplinirea profeției, rânduieli pregătitoare din templu au început să fie îndeplinite acolo, împreună cu o revărsare de manifestări spirituale care i-au înarmat pe cei chemați în misiune cu înzestrarea cu „putere de sus”⁶ promisă, ceea ce a dus la o mare adunare prin intermediul slujirii misionare.

După ce cheile pentru adunarea lui Israel i-au fost încredințate lui Joseph, Domnul l-a inspirat pe profet să trimită membri ai Cei Doisprezece în misiuni. În timp ce studiam, a

São Paulo, Brazilia

devenit clar pentru mine că Domnul pregătise în detaliu calea pentru ca Cei Doisprezece să meargă în misiuni în străinătate, unde oamenii fuseseră pregătiți să creadă și să-i susțină. În timp, mii de oameni aveau să fie aduși, prin intermediul lor, în Biserica restaurată a Domnului.

Potrivit celor relatate în consemnările noastre, este estimat că între 7.500 și 8.000 de oameni au fost botezați în timpul celor două misiuni ale Cei Doisprezece în Insulele Britanice. Acest fapt a pus temelia muncii misionare în Europa. Până la sfârșitul secolului al XIX-lea, aproximativ 90.000 de oameni s-au adunat în America, majoritatea dintre aceștia venind din Insulele Britanice și Scandinavia.⁷ Domnul i-a inspirat pe Joseph și pe acei misionari credincioși care au mers să lucreze pentru a strânge o recoltă care, în acea perioadă, trebuie să fi părut a fi dincolo de puterile lor. Dar Domnul, cu prevederea Sa și pregătirea Sa perfecte, a făcut să fie posibil.

Vă amintiți limbajul aparent simplu și aproape poetic din secțiunea 110 din Doctrină și legăminte:

„Iată, a venit din plin timpul care a fost spus prin gura lui Maleahi – mărturisind că el [Ilie] va fi trimis înainte de venirea măreței și groazniciei zile a Domnului –

Pentru a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva întreg pământul să fie lovit cu un blestem –

De aceea, cheile acestei dispensații sunt încredințate în mâinile voastre; și prin aceasta voi veți ști că ziua măreață și groaznică a Domnului este aproape, chiar la ușă”⁸.

Depun mărturie că Domnul a văzut departe în viitor cum avea să ne conducă pentru a-L ajuta să-și îndeplinească scopurile în zilele din urmă.

Acum mulți ani, în timp ce slujeam în cadrul Episcopatului care prezidează, am fost însărcinat să supraveghez formarea și dezvoltarea grupului care a creat ceea ce am numit FamilySearch. Am grijă să spun că am „supravegheat” formarea grupului, și nu că am „condus-o”. Mulți oameni scripitori și-au lăsat în urmă carierele și au venit să clădească ceea ce a dorit Domnul.

Prima Președinție stabilise obiectivul de a reduce dublarea rânduinelor. Preocuparea principală a dâșilor era faptul că nu puteam ști dacă rânduielele unei persoane fuseseră deja îndeplinite. Ani de zile – sau a părut că au fost ani de zile – Prima Președinție m-a întrebat: „Când veți termina?”

Cu ajutorul rugăciunii, cu sârguință și cu sacrificiul personal al unor oameni foarte pricepuți, însărcinarea a fost îndeplinită. Aceasta s-a desfășurat pas cu pas. Prima însărcinare a fost de a face FamilySearch ușor de utilizat de către cei care nu erau prea pricepuți în folosirea calculatoarelor. Au fost făcute multe schimbări și știu că vor fi făcute în continuare, pentru că, oricând mergem mai departe cu

rezolvarea prin inspirație a unei probleme, suntem pregătiți să primim mai multă inspirație pentru progrese cel puțin la fel de importante, dar pe care nu le-am văzut încă. Chiar și astăzi, FamilySearch devine ceea ce Domnul are nevoie pentru această parte a restaurării Sale – și nu doar pentru a evita dublarea rânduinelor.

Domnul ne permite să facem îmbunătățiri pentru a ajuta oamenii să dobândească sentimente de familiaritate și chiar dragoste față de strămoșii lor și să îndeplinească rânduielele din templu pentru ei. Acum, așa cum Domnul știa cu siguranță că se va întâmpla, tinerii devin îndrumători în ceea ce privește calculatoarele pentru părinții lor și membrii episcopiei. Toți descoperă o mare bucurie în această slujire.

Spiritul lui Ilie schimbă inimile tinerilor și bătrânilor, copiilor și părinților, bunicilor și nepoților. Curând, lucrătorii în templu vor programa, din nou, bucurioși, ocazii pentru botezuri și alte rânduiele sacre. Dorința de a ne sluji strămoșii și de a lega părinții de copii este în creștere.

Domnul a văzut aceste lucruri care urmau să vină. El a planificat totul, pas cu pas, așa cum a făcut cu alte schimbări din Biserica Sa. El a crescut și a pregătit oameni credincioși care aleg să facă bine lucruri dificile. El ne-a ajutat întotdeauna cu răbdare să învățăm „rând după rând, precept după precept, aici puțin și acolo puțin”⁹. El este ferm în îndeplinirea la timp și în ordine a intențiilor Sale, totuși, El Se asigură că, deseori, sacrificiul aduce binecuvântări continue pe care noi nu le-am prevăzut.

Închei exprimându-mi recunoștința față de Domnul – El care l-a inspirat pe președintele Nelson să mă invite să fac un sacrificiu pentru a mă pregăti pentru această conferință.

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Fiecare oră pe care am petrecut-o și fiecare rugăciune pe care am spus-o în timpul pregătirii mele au adus o binecuvântare.

Îi invit pe toți care vor auzi acest mesaj sau vor citi aceste cuvinte să aibă credință că Domnul conduce restaurarea Evangheliei Sale și Biserica Sa. El merge înaintea noastră. El cunoaște perfect viitorul. El vă invită să luați parte la această lucrare. El vi Se alătură în această lucrare. El are un plan pentru slujirea dumneavoastră. Și chiar dacă faceți sacrificii, veți simți bucurie în timp ce-i ajutați pe alții să se ridice spiritual și să fie pregătiți pentru venirea Sa.

Vă depun mărturie că Dumnezeu Tatăl trăiește. Isus este Hristosul. Aceasta este Biserica Sa. El vă cunoaște și vă iubește. El vă îndrumă. El a pregătit calea pentru dumneavoastră. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 110, introducerea secțiunii; vedeți, de asemenea, Joseph Smith, „History, 1838-1856, volume B-1 [1 September 1834 – 2 November 1838]”, 3 apr. 1836, p. 727, josephsmithpapers.org.
2. Doctrină și legăminte 110:1-16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), p. 276; Doctrină și legăminte 38:33.
4. Dată în responsabilitatea apostolică administrată de Oliver Cowdery, în „Minute Book 1”, 21 febr. 1835, p. 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, compilație de Bruce R. McConkie (1955), 2:234.
6. Doctrină și legăminte 38:32.
7. Vedeți James B. Allen, Ronald K. Esplin și David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837-1841* (1992), p. 53, 302; Brandon S. Plewe, red., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), p. 104.
8. Doctrină și legăminte 110:14-16.
9. 2 Nefi 28:30

Preoția lui Melhisedec și cheile

În cadrul Bisericii, autoritatea preoției este exercitată sub îndrumarea unui conducător al preoției care deține cheile acelei preoții.

Am ales să vorbesc mai mult despre preoția lui Dumnezeu, subiectul abordat deja de trei vorbitori anteriori, care ne-au învățat cum binecuvântează preoția viețile femeilor, tinerelor fete, și tinerilor băieți.

Preoția reprezintă puterea și autoritatea divine încredințate pentru a fi folosite în lucrarea lui Dumnezeu, în beneficiul tuturor copiilor Săi. *Preoția* nu îi reprezintă pe cei care au fost rânduiți la un oficiu al preoției sau cei care îi exercită autoritatea. Bărbații care dețin preoția nu sunt preoția. Nu trebuie să ne referim la bărbații rânduiți numindu-i *preoția*, ci este potrivit să ne referim la ei numindu-i *deținători* ai preoției.

Puterea preoției există atât în Biserică, cât și în organizația familiei. Dar, în cadrul Bisericii, puterea preoției și autoritatea preoției funcționează diferit de felul în care funcționează în familie. Toate acestea se întâmplă potrivit principiilor stabilite de Domnul. Scopul planului lui Dumnezeu este de a-i conduce pe copiii Săi spre viața eternă. Familiile de pe pământ sunt esențiale în acest plan. Biserica există pentru a asigura

doctrina, autoritatea și rânduielile necesare pentru a perpetua relațiile de familie în eternitate. Astfel, organizația familiei și Biserica lui Isus Hristos se sprijină una pe cealaltă.

Provo, Utah, S.U.A.

Binecuvântările preoției – cum ar fi plenitudinea Evangheliei și rânduielile precum botezul, confirmarea și primirea darului Duhului Sfânt, înzestrarea în templu și căsătoria eternă – sunt disponibile atât bărbaților, cât și femeilor.¹

Preoția despre care vorbim aici este Preoția lui Melhisedec, restaurată la începuturile restaurării Evangheliei. Joseph Smith și Oliver Cowdery au fost rânduiți de Petru, Iacov și Ioan, care au declarat că ei „posedă cheile împărăției și ale dispensației plenitudinii timpurilor” (Doctrină și legăminte 128:20). Acești apostoli seniori au primit această autoritate de la Salvatorul Însuși. Toate celelalte autorități sau oficii ale preoției sunt anexe ale Preoției lui Melhisedec (vedeți Doctrină și legăminte 107:5), deoarece aceasta „deține dreptul la președinție și are putere și autoritate asupra tuturor oficiilor Bisericii, în toate epocile lumii” (Doctrină și legăminte 107:8).

În cadrul Bisericii, autoritatea preoției mai mari, Preoția lui Melhisedec, și a preoției mai mici sau Preoția aaronică, sunt exercitate sub îndrumarea unui conducător al preoției, cum ar fi un episcop sau un președinte, care deține cheile acelei preoții. Pentru a înțelege modul în care este exercitată autoritatea preoției în Biserică, trebuie să înțelegem principiul cheilor preoției.

Cheile Preoției lui Melhisedec ale împărăției au fost conferite de Petru, Iacov și Ioan, dar acest fapt nu a încheiat restaurarea cheilor preoției. Unele chei ale preoției au fost conferite mai târziu. După dedicarea primului templu al acestei dispensații în Kirtland, Ohio, trei profeți – Moise, Elias și Ilie – au restaurat „cheile acestei dispensații”, inclusiv cheile aparținând adunării lui Israel și lucrării din templele Domnului (vedeți Doctrină și legăminte 110), pe

care președintele Eyring tocmai le-a descris atât de elocvent.

Exemplul cel mai familiar al modului de funcționare a cheilor este cel oferit de înfăptuirea rânduielilor preoției. O rânduială este un act solemn care semnifică încheierea de legăminte și promiterea de binecuvântări. În Biserică, toate rânduielile sunt înfăptuite cu autorizarea conducătorului preoției care deține cheile pentru acea rânduială.

O rânduială este, cel mai adesea, oficiată de cei care au fost rânduiți la un oficiu al preoției, acționând sub îndrumarea celui care deține cheile preoției. De exemplu, deținătorii diferitelor oficii ale Preoției aaronice oficiază rânduiala împărțășaniei sub cheile și îndrumarea episcopului, care deține cheile Preoției aaronice. Același principiu este valabil și în cazul rânduielilor preoției în cadrul cărora femeile oficiază în templu. Deși femeile nu dețin un oficiu al preoției, ele înfăptuiesc rânduieli sacre în templu cu autorizarea președintelui templului, care deține cheile pentru rânduielile din templu.

Un alt exemplu de autoritate a preoției sub îndrumarea celui care deține cheile este predarea înfăptuită de bărbați și femei chemați să predea Evanghelia, fie în clase din episcopiile în care se află căminul lor,

fie în câmpul misiunii. Alte exemple sunt oferite de cei care dețin poziții de conducere în episcopie și exercită autoritatea preoției în cadrul conducerii pe care o înfăptuiesc în virtutea chemărilor lor și prin punerea deoparte și îndrumarea conducătorului preoției care deține cheile în episcopie sau țarăș. În acest mod sunt exercitate și ne bucurăm de autoritatea și puterea preoției în Biserică lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.²

Autoritatea preoției este, de asemenea, exercitată și binecuvântările acesteia împlinite în familiile de sfinți din zilele din urmă. Când spun familie, mă refer la un bărbat deținător al preoției și o femeie, care sunt căsătoriți, și copiii lor. Incluz, de asemenea, variațiile de la relațiile ideale, cum ar fi cea cauzată de moarte sau divorț.

Principiul conform căruia autoritatea preoției poate fi exercitată doar sub îndrumarea celui care deține cheile pentru acea funcție este fundamental în Biserică, însă nu este valabil în cadrul familiei. De exemplu, un tată prezidează și exercită preoția în familie sa prin autoritatea preoției pe care o deține. El nu are nevoie de îndrumarea sau aprobarea celui care deține cheile preoției pentru a îndeplini diferitele sale funcții în cadrul familiei.

Acestea includ faptul de a-i sfătui pe membrii familiei sale, a avea întruniri ale familiei, a oferi binecuvântări ale preoției soției și copiilor săi sau a da binecuvântări de sănătate membrilor familiei sau altora.³ Autoritățile din cadrul Bisericii îi învață pe membrii familiei, dar nu îndrumă exercitarea autorității preoției în cadrul familiei.

Același principiu este valabil când tatăl este absent și mama este conducătoarea familiei. Ea prezidează în căminul ei și este cea care aduce puterea și binecuvântările preoției în familia ei prin înzestrarea și pecetluirea ei în templu. Deși ea nu este autorizată să ofere binecuvântări ale preoției, care pot fi oferite doar de o persoană care deține un anumit oficiu în cadrul preoției, ea poate îndeplini toate celelalte funcții care aparțin conducerii familiei. Făcând astfel, ea exercită puterea preoției în beneficiul copiilor asupra cărora prezidează în poziția ei de conducătoare în familie.⁴

Dacă tații slujesc cu credință și sânguință în cadrul preoției în familia lor, acest lucru va ajuta la progresul misiunii Bisericii tot atât de mult ca orice altceva ar face. Tații care dețin Preoția lui Melhisedec trebuie să-și exercite autoritatea „prin convingere, prin răbdare îndelungată, prin bunătate și blândețe și prin dragoste sinceră” (Doctrină și legăminte 121:41). Acest standard înalt pentru exercitarea întregii autorități a preoției este cel mai important în familie. Deținătorii preoției trebuie, de asemenea, să țină poruncile, astfel încât să aibă puterea preoției pentru a da binecuvântări membrilor familiei lor. Ei trebuie să stabilească relații de familie pline de dragoste, astfel încât membrii familiei să dorească să le ceară binecuvântări. Și, părinții trebuie să încurajeze membrii familiei să ceară mai multe binecuvântări ale preoției.⁵

În aceste adunări ale conferinței, în timp ce căutăm puțină protecție împotriva îngrijorărilor vieții muritoare, cauzate de o pandemie devastatoare, am fost învățați principii mărețe care sunt etern adevărate. Încurajez pe fiecare dintre noi să aibă ochiul „sănătos” pentru a primi aceste adevăruri eterne, astfel încât trupurile noastre „[să fie pline] de lumină” (3 Nefi 13:22).

În cuvântarea Sa adresată mulțimilor, consemnată în Biblie și în Cartea lui Mormon, Salvatorul a propovăduit că trupurile muritoare pot fi pline de lumină sau pline de întuneric. Noi, desigur, dorim să fim plini de lumină și Salvatorul nostru ne-a învățat cum putem face să se întâmple acest lucru. Trebuie să ascultăm mesaje despre adevărurile eterne. El a folosit exemplul ochiului nostru, prin care primim lumină în trupurile noastre. Dacă ochiul nostru „este sănătos” – cu alte cuvinte, dacă ne concentrăm să primim lumina și înțelegerea eterne – El a explicat: „tot trupul [nostru] va fi plin de lumină” (Matei 6:22; 3 Nefi 13:22). Dar dacă ochiul nostru „este rău” – aceasta însemnând să căutăm răul și să-l luăm în trupurile noastre – El ne-a avertizat: „tot trupul tău va fi plin de întuneric” (versetul 23). Cu alte cuvinte, lumina sau întunericul din trupurile noastre depinde de modul în care vedem – sau primim – adevărurile eterne care ne sunt predate.

Trebuie să urmăm invitația Salvatorului de a căuta și a cere să

înțelegem adevărurile eterne. El promite că Tatăl nostru din Cer este dornic să ne învețe pe fiecare dintre noi adevărurile pe care le căutăm (vedeți 3 Nefi 14:8). Dacă dorim aceste lucruri și avem ochiul sănătos pentru a le primi, Salvatorul promite că adevărurile eternității „[ni se vor] deschide” (3 Nefi 14:7-8).

În contrast, Satana este nerăbdător să ne încurce judecata sau să ne îndepărteze de lucrurile importante, cum ar fi modurile în care funcționează preoția lui Dumnezeu. Salvatorul ne-a avertizat în legătură cu asemenea „[profeți] neadevărați care vin la voi în veșminte de oaie, dar care înăuntrul lor sunt lupi răpitori” (3 Nefi 14:15). El ne-a dat acest test pentru a ne ajuta să alegem adevărul dintre diferitele învățături care ne pot deruta: „Voi îi veți cunoaște pe ei după roadele lor”, ne-a învățat El (3 Nefi 14:16). „Un pom bun nu poate face fructe rele, iar un pom rău nu poate face fructe bune” (versetul 18). Prin urmare, trebuie să căutăm rezultatele – „fructele” – principiilor care sunt predate și persoanele care le predau. Acesta este cel mai bun răspuns la multe dintre obiecțiile pe care le auzim împotriva Bisericii și împotriva doctrinei, regulilor și conducerii acesteia. Faceți testul pe care l-a indicat Salvatorul. Uitați-vă la fructe – la rezultate.

Când ne gândim la fructele Evangheliei și la Biserica restaurată a lui Isus Hristos, ne bucurăm de

Președintele Russell M. Nelson
președintele Bisericii lui Isus Hristos
a Sfinților din Zilele din Urmă

modul în care Biserica, în timpul vieții membrilor ei în viață, s-a extins de la congregații locale din zona dintre munți a vestului S.U.A., la peste 16 milioane de membri, dintre care majoritatea aparțin altor națiuni decât Statele Unite. Datorită acestei creșteri am simțit mărirea capacității Bisericii de a-și ajuta membri. Noi ajutăm în ceea ce privește ținerea poruncilor, îndeplinirea responsabilităților de a propovădui Evanghelia restaurată, adunarea lui Israel și construirea de temple în lumea întregă.

Suntem conduși de un profet, președintele Russell M. Nelson, a cărui slujire de conducere a fost folosită de Domnul pentru a realiza progresul pe care l-am simțit în timpul celor peste doi ani de când dânsul conduce Biserica. Acum, vom fi binecuvântați să-l ascultăm pe președintele Nelson, care ne va învăța cum să progresăm mai mult în această Biserică restaurată a lui Isus Hristos, în aceste vremuri pline de încercări.

Depun mărturie despre adevărul acestor lucruri și mă alătur dumneavoastră în rugăciunile pe care le roștiți pentru profetul nostru, pe care urmează să-l ascultăm, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeti Dallin H. Oaks, „Autoritatea preoției în familie și în Biserică”, *Liahona*, nov. 2005, p. 24-27.
2. Vedeti Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, *Liahona*, nov. 2019, p. 76-79; Dallin H. Oaks, „Autoritatea preoției în familie și în Biserică”, p. 24-27; Dallin H. Oaks, „Cheile și autoritatea preoției”, *Liahona*, mai 2014, p. 49-52.
3. Vedeti Dallin H. Oaks, „Puterile preoției”, *Liahona*, mai 2018, p. 65-68.
4. Vedeti Russell M. Nelson, „Comori spirituale”, p. 76-79.
5. Vedeti Russell M. Nelson, „Să slujim cu puterea și autoritatea lui Dumnezeu”, *Liahona*, mai 2018, p. 68-75; Dallin H. Oaks, „Puterile preoției”, p. 65-68.

Să deschidem cerurile pentru ajutor

Haideți să punem credința noastră în Domnul Isus Hristos în acțiune!

Ce sesiune unică și minunată a fost aceasta! Vă mulțumesc, dragă Laudy și dragă Enzo. I-ați reprezentat atât de bine pe magnificele tinere fete și magnificii tineri băieți din Biserică!

Dragii mei frați și surori, astăzi am auzit multe despre restaurarea Bisericii – chiar Biserica pe care Salvatorul nostru, Isus Hristos, a întemeiat-o în timpul slujirii Sale pe pământ. Acea restaurare a început acum 200 de primăveri, când Dumnezeu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos, i S-au arătat tânărului Joseph Smith.

La zece ani după această viziune transcendentă, profetul Joseph Smith și alte cinci persoane au fost chemați să fie membrii fondatori ai Bisericii restaurate a Domnului.

De la acel grup mic care s-a adunat în data de 6 aprilie 1830, a ajuns să fie o organizație mondială cu peste 16 milioane de membri. Binele pe care această Biserică îl face în întreaga lume pentru a alina suferința oamenilor și a-i înălța spiritual este cunoscut de mulți. Dar principalul ei scop este de a ajuta bărbații, femeile și copiii să-L urmeze pe Domnul Isus Hristos, să țină poruncile Sale și să fie demni de cea mai mare dintre toate binecuvântările – aceea a vieții

eterne alături de Dumnezeu și de cei dragi ai lor.¹

În timp ce sărbătorim evenimentul care a început în anul 1820, este important să ne aducem aminte că, deși îl cinștim pe Joseph Smith în calitate de profet al lui Dumnezeu, aceasta nu este biserica lui Joseph Smith, nici biserica lui Mormon. Aceasta este Biserica lui Isus Hristos. El a stabilit exact cum trebuie să fie denumită Biserica Sa: „Pentru că așa se va numi Biserica Mea în ultimele zile, chiar Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”².

Am vorbit anterior despre o necesară corectare a modului în care ne referim la denumirea Bisericii.³ De atunci, s-au făcut multe lucruri pentru a face această corectură. Sunt foarte recunoscător președintelui M. Russell Ballard și întregului Cvorum al celor Doisprezece Apostoli, care au făcut atât de multe pentru a conduce aceste acțiuni, precum și pe cele legate de o altă inițiativă pe care o voi anunța în această seară.

Conducătorii Bisericii, departamentele Bisericii, entitățile cu care este în relație Biserica și milioane de membri – și alții – folosesc acum denumirea corectă a Bisericii. Ghidul

stilistic oficial al Bisericii a fost modificat. Principalul site web al Bisericii este acum ChurchofJesusChrist.org. Adresele de e-mail, numele de domenii și canalele de pe rețelele de socializare au fost actualizate. Preaiubitul nostru cor este denumit acum Corul Tabernacolului din Piața Templului.

Am întreprins aceste acțiuni extraordinare pentru că, atunci când îndepărtăm numele Domnului din denumirea Bisericii *Sale*, îl îndepărtăm, în mod inadvertent, din calitatea de personaj principal al preaslăvirii și vieții noastre. Când luăm numele Salvatorului asupra noastră la botez, ne luăm angajamentul de a depune mărturie, prin cuvintele, gândurile și faptele noastre, că Isus este Hristosul.⁴

Anterior, am promis că, dacă „vom face tot ce putem pentru a restaura denumirea corectă a Bisericii Domnului”, El „va revărsa puterea și binecuvântările Sale asupra capetelor sfinților din zilele din urmă, în moduri

pe care nu le-am văzut vreodată”⁵. Astăzi, reînnoiesc acea promisiune.

Pentru a ne ajuta să ne aducem aminte de El și a identifica Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă drept *Biserica Domnului*, ne bucurăm să vă prezentăm un simbol care va indica locul central al lui Isus Hristos în Biserica Sa.

Acest simbol include denumirea Bisericii cuprinsă într-o piatră din capul unghiului. Isus Hristos este principala piatră din capul unghiului.⁶

În centrul simbolului este o reprezentare a statuii de marmură a lui Thorvaldsen, *Christus*. Îl înfățișează pe Domnul înviat, *în viață*, întinzându-și brațele să-i îmbrățișeze pe toți care vin la El.

În mod simbolic, Isus Hristos stă sub o arcadă. Arcada ne aduce aminte de Salvatorul înviat, ieșind din mormânt în a treia zi după răstignirea Sa.

Acest simbol ar trebui să fie familiar multora, având în vedere că, de mult

timp, am identificat Evanghelia restaurată cu Hristosul *în viață*, înviat.

Simbolul va fi acum utilizat ca identificator vizual pentru literatura, știrile și evenimentele oficiale ale Bisericii.⁷ Le va aminti tuturor că aceasta este Biserica Salvatorului și că tot ce facem în calitate de membri ai Bisericii Sale Îi are în centru pe Isus Hristos și Evanghelia Sa.

Acum, dragii mei frați și surori, mâine este Duminica Floriilor, așa cum ne-a învățat atât de elocvent vârstnicul Gong. Apoi, intrăm în săptămâna specială care culminează cu Paștele. În calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, trăind în niște zile în care pandemia COVID-19 a tulburat întreaga lume, haideți nu doar să vorbim despre Hristos sau să predicăm despre Hristos sau să folosim un simbol care-L reprezintă pe Hristos.

Haideți să punem credința noastră în Domnul Isus Hristos în acțiune!

După cum știți, membrii Bisericii țin legea postului o dată pe lună.

Doctrina postului este străveche. A fost practică de eroii biblici din zilele de început. Moise, David, Ezra, Neemia, Estera, Isaia, Daniel, Ioel și mulți alții au postit și au propovăduit despre post.⁸ Prin scrierile lui Isaia, Domnul a spus: „*Iată* postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug”⁹.

Apostolul Pavel i-a îndemnat pe sfinții din Corint spunând: „Să vă îndeltniciți cu postul și cu rugăciunea”¹⁰. Însuși Salvatorul a declarat că anumite lucruri „nu [ies] afară *decât* cu rugăciune și cu post”¹¹.

Am spus recent într-o prezentare video de pe rețelele de socializare că, în calitate de „medic și chirurg, respect foarte mult cadrele medicale, oamenii de știință și pe toți cei care lucrează

non-stop pentru a stăvili răspândirea COVID-19¹².

Acum, în calitate de președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și apostol al lui Isus Hristos, știu că Dumnezeu „are toată puterea, toată înțelepciunea și toată înțelegerea; El înțelege toate lucrurile și este o Ființă miloasă, chiar până la salvare, față de cei care se vor pocăi și care vor crede în numele Lui¹³”.

Așadar, în perioade foarte grele, ca atunci când boala atinge proporții pandemice, cel mai firesc lucru de făcut este să-I chemăm pe Tatăl nostru Ceresc și pe Fiul Său – Învățătorul Tămăduitor – pentru a-Și arăta puterea minunată binecuvântând oamenii de pe pământ.

În mesajul meu din prezentarea video, i-am invitat pe toți să ni se alăture în post duminică, 29 martie 2020. Mulți dintre dumneavoastră ați văzut prezentarea video și v-ați alăturat nouă în post. Unii probabil că nu au făcut acest lucru. Acum încă avem nevoie de ajutor din cer.

Așadar, în această seară, dragii mei frați și surori, în spiritul fiilor lui Mosia, care s-au dedat la mult post și rugăciune¹⁴ și ca parte a Conferinței noastre Generale din luna aprilie a anului 2020, vă chem la un alt post la nivel

mondial. Toți cei cărora ne permite sănătatea, haideți să postim, să ne rugăm și să ne unim din nou credința. Haideți să implorăm în rugăciune pentru alinare de la această pandemie la nivel mondial!

Îi invit pe *toți*, inclusiv pe cei care nu sunt membri ai Bisericii noastre, să postească și să se roage în Vinerea Mare, pe 10 aprilie, ca pandemia din prezent să poată fi controlată, cei care îngrijesc bolnavii să fie protejați, economia să fie întărită și viața să revină la normal.

Cum postim? De obicei, două mese sau o perioadă de 24 de ore. Dar dumneavoastră hotărâți ce ar însemna un sacrificiu pentru dumneavoastră pe măsură ce vă aduceți aminte sacrifi-

ciul suprem pe care Salvatorul l-a făcut pentru dumneavoastră. Haideți să implorăm cu toții vindecare în întreaga lume!

Vinerea Mare ar fi *ziua* perfectă pentru ca Tatăl nostru Ceresc și Fiul Său să *ne* asculte!

Dragii mei frați și surori, îmi exprim profunda dragoste pentru dumneavoastră,

alături de mărturia mea despre caracterul divin al lucrării în care suntem implicați. Aceasta *este* Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. El este conducătorul ei și îndrumă toate lucrurile pe care le facem. Eu știu că El va răspunde implorărilor poporului Său. Depun astfel mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vezi Doctrină și legăminte 14:7.
2. Doctrină și legăminte 115:4.
3. Vedeți Russell M. Nelson, „Denumirea corectă a Bisericii”, *Liahona*, nov. 2018, p. 87-89.
4. Vedeți Russell M. Nelson, „Denumirea corectă a Bisericii”, p. 88.
5. Russell M. Nelson, „Denumirea corectă a Bisericii”, p. 89.
6. Vedeți Efeseni 2:20.
7. Pentru a respecta natura sacră a simbolului Bisericii și a prezerva protecția impusă de lege, simbolul oficial al Bisericii poate fi folosit doar după cum este aprobat de Prima Președinție și de Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Mai multe informații pot fi obținute contactând Biroul Bisericii pentru proprietate intelectuală la cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.
8. Vedeți Exodul 34:28; 2 Samuel 12:16; Ezra 10:6; Neemia 1:4; Estera 4:16; Isaia 58:3; Daniel 9:3; Ioel 2:12.
9. Isaia 58:6; subliniere adăugată.
10. 1 Corinteni 7:5.
11. Matei 17:21; subliniere adăugată.
12. Russell M. Nelson, în „Invitația președintelui Nelson pentru un post mondial”, 26 mart. 2020, stiri-ro.bisericaisushristos.org.
13. Alma 26:35.
14. Vedeți Alma 17:3.

Londra, Anglia

Sesiunea de duminică dimineață | 5 aprilie 2020

Vârstnicul Ronald A. Rasband
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Împlinirea profeției

Profețiile împlinite prin restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos sunt multe.

Dragii mei frați și surori, sunt onorat să vorbesc în cadrul acestei conferințe generale istorice când aniversăm Prima Viziune a lui Joseph Smith în care l-am văzut pe Dumnezeu Tatăl și pe Fiul Său, Isus Hristos, în locul care este, fără îndoială, o Dumbrovă Sacră. Acea viziune a reprezentat începutul magnific al restaurării Evangheliei și a tot ceea ce a dezvăluit aceasta, de la Cartea lui Mormon, la readucerea autorității și cheilor preoției, organizarea adevăratei Biserici a Domnului, templele lui Dumnezeu și profeții și apostolii care conduc lucrarea în aceste zile din urmă.

Potrivit planului divin, profeții din vechime ai lui Dumnezeu, când au fost inspirați de Duhul Sfânt, au profețit despre restaurare și despre ce avea să se întâmple în zilele noastre, ultima dispensație și plenitudinea timpurilor. Lucrarea „a inspirat sufletele” văzătorilor de la începuturi.¹ De-a lungul generațiilor timpului, ei au prevăzut, au visat, au văzut în viziune și au profețit despre viitorul împărăției lui Dumnezeu pe pământ, ceea ce Isaia a numit o lucrare „cu semne și minuni din ce în ce mai minunate”².

Profețiile împlinite prin restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos, inclusiv a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, sunt multe. Astăzi, însă, voi sublinia

doar câteva dintre preferatele mele. Le-am învățat de la dragii mei învățători de la Societatea Primară și stând lângă mama mea, care era ca un înger.

Daniel, care a ținut la distanță leii prin credința sa în Domnul și mijlocirea îngerilor care slujesc ai lui Dumnezeu, este unul dintre cei care a văzut în viziune zilele noastre. Interpretând un vis al împăratului babilonian Nebucadnețar, Daniel a profețit că Biserica Domnului avea să se ridice în zilele din urmă ca o piatră mică „dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini”³. „Fără ajutorul vreunei mâini” înseamnă că, prin intervenție divină, Biserica Domnului va crește până va cuprinde întregul pământ și „nu va fi nimicită niciodată... [ci] va dăinui veșnic”⁴.

Este o mărturie profundă că aceste cuvinte ale lui Daniel se împlinesc pe

măsură ce membrii Bisericii, din toată lumea, vizionează și ascultă astăzi conferința.

Devotatul apostol Petru a descris „vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor... [încă] din vechime”⁵. Apostolul Pavel a scris că, la momentul plenitudinii timpurilor, Dumnezeu va „uni... într-unul în Hristos toate lucrurile”⁶, „piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos”⁷. Am simțit aceste profeții atât de puternic când am participat la dedicarea Templului Roma, Italia. Toți profeții și apostolii au fost acolo depunând mărturie despre Isus Hristos, Mântuitorul lumii, cum au făcut și Petru și Pavel. Biserica este exemplul viu al acelei așezări din nou, dragi frați și surori, și membrii noștri sunt martori ai acelor profeții divine făcute acum mult timp.

Iosif din Egipt a profețit că, în zilele din urmă, „Domnul Dumnezeuul meu va ridica un văzător, care va fi un vizionar ales pentru rodul coapselor mele”⁸. „Căci el va face lucrarea [Domnului].”⁹ Joseph Smith, profetul restaurării, a fost acel văzător.

Ioan Revelatorul a profețit despre un înger al Celui Atotputernic care avea să aducă împreună elemente importante ale restaurării, folosind următoarele cuvinte: „Și am văzut un

Salt Lake Nord, Utah, S.U.A.

alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod¹⁰. Moroni a fost acel înger. El a văzut zilele noastre, după cum este consemnat în Cartea lui Mormon. Arătându-i-se de mai multe ori, el l-a pregătit pe Joseph Smith pentru slujirea sa, inclusiv pentru traducerea Cărții lui Mormon: un alt testament al lui Isus Hristos.

Alți profeți au profețit despre zilele noastre. Maleahi a vorbit despre Ilie care avea să întoarcă „inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor¹¹. Ilie a venit și, ca urmare, astăzi avem 168 de temple în întreaga lume. Fiecare templu servește membrilor demni care fac legăminte sacre și primesc rânduiele binecuvântate pentru ei și pentru strămoșii lor decedați. Această muncă sacră descrisă de Maleahi este „esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui¹².”

Trăim în acele vremuri despre care s-a profețit; suntem oamenii însărcinați să inaugurăm a Doua Venire a lui Isus Hristos; noi trebuie să-i adunăm pe copiii lui Dumnezeu, cei care vor asculta și vor accepta adevărurile, legămintele și promisiunile Evangheliei nepieritoare. Președintele Nelson a numit-o „*cea mai mare* provocare, *cea mai mare* cauză și *cea mai mare* lucrare de pe pământ astăzi¹³”. Despre acel miracol depun și eu mărturie.

Fiind desemnat de președintele Russell M. Nelson, în luna februarie a acestui an, am dedicat Templul Durban, Africa de Sud. Îmi voi aminti acea zi toată viața. Am fost cu membri care au ajuns la cunoașterea Evangheliei așa cum a profețit Ieremia cu mult timp în urmă – „unul dintr-o cetate... doi dintr-o familie¹⁴”. Doctrina lui Isus Hristos ne unește pe noi toți – din întreaga lume – în calitate de fiice și fii ai lui Dumnezeu, în calitate de frați și surori în Evanghelie. Indiferent de cum arătăm sau cum ne îmbrăcăm, noi suntem un singur popor cu un Tată în Cer al Cărui plan, de la începuturi, a fost și este ca familia Sa să fie reunită făcând legăminte sacre în templu și ținându-le.

Unui mic grup de deținători ai preoției adunați într-o casă, folosită drept școală, din Kirtland, Ohio, în anul 1834, profetul Joseph i-a profețit: „Ceea ce vedeți aici, în această seară, este doar un număr mic de deținători ai preoției, dar această Biserică va umple America de Nord și America de Sud – va umple pământul¹⁵.”

În ultimii ani, am călătorit în întreaga lume pentru a întâlni membri ai Bisericii. Ceilalți membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli au avut însărcinări similare. Totuși, cine poate ține pasul cu programul dragului nostru profet, președintele Nelson, care a călătorit în primii săi doi ani în calitate de președinte al Bisericii pentru a

întâlni sfinți din treizeci și două de țări și teritorii ale S.U.A.¹⁶ pentru a depune mărturie despre Hristosul cel Viu?

Îmi aduc aminte când am primit chemarea mea în misiune când eram tânăr băiat. Îmi doream să slujesc în Germania ca tatăl meu, fratele meu și cumnatul meu. Fără să mai aștept să vină cineva acasă, m-am grăbit spre cutia poștală și am deschis chemarea. Am citit că fusesem chemat în Misiunea Statelor Estice, cu sediul central în orașul New York. Eram dezamăgit, așa că m-am dus în casă și am deschis scripturile pentru a primi alinare. Am început să citesc în Doctrină și legăminte: „Iată, luați seama, am mulți oameni în acest loc, în regiunile dimprejur; și o adevărată ușă se va deschide în regiunile dimprejur, în acest ținut din est¹⁷.” Această profeție, oferită profetului Joseph Smith în anul 1833, a fost o revelație pentru mine. Am știut atunci că am fost chemat să slujesc exact în misiunea în care Domnul dorea ca eu să slujesc. Am predicat restaurarea și începuturile ei spectaculoase când Tatăl din Cer i-a vorbit lui Joseph Smith și a spus: „Acesta este Fiul Meu [Preaiubit]. Ascultă-L!¹⁸”

De mare importanță pentru întreaga Biserică este profeția lui Isaia, oferită cu mai bine de 700 de ani înainte de nașterea lui Isus Hristos: „Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte... și toate neamurile se vor îngrămădi spre el¹⁹.”

Astăzi, îmi imaginez milioane dintre membrii și prietenii noștri conectați electronic la aceste lucrări prin intermediul televiziunii, Internetului și al altor mijloace. Stăm jos ca și cum am fi împreună, pe „cel mai înalt munte²⁰”. Brigham Young a fost cel care a spus următoarele cuvinte profetice: „Acesta este locul potrivit²¹”. Sfinții, unii dintre ei strămoșii mei pionieri, au muncit

pentru întemeierea Sionului în Munții Stâncoși „prin voia și dorința Celui care poruncește națiunilor pământului”²².

Stau astăzi pe pământul sacru care a atras milioane de vizitatori. În anul 2002, orașul Salt Lake a fost gazda Jocurilor Olimpice de iarnă. Corul Tabernacolului a cântat la ceremonia de deschidere și Biserica a oferit concerte și programe pentru oaspeți și participanți din multe, multe națiuni. Îmi voi aminti mereu că templul era pe fundalul transmisiunilor pentru știrile de seara din întreaga lume.

De-a lungul anilor, președinți ai Statelor Unite, regi, judecători, prim-miniștri, ambasadori și alți oficiali din multe țări au venit în orașul Salt Lake și au întâlnit conducători de-ai noștri. Președintele Nelson a fost gazda conducătorilor din cadrul National Association for the Advancement of Colored People (Asociația Națională

pentru Promovarea Persoanelor de Culoare), o organizație din Statele Unite devotată promovării drepturilor egale fără discriminare rasială. Îmi aduc aminte că am stat lângă acești prieteni și conducători când președintele Nelson și aceștia au făcut apel la „îmbunătățirea armoniei civice și rasiale în lume”²³.

Mulți alții au venit în Piața Templului și s-au întâlnit pentru a se sfătui cu diferiți conducători ai Bisericii. De exemplu, în ultimul an, pentru a enumera doar câteva exemple, ne-am bucurat de desfășurarea United Nations 68th Civil Society Conference (cea de 68-a Conferință a Societății Civile a Națiunilor Unite), o întâlnire globală, și prima de acest fel desfășurată în afara orașului New York. Ne-am întâlnit cu Vietnam's Committee for Religious Affairs (Comitetul pentru Aspecte Religioase al Vietnamului) și

ambasadori din Cuba, Filipine, Argentina, România, Sudan, Qatar și Arabia Saudită. Ne-am întâlnit, de asemenea, cu secretarul general al Muslim World League (Liga Lumii Musulmane).

Ce descriu este o împlinire a profeției lui Isaia că, în ultimele zile, națiunile vor veni la „muntele Casei Domnului”²⁴. Mărețul Templu Salt Lake se află în centrul acelei măreții și gloriei.

Nu peisajul a atras oamenii, deși acesta este magnific, ci esența religiei pure dovedite de spiritul,

creșterea, bunătatea și generozitatea Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și a oamenilor săi; dragostea noastră precum cea a lui Dumnezeu și devotamentul nostru față de o cauză mai mare, pe care Joseph Smith a numit-o „cauza lui Hristos”²⁵.

Nu știm când Se va întoarce Salvatorul, dar știm acest lucru. Trebuie să fim pregătiți în inimă și în minte, demni să-L primim și onorați să facem parte din tot ceea ce s-a profetizat cu atât de mult timp în urmă.

Depun mărturie că președintele Russell M. Nelson este profetul Domnului pe pământ și că, lângă dânsul, sunt apostoli chemați de Dumnezeu, susținuți în calitate de profeți, văzători și revelatori. Și, dragii mei frați și surori, restaurarea continuă.

Închei cu profeția lui Joseph Smith, cuvinte despre care depun mărturie că sunt adevărate: „Nicio mână nesfințită nu poate să oprească lucrarea din progres; persecuțiile se pot dezlănțui, gloatele se pot uni, armatele se pot aduna, calomnia poate să defăimeze, însă adevărul lui Dumnezeu va merge înainte fără teamă, nobil și liber, până când va pătrunde pe fiecare continent, va vizita fiecare regiune, va trece peste fiecare țară și va răsună în fiecare ureche, până când scopurile lui Dumnezeu vor fi realizate și Marele Iehova va spune că lucrarea este terminată”²⁶. Depun mărturie că aceste profeții ale lui Joseph Smith se împlinesc.

Vă promit că, dacă urmați sfatul inspirat al dragului nostru profet, președintele Russell M. Nelson, al consilierilor săi, al apostolilor și al altor conducători ai Bisericii și pe măsură ce dați ascultare profețiilor din vechime care au profetizat despre zilele noastre, veți fi plini, în adâncul inimii și sufletului dumneavoastră, de spiritul

Provo, Utah, S.U.A.

Bonnie H. Cordon
președinta generală a Tinerelor Fete

și lucrarea restaurării. Vă promit că veți vedea mâna lui Dumnezeu în viața dumneavoastră, veți auzi îndemnul Sale și veți simți dragostea Sa. În numele lui Isus Hristos, cu recunoștință pentru restaurarea Evangheliei Sale și a Bisericii Sale, ca dovadă a dragostei Sale fără pereche, amin. ■

NOTE

1. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 542.
2. Isaia 29:14.
3. Daniel 2:45; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 65:2.
4. Daniel 2:44.
5. Faptele apostolilor 3:21.
6. Efeseni 1:10.
7. Efeseni 2:20.
8. 2 Nefi 3:6.
9. 2 Nefi 3:8.
10. Apocalipsa 14:6.
11. Maleahi 4:6.
12. „Familia: o [proclamație] oficială către lume”, *Liahona*, mai 2017, p. 145.
13. Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iun. 2018), [HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org](https://www.hopeofisrael.org).
14. Ieremia 3:14.
15. Wilford Woodruff, în *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), p. 26.
16. Vedeți Valerie Johnson, „President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?”, *Church News*, 13 ian. 2020, [thechurchnews.com](https://www.thechurchnews.com).
17. Doctrină și legăminte 100:3.
18. Joseph Smith – Istorie 1:17.
19. Isaia 2:2; vedeți, de asemenea, Mica 4:1-2.
20. Isaia 2:2.
21. Expresia „acesta este locul potrivit” a fost prima oară atribuită lui Brigham Young de către Wilford Woodruff când a vorbit în cadrul unei sărbătoriri a zilei pionierilor din luna iulie a anului 1880 (vedeți „Pioneers’ Day”, *Deseret Evening News*, 26 iul. 1880, p. 2).
22. Brigham Young, 31 mart. 1861, rapoartele cu privire la cuvântări ale Biroului istoricului, 1845-1885; Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake, Utah.
23. Vedeți „First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony”, 17 mai 2018, [Newsroom.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org).
24. Isaia 2:2; vedeți, de asemenea, Mica 4:1-2.
25. *Învățăături: Joseph Smith*, p. 373.
26. *Învățăături: Joseph Smith*, p. 149.

Ca ei să poată vedea

Căutați și rugați-vă pentru ocazii de a face ca lumina dumneavoastră să lumineze, pentru ca alții să vadă calea către Isus Hristos.

Dragi frați și surori, inimile noastre au fost binecuvântate și reînnoite de Spiritul pe care l-am simțit la această conferință.

În urmă cu două sute de ani, într-o dumbravă, un stâlp de lumină a coborât deasupra unui tânăr băiat. În acel stâlp de lumină, Joseph Smith l-a văzut pe Dumnezeu Tatăl și pe Fiul Său, Isus Hristos. Lumina lor a înlăturat întunericul spiritual care acoperea pământul și i-a arătat lui Joseph Smith – și nouă tuturor – cum să mergem înainte. Datorită luminii revelate în acea zi, putem primi plenitudinea binecuvântărilor disponibile prin ispășirea Salvatorului nostru, Isus Hristos.

Datorită restaurării Evangheliei Sale, putem fi umpluți cu lumina Salvatorului nostru. Însă, această lumină nu este doar pentru mine și dumneavoastră. Isus Hristos ne-a îndemnat: „Lăsați lumina voastră să lumineze în fața acestui popor pentru ca ei să poată vedea lucrările voastre bune și să-l slăvească pe Tatăl

vostru care este în ceruri”¹. Am ajuns să iubesc expresia „ca ei să poată vedea”. Este o invitație importantă din partea Domnului de a avea o dorință mai mare de a-i ajuta pe alții să vadă calea și, astfel, să vină la Hristos.

Când aveam 10 ani, familia noastră a avut onoarea să-l găzduiască pe vârstnicul L. Tom Perry, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, în timp ce se afla cu o însărcinare în orașul meu natal.

La sfârșitul zilei, membrii familiei noastre și cei ai familiei Perry au stat în sufrageria noastră pentru a savura delicioasa plăcintă cu mere a mamei mele, în timp ce vârstnicul Perry a povestit despre sfinții din întreaga lume. Am fost fascinată.

Provo, Utah, S.U.A.

Orașul Brigham, Utah, S.U.A.

Era târziu când mama m-a chemat în bucătărie și mi-a adresat o întrebare simplă: „Bonnie, ai dat de mâncare la găini?”

M-am simțit tristă; nu le dădusem. Deoarece nu doream să plec din prezența unui apostol al Domnului, am sugerat că găinile pot să țină post până dimineață.

Mama mi-a răspuns cu un „nu” hotărât. Chiar atunci, vârstnicul Perry a intrat în bucătărie și a întrebat cu glasul său răsunător, plin de entuziasm: „Am auzit că cineva trebuie să dea de mâncare la găini? Pot să te însoțesc împreună cu fiul meu?”

O, ce bucuroasă eram acum să dau de mâncare la găini! Am alergat să iau lanterna noastră mare și galbenă. Am ieșit bucuroasă, sărind pe cărarea spre cotețul găinilor. Cu lanterna în mână, pe care o mișcam în continuu, am traversat parcela cu porumb și am trecut prin câmpul de grâu.

Ajungând la micul canal pentru irigații care traversa cărarea, am sărit instinctiv peste el așa cum făcusem multe seri înainte. Nu mi-am dat seama

de eforturile vârstnicului Perry de a ține pasul pe o cărare întunecată și necunoscută. Lanterna mea, pe care o tot mișcam, nu l-a ajutat să vadă canalul. Fără o lumină constantă care să-l ajute să vadă, a pășit direct în apă și a scos un geamăt puternic. Panicată, m-am întors să-l văd pe noul meu prieten scoțându-și piciorul ud din canal și scoțând apa din pantoful lui de piele.

Cu un pantof ud și plin de noroi, vârstnicul Perry m-a ajutat să dau de mâncare la găini. Când am terminat, el mi-a spus cu dragoste: „Bonnie, trebuie să văd cărarea. Am nevoie ca drumul pe care merg să fie luminat”.

Eu luminam folosind lanterna, dar nu într-un mod care să-l ajute pe vârstnicul Perry. Acum, știind că are nevoie de lumina lanternei mele pentru a merge în siguranță, am poziționat lanterna chiar înaintea pașilor lui și am putut să ne întoarcem acasă în siguranță.

Dragii mei frați și dragile mele surori, ani de zile am cugetat la principiul pe care l-am învățat de la vârstnicul Perry. Invitația Domnului de a lăsa lumina noastră să lumineze nu

înseamnă doar a îndrepta la întâmplare o rază de lumină și a face lumea mai luminoasă în general. Înseamnă a ne îndrepta lumina, astfel încât alții să vadă calea către Hristos. Înseamnă a aduna pe Israel *de această parte a vălului* – a-i ajuta pe alții să vadă următorul pas în a face legăminte sacre cu Dumnezeu și a le ține.²

Salvatorul a mărturisit: „Iată, Eu sunt lumina; Eu am dat un exemplu pentru voi”³. Să vedem unul dintre exemplele Sale.

Femeia de la fântână era o samaritană care nu-l cunoștea pe Isus Hristos și era considerată proscrisă de mulți din societatea de atunci. Isus a întâlnit-o și a început o conversație. I-a vorbit despre apă. Apoi, i-a oferit mai multă lumină când a spus că El este „[apa] vie”⁴.

Hristos era plin de compasiune față de ea și nevoile ei. El a întâlnit această femeie în locul în care ea se afla și a început să vorbească despre ceva familiar și obișnuit. Dacă El s-ar fi oprit acolo, ar fi fost o întâlnire plăcută. Dar ea nu ar fi mers în cetate să proclame: „Veniți de vedeți... nu cumva este acesta Hristosul?”⁵. Treptat, în timpul conversației, L-a descoperit pe Isus Hristos și, în pofida trecutului ei, a devenit un instrument de lumină, luminând calea pentru ca alții să o poată vedea.⁶

Vă voi vorbi acum despre două persoane care au urmat exemplul Salvatorului de a împărtăși lumina. De curând, prietenul meu Kevin a fost invitat să stea la cină lângă directorul unei companii. El s-a îngrijorat pentru că nu știa ce avea să discute timp de două ore. Urmând un îndemn, Kevin a spus: „Vorbiți-mi despre familia dumneavoastră. De unde provine?”

Acest domn nu știa prea multe despre strămoșii lui, așa că Kevin și-a scos telefonul, spunând: „Am o

aplicație care conectează oamenii cu membrii familiilor lor. Să vedem ce putem găsi”.

După o lungă discuție, noul prieten al lui Kevin a întrebat: „De ce este familia atât de importantă pentru biserica ta?”

Kevin a răspuns simplu: „Credem că vom continua să trăim după ce murim. Dacă ne identificăm strămoșii și le ducem numele într-un loc sacru, numit templu, putem înfăptui rânduieli privind căsătoria prin care familiile vor fi împreună chiar și după moarte”⁷.

Kevin a început cu ceva ce el și noul său prieten aveau în comun. Apoi, a găsit o cale de a depune mărturie despre lumina și dragostea Salvatorului.

A doua povestire este despre Ella, o jucătoare de baschet la universitate. Exemplul ei începe când ea și-a primit chemarea în misiune în timp ce era la școală. Ea a ales să deschidă plicul în fața echipei ei. Membrele echipei nu știau aproape nimic despre Biserica lui Isus Hristos și nu înțelegeau dorința Ellei de a sluji. Ea s-a rugat în mod repetat să știe cum

să explice chemarea ei în misiune într-un mod în care colegele ei să poată simți Spiritul. Răspunsul ei?

„Am făcut o prezentare Power Point”, a spus Ella, „pentru că sunt o persoană nostimă”. Ea le-a spus despre posibilitatea de a sluji într-una dintre cele peste 400 de misiuni și de a învăța o limbă. Ea a vorbit despre miile de misionari care slujeau deja. Ella a încheiat arătându-le o ilustrație a Salvatorului și spunând această scurtă mărturie: „Baschetul este unul dintre cele mai importante lucruri din viața mea. M-am mutat prin toată țara și am stat departe de familia mea pentru a juca în această echipă, cu acest antrenor. Singurele două lucruri care sunt mai importante pentru mine decât baschetul sunt credința și familia mea”⁸.

Acum, dacă vă gândiți: „Acestea sunt exemple minunate, de 1.000 de wați, dar eu sunt un bec de 20 de wați”, aduceți-vă aminte că Salvatorul a mărturisit: „Eu sunt lumina pe care voi o veți ține înălțată”⁹. El ne amintește că va aduce lumina dacă îi vom îndruma pe alții către El.

Dumneavoastră și cu mine avem suficientă lumină să împărtășim *chiar acum*. Putem lumina următorul pas pentru a ajuta pe cineva să se apropie mai mult de Isus Hristos și, apoi, pasul următor și următorul.

Întrebați-vă: „Cine are nevoie de lumina pe care o aveți pentru a găsi calea de care au nevoie, dar nu o pot vedea?”

Dragii mei prieteni, de ce este atât de important ca lumina noastră să lumineze? Domnul ne-a spus că, „sunt încă mulți pe pământ... care sunt împiedicați să găsească adevărul doar pentru că nu știu unde să-l găsească”¹⁰. Noi putem ajuta. Putem face în mod intenționat ca lumina noastră să lumineze, astfel încât alții să o

poată vedea. Putem face o invitație.¹¹ În această călătorie, putem fi alături de cei care fac un pas către Salvator, indiferent cât de mult șovăie. Putem aduna pe Israel.

Depun mărturie că Domnul va amplifica orice efort mic. Duhul Sfânt ne va îndemna să știm ce să spunem și ce să facem. Este posibil să fie nevoie să ieșim din zona noastră de confort pentru unele încercări, dar putem fi siguri că Domnul va ajuta lumina noastră să lumineze.

Cât de recunoscătoare sunt pentru lumina Salvatorului, care continuă să conducă această Biserică prin intermediul revelației.

Invit pe fiecare dintre noi să urmărim exemplul lui Isus Hristos și să fim atenți și plini de compasiune față de cei din jurul nostru. Căutați și rugați-vă pentru ocazii de a face ca lumina dumneavoastră să lumineze, pentru ca alții să vadă calea către Isus Hristos. Promisiunea Sa este minunată: „Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”¹². Depun mărturie că Salvatorul nostru, Isus Hristos, este calea, adevărul, viața, lumina și dragostea lumii. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

- 3 Nefi 12:16.
- Vedeți Russell M. Nelson „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iun. 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
- 3 Nefi 18:16.
- Vedeți Ioan 4:9-30.
- Ioan 4:29.
- Vedeți Robert și Marie Lund, „The Savior's Respect for Women”, *Liahona*, mart. 2015, p. 32-36.
- Correspondență personală.
- Correspondență personală.
- 3 Nefi 18:24.
- Doctrină și legăminte 123:12.
- Vedeți Dieter F. Uchtdorf, „Munca misionară – împărtășiți ceea ce credeți și simțiți”, *Liahona*, mai 2019, p. 15-18.
- Ioan 8:12.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

O strălucire perfectă a speranței

Deoarece restaurarea a reafirmat adevărul de bază că Dumnezeu chiar lucrează în această lume, noi putem spera, noi trebuie să sperăm, chiar și când avem de înfruntat cele mai insurmontabile șanse.

În luna octombrie a anului trecut, președintele Russell M. Nelson ne-a invitat să așteptăm *cu nerăbdare* conferința din luna aprilie a anului 2020, fiecare, în felul nostru, privind *înapoi* pentru a vedea măreția mâinii lui Dumnezeu în restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos. Sora Holland și cu mine am tratat cu seriozitate această invitație a profetului nostru. Ne-am imaginat că trăiam la începutul anilor 1800 și cercetam crezurile religioase din acea vreme. Imaginându-ne acele vremuri,

Provo, Utah, S.U.A.

ne-am întrebat: „Ce lipsește aici?, Ce ne-am dori să avem? Ce *sperăm* noi că Dumnezeu ne va oferi ca răspuns la năzuințele noastre spirituale?”

Ei bine, am înțeles că, acum două secole, am fi sperat foarte mult să fie restaurat un concept despre Dumnezeu mai adevărat decât cel în care oamenii credeau în acele vremuri și în care, deseori, erorile și înțelegerea greșită, perpetuate de-a lungul secolelor, distorsionaseră reprezentarea Sa. Ca să-l citez pe William Ellery Channing, un conducător religios cunoscut în acele vremuri, noi am fi căutat „natura părintească a lui Dumnezeu”, pe care Channing a considerat-o a fi „prima mare doctrină a creștinătății”¹. O astfel de doctrină ar fi identificat divinitatea ca fiind un Tată iubitor din Cer și nu un judecător aspru care împarte o dreptate fermă sau un proprietar absent, care odinioară a fost implicat în treburile pământești, dar care acum era ocupat cu altceva în altă parte a universului.

Da, speranțele noastre în anul 1820 ar fi fost să-L găsim pe Dumnezeu vorbind și îndrumând tot așa de deschis

cum a făcut-o și în trecut, un Tată adevărat, în sensul cel mai plin de dragoste al acestui cuvânt. Cu siguranță, El *nu* ar fi fost un autocrat rece și arbitrar, care ar fi predestinat pe câțiva aleși să fie salvați și, apoi, ar fi condamnat restul familiei umane la oprirea progresului. Nu, El ar fi cineva a cărui fiecare faptă, prin declarație divină, ar fi „spre binele lumii; căci El iubește lumea”² și pe fiecare locuitor al ei. Această dragoste ar fi motivul Său suprem pentru a-L trimite pe pământ pe Isus Hristos, Singurul Său Fiu Născut.³

Vorbind despre Isus, dacă am fi trăit în acei ani de la începutul secolului al XIX-lea, am fi înțeles și ne-ar fi îngrijorat mult faptul că îndoielile despre veridicitatea vieții și învierii Salvatorului începeau să se răspândească în sânul creștinătății. Așadar, am fi sperat ca întreaga lume să primească dovezi care să confirme relatările biblice, potrivit cărora Isus *este* Hristosul, literalmente Fiul lui Dumnezeu, Alfa și Omega, și singurul Salvator pe care această lume Îl va cunoaște. Ar fi fost printre cele mai arzătoare speranțe ale noastre ca alte dovezi scripturale să fie scoase la lumină, ceva care să fi putut forma un alt testament al lui Isus Hristos, sporind și îmbunătățind cunoașterea noastră despre nașterea Sa miraculoasă, slujirea Sa minunată, sacrificiul Său ispășitor și învierea Sa glorioasă. Într-adevăr, un astfel de document ar fi „dreptatea [trimisă] din cer; și adevărul [trimis] din pământ”⁴.

Gândindu-ne la lumea creștină din acele vremuri, am fi sperat să găsim pe cineva autorizat de Dumnezeu cu adevărata autoritatea a preoției, care să ne poată boteza, să ne confere darul Duhului Sfânt și să administreze toate rânduielile Evangheliei necesare exaltării. În anul 1820, am fi sperat

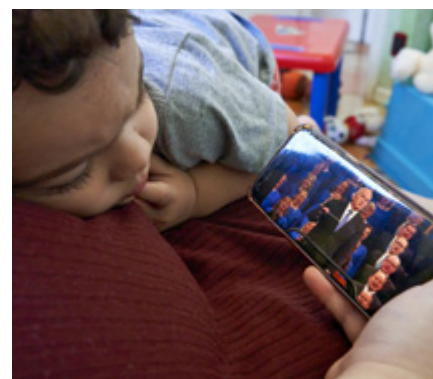
să vedem împlinite promisiunile clar exprimate ale lui Isaia, Mica și ale altor profeți din vechime referitoare la întoarcerea casei mărețe a Domnului.⁵ Ne-am fi bucurat să vedem cum gloria templelor sfinte este stabilită din nou, cu Spiritul, rânduielile, puterea și autoritatea de a propovădui adevăruri eterne, de a vindeca răni personale și de a lega familiile pentru totdeauna. Aș fi căutat oriunde și peste tot pentru a găsi pe cineva autorizat să-mi spună, mie și preaiubitei mele Patricia, că a noastră căsătorie într-un astfel de loc a fost pecetluită pentru timp și toată eternitatea, pentru a nu auzi niciodată cuvintele „până când moartea vă va despărți” sau pentru a nu ni se impune blestemul stăruitor al acestor cuvinte. Știu că „în casa Tatălui [nostru] sunt multe locașuri”⁶, dar, vorbind în nume personal, dacă aș fi atât de norocos încât să moștenesc unul dintre acestea, nu ar fi mai mult decât o baracă dărăpănată dacă Pat și copiii noștri nu ar fi alături de mine pentru a împărtăși această moștenire. Și, în ce-i privește pe strămoșii noștri, câțiva dintre care au trăit și murit în vechime fără măcar să fi auzit numele lui Isus Hristos, noi am fi sperat ca acele concepte biblice drepte și milostive să fie restaurate – și

anume, ca cei în viață să înfăptuiască rânduieli necesare salvării pentru și în folosul neamurilor lor decedate.⁷ Îmi imaginez că nicio altă practică nu ar dovedi într-un mod mai minunat grija iubitoare a lui Dumnezeu față de fiecare dintre copiii Săi de pe pământ, indiferent de perioada în care a trăit și de locul în care a murit.

Ei bine, lista cu speranțele noastre, dacă am fi trăit în anul 1820, ar putea continua, dar, poate că cel mai important mesaj al restaurării este acela că astfel de speranțe *nu* ar fi fost în van. Începând cu cele întâmplare în Dumbrava Sacră și continuând în aceste zile, aceste dorințe au început să devină realitate și au devenit, așa cum apostolul Pavel și alții ne-au învățat, o adevărată ancoră a sufletului, o nădejde tare și neclintită.⁸ Ceea ce odinioară se spera, a devenit acum parte din istorie.

Acesta este motivul pentru care putem privi înapoi la cei 200 de ani de bunătate a lui Dumnezeu. Dar cum rămâne cu lucrurile spre care privim înainte? Încă avem speranțe care *nu* au fost împlinite. Chiar acum, noi purtăm un război de genul „Toată lumea pe punte” împotriva COVID-19, un memento solemn că un virus⁹ de 1.000 de ori mai mic decât un bob de

nisip¹⁰ poate să îngenucheze întregi populații și economiile mondiale. Ne rugăm pentru cei care au pierdut persoane dragi din cauza acestei urgii din zilele noastre, dar și pentru cei care sunt acum infectați sau expuși riscului. Cu siguranță, ne rugăm pentru cei care oferă îngrijiri medicale atât de minunate. După ce vom fi ieșit învingători – și vom face acest lucru – fie ca noi să fim la fel de dedicați să eliberăm lumea de virusul foametei și să eliberăm cartierele și națiunile de virusul sărăciei! Fie ca noi să sperăm la școli în care li se predă elevilor – și nu sunt îngroziiți că vor fi împușcați – și la o demnitate personală pentru fiecare copil al lui Dumnezeu, nepătată de *nicio* formă de prejudecată rasială, etnică sau religioasă! Ceea ce ne susține în înfruntarea tuturor acestora este speranța noastră neclintită într-un devotament mai mare față de cele două dintre cele mai mari porunci: de a-L iubi pe Dumnezeu respectând îndrumările Sale și de a ne iubi aproapele dând dovadă de bunătate și compasiune, răbdare și iertare.¹¹ Aceste două directive divine încă sunt – și vor fi întotdeauna – singura speranță adevărată pe care o avem pentru a oferi copiilor noștri o lume mai bună decât cea pe care o cunosc acum.¹²

Taboão de Serra, São Paulo, Brazilia

Pe lângă faptul de a avea aceste dorințe de natură mondială, mulți din acest auditoriu de astăzi au speranțe profund personale: speranța ca o căsnicie să se îmbunătățească sau, uneori, doar speranța de a se căsători, speranța ca o dependență să fie biruită, ca un copil îndărătnic să vină înapoi, ca o durere fizică sau emoțională foarte puternică să înceteze. Deoarece restaurarea a reafirmat adevărul de bază că Dumnezeu chiar lucrează în această lume, noi *putem* spera, noi *trebuie* să sperăm, chiar și când avem de înfruntat cele mai insurmontabile șanse. La acest lucru se referea scriptura când Avraam a putut să spere în pofida speranței¹³ – adică, el a putut să creadă în pofida oricărui motiv de a *nu* crede – că el și Sara puteau să conceapă un copil când totul părea că este imposibil. Așadar, vă întreb: „Dacă atât de multe dintre speranțele pe care le-am fi avut în anul 1820 au putut să înceapă să fie împlinite odată cu strălucirea unei lumini divine în fața unui băiat simplu care a îngenunchat într-un petic de pădure în partea de nord a statului New York, de ce să nu sperăm că dorințelor neprihănite și asemănătoare celor ale lui Hristos li se poate răspunde în mod minunat și miraculos de către Dumnezeu întregii nădejdi?”. Toți trebuie să credem că ceea ce ne dorim în neprihănire va putea fi într-o zi, într-un anumit mod, cumva al nostru.

Frați și surori, știm care au fost unele dintre carențele de natură religioasă din perioada de început a secolului al XIX-lea. Mai mult, știm câte ceva despre neajunsurile din punct de vedere religios de astăzi, care încă îi lasă pe unii să flămânzească și nu le împlinesc speranțele. Știm că o serie dintre aceste dezamăgiri îi îndepărtează pe unii de instituțiile ecleziastice tradiționale. Știm, de asemenea, după cum un

scriitor care se simțea frustrat a scris, că „mulți conducători religioși [de astăzi] par să nu aibă nicio idee” despre cum să abordeze acest fel de scădere, oferind ca răspuns „un fel de fiertură de deism terapeutic, activism simbolic ieftin, erezie atent mascată [sau, uneori, doar] nimicuri lipsite de sens și inspirație”¹⁴ – și toate acestea într-un moment în care lumea are nevoie de mult mai mult, când generația care se ridică merită mult mai mult și când, pe vremea Sa, Isus a oferit mult mai mult. În calitate de ucenici ai lui Hristos, noi, în zilele noastre, putem să fim mai buni decât acei israeliți din vechime, care se plângeau astfel: „Ni s-au uscat oasele; ni s-a dus nădejdea”¹⁵. Într-adevăr, dacă noi, în cele din urmă, ne pierdem speranța, ne pierdem ultimul lucru pe care îl avem care ne susține. Chiar deasupra porții iadului, Dante a scris, ca o avertizare pentru toții care călătoreau prin *Divina comedie*, următoarele: „Lăsați orice speranță, voi ce intrați”¹⁶. Într-adevăr, când speranța nu mai există, rămânem doar cu flăcările dezlănțuite ale iadului care vin din toate direcțiile.

Așadar, când suntem puși la zid și, cum spune imnul, „liniștea mă părăsește”¹⁷, printre cele mai indispensabile virtuți va fi acest dar prețios al speranței, care este inseparabil legat de credința noastră în Dumnezeu și de caritatea noastră față de alții.

În acest an al bicentenarului, când privim înapoi pentru a vedea tot ce ni s-a dat și ne bucurăm înțelegând cât de multe speranțe ni s-au împlinit, eu evoc sentimentele unei frumoase

tinere misionare întoarsă din misiune, care ne-a spus acum câteva luni în Johannesburg: „[Noi] nu am ajuns până aici numai pentru a ajunge aici”¹⁸.

Parafrazând una dintre cele mai inspirate urări de rămas bun consemnate vreodată în scriptură, eu spun împreună cu profetul Nefi și acea tânără soră:

„Și acum, frații mei preaiubiți și [preaiubitele mele surori], după ce ați [primit aceste prime roade ale restaurării], v-aș întreba dacă totul este împlinit? Iată, eu vă spun: Nu.

Trebuie să înaintați cu fermitate în Hristos, *având o strălucire perfectă a speranței* și o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii... Dacă [o veți face]... a spus Tatăl: Voi veți avea viața veșnică”¹⁹.

Eu mulțumesc, dragi frați și surori, pentru tot ce ne-a fost oferit în această ultimă și cea mai măreață dintre toate dispensațiile, dispensația Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos. Darurile și binecuvântările care ne sunt oferite datorită Evangheliei înseamnă totul pentru mine – totul – și, încercând să-I mulțumesc Tatălui meu din Cer pentru acestea, eu am în continuare „promisiuni de ținut și mult de mers înainte de a dormi”²⁰. Fie ca noi să înaintăm având dragoste în inimă, pășind în „[strălucirea] perfectă a speranței”²¹ care ne luminează cărarea sfântă care ne pregătește pentru viitor și pe care ne aflăm deja de 200 de ani! Depun mărturie că viitorul va fi la fel de plin de miracole și de binecuvântări cum a fost trecutul. Avem toate motivele să sperăm să primim binecuvântări chiar mai mari decât acelea pe care le-am primit

Vârstnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

deja, deoarece aceasta este lucrarea Dumnezeului Atotputernic, aceasta este Biserica revelației continue și aceasta este Evanghelia harului și bunăvoinței nelimitate ale lui Hristos. Depun mărturie despre toate aceste adevăruri și mai multe, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „The Essence of the Christian Religion”, în *The Works of William E. Channing* (1888), p. 1004.
2. 2 Nefi 26:24.
3. Vedeți Ioan 3:16-17.
4. Moise 7:62.
5. Vedeți Isaia 2:1-3; Ezechiel 37:26; Mica 4:1-3; Maleahi 3:1.
6. Ioan 14:2.
7. Vedeți 1 Corinteni 15:29; Doctrină și legăminte 128:15-17.
8. Vedeți Evrei 6:19; Eter 12:4.
9. Vedeți Na Zhu și alții, „A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019”, *New England Journal of Medicine*, 20 febr. 2020, p. 727-733.
10. Vedeți „Examination and Description of Soil Profiles”, în *Soil Survey Manual*, redactat de C. Ditzler, K. Scheffe și H. C. Monger (2017), nracs.usda.gov.
11. Vedeți Matei 22:36-40; Marcu 12:29-33; vedeți, de asemenea, Leviticul 19:18; Deuteronom 6:1-6.
12. Vedeți Eter 12:4.
13. Vedeți Romani 4:18.
14. R. J. Snell, „Quiet Hope: A New Year’s Resolution”, *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, 31 dec. 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Ezechiel 37:11.
16. Această frază reprezintă traducerea cea mai des întâlnită. Totuși, traducerea ad litteram este: „Voi, ce intrați, lăsați orice speranță” (Dante Alighieri, „Infernul”, din *Divina comedie*, tradus de Eta Boeriu [1982], Cântul III, rândul 9).
17. „Rămâi cu mine!”, *Immuri*, nr. 104.
18. Judith Mahlangu (conferință la nivel de mai mulți țărâși lângă Johannesburg, Africa de Sud, 10 nov. 2019), în Sydney Walker, „Elder Holland Visits Southeast Africa during «Remarkable Time of Growth»”, *Church News*, 27 nov. 2019, thechurchnews.com.
19. 2 Nefi 31:19-20; subliniere adăugată.
20. „Stopping by Woods on a Snowy Evening”, rândurile 14-16, în *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, redactat de Edward Connery Lathem (1969), p. 225.
21. 2 Nefi 31:20.

„Să fie construită această casă în numele Meu” (Doctrină și legăminte 124:40)

Legămintele primite și rânduielile îndeplinite în temple sunt esențiale pentru sfințirea inimii noastre și, în cele din urmă, pentru exaltarea finală a fiilor și fiicelor lui Dumnezeu.

Acum 200 de ani, în Dumbrava Sacră, tânărul Joseph Smith l-a văzut pe Dumnezeu Tatăl Etern și pe Fiul Său, Isus Hristos și a vorbit cu Ei. De la Ei, Joseph a aflat despre adevărata natură a Dumnezeirii și despre revelația continuă, în timp ce această viziune divină a inaugurat „dispensația plinitudinii timpurilor” în zilele din urmă.¹

După aproximativ trei ani, ca răspuns la rugăciunea sinceră din seara zilei de 21 septembrie 1823, camera lui Joseph s-a umplut de lumină până când aceasta a fost „mai luminoasă decât ziua în amiaza-mare”².

Un personaj i-a apărut la marginea patului, s-a adresat tânărului băiat pe nume și a declarat „că era un mesager trimis... din prezența lui Dumnezeu și că numele lui era Moroni”³. El l-a

instruit pe Joseph în ceea ce privea scoaterea la lumină a Cărții lui Mormon.

Și, apoi, Moroni a citat din cartea lui Maleahi din Vechiul Testament, cu o mică modificare față de felul în care este scris în versiunea King James a Bibliei:

„Iată, Eu vă voi dezvălui vouă preoția, prin mâna lui Ilie, profetul, înaintea venirii măreței și groaznicei zile a Domnului...”

Și va sădi în inima copiilor promisiunile făcute strămoșilor și inima copiilor

Rexburg, Idaho, S.U.A.

se va întoarce către strămoșii lor. Și, dacă nu va fi așa, întregul pământ va fi complet devastat la venirea Sa⁴.

Este important de spus că instrucțiunile lui Moroni oferite lui Joseph Smith despre misiunea lui Ilie au inaugurat munca din templu și de întocmire a istoriei familiei în zilele din urmă și au fost un element cheie în restaurarea „tuturor lucrurilor, despre [care] a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”⁵.

Mă rog să am parte de ajutorul Duhului Sfânt în timp ce învățăm împreună despre legămintele, rânduielile și binecuvântările care ne sunt puse la dispoziție în templele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Întoarcerea lui Ilie

Încep prin a adresa o întrebare fundamentală: De ce a fost importantă întoarcerea lui Ilie?

„Învățăm din revelațiile din zilele din urmă că Ilie deținea puterea de pecetuire a Preoției lui Melhisedec⁶ și că „a fost ultimul profet care a deținut-o înainte de vremea lui Isus Hristos”⁷.

Profetul Joseph Smith a explicat: „Spiritul, puterea și chemarea lui Ilie sunt ca voi să aveți puterea de a deține cheia... *plenitudinii Preoției lui Melhisedec*... și să primiți... toate rânduielile ce aparțin împărăției lui Dumnezeu, chiar pentru a întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinți, chiar aceluia care sunt în cer”⁸.

Această autoritate sacră de pecetuire este necesară pentru că „orice [veți] lega pe pământ va fi legat în ceruri și orice [veți] dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri”⁹.

Ulterior, Joseph a clarificat: „Ce va face Dumnezeu pentru salvarea acestei generații? El îl va trimite pe Ilie,

ILIE RESTAURĂND CHEILE PUTERII DE PECETUIRE A PREOȚIEI, DE ROBERT T. BARRETT

profetul... Ilie va dezvălui legămintele pentru pecetuirea inimilor părinților cu ale copiilor și ale copiilor cu ale părinților”¹⁰.

Ilie a apărut împreună cu Moise pe Muntele Schimbării la Față și le-a conferit această autoritate lui Petru, Iacov și Ioan¹¹. Ilie a apărut, de asemenea, împreună cu Moise și Elias, în data de 3 aprilie 1836, în Templul Kirtland și au conferit aceleași chei ale preoției lui Joseph Smith și Oliver Cowdery¹².

Restaurarea autorității de pecetuire prin intermediul lui Ilie, în anul 1836, a fost necesară pentru a pregăti lumea pentru a Doua Venire a Salvatorului și a declanșat o creștere considerabilă și un interes global în privința cercetării istoriei familiei.

Să facem schimbări în inimă, să ne întoarcem și să ne purificăm inima

Cuvântul *inimă* este folosit de peste 1.000 de ori în lucrările canonice. Acest cuvânt simplu, dar semnificativ, denotă adesea sentimentele profunde ale unei persoane. Inima noastră – suma totală a dorințelor,

sentimentelor, intențiilor, motivărilor și atitudinilor noastre – definește cine suntem și determină ceea ce vom deveni. Iar esența lucrării Domnului este schimbarea în inimă, întoarcerea și purificarea inimii prin legămintele Evangheliei și rânduielile preoției.

Noi nu construim temple sfinte sau nu intrăm în ele doar pentru a trăi o experiență personală sau împreună cu membrii familiei memorabilă. De fapt, legămintele primite și rânduielile îndeplinite în temple sunt esențiale pentru sfințirea inimii noastre și, în cele din urmă, pentru exaltarea finală a fiilor și fiicelor lui Dumnezeu.

Sădirea în inima copiilor a promisiunilor făcute strămoșilor – chiar lui Avraam, Isaac și Iacov – întoarcerea inimilor copiilor către strămoșii lor și efectuarea cercetărilor privind istoria familiei și îndeplinirea în templu a rânduielilor pentru și în folosul celor decedați sunt lucrări care binecuvântează persoane de ambele părți ale vălului. Pe măsură ce ne implicăm cu sârguință în această lucrare sacră, ne supunem poruncilor de a-L iubi pe

Dumnezeu și de a-I sluji, precum și de a iubi pe aproapele nostru și de a-i sluji.¹³ Iar această slujire altruistă ne ajută cu adevărat „[să-L ascultăm]”¹⁴ și să venim la Salvator.¹⁵

Cele mai sacre legăminte și rânduieli ale preoției sunt primite doar în templu – casa Domnului. Tot ceea ce se învață și tot ceea ce se face în templu subliniază divinitatea lui Isus Hristos și rolul Său în mărețul plan al fericirii întocmit de Tatăl Ceresc.

Din interior către exterior

Președintele Ezra Taft Benson a descris un model important pe care Salvatorul îl folosește pentru a „[realiza] nemurirea și viața veșnică a omului”¹⁶. El a spus: „Domnul lucrează din interior către exterior. Lumea lucrează din exterior către interior. Lumea ar vrea să scoată oamenii din mizerie. Hristos scoate mizeria din oameni și, apoi, ei ies singuri din mizerie. Lumea ar vrea să modeleze oamenii schimbându-le mediul în care trăiesc. Hristos schimbă oamenii, care, apoi, schimbă mediul în care trăiesc. Lumea ar modela comportamentul uman, dar Hristos poate schimba natura umană”¹⁷.

Legămintele și rânduielile preoției sunt esențiale în cadrul procesului continuu de renaștere și transformare spirituală; acestea sunt mijloacele

prin care Domnul lucrează cu fiecare dintre noi *din interior către exterior*. Legămintele pe care le onorăm neclintiți, de care ne aducem aminte întotdeauna și care sunt scrise „cu Duhul Dumnezeului celui viu... pe niște table care sunt inimi de carne”¹⁸, ne oferă un scop și asigurarea de binecuvântări atât în viața muritoare, cât și în eternitate. Rânduielile pe care le primim fiind demni și de care ne aducem aminte în mod continuu deschid canalele cerești prin care puterea Divinității se poate revărsa în viața noastră.

Nu mergem la templu pentru a ne ascunde sau a scăpa de relele lumii. Ci, mergem la templu pentru a birui răul din lume. Pe măsură ce invităm, în viața noastră, „puterea Divinității”¹⁹ primind rânduieli ale preoției și făcând și ținând legăminte sacre, suntem binecuvântați cu tărie, mai presus de cea a noastră²⁰, pentru a birui ispitele și încercările din viața muritoare și pentru a face lucruri bune și a deveni mai buni.

Faima acestei case se va răspândi

Primul templu din această dispensație a fost construit în Kirtland, Ohio, și a fost dedicat în data de 27 martie 1836.

La o săptămână de la dedicare, într-o revelație oferită profetului Joseph Smith, Domnul a declarat:

„Inimile întregului Meu popor, care, cu forța lor, au construit această casă în numele Meu, să se bucure...”

Da, inimile a mii și zeci de mii se vor bucura mult datorită binecuvântărilor care vor fi revărsate asupra poporului Meu și a înzestrărilor cu care slujitorii Mei au fost înzestrați în această casă.

Și faima acestei case se va răspândi în țările străine și acesta este începutul binecuvântărilor care vor fi revărsate asupra capetelor oamenilor Mei²¹.

Vă rog să remarcați expresiile *inimile a mii și zeci de mii se vor bucura mult și faima acestei case se va răspândi în țările străine*. Acestea au fost declarații uimitoare făcute în luna aprilie a anului 1836, când Biserica număra puțini membri și un singur templu.

Astăzi, în anul 2020, avem 168 de temple în funcțiune. Patruzeci și nouă de alte temple se află în construcție sau au fost anunțate. Case ale Domnului sunt construite pe „insulele mării”²² și în țări și locuri în care, anterior, mulți considerau a fi puțin probabil să se construiască un templu.

Ceremonia de înzestrare este prezentată în prezent în 88 de limbi și va deveni disponibilă în multe alte limbi, deoarece templele sunt construite pentru a binecuvânta din ce în ce mai mulți copii ai lui Dumnezeu. În următorii 15 ani, numărul de limbi în care vor fi disponibile rânduielile din templu, probabil, se va dubla.

Anul acesta vor începe săpăturile și construcția a 18 temple. În schimb, a durat 150 de ani pentru a construi primele 18 temple, de la organizarea Bisericii în anul 1830, până la dedicarea Templului Tokyo, Japonia, de președintele Spencer W. Kimball, în anul 1980.

Gândiți-vă la grăbirea muncii din templu care a avut loc doar în timpul vieții președintelui Russell M. Nelson.

Când președintele Nelson s-a născut, în data de 9 septembrie 1924, Biserica avea șase temple în funcțiune.

Când a fost rânduit apostol în data de 7 aprilie 1984, 60 de ani mai târziu, erau în funcțiune 26 de temple, numărul de temple crescând cu 20 în 60 de ani.

Când președintele Nelson a fost susținut ca președinte al Bisericii, erau în funcțiune 159 de temple, numărul de temple crescând cu 133 în cei 34 de ani în care a slujit ca membru al Cvorumului celor Doisprezece.

De când a devenit președintele Bisericii, în data de 14 ianuarie 2018, președintele Nelson a anunțat 35 de temple noi.

Nouăzeci și șase la sută dintre templele existente au fost dedicate în timpul vieții președintelui Nelson; optzeci și patru la sută au fost dedicate de când a fost rânduit ca apostol.

Să ne concentrăm întotdeauna asupra lucrurilor care contează cel mai mult

În calitate de membri ai Bisericii restaurate a Domnului, ne minunăm cu toții de ritmul tot mai accelerat al lucrării Sale din zilele din urmă. Și multe temple urmează să fie construite.

Brigham Young a profețit: „Pentru îndeplinirea acestei lucrări, va trebui să existe nu numai un templu, ci mii de temple și mii și zeci de mii de bărbați și femei se vor duce la aceste temple și vor sluji pentru oameni care au trăit cu atât timp în urmă cât Domnul va revela”²³.

În mod justificat, anunțarea fiecărui templu nou este o sursă de mare bucurie și un motiv de a mulțumi Domnului. Însă, atenția noastră trebuie să fie concentrată asupra legămintelor și rânduielilor care ne pot produce schimbări în inimă și ne pot mări devotamentul față de Salvator, și nu doar asupra locului sau frumuseții clădirii.

Obligațiile fundamentale care ne revin ca membri ai Bisericii restaurate a Domnului sunt 1) „[Să-L ascultăm!]”²⁴ și să facem schimbări în inimă prin legăminte și rânduieli și 2) să îndeplinim cu bucurie responsabilitatea desemnată de Divinitate de a oferi binecuvântările templului întregii familii umane de ambele părți ale vălului. Cu îndrumarea și ajutorul Său, vom îndeplini cu siguranță aceste îndatoriri sacre.

Clădirea Sionului

Profetul Joseph Smith a declarat: „Clădirea Sionului este o cauză de care poporul lui Dumnezeu a fost mereu interesat; este un subiect asupra căruia profeții, preoții și împărații s-au oprit cu un interes special; ei au privit înainte imaginându-și cu bucurie ziua în care trăim; fiind inspirați prin intermediul revelației divine, ei au cântat, au scris și au profețit despre aceste vremuri ale noastre, însă au murit fără să vadă... ne este dat să vedem, să luăm parte și să ajutăm la înaintarea slavei zilei din urmă”²⁵.

„Preoția cerească se va uni cu preoția pământeană pentru a înfăptui acele planuri mărețe... o lucrare pe care Dumnezeu și îngerii au contemplat-o cu încântare timp de generații în trecut; care a inspirat sufletele patriarhilor și ale profeților din vechime; o lucrare care este menită să ducă la distrugerea puterilor întunericului, la refacerea pământului, la gloria lui Dumnezeu și la salvarea familiei umane.”²⁶

Depun mărturie în mod solemn că Tatăl și Fiul S-au arătat lui Joseph Smith, iar Ilie a restaurat autoritatea de pecetuire. Legămintele și rânduielile sacre din templu ne pot întări și purifica inima dacă „[Îl ascultăm!]”²⁷ și primim puterea Divinității în viața noastră. Și depun mărturie că această lucrare din zilele din urmă va distruge puterile întunericului și va aduce salvarea familiei umane. Depun mărturie cu bucurie despre aceste adevăruri în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Efeseni 1:10.
2. Joseph Smith – Istorie 1:30.
3. Joseph Smith – Istorie 1:33.
4. Joseph Smith – Istorie 1:38-39.
5. Faptele apostolilor 3:21.
6. Bible Dictionary, în versiunea SZU a Bibliei în limba engleză, „Elijah”.
7. Ghid pentru scripturi, „Ilie”.
8. *Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 328; subliniere adăugată.
9. Matei 16:19; vedeți, de asemenea, Matei 18:18; Helaman 10:7; Doctrină și legăminte 124:93; 132:46.
10. *Învățăturile: Joseph Smith*, p. 330.
11. Vedeți Matei 17:3.
12. Vedeți Doctrină și legăminte 110:13-16.
13. Vedeți Matei 22:34-40.
14. Joseph Smith – Istorie 1:17.
15. Vedeți Omni 1:26; Moroni 10:30, 32.
16. Moise 1:39.
17. Ezra Taft Benson, „Born of God”, *Ensign*, nov. 1985, p. 6.
18. 2 Corinteni 3:3.
19. Vedeți Doctrină și legăminte 84:20-21.
20. Vedeți „Doamne, Îți voi urma calea”, *Immuri*, nr. 138.
21. Doctrină și legăminte 110:6, 9-10.
22. 2 Nefi 29:7.
23. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 310.
24. Joseph Smith – Istorie 1:17.
25. *Învățăturile: Joseph Smith*, p. 195.
26. *Învățăturile: Joseph Smith*, p. 542.
27. Joseph Smith – Istorie 1:17.

Președintele Russell M. Nelson
președinte al Bisericii lui Isus Hristos
a Sfinților din Zilele din Urmă

Ascultă-L!

*Tatăl nostru știe că, atunci când suntem
înconjurați de nesiguranță și teamă, ceea ce ne va
ajuta cel mai mult este să-L ascultăm pe Fiul Său.*

Dragii mei frați și surori, cât de recunoscători sunt că, prin intermediul tehnicii, am putut să ne adunăm și să preaslăvim împreună în această duminică dimineață. Cât de binecuvântați suntem să știm că Evanghelia lui Isus Hristos a fost restaurată pe pământ.

În ultimele câteva săptămâni, majoritatea dintre noi am avut parte de perturbări în viața noastră. Cutremure, incendii, inundații, epidemii și consecințele acestora au perturbat treburile zilnice și au provocat neajunsuri în ce privește mâncarea, produsele esențiale și economiile.

În mijlocul acestora, vă laudăm și vă mulțumim pentru că alegeți să ascultați cuvântul Domnului în această perioadă dificilă alăturându-vă nouă pentru conferința generală. Întinericul care se tot extinde, care este însoțit de suferințe, face ca lumina lui Isus Hristos să strălucească și mai puternic. Gândiți-vă doar la binele pe care fiecare îl putem face în această perioadă de schimbări majore în întreaga lume. Dragostea dumneavoastră față de Salvator și credința dumneavoastră în El pot fi foarte bine catalizatorul pentru a descoperi restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos.

În ultimii doi ani, sora Nelson și cu mine ne-am întâlnit cu mii dintre

dumneavoastră în toată lumea. Ne-am întâlnit cu dumneavoastră pe stadioane în aer liber și în sălile de dans ale hotelurilor. În fiecare loc, am simțit că mă aflu în prezența celor aleși ai Domnului și că văd cum adunarea lui Israel are loc în fața ochilor mei.

Trăim în ziua pe care „strămoșii noștri au așteptat-o cu nerăbdare”¹. Avem locuri în față pentru *a fi martori în direct* a ceea ce profetul Nefi a văzut *doar în viziune*, anume că „puterea Mielului lui Dumnezeu” se va pogori asupra „celor care făcuseră legământ cu Domnul, care erau împrăștiați pe toată fața pământului; iar ei erau înarmați cu dreptate

și cu puterea lui Dumnezeu în mare slavă”².

Dumneavoastră, frații și surorile mele, vă numărați printre acei bărbați, femei și copii pe care i-a văzut Nefi. Gândiți-vă la aceasta!

Indiferent de locul în care locuiți sau ce situație aveți, Domnul Isus Hristos este Salvatorul *dumneavoastră* și, profetul lui Dumnezeu, Joseph Smith, este profetul *dumneavoastră*. El a fost prerânduit înainte de întemeierea pământului pentru a fi profetul acestei ultime dispensații, când „nimic nu va fi reținut”³ de la a fi cunoscut de sfinți. Revelația continuă să curgă de la Domnul pe parcursul acestui proces aflat în desfășurare al restaurării.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră că Evanghelia lui Isus Hristos a fost restaurată pe pământ?

Înseamnă că dumneavoastră și familia dumneavoastră puteți fi pecetluiti pentru totdeauna. Înseamnă că, deoarece ați fost botezați de cineva care are autoritate de la Isus Hristos și ați fost confirmați ca membri ai Bisericii Sale, vă puteți bucura de însoțirea constantă a Duhului Sfânt. El vă va îndruma și proteja. Înseamnă

Orașul New York, New York, S.U.A.

că nu veți fi lăsați fără alinare sau fără acces la puterea lui Dumnezeu, care să vă ajute. Înseamnă că puterea preoției vă poate binecuvânta pe măsură ce faceți rânduielile esențiale și faceți legăminte cu Dumnezeu și le țineți. Ce ancoră sunt aceste adevăruri pentru sufletul nostru, mai ales în aceste vremuri în care furtuna este dezlănțuită.

Cartea lui Mormon conține istoria ascensiunii și căderii a două mari civilizații. Istoria acestora arată cât de ușor este ca majoritatea oamenilor să uite de Dumnezeu, să respingă avertizările profeților Domnului și să caute putere, popularitate și plăcerile cărnii.⁴ În mod repetat, profeții din trecut au declarat „lucruri mari și minunate poporului, lucruri pe care ei nu le-au crezut”⁵.

Așa se întâmplă și în zilele noastre. De-a lungul anilor, lucruri mari și minunate au fost rostite de la amvoane speciale din întreaga lume. Totuși, majoritatea oamenilor *nu* îmbrățișează aceste adevăruri – fie pentru că nu știu unde să le caute⁶, fie pentru că îi ascultă pe cei care nu dețin întregul adevăr sau pentru că au respins adevărul în favoarea preocupărilor lumești.

Dușmanul este inteligent. Timp de milenii, el a făcut ca binele să pară rău și răul bine.⁷ Mesajele sale au tendința de a fi zgomotoase, îndrăznețe și pline de laude.

Totuși, mesajele de la Tatăl nostru Ceresc sunt izbitor de diferite. El comunică într-un mod simplu, încet și cu o claritate uluitoare, încât este imposibil să-L înțelegem greșit.⁸

De exemplu, ori de câte ori El și-a prezentat Singurul Lui Fiu Născut muritorilor de pe pământ, El a făcut acest lucru folosind, în mod remarcabil, puține cuvinte. Pe Muntele Schimbării la Față, Dumnezeu le-a spus lui Petru, Iacov și Ioan: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit: de El să ascultați!”⁹. Cuvintele

pe care le-a adresat nefiților din străvechiul oraș Abundența au fost: „Iată-L pe Fiul Meu Preaiubit, de Care Eu sunt foarte mulțumit, în Care Eu Mi-am slăvit numele – ascultați-L pe El”¹⁰. Lui Joseph Smith, în cadrul acestei declarații profunde care a deschis această dispensație, Dumnezeu i-a spus pur și simplu: „*Acesta este Fiul Meu Iubit. Ascultă-L*”¹¹.

Acum, dragii mei frați și dragile mele surori, gândiți-vă la faptul că, în aceste trei situații pe care tocmai le-am menționat, chiar înainte ca Tatăl să-L prezinte pe Fiul, oamenii implicați se aflau într-o stare de teamă și, într-o oarecare măsură, de disperare.

Apostolii s-au temut când L-au văzut pe Isus Hristos înconjurat de un nor pe Muntele Schimbării la Față.

Nefiților le era teamă deoarece ei au avut parte de distrugerii și întuneric timp de câteva zile.

Joseph Smith s-a aflat în strânsoarea unei forțe a întunericului chiar înainte ca cerurile să se deschidă.

Tatăl nostru știe că, atunci când suntem înconjurați de nesiguranță și teamă, ceea ce ne va ajuta cel mai mult este să-L ascultăm pe Fiul Său.

Deoarece, atunci când căutăm să ascultăm – cu adevărat să-L ascultăm – pe Fiul Său, noi vom fi îndrumați să știm ce să facem în orice situație.

Primele cuvinte din Doctrină și legăminte sunt *ia aminte*¹². Înseamnă „faptul de a asculta cu intenția de a te supune”¹³. A lua aminte înseamnă a-L „[asculta]” – a *asculta* ce spune Salvatorul și, apoi, *a da ascultare* sfatului Său. Prin aceste cuvinte – „Ascultă-L” – Dumnezeu ne oferă un tipar pentru succes, fericire și bucurie în această viață. Noi trebuie să *ascultăm* cuvintele Domnului, să *luăm aminte* la acestea și să *dăm ascultare* la ceea ce El ne-a spus!

HRISTOS SE ARATĂ ÎN EMISFERA VESTICĂ, DE ARNOLD FRIBERG

Pe măsură ce căutăm să fim ucenici ai lui Isus Hristos, acțiunile noastre de *a-L asculta* trebuie să fie făcute cu intenție. Este nevoie de o acțiune conștientă și consecventă pentru a ne umple viața de zi cu zi cu ale Sale cuvinte, învățături și adevăruri.

Pur și simplu nu ne putem baza pe informațiile pe care le găsim pe rețelele de socializare. În mediul online sunt miliarde de cuvinte și, într-o lume saturată de reclame, în care pătrund constant zgomote și acțiuni abjecte ale dușmanului, unde *putem* merge pentru a-L asculta?

Putem merge la scripturi. Acestea ne învață despre Isus Hristos și Evanghelia Sa, despre magnitudinea ispășirii Sale, despre planul măreț al fericirii întocmit de Tatăl și despre mântuire. Faptul de a ne cufunda zilnic în cuvântul lui Dumnezeu este esențial pentru a supraviețui din punct de vedere spiritual, mai ales în aceste zile în care avem parte de tot mai multe schimbări majore. Când ne ospătam din cuvintele lui Hristos în fiecare zi, cuvintele lui Hristos ne vor spune cum să reacționăm în privința

greutăților pe care nu credeam vreodată că aveam să le înfruntăm.

Putem, de asemenea, să-L *ascultăm* în templu. Casa Domnului *este* o casă a învățaturii. Acolo, Domnul ne învață în felul Său. Acolo, fiecare rânduială ne învață despre Salvator. Acolo, învățăm cum să dăm la o parte vâul și să comunicăm mai clar cu cerul. Acolo, învățăm cum să respingem dușmanul și să accesăm puterea preoției a Domnului pentru a ne întări pe noi și pe cei pe care îi iubim. Cât de dornici ar trebui să fim cu toții să căutăm refugiu acolo.

Când aceste restricții temporare legate de COVID-19 vor fi ridicate, vă rog să vă faceți programări cu regularitate pentru a preaslăvi și sluji în templu. Fiecare minut al acelei perioade vă va binecuvânta pe dumneavoastră și pe membrii familiei dumneavoastră în moduri în care *nimic* altceva nu ar putea. Acordați-vă timp pentru a cugeta la ce ascultați și simțiți când sunteți acolo. Rugați-L pe Domnul să vă învețe cum să deschideți cerurile pentru a binecuvânta viața dumneavoastră și pe cea a celor pe care îi iubiți și cărora le slujiți.

Deși preaslăvirea în templu nu este posibilă acum, vă invit să luați parte mai mult la munca de întocmire a istoriei familiei, inclusiv la munca de cercetare și indexare a istoriei familiei. Vă promit că, pe măsură ce măriți timpul petrecut făcând munca din templu și de întocmire a istoriei familiei, veți progresa și vă veți îmbunătăți abilitatea de a-L asculta.

Noi, de asemenea, Îl *ascultăm* mai clar pe măsură ce ne rafinăm abilitatea de a recunoaște șoaptele Duhului Sfânt. Nu a fost niciodată mai necesar să știm cum ni se adresează Spiritul decât acum. În cadrul Dumnezeirii, Duhul Sfânt este mesagerul. El va trimite minții dumneavoastră

gânduri pe care Tatăl și Fiul doresc ca dumneavoastră să le primiți. El este Mângâietorul. El vă va aduce un sentiment de pace în inimă. El depune mărturie despre adevăr și va confirma ce este adevărat pe măsură ce ascultați și citiți cuvântul Domnului.

Eu vă implor din nou să faceți *orice* este nevoie pentru a vă dezvolta capacitatea spirituală de a primi revelație personală.

Faptul de a face acest lucru vă va ajuta să știți cum să înaintați în viață, ce să faceți în vremuri de criză și cum să discernați și să evitați ispitele și înșelăciunile dușmanului.

Și, în cele din urmă, Îl *ascultăm* pe măsură ce dăm ascultare cuvintelor profeților, văzătorilor și revelatorilor. Apostolii rânduiți ai lui Isus Hristos depun întotdeauna mărturie despre El. Ei arată calea pe măsură ce înaintăm prin acest labirint sfâșietor de trist al experiențelor noastre din viața muritoare.

Ce se va întâmpla pe măsură ce ascultați, luați aminte la și dați

ascultare lucrurilor pe care Salvatorul le-a spus și pe care El le spune acum prin profeții Săi? Vă promit că veți fi binecuvântați cu puterea sporită de a face față ispitelor, problemelor și slăbiciunilor. Vă promit că se vor întâmpla miracole în căsnicia dumneavoastră, în relațiile de familie și în munca dumneavoastră zilnică. Și vă promit că vi se va mări capacitatea de a simți bucurie, chiar dacă problemele vor crește în viața dumneavoastră.

Această Conferință Generală din luna aprilie a anului 2020 este momentul nostru de a aniversa un eveniment care a schimbat lumea. În timp ce așteptam cu nerăbdare această a 200-a aniversare de la Prima Viziune a lui Joseph Smith, Prima Președinție și Consiliul celor Doisprezece Apostoli ne-am întrebant ce am putea *noi* să facem pentru a aniversa în mod corespunzător acest eveniment singular.

Acea teofanie a început restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos și a inaugurat dispensația plenitudinii timpurilor.

Ne-am întrebant dacă ar trebui construit un monument. Însă, în timp ce ne gândeam la influența unică în istorie și la nivel internațional a acelei Prime Viziuni, am simțit îndemnul de a crea un monument, nu din granit sau piatră, ci din cuvinte – cuvinte ale unei proclamații solemne și sacre – scrise, pentru a nu fi gravate pe „table de piatră”, ci să fie întipărite pe „[tablele] care sunt [inimile noastre] de carne”.¹⁴

De când Biserica a fost organizată, au fost emise doar cinci proclamații, ultima fiind „Familia: o [proclamație] oficială către lume”, prezentată de președintele Gordon B. Hinckley în anul 1995.

Acum când contemplăm asupra acestui moment important din istoria

lumii și asupra sarcinii Domnului de a-l aduna pe Israel cel risipit ca pregătire pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos, noi, Prima Președinție și Consiliul celor Doisprezece Apostoli, emitem proclamația care urmează. Denumirea ei este „Restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos: o proclamație către lume cu ocazia bicentenarului”. Este autorizată de membrii Primei Președinții și de cei ai Consiliului celor Doisprezece Apostoli ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Este datată cu luna aprilie a anului 2020. Pentru a mă pregăti pentru astăzi, am înregistrat anterior această proclamație în Dumbrava Sacră, unde Joseph Smith l-a văzut prima oară pe Tatăl și pe Fiul.

„Noi proclamăm, în mod solemn, că Dumnezeu îi iubește pe copiii Săi din fiecare națiune a lumii. Dumnezeu Tatăl ne-a oferit nașterea divină, viața incomparabilă și sacrificiul ispășitor infinit al Preaiubitului Său Fiu, Isus Hristos. Prin puterea Tatălui, Isus S-a ridicat din nou și a obținut victoria asupra morții. El este Salvatorul nostru, Exemplul nostru și Mântuitorul nostru.

În urmă cu două sute de ani, într-o frumoasă dimineață de primăvară a anului 1820, tânărul Joseph Smith, care căuta să știe cărei biserici să se alăture, s-a dus în pădure pentru a se ruga, în apropierea casei sale din partea de nord a statului New York, S.U.A. El avea întrebări despre salvarea sufletului său și a avut încredere că Dumnezeu avea să-l îndrume.

Cu umilință, noi declarăm că, sub formă de răspuns la rugăciunea sa, Dumnezeu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos, i S-au arătat lui Joseph și au inaugurat „[așezarea] din nou a tuturor lucrurilor” (Faptele apostolilor 3:21), așa cum a fost prezis în Biblie. Prin această viziune, el a aflat că, după moartea primilor apostoli, Biserica lui

Elk Ridge, Utah, S.U.A.

Hristos din vremea Noului Testament n-a mai existat pe pământ. Joseph avea să fie instrumentul esențial în aducerea ei înapoi.

Noi afirmăm că, sub îndrumarea Tatălui și a Fiului, mesageri cerești au venit pentru a-l instrui pe Joseph și a reînțemeia Biserica lui Isus Hristos. Ioan Botezătorul înviat a restaurat autoritatea de a boteza prin scufundare pentru iertarea păcatelor. Trei dintre primii apostoli – Petru, Iacov și Ioan – au restaurat apostolatul și cheile autorității preoției. Alții au venit, de asemenea, inclusiv Ilie, care a restaurat autoritatea de a unii familiile laolaltă pentru totdeauna în relații eterne care transcend moartea.

În continuare, depunem mărturie că lui Joseph Smith i s-au dat darul și puterea lui Dumnezeu de a traduce o cronică din vechime – Cartea lui Mormon: un alt testament al lui Isus Hristos. Pagini din acest text sacru includ o relatare despre slujirea personală a lui Isus Hristos printre oamenii din emisfera vestică, la scurt timp după învierea Sa. Ne învață despre scopul vieții și explică doctrina lui Hristos, care este esențială pentru realizarea acestui scop. Fiind o scriptură parteneră Bibliei, Cartea lui Mormon depune mărturie că toate ființele omenesti sunt fiice și fii ai unui Tată iubitor din Cer, că El are un plan divin pentru viața noastră și că Fiul

Său, Isus Hristos, vorbește astăzi la fel ca și în zilele din vechime.

Noi declarăm că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, organizată în data de 6 aprilie 1830, este Biserica lui Hristos din vremea Noului Testament restaurată. Această Biserică este ancorată de viața perfectă a pietrei sale din capul unghiului, Isus Hristos, precum și de ispășirea Sa infinită și de învierea Sa reală. Isus Hristos a chemat, din nou, apostoli și le-a dat autoritatea preoției. El ne invită pe toți să venim la El și la Biserica Sa, să-L primim pe Duhul Sfânt, să primim rânduilele necesare salvării și să dobândim bucurie trainică.

Două sute de ani au trecut acum de când această restaurare a fost începută de Dumnezeu Tatăl și de Preaiubitul Său Fiu, Isus Hristos. Milioane de oameni din întreaga lume au acceptat cunoașterea despre aceste evenimente profețite.

Declarăm, cu bucurie, că restaurarea promisă avansează prin intermediul revelației continue. Pământul nu va mai fi niciodată la fel, pe măsură ce Dumnezeu va „uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile” (Efeseni 1:10).

Cu pioșenie și recunoștință, noi, în calitate de apostoli ai Săi, îi invităm pe toți să știe – așa cum știm și noi – că cerurile sunt deschise. Afirmăm că Dumnezeu Își face cunoscută voia în ceea ce-i privește pe preaiubiții Săi fii și pe preaiubitele Sale fiice. Noi depunem mărturie că cei care studiază, cu ajutorul rugăciunii, mesajul restaurării și acționează cu credință vor fi binecuvântați să dobândească propria mărturie despre caracterul ei divin și despre scopul ei de a pregăti lumea pentru a Doua Venire promisă a Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos.”¹⁵

Preaiubiți frați și surori, aceasta este proclamația noastră către lume

cu ocazia bicentenarului privind restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos în plenitudinea ei. A fost tradusă în 12 limbi. Alte limbi vor urma în curând. Va fi pusă imediat la dispoziție pe site-ul Bisericii, de unde puteți obține un exemplar. Studiați-o în privat, precum și cu membrii familiei și prietenii dumneavoastră. Cugetați-i adevărurile și gândiți-vă la influența pe care aceste adevăruri o va avea în viața dumneavoastră dacă le veți auzi, dacă le veți da ascultare și dacă vă veți supune poruncilor și legămintelor care le însoțesc.

Știu că Joseph Smith este profetul prerânduit, pe care Domnul l-a ales să deschidă această ultimă dispensație. Prin el, Biserica Domnului a fost restaurată pe pământ. Joseph a pecetluit mărturia lui cu sânge. Cât de mult îl iubesc și îl onorez.

Dumnezeu trăiește! Isus este Hristosul! Biserica Sa a fost restaurată! El și Tatăl Său, Tatăl nostru Ceresc, veghează asupra noastră. Astfel depun mărturie, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 121:27.
2. 1 Nefi 14:14.
3. Doctrină și legăminte 121:28.
4. Vedeți 1 Nefi 22:23.
5. Eter 12:5.
6. Vedeți Doctrină și legăminte 123:12.
7. Vedeți Isaia 5:20; 2 Nefi 15:20.
8. Vedeți 2 Nefi 25:4; Alma 5:43.
9. Marcu 9:7; Luca 9:35.
10. 3 Nefi 11:7.
11. Joseph Smith – Istorie 1:17.
12. Vedeți Doctrină și legăminte 1:1.
13. În Vechiul Testament, expresia *ia aminte* este tradusă din cuvântul în limba ebraică *shama*, care este un verb cu un înțeles puternic, care înseamnă „a asculta cu intenția de a te supune”. *Ia aminte* este o expresie scripturală care apare în 40 de secțiuni ale scripturii Doctrină și legăminte.
14. Vedeți 2 Corinteni 3:3.
15. Traducerea este una temporară. Traducerea oficială a proclamației va fi disponibilă în următoarele luni.

Strigătul Osana

prezentat de președintele Russell M. Nelson
președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Acum, dragi frați și surori, când sărbătorim Prima Viziune cu Tatăl și Fiul a lui Joseph Smith, noi am simțit că ar fi potrivit să ne bucurăm împreună luând parte la strigătul Osana.

Acest strigăt sacru a fost rostit prima dată în această dispensație la dedicarea Templului Kirtland, în data de 27 martie 1836. Este acum rostit la dedicarea fiecărui templu. Este un omagiu sacru adus Tatălui și Fiului, simbolizând reacția mulțimii când Salvatorul și-a făcut intrarea triumfătoare în Ierusalim. De asemenea, reafirmă ceea ce tânărul Joseph a trăit în acea zi în Dumbrava Sacră – și anume, că Tatăl și Fiul sunt două Ființe glorioase pe care Le preaslăvim și lăudăm.

Voi arăta acum cum este rostit strigătul Osana. Îi invit pe colegii noștri din media ca, în timp ce voi face acest lucru, să trateze această practică foarte sacră cu demnitate și respect.

Fiecare dintre dumneavoastră trebuie să ia o batistă curată, albă, s-o țină de un colț și să o fluture în timp ce spunem la unison: „Osana, osana, osana lui Dumnezeu și Mielului”, repetat de trei ori, urmat de „amin, amin și amin”. Dacă nu aveți o batistă albă, puteți, pur și simplu, să faceți cu mâna.

Frați și surori, vă invit acum să vă ridicați și să participați la strigătul Osana, după care vor fi intonate „The Hosannah Anthem” și „Spiritul lui Dumnezeu”¹.

Vă invităm ca, la semnul dirijorului, să vă alăturați în interpretarea imnului „Spiritul lui Dumnezeu”.

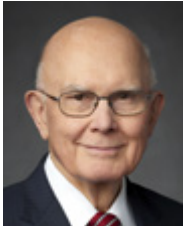
Osana, osana, osana lui Dumnezeu și Mielului!
Osana, osana, osana lui Dumnezeu și Mielului!
Osana, osana, osana lui Dumnezeu și Mielului!
Amin, amin și amin. ■

NOTĂ

1. *Imnuri*, nr. 2.

Bountiful, Utah, S.U.A.

Președintele Dallin H. Oaks
primul consilier în Prima Președinție

Marele plan

Noi, cei care cunoaștem planul lui Dumnezeu și care am făcut legământ să participăm la el, avem responsabilitatea clară de a propovădui aceste adevăruri.

Chiar și în timpul unor încercări și provocări unice suntem, cu adevărat, binecuvântați! Această conferință generală ne-a oferit o revărsare a bogățiilor și bucuriei restaurării Evangheliei lui Isus Hristos. Ne-am bucurat datorită viziunii cu Tatăl și Fiul care a început restaurarea. Ni s-a adus aminte de miraculoasa scoatere la lumină a Cărții lui Mormon, al cărei scop central este de a depune mărturie despre Isus Hristos și doctrina Sa. Am fost revigorați cu realitatea plină de bucurie a revelației – oferită profeților și nouă, în mod personal. Am ascultat mărturii prețioase despre ispășirea infinită a lui Isus Hristos și învierea Sa reală. Și am fost învățați alte adevăruri ale plenitudinii Evangheliei

Sale revelate lui Joseph Smith după ce Dumnezeu Tatăl i-a declarat profetului nou chemat: „Acesta este Fiul Meu [Preaiubit]. Ascultă-L!” (Joseph Smith – Istorie 1:17).

Am fost întăriți în cunoașterea noastră privind restaurarea preoției și a cheilor acesteia. Am fost revigorați în hotărârea noastră de a face ca Biserica restaurată a Domnului să fie cunoscută potrivit denumirii ei corespunzătoare – Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Și am fost invitați să ne alăturăm în post și rugăciune pentru minimalizarea efectelor prezente și viitoare ale unei pandemii mondiale devastatoare. În această dimineață, am fost inspirați de

profetul în viață al Domnului care a prezentat o proclamație istorică despre restaurare. Noi susținem declarația conform căreia „cei care studiază, cu ajutorul rugăciunii, mesajul restaurării și acționează cu credință vor fi binecuvântați

să dobândească propria mărturie despre caracterul ei divin și despre scopul ei de a pregăti lumea pentru a Doua Venire promisă a Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos”¹.

Planul

Toate acestea fac parte dintr-un plan divin al cărui scop este de a permite copiilor lui Dumnezeu să fie exaltați și să devină ca El. Numit în scripturi „marele plan al fericirii”, „planul mântuirii” și „[planul] salvării” (Alma 42:8, 11, 5), acest plan – revelat în cadrul restaurării – a început cu un consiliu în cer. În starea noastră de spirite, ne-am dorit să dobândim viața eternă de care Se bucură Părinții noștri Cerești. Până la acel moment, progresasem cât de mult s-a putut fără a trăi experiența vieții muritoare într-un trup fizic. Pentru a ne oferi acea experiență, Dumnezeu Tatăl a planificat să creeze acest pământ. În viața muritoare planificată, aveam să ne întinăm prin păcat pe măsură ce urma să avem parte de opoziția necesară creșterii noastre spirituale. Aveam, de asemenea, să fim supuși morții fizice. Pentru a ne revendica de la moarte și păcat, planul Tatălui nostru Cereșc avea să asigure un Salvator. Învierea Sa avea să ne mântuiască pe toți de la moarte, iar sacrificiul Său ispășitor avea să plătească prețul necesar ca toți să fie curățați de păcat pe baza condițiilor impuse pentru a ne susține progresul. Această ispășire a lui Isus Hristos este elementul principal al planului Tatălui.

În consiliul din cer, tuturor copiilor de spirit ai lui Dumnezeu li s-a prezentat planul Tatălui, inclusiv consecințele și încercările din viața muritoare pe care le cuprindea, ajutoarele lui cerești și destinul lui glorios. Am știut de la început sfârșitul. Toate miriadele de muritori care s-au născut

Provo, Utah, S.U.A.

pe acest pământ au ales planul Tatălui și au luptat pentru el în cadrul disputei cerești care a urmat. Mulți au făcut, de asemenea, legăminte cu Tatăl cu privire la ce aveau să facă în viața muritoare. În moduri care nu au fost revelate, acțiunile noastre din lumea spiritelor au avut influență asupra circumstanțelor noastre din viața muritoare.

Viața muritoare și lumea spiritelor

Voi rezuma acum unele dintre principalele elemente ale planului Tatălui, căci ele au efect asupra noastră în timpul călătoriei noastre în viața muritoare și în lumea spiritelor, care urmează.

Scopul vieții muritoare și al progresului de după moarte care-i poate urma este ca roada pântecelui lui Dumnezeu să devină așa cum este El. Aceasta este dorința Tatălui Cerească pentru toți copiii Săi. Pentru a avea parte de acest destin plin de bucurie, legile eterne ne cer să devenim ființe purificate prin ispășirea lui Isus Hristos, astfel încât să putem locui în prezența Tatălui și a Fiului și să ne bucurăm de binecuvântările exaltării. Așa cum ne învață Cartea lui Mormon, El îi invită „pe toți să vină la El și să ia parte la bunătatea Sa; și El nu respinge pe nimeni dintre cei care vin la El, negri și albi, sclavi și liberi, bărbați și femei;

și El își aduce aminte de păgâni; și toți sunt egali în fața lui Dumnezeu” (2 Nefi 26:33; vedeți, de asemenea, Alma 5:49).

Planul divin ca noi să devenim ce suntem destinați să devenim ne cere să facem alegeri de a respinge opoziția răului care ispitește muritorii să acționeze contrar poruncilor lui Dumnezeu și planului Său. Ne cere, de asemenea, să avem parte de alte opoziții din viața muritoare, cum ar fi păcatele altora sau unele defecte din naștere. Uneori, progresul nostru necesar este realizat mai bine prin suferință și adversitate, decât prin confort și liniște. Și nicio astfel de opoziție din viața muritoare nu și-ar putea atinge scopul etern dacă intervenția divină ne-ar scuti de toate consecințele potrivnice ale vieții muritoare.

Planul dezvăluie destinul nostru în eternitate, scopul și condițiile călătoriei noastre în viața muritoare și ajutoarele cerești pe care le vom primi. Poruncile lui Dumnezeu ne avertizează în legătură cu rătăcirea către circumstanțe periculoase. Învățăturile conducătorilor inspirați ne îndrumă calea și ne oferă asigurări care ne susțin călătoria eternă.

Planul lui Dumnezeu ne oferă patru mari asigurări care să ne ajute în călătoria noastră în viața muritoare.

Toate ne sunt oferite prin ispășirea lui Isus Hristos, elementul central al planului. *Prima*, suntem asigurați că, prin suferința Sa pentru păcatele de care ne pocăim, putem fi curățați de acele păcate. Apoi, milostivul Judecător final „nu [își va] mai [aminti] de ele” (Doctrină și legăminte 58:42).

A doua, ca parte a ispășirii Salvatorului nostru, El a luat asupra Sa toate celelalte infirmități din viața muritoare. Aceasta ne permite să primim ajutor și tărie divine pentru a suporta poverile inevitabile ale vieții muritoare, personale și generale, cum ar fi războiul și bolile. Cartea lui Mormon ne oferă cea mai clară descriere scripturală despre această putere esențială a ispășirii. Salvatorul a luat asupra Sa „durerile și bolile [și infirmitățile] poporului Său... Și va lua asupra Lui infirmitățile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce privește trupul, ca El să știe, în ce privește trupul, cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor” (Alma 7:11-12).

A treia, Salvatorul, prin ispășirea Sa infinită, îi ia morții statutul de sfârșit și ne oferă asigurarea plină de bucurie că noi toți vom fi înviați. Cartea lui Mormon ne învață: „Această reconstituire o să vină la toți, bătrân și tânăr, sclav și liber, bărbat și femeie, nedrept și drept; și va fi așa încât niciun fir de păr de pe capul lor nu va fi pierdut; fiecare lucru va fi reconstituit în forma lui perfectă” (Alma 11:44).

Sărbătorim realitatea învierii Sale în această perioadă de Paște. Aceasta ne oferă perspectiva și tăria de a îndura provocările vieții muritoare pe care le înfruntăm, fiecare dintre noi și cei pe care îi iubim, lucruri cum ar fi deficiențe de natură fizică, mintală sau emoțională, pe care le avem din naștere sau de care avem parte pe parcursul vieții muritoare. Datorită

învierii, știm că aceste deficiențe din viața muritoare sunt doar temporare!

Evanghelia restaurată ne asigură că învierea poate include ocazia de a fi alături de membrii familiei noastre – soțul, soția, copiii și părinții. Aceasta este o încurajare puternică pentru a ne îndeplini responsabilitățile din cadrul familiei în viața muritoare. Ne ajută să trăim împreună în dragoste în această viață, așteptând cu nerăbdare reuniunile și asocierile pline de bucurie din viața următoare.

A *patra*, și ultima, revelația modernă ne învață că progresul nostru nu trebuie să se termine la sfârșitul vieții muritoare. Puțin a fost revelat despre această asigurare importantă. Ni se spune că această viață este timpul în care să ne pregătim să-L întâlnim pe Dumnezeu și că nu trebuie să ne amânăm pocăința (vedeți Alma 34:32-33). Totuși, suntem învățați că, în lumea spiritelor, Evanghelia este predicată chiar și „[celor] răi și nesupuși, care

[au respins] adevărul” (Doctrină și legăminte 138:29) și că cei învățați acolo se pot pocăi înainte de judecata finală (vedeți versetele 31-34, 57-59).

Vă prezint alte câteva elemente de bază ale planului Tatălui nostru Ceresc.

Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos ne oferă o perspectivă unică cu privire la castitate, căsătorie și faptul de a avea copii. Ne învață că, potrivit planului lui Dumnezeu, căsătoria este necesară, în sensul de a oferi cadrul stabilit de Divinitate pentru nașterea în viața muritoare și pentru a pregăti membrii familiei pentru viața eternă. „Căsătoria este rânduită de Dumnezeu pentru om”, a spus Domnul, „ca pământul să poată răspunde scopului pentru care a fost creat” (Doctrină și legăminte 49:15-16). Desigur, în acest aspect, planul Său este contrar unor forțe lumești puternice ce constau în legi și obiceiuri.

Puterea de a crea viață muritoare este cea mai sublimă putere pe care Dumnezeu a oferit-o copiilor Săi. Folosirea ei a fost permisă prin prima poruncă dată lui Adam și Evei, dar o altă poruncă importantă a fost dată pentru a interzice folosirea ei greșită. În afara căsniciei, orice folosire a puterii de procreare este, într-o măsură sau alta, o degradare păcătoasă și o perversiune a celei mai divine însușiri divine a bărbaților și femeilor. Accentul pe care Evanghelia restaurată îl pune pe această lege a castității se datorează scopului puterilor noastre de procreare în îndeplinirea planului lui Dumnezeu.

Olmué, Marga Marga, Chile

Ce urmează?

În timpul acestei aniversări a 200 de ani de la Prima Viziune care a inaugurat restaurarea, noi cunoaștem planul Domnului și suntem încurajați de două secole de binecuvântări ale lui primite prin Biserica Sa restaurată. În acest an, anul 2020, avem, așa cum o numesc oamenii, o vedere 20/20 asupra evenimentelor din trecut.

Totuși, când privim către viitor, vederea noastră nu este atât de clară. Știm că, la două secole după restaurare, în lumea spiritelor sunt acum mulți lucrători care au căpătat experiență în viața muritoare pentru a propovădui acolo. Știm, de asemenea, că acum avem mult mai multe temple pentru a înfăptui rânduielile eternității pentru cei care se pocăiesc și acceptă Evanghelia Domnului de oricare parte a vălului morții. Toate acestea duc mai departe planul Tatălui nostru Ceresc. Dragostea lui Dumnezeu este atât de mare, încât, cu excepția celor câțiva care devin, în mod deliberat, fii ai pierzaniei, El a oferit un destin al gloriei tuturor copiilor Săi (vedeți Doctrină și legăminte 76:43).

Noi știm că Salvatorul Se va întoarce și că va fi un mileniu de domnie pașnică pentru a finaliza partea privind viața muritoare a planului lui Dumnezeu. Știm, de asemenea, că vor fi învieri diferite, ale celor neprihăniți și ale celor nedreți, judecata finală a

Vârstnicul Quentin L. Cook
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

fiecărei persoane având loc întotdeauna după învierea sa.

Vom fi judecați potrivit faptelor noastre, dorințelor inimii noastre și tipului de persoană care am devenit. Această judecată va face ca toți copiii lui Dumnezeu să se ducă într-o împărăție de glorie pentru care supunerea lor i-a pregătit și în care se vor simți confortabil. Judecătorul tuturor acestora este Salvatorul tuturor, Isus Hristos (vedeți Ioan 5:22; 2 Nefi 9:41). Omnisciența Sa Îi oferă o cunoaștere perfectă cu privire la toate faptele și dorințele noastre, atât cele de care nu ne-am pocăit sau pe care nu le-am schimbat, cât și cele de care ne-am pocăit sau cele neprihănite. Prin urmare, după judecata Sa, toți vom depune mărturie că „judecățile Lui sunt drepte” (Mosia 16:1).

În încheiere, împărtășesc convingerea pe care am dobândit-o citind multe scrisori și trecând în revistă multe solicitări de întoarcere în Biserică după ștergerea numelui sau apostazie. Mulți dintre membrii noștri nu înțeleg, pe deplin, acest plan al salvării, care răspunde majorității întrebărilor despre doctrina și regulile inspirate ale Bisericii restaurate. Noi, cei care cunoaștem planul lui Dumnezeu și care am făcut legământ să participăm la el, avem responsabilitatea clară de a propovădui aceste adevăruri și a face tot ce putem pentru a le aduce la cunoștința altora și în circumstanțele noastre din viața muritoare. Depun mărturie despre Isus Hristos, Salvatorul și Mântuitorul nostru, care face totul posibil, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTĂ

1. „Restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos: o proclamație către lume cu ocazia bicentenarului”, în Russell M. Nelson, „Ascultă-L”, *Liahona*, mai 2020, p. 91.

Binecuvântarea revelației continue oferită profeților și a revelației personale care ne îndrumă viața

Revelația continuă a fost primită și este primită prin canalele pe care Domnul le-a stabilit.

Astăzi, voi vorbi despre revelația continuă oferită profeților și despre revelația personală continuă care ne îndrumă viața.

Uneori, primim revelație chiar și când nu cunoaștem scopurile Domnului. Cu puțin timp înainte ca vârstnicul Jeffrey R. Holland să fie chemat să fie apostol, în luna iunie a anului 1994, am trăit o frumoasă experiență revelatoare că dânsul avea să fie chemat. Eram reprezentant regional

și nu vedeam niciun motiv pentru care să mi se ofere acea cunoaștere. Însă am fost colegi ca tineri misionari în Anglia, la începutul anilor 1960, și aveam o mare dragoste față de dânsul. Am considerat acea experiență ca fiind o îndurare blândă față de mine. În ultimii ani, m-am întreat dacă Domnul mă pregătea să fiu, în cadrul Celor Doisprezece, colegul junior al unui extraordinar coleg misionar care mi-a fost coleg junior când am fost

San Bernardo, Santiago, Chile

misionari tineri.¹ Uneori, îi avertizez pe misionarii tineri să fie buni față de colegii lor juniori, deoarece nu știu niciodată când aceștia le-ar putea fi colegi seniori.

Am o mărturie fermă că această Biserică restaurată este condusă de Salvatorul nostru, Isus Hristos. El știe pe cine să cheme în calitate de apostoli ai Săi și în ce ordine să-i cheme. El știe, de asemenea, cum să-l pregătească pe apostolul Său senior pentru a fi profetul și președintele Bisericii.

Am fost binecuvântați, în această dimineață, să-l auzim pe preaiubitul nostru profet, președintele Russell M. Nelson, transmitând lumii, cu ocazia bicentenarului, o proclamație profundă despre restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos.² Această declarație extrem de importantă din partea președintelui Nelson a clarificat faptul că Biserica lui Isus Hristos își datorează originea, existența și direcția privind viitorul principiului revelației continue. Noua proclamație reprezintă comunicarea unui Tată iubitor către copiii Săi.

Într-o perioadă anterioară, președintele Spencer W. Kimball a exprimat sentimentele pe care eu le am astăzi. El a afirmat: „Dintre toate lucrurile, [pentru care]... trebuie să fim recunoscători, este faptul că cerurile sunt, cu siguranță, deschise și că Biserica restaurată a lui Isus Hristos este întemeiată pe stânca revelației. Revelația continuă este, cu siguranță, seva Evangheliei Domnului și Salvatorului celui Viu, Isus Hristos”³.

Profetul Enoh a prevăzut zilele în care trăim. Domnul i-a făcut cunoscută lui Enoh marea ticăloșie care avea să domnească și a profetizat despre „[suferința mare]” care avea să aibă loc. Cu toate acestea, Domnul a promis: „Dar Eu Îmi voi apăra poporul

Meu”⁴. „Și dreptatea o voi trimite din cer; și adevărul îl voi trimite din pământ pentru a depune mărturie despre Singurul Meu Fiu Născut.”⁵

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat, cu mare putere, că scriptura Cartea lui Mormon, cheia de boltă a religiei noastre, a fost scoasă la lumină din pământ ca împlinire a declarației Domnului către Enoh. Tatăl și Fiul și îngeri și profeți care s-au arătat profetului Joseph Smith au fost „îndrumați de Cer pentru a restaura puterile necesare împărăției”⁶.

Profetul Joseph Smith a primit revelație după revelație. Despre unele s-a discutat în cadrul acestei conferințe. Multe revelații primite de profetul Joseph au fost păstrate pentru noi în Doctrină și legăminte. Toate lucrările canonice ale Bisericii conțin gândul și voința Domnului pentru noi în această ultimă dispensație.⁷

Pe lângă aceste minunate scripturi fundamentale, suntem binecuvântați cu revelație continuă oferită profetilor în viață. Profetii sunt „agenți împuterniciți ai Domnului autorizați să vorbească în numele Său”⁸.

Unele revelații sunt de foarte mare importanță și altele ne măresc înțelegerea despre adevărurile divine esențiale și oferă îndrumare pentru zilele noastre.⁹

Suntem extrem de recunoscători pentru revelația oferită președintelui Spencer W. Kimball prin care se ofereau preoția și binecuvântările templului tuturor bărbaților demni, membri ai Bisericii, în luna iunie a anului 1978.¹⁰

Am slujit alături de mulți dintre Cei Doisprezece care au fost prezenți și au luat parte când acea revelație prețioasă a fost primită. Fiecare dintre dâșii, în cadrul unor conversații private, a confirmat îndrumarea puternică și unificatoare din punct de vedere spiritual de care au avut parte

președintele Kimball și dâșii. Mulți au spus că a fost cea mai puternică revelație pe care au primit-o înainte sau după acel moment.¹¹

Aceia dintre noi care slujim în prezent în cadrul Cvorumului celor Doisprezece Apostoli am fost binecuvântați în zilele noastre pe măsură ce revelații importante au fost primite prin intermediul profetilor recentii.¹² Președintele Russell M. Nelson a fost un agent împuternicit al Domnului, *mai ales* în ceea ce privește revelațiile de a ajuta familiile să clădească sanctuare ale credinței în căminele lor, să adune pe Israel cel risipit de ambele părți ale vălului și să binecuvânteze membri înzestrați în aspecte privind rânduielile sacre din templu.

În cadrul Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2018, când au fost anunțate modificări importante care să ne binecuvânteze căminele, am depus mărturie „că, în deliberările din templu ale Consiliului Primei Președinții și Cvorumului celor Doisprezece Apostoli... după ce preaiubitul nostru profet s-a rugat Domnului pentru revelație... o confirmare puternică a fost primită de toți”¹³.

La acea vreme, alte revelații privind rânduielile sacre din templu au fost primite, dar nu au fost anunțate sau implementate.¹⁴ Această îndrumare a început cu revelația profetică personală oferită președintelui Russell M.

Nelson și cu acea confirmare gingașă și puternică oferită celor care au participat la acel proces. Președintele Nelson a implicat, în mod concret, surorile care prezidează organizațiile Societatea de Alinare, Tinerele Fete și Societatea Primară. Îndrumarea finală, în templu, oferită Primei Președinții și Cvorumului celor Doisprezece Apostoli a fost profund spirituală și puternică. Noi, fiecare în parte, am știut că am primit gândul, voința și glasul Domnului.¹⁵

Declar cu toată solemnitatea că revelația continuă a fost primită și este primită prin canalele pe care Domnul le-a stabilit. Depun mărturie că noua proclamație pe care președintele Nelson a prezentat-o în această dimineață este o revelație care să binecuvânteze toți oamenii.

Îi invităm pe toți să se ospăteze la masa Domnului

Declarăm, de asemenea, dorința noastră sinceră de a ne reuni cu cei care au întâmpinat dificultăți în legătură cu mărturia lor, care au fost mai puțin activi sau care au cerut ca numele să le fie șterse din înregistrările Bisericii. Dorim să ne ospătam alături de dumneavoastră „din cuvintele lui Hristos”, la masa Domnului, pentru a învăța lucrurile pe care toți trebuie să le facem.¹⁶ Avem nevoie de dumneavoastră! Biserica are nevoie de dumneavoastră! Domnul are nevoie

de dumneavoastră! Rugăciunea noastră sinceră este ca dumneavoastră să vă alăturați nouă în a-L preaslăvi pe Salvatorul lumii. Știm că este posibil ca unii dintre dumneavoastră să fi avut parte de jigniri, de răutate sau de vreo altă conduită neasemănătoare celei a lui Hristos. Știm, de asemenea, că unii au întâmpinat provocări în ceea ce privește credința lor care poate nu au fost pe deplin apreciate, înțelese sau rezolvate.

Unii dintre membrii noștri cei mai marcați și mai credincioși au avut parte de provocări în ceea ce privește credința lor o anumită perioadă. Îndrăgesc relatarea adevărată despre W. W. Phelps, care a părăsit Biserica și a depus mărturie împotriva profetului Joseph Smith într-un tribunal din Missouri. După ce s-a pocăit, el i-a scris lui Joseph: „Îmi cunosc situația, tu o cunoști și Dumnezeu o cunoaște și doresc să fiu salvat, dacă prietenii mei mă vor ajuta”¹⁷. Joseph l-a iertat, l-a pus înapoi la muncă și a scris cu dragoste: „Prietenii suntem ca la început”¹⁸.

Frați și surori, indiferent de situația dumneavoastră, vă rog să știți că Biserica și membrii ei vă vor primi cu drag înapoi!

Revelație personală care ne îndrumă viața

Revelația personală este pusă la dispoziția tuturor celor care caută, cu

umilință, îndrumare de la Domnul. Ea este la fel de importantă ca revelația profetică. Revelația personală, spirituală de la Duhul Sfânt a avut drept rezultat milioane de oameni care au primit mărturia necesară pentru a fi botezați și confirmați membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Revelația personală este binecuvântarea profundă primită după botez, când suntem „sfințiți prin primirea Duhului Sfânt”¹⁹. Îmi aduc aminte o revelație spirituală specială pe când aveam 15 ani. Scumpul meu frate căuta îndrumare de la Domnul pentru a ști cum să-i răspundă dragului nostru tată, care nu dorea ca fratele meu să slujească în misiune. M-am rugat și eu cu intenție adevărată și am primit revelație personală cu privire la veridicitatea Evangheliei.

Rolul Duhului Sfânt

Revelația personală se bazează pe adevăruri spirituale primite de la Duhul Sfânt.²⁰ Duhul Sfânt este revelatorul și mărturisorul întregului adevăr, mai ales cel despre Salvator. Fără Duhul Sfânt, nu putem ști, cu adevărat, că Isus este Hristosul. Rolul Său extrem de important este de a depune mărturie despre Tatăl, și despre Fiul, și despre Titlurile Lor, și despre slava Lor.

Duhul Sfânt poate să aibă o influență puternică asupra oricui.²¹ Această influență nu va fi constantă, decât dacă cel în cauză este botezat și primește darul Duhului Sfânt. Duhul Sfânt slujește, de asemenea, ca agent de curățare în procesul pocăinței și iertării.

Spiritul comunică în moduri minunate. Domnul folosește următoarea descriere frumoasă:

„Eu îți voi spune ție, în inima și în mintea ta, prin Duhul Sfânt, care

va veni asupra ta și care va trăi în inima ta.

Acum, iată, acesta este spiritul revelației²².

Deși influența Sa poate fi extrem de puternică, cel mai adesea se produce sub forma unui glas liniștit, slab.²³ Scripturile conțin multe exemple despre modul în care Spiritul ne poate influența mintea, inclusiv acela de a ne transmite pace în minte²⁴, de a ne ocupa mintea²⁵, de a ne lumina mintea²⁶ și inclusiv sub forma trimiterii unui glas care se adresează minții noastre²⁷.

Printre principiile care ne pregătesc să primim revelație se numără:

- să ne rugăm pentru a primi îndrumare spirituală; cu pioșenie și umilință, trebuie să căutăm, să cerem²⁸, să fim răbdători și să fim ascultători²⁹;
- să ne pregătim pentru a primi inspirație. Acest lucru necesită să fim în armonie cu învățăturile Domnului și în acord cu poruncile Sale;
- să luăm din împărtășanie fiind demni. Când facem aceasta, Îi depunem mărturie lui Dumnezeu

și facem legământ cu El că luăm asupra noastră numele Fiului Său Sfânt și că ne aducem aminte de El și ținem poruncile Sale.

Aceste principii ne ajută să primim, să recunoaștem și să urmăm îndemnul și îndrumarea Duhului Sfânt. Acest lucru include „lucrurile pașnice... care aduc bucurie [și]... viață veșnică”³⁰.

Pregătirea noastră spirituală este foarte mult înlesnită când citim, cu regularitate, scripturile și adevărurile Evangheliei și cugetăm în mintea noastră la îndrumarea pe care o căutăm. Însă, aduceți-vă aminte să fiți răbdători și să vă încredeți în timpul Domnului. Îndrumarea este oferită de un Domn omniscient când El „alege, în mod deliberat, să ne instruiască”³¹.

Revelație în legătură cu chemările și însărcinările noastre

Duhul Sfânt ne va oferi, de asemenea, revelație în legătură cu chemările și însărcinările noastre. Din experiența mea, îndrumarea spirituală importantă vine cel mai adesea când încercăm să-i binecuvântăm pe alții îndeplinindu-ne responsabilitățile.

Îmi aduc aminte cum, fiind tânăr episcop, am primit un apel telefonic disperat de la un cuplu căsătorit cu puțin timp înainte să prind un avion pentru o chestiune de afaceri. L-am implorat pe Domnul înainte de sosirea lor să știu cum îi puteam binecuvânta. Mi-au fost revelate natura problemei și răspunsul pe care trebuia să-l dau. Acea îndrumare revelatoare mi-a permis să îndeplinesc responsabilitățile sacre ale chemării mele de episcop în pofida timpului disponibil extrem de limitat. Episcopii din întreaga lume au parte, de asemenea, de astfel de situații ca mine. În calitate de președinte de țară, nu doar că am primit revelație personală, ci și *îndreptare* personală necesară pentru îndeplinirea scopurilor Domnului.

Vă asigur că îndrumarea revelatoare poate fi primită de fiecare dintre noi când muncim umili în via Domnului. Cea mai mare parte a îndrumării pe care o primim vine de la Duhul Sfânt. Uneori și pentru diverse scopuri, vine direct de la Domnul. Depun eu însumi mărturie că acest lucru este adevărat. Îndrumarea pentru Biserică, ca întreg, este dată doar președintelui și profetului Bisericii.

Noi, în calitate de apostoli din zilele noastre, am avut privilegiul să lucrăm și să călătorim cu actualul nostru profet, președintele Nelson. Parafrazez ce a spus Wilford Woodruff despre profetul Joseph Smith; este la fel de valabil

Rexburg, Idaho, S.U.A.

și în ce-l privește pe președintele Nelson. Am văzut „lucrările Spiritului lui Dumnezeu făcute prin el, revelațiile lui Isus Hristos care i-au fost date și împlinirea acelor revelații”³².

Rugămintea mea umilă astăzi este ca noi, fiecare în parte, să căutăm revelația continuă care să ne îndrume viața și să urmărim Spiritul în timp ce-L preaslăvim pe Dumnezeu Tatăl în numele Salvatorului nostru, Isus Hristos, despre care depun mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. În anul 1960, când vârsta pentru slujirea în misiune pentru tinerii băieți a fost coborâtă de la cea de 20 de ani la cea de 19 ani, am fost unul dintre ultimii în vârstă de 20 de ani; vârstnicul Jeffrey R. Holland a fost unul dintre primii în vârstă de 19 ani.
2. Vedeți „Restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos: o proclamație către lume cu ocazia bicentenarului”, în Russell M. Nelson, „Ascultă-L”, *Liahona*, mai 2020, p. 91. Această proclamație se alătură altor cinci care au fost prezentate în această dispensație de Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 243; vedeți, de asemenea, Matei 16:13-19.
4. Moise 7:61.
5. Moise 7:62. Domnul a continuat: „Și voi face

- ca dreptatea și adevărul să măture pământul ca un torent de apă, să-i adune pe aleșii Mei din cele patru colțuri ale lumii” (Moise 7:62; vedeți, de asemenea, Psalmii 85:11).
6. Ezra Taft Benson, „The Gift of Modern Revelation”, *Ensign*, nov. 1986, p. 80.
 7. Vedeți Ezra Taft Benson, „The Gift of Modern Revelation”, p. 80.
 8. Hugh B. Brown, „Joseph Smith among the Prophets” (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Institutul de Religie Logan, 7 dec. 1958), p. 7.
 9. Vedeți Hugh B. Brown, „Joseph Smith among the Prophets”, p. 7. În toate situațiile, revelațiile sunt în armonie cu ceea ce Dumnezeu le-a spus profeților anteriori.
 10. Vedeți Declarația oficială 2; vedeți, de asemenea, 2 Nefi 26:33. Revelația a implementat doctrina stabilită în Cartea lui Mormon, conform căreia „toți sunt egali în fața lui Dumnezeu”, inclusiv cei „negri și albi, sclavi și liberi, bărbați și femei” (2 Nefi 26:33). Această revelație remarcabilă a fost primită și confirmată în camera de sus sacră a Templului Salt Lake de Consiliul Primei Președinții și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli.
 11. Mulți dintre apostoli au spus că revelația a fost atât de puternică și de sacră, încât orice cuvânt ar folosi pentru a o descrie ar fi insuficient și, în anumite moduri, ar diminua natura profundă și puternică a revelației.
 12. Vedeți „Familia: o [proclamație] oficială către lume”, *Liahona*, mai 2017, p. 145. Această proclamație a fost prezentată de președintele Gordon B. Hinckley în cadrul adunării generale a Societății de Alinare care a avut loc în data de 23 septembrie 1995, în

- orașul Salt Lake, Utah. Vedeți, de asemenea, Thomas S. Monson, „Bine ați venit la conferință”, *Liahona*, nov. 2012, p. 4-5. Președintele Monson a anunțat reducerea vârstei necesare pentru slujirea în misiune.
13. Quentin L. Cook, „Convertirea puternică și trainică la Tatăl Ceresc și la Domnul Isus Hristos”, *Liahona*, nov. 2018, p. 11.
 14. Revelațiile privind rânduielile sacre din templu au fost implementate în toate templele începând cu data de 1 ianuarie 2019. Este important să înțelegem că detalii concrete privind rânduielile din templu sunt discutate doar în templu. Însă, principiile sunt predate. Vârstnicul David A. Bednar a predat frumos despre importanța legămintelor și rânduielilor din templu și despre cum, prin ele, „puterea Divinității se poate revărsa în viața noastră” („Să fie construită această casă în numele Meu”, *Liahona*, mai 2020, p. 86).
 15. Acest proces și adunările desfășurate au avut loc în Templul Salt Lake în lunile ianuarie, februarie, martie și aprilie ale anului 2018. Revelația finală a fost oferită Primei Președinții și Cvorumului celor Doisprezece Apostoli în data de 26 aprilie 2018.
 16. Vedeți 2 Nefi 32:3.
 17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815-1846* (2018), p. 418.
 18. *Saints*, 1:418.
 19. 3 Nefi 27:20.
 20. Duhul Sfânt este membru al Dumnezeirii (vedeți 1 Ioan 5:7; Doctrină și legăminte 20:28). El are un trup după forma și asemănarea omului (vedeți Doctrină și legăminte 130:22). Influența Sa poate fi simțită pretutindeni. El este unit în scop cu Tatăl nostru Ceresc și cu Isus Hristos, Salvatorul nostru.
 21. Pentru o înțelegere cuprinzătoare despre lumina lui Hristos și diferența dintre lumina lui Hristos și Duhul Sfânt, vedeți 2 Nefi 32; Doctrină și legăminte 88:7, 11-13; „Lumina lui Hristos”, Ghid pentru scripturi. Vedeți, de asemenea, „Lumina lui Hristos”, *Liahona*, apr. 2005, p. 8-14.
 22. Doctrină și legăminte 8:2-3.
 23. Vedeți Helaman 5:30; Doctrină și legăminte 85:6.
 24. Vedeți Doctrină și legăminte 6:23.
 25. Vedeți Doctrină și legăminte 128:1.
 26. Vedeți Doctrină și legăminte 11:13.
 27. Vedeți Enos 1:10.
 28. Vedeți Matei 7:7-8.
 29. Vedeți Mosia 3:19.
 30. Doctrină și legăminte 42:61.
 31. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), p. 31.
 32. Wilford Woodruff, în *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 299.

Vârstnicul Ricardo P. Giménez
din Cei Șaptezeci

Să găsim refugiu împotriva furtunilor vieții

*Isus Hristos și ispășirea Sa sunt refugiu
de care toți avem nevoie, indiferent de
furtunile care ne lovesc viața.*

La mijlocul anilor 1990, în timpul anilor mei de facultate, am făcut parte din Detașamentul al Patrulea al Departamentului de Pompieri Santiago din Chile. În perioada în care am slujit acolo, am locuit în unitatea de pompieri, făcând parte din tura de noapte. Spre sfârșitul anului, mi s-a spus că trebuia să fiu la unitate în noaptea de Anul Nou, deoarece în acea perioadă erau aproape întotdeauna anumite urgențe. Surprins, am răspuns: „Serios?”.

Ei bine, îmi aduc aminte că așteptam alături de colegii mei când, la miezul nopții, au început să fie trase focuri de artificii în centrul orașului Santiago. Am început să ne îmbrățișăm unul pe celălalt făcându-ne urări pentru noul an. Dintr-odată, sirenele unității au început să sune indicând o urgență. Ne-am luat echipamentul și am sărit în mașina de pompieri. În drumul nostru spre acea urgență, în timp ce treceam pe lângă mulțimi de oameni care sărbătoreau Anul Nou, am observat că cei mai mulți erau nepăsători și lipsiți de griji. Erau relaxați și se bucurau de noaptea caldă de vară. Totuși, undeva în apropiere, oamenii spre care ne grăbeam să-i ajutăm erau în mare necaz.

Această experiență m-a ajutat să-mi dau seama că, deși viața noastră poate fi uneori relativ liniștită, va veni, pentru fiecare dintre noi, timpul în care vom înfrunta încercări și furtuni neașteptate, care vor forța limitele capacității noastre de a îndura. Încercările fizice, mintale, legate de familie și locul de muncă; dezastrele naturale; și alte chestiuni de viață sau de moarte sunt doar câteva exemple de furtuni pe care le vom înfrunta în această viață.

Când înfruntăm aceste furtuni, avem adesea sentimente de disperare sau teamă. Președintele Russell M. Nelson a spus: „Credința este antidotul fricii” – *credința în Domnul Isus Hristos* („Arătați-vă credința”, *Liahona*, mai 2014, p. 29). Pe măsură ce am văzut furtunile care afectează viața oamenilor, am concluzionat că indiferent de furtuna care ne lovește – indiferent dacă există o soluție la

aceasta sau dacă-i vedem sfârșitul – există doar un singur refugiu și este același pentru toate tipurile de furtuni. Acest unic refugiu asigurat de Tatăl nostru Ceresc este Domnul nostru Isus Hristos și ispășirea Sa.

Niciunul dintre noi nu este scutit de la a înfrunta aceste furtuni. Helaman, un profet din Cartea lui Mormon, ne-a învățat următoarele: „Aduceți-vă aminte că pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice, da, săgețile lui în vârtejuri, da, atunci când ploaia lui cu pietre și furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nicio putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii și al suferinței fără de sfârșit, datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă” (Helaman 5:12).

Vârstnicul Robert D. Hales, care a trăit propriile experiențe cu furtuni îndelungate, a spus: „Suferința este universală; modul în care reacționăm față de ea este personal. Suferința poate fi pentru noi una din două. Poate fi o experiență de întărire și purificare combinată cu credință sau poate fi o forță distructivă în viața noastră, dacă

Oslo, Norvegia

nu avem credință în sacrificiul ispășitor al Domnului” („Your Sorrow Shall Be Turned to Joy”, *Ensign*, nov. 1983, p. 66).

Pentru a ne bucura de refugiul pe care-l oferă Isus Hristos și ispășirea Sa, trebuie să avem credință în El – o credință care ne va permite să ne ridicăm deasupra tuturor durerilor unei perspective limitate, pământești. El ne-a promis că va face ca poverile noastre să fie ușoare, dacă venim la El în tot ceea ce facem.

„Veniți la Mine”, a spus El, „toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară” (Matei 11:28-30; vedeți, de asemenea, Mosia 24:14-15).

Se spune că „celui care are credință, nu-i este necesară o explicație. Celui fără credință, nicio explicație nu-i este posibilă”. Cu toate acestea, avem o înțelegere limitată în privința

lucrurilor care se întâmplă aici pe pământ și, adesea, nu avem răspunsuri la întrebarea *de ce*. De ce se întâmplă aceasta? De ce *mi* se întâmplă aceasta? Ce trebuie să învăț? Când răspunsurile par să nu existe, acela este momentul în care cuvintele adresate de Salvator profetului Joseph Smith în închisoarea Liberty au efect total:

„Fiul Meu, pacea să fie în sufletul tău; adversitățile și suferințele tale vor fi numai pentru un scurt timp;

Și, după aceea, dacă înduri bine, Dumnezeu te va exalta în cer” (Doctrină și legăminte 121:7-8).

Deși mulți oameni cred cu adevărat în Isus Hristos, întrebarea cheie este dacă Îl *credem* și dacă noi *credem* lucrurile pe care El ne învață și ne cere să le facem. Poate că unii se întreabă: „Ce știe Isus Hristos despre ce mi se întâmplă?, Cum știe El de ce am nevoie pentru a fi fericit?”. Într-adevăr, la Mântuitorul și Mijlocitorul nostru a făcut referire profetul Isaia când a spus:

„Disprețuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința...

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui...

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți” (Isaia 53:3-5).

Apostolul Petru ne-a învățat, de asemenea, despre Salvator spunând: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați” (1 Petru 2:24).

Deși se apropia timpul martirului lui Petru, cuvintele sale nu sunt pline de teamă sau pesimism; de fapt, el a învățat sfinții „[să se bucure]”, chiar dacă erau „întristați... prin felurite încercări”. Petru ne-a sfătuit să ne aducem aminte că „încercarea credinței [noastre]... care totuși este [încercată] prin foc”, va duce la „lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos” și „mântuirea sufletelor [noastre]” (1 Petru 1:6-7, 9).

Petru a continuat:

HRISTOS ÎN GHETSIVANI, DE MICHAEL T. MALIM

„Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi:

dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui” (1 Petru 4:12-13).

Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat că „sfinții pot fi fericiți în orice împrejurare... Când obiectivul principal al vieții noastre este să trăim potrivit planului salvării întocmit de Dumnezeu... și să-L urmăm pe Isus Hristos și Evanghelia Sa, putem simți bucurie indiferent de ceea ce ni se întâmplă – sau nu ni se întâmplă – în viață. Bucuria vine de la El și datorită Lui. El este sursa întregii bucurii” („Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Liahona*, nov. 2016, p. 82).

Desigur, este mai ușor să spunem aceste lucruri când nu suntem în mijlocul unei furtuni decât să trăim potrivit lor și să le punem în practică în timpul unei furtuni. Însă, ca frate al vostru, sper că puteți simți că doresc sincer să vă împărtășesc cât de prețios este să știm că Isus Hristos și ispășirea Sa sunt refugiul de care toți avem nevoie, indiferent de furtunile care ne lovesc viața.

Știu că noi, toți, suntem copii ai lui Dumnezeu, că El ne iubește și că nu suntem singuri. Vă invit să veniți și să vedeți că El vă poate ușura poverile și că poate fi refugiul pe care îl căutați. Veniți și ajutați pe alții să găsească refugiul după care tânjesc. Veniți și rămâneți cu noi în acest refugiu, ceea ce vă va ajuta să rezistați furtunilor vieții. Nu există îndoială în inima mea că, dacă veniți, veți vedea, veți ajuta și veți rămâne.

Profetul Alma a depus mărturia sa fiului său, Helaman: „Eu știu că oricine își va pune nădejdea în Dumnezeu va

fi sprijinit în încercările și în necazurile sale și în suferințele sale; și va fi înălțat în ultima zi” (Alma 36:3).

Salvatorul Însuși a spus:

„Inimile voastre să se îmbărbăteze... pentru că toată făptura este în mâinile Mele; fiți liniștiți și să știți că Eu sunt Dumnezeu...”

De aceea, nu vă temeți chiar dacă muriți; pentru că bucuria voastră nu este deplină în această lume, dar în Mine bucuria voastră este deplină” (Doctrină și legăminte 101:16, 36).

Înmul „Fii liniștit, sufletul meu”, care mi-a înduioșat inima cu multe ocazii, are un mesaj de alinare pentru sufletul nostru. Versurile sună astfel:

*Fii liniștit, nu e departe ora,
Când noi cu Domnul, etern, toți, vom fi,*

*Când vor zbura supărarea și teama
și dragostea din nou cu noi va fi.
Fii liniștit, când lacrimi nu vor mai fi,
În siguranță ne vom întâlni
(Imnuri, nr. 124).*

În timp ce înfruntăm furtunile vieții, știu că, dacă facem tot ce putem și ne bazuim pe Isus Hristos și pe ispășirea Sa ca refugiu al nostru, vom fi binecuvântați cu ușurarea, alinarea, tăria, cumpătarea și pacea pe care le căutăm, cu certitudine în inima noastră că, la sfârșitul timpului nostru aici pe pământ, vom auzi cuvintele Învățătorului: „Bine, rob bun și credincios... intră în bucuria stăpânului tău” (Matei 25:21). În numele lui Isus Hristos, amin. ■

Olmué, Marga Marga, Chile

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Veniți și faceți parte

Invităm toți copiii lui Dumnezeu din întreaga lume să ni se alăture în această măreață acțiune.

Dragii mei frați și surori, dragi prieteni, în fiecare săptămână, membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă din întreaga lume Îi preaslăvesc pe Preaiubitul nostru Tată Ceresc, Dumnezeu și Împăratul universului, și pe Preaiubitul Său Fiu, Isus Hristos. Reflectăm la viața și învățăturile lui Isus Hristos – singurul suflet fără de păcat care a trăit vreodată, Mielul lui Dumnezeu fără de prihană. Cât de des putem, luăm din împărtașanie în amintirea sacrificiului Său și recunoaștem că El este pe primul plan în viața noastră.

Îl iubim și Îl cinștim. Datorită dragostei Sale profunde și eterne, Isus Hristos a suferit și a murit pentru dumneavoastră și pentru mine. El a deschis porțile morții, a rupt barierele care despărțeau prieteni și persoane dragi¹ și a adus speranță celor deznađăjduiți, vindecare celor bolnavi și eliberare celor înrobiți.²

Lui ne dedicăm inima, viața și devotamentul zilnic. Din acest motiv, „vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos [și] predicăm despre Hristos ... pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor”³.

Să punem în practică această calitate de ucenici

Însă, a fi ucenici ai lui Isus Hristos implică mult mai mult decât să vorbim

și să propovăduim despre Hristos. Salvatorul Însuși a restaurat Biserica Sa pentru a ne ajuta pe cărarea de a deveni mai asemănători Lui. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este structurată pentru a oferi ocazii de a pune în practică principiile calității de ucenic. Prin implicarea noastră în cadrul Bisericii, învățăm să recunoaștem îndemnul Spiritului Sfânt și să acționăm potrivit lor. Ne dezvoltăm dorința de a-i ajuta pe alții cu bunătate și compasiune.

Aceasta este o acțiune pe viață și necesită exersare.

Sportivii de succes petrec nenumărate ore exersând elementele de bază ale sportului lor. Asistenții medicali, specialiștii în rețele, inginerii în domeniul nuclear și chiar și eu, ca bucătar amator în bucătăria lui Harriet, devenim capabili și iscușiți doar dacă exersăm cu sârguință activitățile noastre.

Când am fost căpitan în cadrul unei companii aeriene, am instruit deseori piloți folosind un simulator de zbor – o aparatură sofisticată care redă experiența de zbor. Simulatorul nu doar ajută piloții să învețe principiile zborului; le și permite să trăiască și să reacționeze la evenimente neașteptate pe care le-ar putea întâlni când preiau comanda aeronavei adevărate.

Aceleași principii sunt valabile pentru ucenicia lui Isus Hristos.

Faptul de a ne implica activ în cadrul Bisericii lui Isus Hristos și în marea varietate de ocazii pe care ni le oferă, ne va ajuta să fim mai bine pregătiți pentru circumstanțele schimbătoare ale vieții, oricare ar fi acestea și oricât de îngrijorătoare ar fi. În calitate de membri ai Bisericii, suntem încurajați să ne cufundăm în cuvintele lui Dumnezeu transmise prin profeții Săi, din vechime și din zilele noastre. Prin rugăciune sinceră și umilă către Tatăl nostru Ceresc, învățăm să recunoaștem glasul Spiritului Sfânt. Acceptăm chemări să slujim, să predăm, să planificăm și să ajutăm. Aceste ocazii ne permit să progresăm în ceea ce privește spiritul, mintea și caracterul nostru.

Ne vor ajuta să ne pregătim să facem și să ținem legăminte sacre care ne vor binecuvânta în această viață și în viața care va urma.

Veniți, alăturați-vă nouă!

Invităm toți copiii lui Dumnezeu din întreaga lume să ni se alăture în această măreață acțiune. Veniți și vedeți! Chiar și în această perioadă plină de încercări din cauza COVID-19, să ne întâlnim online. Întâlniți-vă

Millcreek, Utah, S.U.A.

online cu misionarii noștri! Aflați detalii despre această Biserică. După ce această perioadă dificilă va trece, întâlniți-vă cu noi în căminele noastre și în locurile noastre de preaslăvire!

Vă invităm să veniți și să ajutați! Veniți și slujiți alături de noi, slujind copiilor lui Dumnezeu, pășind pe urmele Salvatorului și făcând din această lume un loc mai bun!

Veniți și faceți parte! Dumnezeuvoastră ne veți face mai puternici. Iar dumneavoastră veți deveni mai buni, mai amabili și mai fericiți. Credința dumneavoastră va fi mai profundă și va deveni mai puternică – mai capabilă să reziste turbulențelor și încercărilor neașteptate ale vieții.

Cum începem? Există multe căi posibile.

Vă invităm să citiți Cartea lui Mormon. Dacă nu aveți un exemplar tipărit, o puteți citi pe ChurchofJesusChrist.org (ro.bisericaisushristos.org)⁴ sau puteți descărca aplicația Biblioteca Evangheliei. Cartea lui Mormon este un alt testament al lui Isus Hristos și este o parteneră a Vechiului și Noului Testament. Îndrăgim toate aceste scripturi sfinte și învățăm din ele.

Vă invităm să accesați ComeuntoChrist.org pentru a afla ce cred și ce propovăduiesc membrii Bisericii.

Invitați misionarii să discute online cu dumneavoastră sau să vă întâlnească în intimitatea casei dumneavoastră, acolo unde este posibil – ei au un mesaj de speranță și vindecare. Acești misionari sunt ficele și fiii noștri prețioși, care slujesc în multe locuri din întreaga lume, oferindu-și timpul și pe proprii bani.

În Biserica lui Isus Hristos, veți întâlni o familie de oameni care nu sunt atât de diferiți de dumneavoastră.

Veți întâlni oameni care au nevoie de ajutorul dumneavoastră și care doresc să vă ajute în timp ce vă străduiți să deveniți cea mai bună versiune a dumneavoastră – persoana care Dumnezeu v-a creat să deveniți.

Îmbrățișarea Salvatorului este oferită tuturor

V-ați putea spune: „Am făcut greșeli în viață. Nu sunt sigur că aș putea simți vreodată că mi-aș găsi locul în Biserica lui Isus Hristos. Dumnezeu nu poate fi interesat de cineva ca mine”.

Lui Isus Hristos, deși El este „Împăratul împăraților”⁵, Mesia, „Fiul Dumnezeului cel Viu”⁶, Îi pasă foarte mult de fiecare dintre copiii lui Dumnezeu. Îi pasă indiferent de poziția unei persoane – cât este de săracă sau de bogată, de imperfectă sau de încercată. În timpul vieții Sale muritoare, Salvatorul a slujit tuturor: celor fericiți și împliniți, celor frânți și rătăciți și celor fără speranță. Adesea, oamenii cărora El le-a slujit nu erau persoane importante, frumoase sau bogate. Adesea, oamenii pe care El i-a ridicat nu au avut de oferit în schimb decât recunoștință, o inimă smerită și dorința de a avea credință.

Dacă Isus Și-a trăit viața muritoare slujind „[acestor oameni] foarte neînsemnați”⁷, nu i-ar iubi El astăzi? Nu există un loc în Biserica Sa pentru toți copiii lui Dumnezeu? Chiar și pentru

cei care simt că nu sunt demni, că sunt uitați sau singuri?

Nu există niciun prag de perfecțiune pe care trebuie să-l atingeți pentru a fi demni de harul lui Dumnezeu. Rugăciunile dumneavoastră nu trebuie să fie rostite cu glas tare sau să fie elocvente ori corecte gramatical pentru a ajunge la cer.

Într-adevăr, Dumnezeu nu este părtinitor⁸ – lucrurile pe care lumea le prețuiește nu înseamnă nimic pentru El. El vă cunoaște inima și vă iubește indiferent de titlul, averea sau numărul dumneavoastră de urmăritori de pe Instagram.

Pe măsură ce ne îndreptăm inima către Tatăl nostru Cereșc și ne apropiem de El, vom simți că El Se apropie de noi.⁹

Noi suntem copiii Săi preaiubiți.

Chiar și cei care Îl resping.

Chiar și cei care, asemenea unor copii încăpățânați, obraznici, se supără pe Dumnezeu și pe Biserica Sa, își fac bagajele și ies pe ușă spunând că fug de acasă și nu se mai întorc niciodată.

Când un copil fuge de acasă, este posibil să nu observe că părinții îngrijorați se uită pe fereastră. Cu inima plină de dragoste, își privesc fiul sau fiica plecând – sperând că prețiosul lor copil va învăța ceva din această experiență sfâșietoare și poate va vedea viața cu alți ochi – și, în cele din urmă, se va întoarce acasă.

La fel este și cu Tatăl nostru Cereșc iubitor. El așteaptă întoarcerea noastră.

Salvatorul dumneavoastră, cu lacrimi de dragoste și compasiune în ochii Săi, așteaptă întoarcerea dumneavoastră. Chiar și când vă simțiți departe de Dumnezeu, El vă va vedea; El va avea compasiune pentru dumneavoastră și va alerga să vă îmbrățișeze.¹⁰

Veniți și faceți parte!

Dumnezeu ne permite să învățăm din greșelile noastre

Suntem pelerini pășind pe drumul vieții muritoare într-o mare căutare a scopului și a adevărului supreme. Deseori, tot ce vedem este calea dinaintea noastră – nu putem vedea unde vor duce cotiturile drumului. Tatăl nostru Ceresc iubitor nu ne-a oferit fiecare răspuns. El Se așteaptă să ne dăm seama singuri de multe lucruri. El Se așteaptă să credem – chiar și când este greu să facem acest lucru.

El Se așteaptă să ne îndreptăm umerii și să dezvoltăm tărie de caracter – să avem coloană vertebrală – și să facem încă un pas înainte.

Acesta este modul în care învățăm și progresăm.

Chiar v-ați dori să vă fie explicat totul în detaliu? Chiar v-ați dori să vi se răspundă la fiecare întrebare? Fiecare destinație trasată?

Cred că cei mai mulți dintre noi ne-am sătura foarte repede de acest fel de management ceresc amănunțit. Învățăm lecțiile importante ale vieții trăind. Învățând din greșelile noastre. Pocăindu-ne și înțelegând că „ticăloșia niciodată nu a fost fericire”¹¹.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru ca greșelile noastre să nu ne condamne și să ne oprească pentru totdeauna progresul. Datorită Lui, ne putem pocăi, iar greșelile noastre pot deveni o punte către o glorie mai mare.

Nu trebuie să mergeți pe acest drum singuri. Tatăl nostru Ceresc nu ne-a lăsat să rătăcim în întuneric.

De aceea, în primăvara anului 1820, El S-a arătat împreună cu Fiul Său, Isus Hristos, unui tânăr băiat, Joseph Smith.

Gândiți-vă la acel moment! Dumnezeu universului S-a arătat omului!

Aceasta a fost prima dintre multele întâlniri pe care Joseph le-a avut cu

Dumnezeu și cu alte ființe cerești. Multe dintre cuvintele pe care aceste ființe divine i le-au adresat sunt consemnate în scripturile Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Acestea pot fi accesate cu ușurință. Oricine le poate citi și poate afla mesajul pe care Dumnezeu îl are pentru noi în zilele noastre.

Vă invităm să le studiați!

Joseph Smith era destul de tânăr când a primit aceste revelații. Majoritatea dintre ele au fost primite înainte ca el să aibă 30 de ani.¹² Îi lipsea experiența și, pentru unii oameni, el părea probabil nepotrivit să fie profetul Domnului.

Și totuși, Domnul l-a chemat și așa – urmând un tipar pe care îl găsim în tot cuprinsul scripturilor sfinte.

Dumnezeu nu a așteptat să găsească o persoană perfectă pentru a restaura Evanghelia Sa.

Dacă ar fi făcut-o, încă ar aștepta.

Joseph a fost, în mare parte, ca dumneavoastră și ca mine. Deși Joseph a făcut greșeli, Dumnezeu l-a folosit pentru a-Și îndeplini scopurile mărețe.

Președintele Thomas S. Monson a repetat deseori acest sfat: „Pe cei pe care Domnul îi cheamă, Domnul îi pregătește”¹³.

Apostolul Pavel a spus sfinților din Corint: „Fraților, uitați-vă la voi, care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales”¹⁴.

Dumnezeu îi folosește pe cei slabi și simpli pentru a îndeplini scopurile Sale. Acest

adevăr este o mărturie că puterea lui Dumnezeu, nu a omului, este cea care realizează lucrarea Sa pe pământ.¹⁵

Ascultați-L, urmați-L

Când Dumnezeu i S-a arătat lui Joseph Smith, El L-a prezentat pe Fiul Său, Isus Hristos, și a spus: „Ascultă-L”¹⁶.

Joseph și-a petrecut restul vieții ascultându-L și urmându-L.

Ca și în cazul lui Joseph, calitatea noastră de ucenici începe cu hotărârea noastră de a-L asculta și de a-L urma pe Salvatorul Isus Hristos.

Dacă doriți să-L urmați, adunați-vă credința și luați asupra dumneavoastră crucea Sa.

Veți descoperi că *faceți parte* din Biserica Sa – un loc cald și primitor în care vă puteți alătura pe mareașă cărare a calității de ucenic și a fericirii.

Sper că, în acest an bicentenar al Primei Viziuni, pe măsură ce contemplăm la restaurarea Bisericii lui Isus Hristos și învățăm despre ea, ne vom da seama că nu este doar un eveniment istoric. Dumneavoastră și cu mine avem un rol important în această poveste măreață care continuă.

Oslo, Norvegia

Vârstnicul L. Whitney Clayton
din Președinția celor Șaptezeci

Care este, așadar, rolul dumneavoastră și al meu?

Este să învățăm despre Isus Hristos. Să studiem cuvintele Sale. Să-L ascultăm și să-L urmăm implicându-ne activ în această lucrare măreață. Vă invit să veniți și să faceți parte!

Nu trebuie să fiți perfecți. Trebuie doar să aveți dorința de a vă dezvolta credința și de a vă apropia mai mult de El în fiecare zi.

Rolul nostru este să-L iubim pe Dumnezeu și să-I slujim și să-i iubim pe copiii lui Dumnezeu și să le slujim.

Pe măsură ce faceți aceasta, Dumnezeu vă va înconjura cu dragoste și bucuria Sa și vă va oferi îndrumare în această viață, chiar și în cele mai grele circumstanțe și nu numai.

Depun mărturie despre aceasta și vă las binecuvântarea mea, cu recunoștință și dragoste profunde pentru fiecare dintre dumneavoastră, în numele sacru al Salvatorului nostru, Învățătorului nostru – în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Efeseni 2:13-14.
2. Vedeți Luca 4:18.
3. 2 Nefi 25:26.
4. Vedeți Cartea lui Mormon pe ChurchofJesusChrist.org/study/scriptures/bofm.
5. 1 Timotei 6:15.
6. Vedeți Matei 16:15-17.
7. Matei 25:40.
8. Vedeți Faptele apostolilor 10:34.
9. Vedeți Doctrină și legăminte 88:63.
10. Vedeți reacția tatălui care vede întoarcerea fiului său risipitor în Luca 15:20.
11. Alma 41:10.
12. De exemplu, din cele 138 de secțiuni din Doctrină și legăminte, peste 100 sunt revelații pe care Joseph Smith le-a primit înainte de a împlini vârsta de 30 de ani, în data de 23 decembrie 1835.
13. Thomas S. Monson, „Duty Calls”, *Ensign*, mai 1996, p. 44.
14. 1 Corinteni 1:26.
15. Vedeți 1 Corinteni 1:28-29; 2 Corinteni 4:7.
16. Joseph Smith – Istorie 1:17.

Cele mai frumoase cămine

Salvatorul este inginerul, constructorul și designerul de interior perfect. Proiectul Său este perfecțiunea și bucuria eterne a sufletelor noastre.

Recent, un panou publicitar din orașul Salt Lake mi-a atras atenția. Făcea reclamă unei firme de mobilă și de design interior. Afirma simplu: „Oferim servicii celor mai frumoase cămine din orașul Salt Lake”.

Mesajul era atrăgător – ce înseamnă „cel mai frumos cămin”? M-am gândit la acea întrebare, mai ales în ceea ce privește copiii pe care soția mea, Kathy, și cu mine i-am crescut și copiii pe care ei îi cresc astăzi. La fel ca părinții de pretutindeni, ne-am făcut griji pentru ei și ne-am rugat pentru familia noastră. Încă o facem. Dorim cu sinceritate ce este cel mai bine pentru ei. Cum pot ei și copiii lor să trăiască în cele mai frumoase cămine?

M-am gândit la căminele membrilor Bisericii pe care Kathy și cu mine am avut privilegiul să le vizităm. Am fost invitați în cămine din Coreea și Kenya, din Filipine și Peru, din Laos și Letonia. Permiteți-mi să împărtășesc patru observații despre căminele frumoase.

În primul rând, din perspectiva Domnului, întemeierea celor mai frumoase cămine are întru totul de a face cu calitățile personale ale oamenilor care locuiesc acolo. Ce face aceste cămine frumoase în vreun fel important sau durabil nu este mobila lor sau averea ori statutul social al oamenilor care le dețin. Cea mai frumoasă caracteristică a oricărui cămin este imaginea lui Hristos reflectată în locuitorii aceluiași cămin. Ceea ce contează este designul interior al sufletelor locuitorilor lui, nu structura fizică în care trăiesc.

Însușirile lui Hristos sunt dobândite „în decursul timpului”¹ prin progresul voit pe cărarea legămintelor. Însușirile asemănătoare cu cele ale lui Hristos împodobesc viața celor care se străduiesc să trăiască cu bunătațe. Acestea umplu căminele cu lumina Evangheliei, fie că podeaua este din lut, fie că este din marmură. Chiar dacă sunteți singurul din gospodăria dumneavoastră care urmează porunca de a „[căuta] aceste lucruri”², puteți

contribui la decorarea spirituală a căminului familiei dumneavoastră.

Noi urmăm sfatul Domnului de a „[ne organiza]; [de a pregăti] tot ce este necesar; și [de a întemeia] o casă” organizând, pregătind și întemeind viața noastră spirituală, nu proprietățile noastre. Când urmăm cu răbdare cărarea legămintelor Salvatorului, căminul nostru devine „o casă de slavă, o casă a ordinii [și] o casă a lui Dumnezeu”³.

În al doilea rând, locuitorii celor mai frumoase cămine își fac timp, în fiecare zi, să studieze scripturile și cuvintele profeților în viață. Președintele Russell M. Nelson ne-a invitat să ne „[transformăm]” căminele prin studiul Evangheliei⁴. Invitația dânsului evidențiază faptul că acele cămine frumoase găzduiesc lucrarea delicată, vitală a dezvoltării personale și a remodelării slăbiciunilor noastre. Pocăința zilnică este un instrument de transformare care ne permite să devenim puțin mai buni, mai iubitori și mai înțelegători. Studiul scripturilor ne aduce mai aproape de Salvator, a cărui dragoste și îndurare generoase ne ajută în procesul nostru de dezvoltare.

Biblia, Cartea lui Mormon și Perla de mare preț relatează povestiri despre familii, astfel că nu este surprinzător că aceste cărți divine sunt manuale incomparabile pentru construirea celor mai frumoase cămine. Ele relatează despre grijile părinților, pericolele ispitelor, triumful neprihănirii, încercările foamei și belșugului, ororile războiului și răsplățile păcii. Din nou și din nou, scripturile ne arată cum au reușit familiile când au trăit în mod neprihănit și cum au eșuat când au mers pe alte căi.

În al treilea rând, căminele frumoase urmează planul creat de Domnul pentru cea mai frumoasă casă a Sa,

templul. Construirea unui templu începe cu pașii de bază – curățarea și nivelarea terenului. Acele acțiuni inițiale de a pregăti terenul pot fi comparate cu respectarea poruncilor de bază. Poruncile reprezintă temelia pe care este clădită ucenicia. Ucenicia statornică ne ajută să devenim fermi, neclintii și nemișcați⁵ precum structura de oțel al unui templu. Această structură fermă Îi permite Domnului să-Și trimită Spiritul pentru a ne schimba inima.⁶ Faptul de a avea parte de o schimbare mare în inimă este ca și cum ai adăuga detalii frumoase interiorului unui templu.

Pe măsură ce continuăm în credință, Domnul ne schimbă treptat. Primim imaginea Sa în înfățișarea noastră și începem să reflectăm dragostea și frumusețea caracterului Său.⁷ Pe măsură ce devenim mai asemănători Lui, ne simțim acasă în casa Sa și ne simțim acasă în a noastră.

Putem menține legătura strânsă dintre casa noastră și casa Lui fiind demni de a deține o recomandare pentru templu și folosind-o pe cât de des ne permit circumstanțele. Făcând astfel, sfințenia casei Domnului poate fi găsită și în casa noastră.

Magnificul Templu Salt Lake se află în apropiere. Zidit de pionieri cu unelte rudimentare, materiale locale și multă muncă grea, construcția templului a durat din anul 1853 până în anul 1893. Ceea ce au avut de oferit cel mai bun membrii Bisericii din perioada de început, în materie de inginerie, arhitectură și design interior a creat o capodoperă care este recunoscută de milioane de oameni.

Au trecut aproape 130 de ani de când a fost dedicat templul. După cum a menționat ieri vârstnicul Gary E. Stevenson, principiile ingineresti folosite pentru a proiecta templul au

fost înlocuite de standarde mai noi, mai sigure. Eșecul în ceea ce privește îmbunătățirea construcției templului și repararea defectelor lui structurale ar fi o trădare a încrederii pionierilor, care au făcut tot ce au putut și, apoi, au lăsat templul în grija generațiilor următoare.

Biserica a început un proiect de restaurare care va dura patru ani, cu scopul de a îmbunătăți rezistența structurală și seismică a templului.⁸ Fundația, pereții și podelele vor fi consolidate. Cea mai bună cunoaștere, disponibilă astăzi în domeniul ingineriei, va aduce templul la nivelul standardelor moderne. Nu vom putea să vedem schimbările structurale, dar efectele lor vor fi reale și importante. În toată această lucrare, frumoasele caracteristici ale designului interior al templului vor fi păstrate.

Trebuie să urmăm exemplul care ne este oferit de renovarea Templului Salt Lake și să acordăm timp evaluării rezistenței la seism a propriei construcții spirituale pentru a ne asigura că este actualizată. Autoevaluarea periodică, împreună cu întrebarea adresată Domnului: „Ce-mi mai lipsește?”⁹, pot să ne ajute pe fiecare dintre noi să contribuim la clădirea unui cămin frumos.

În al patrulea rând, căminele frumoase sunt refugii împotriva furtunilor vieții. Domnul a promis că cei care vor ține poruncile lui Dumnezeu vor „prospera în țară”¹⁰. Prosperitatea lui Dumnezeu este puterea de a merge înainte în pofida problemelor vieții.

În anul 2002, am învățat o lecție importantă despre probleme. În timp ce mă aflam în Asuncion, Paraguay, m-am întâlnit cu președinții țărășilor din oraș. La aceea vreme, Paraguay se confrunța cu o criză financiară teribilă și mulți membri ai Bisericii sufereau și nu puteau să-și asigure strictul necesar. Nu mai fusesem în America de Sud

de când îmi terminasem misiunea și nu mai fusese niciodată în Paraguay. Slujeam în președinția acelei zone doar de câteva săptămâni. Îngrijorat că nu voi putea să le ofer îndrumare acelor președinți de țărushi, i-am rugat să-mi spună doar ce mergea bine în țărushii lor. Primul președinte de țărush mi-a spus despre lucrurile care mergeau bine. Următorul a menționat lucrurile care mergeau bine și câteva probleme. Când am ajuns la ultimul președinte de țărush, el a menționat numai o serie de încercări supărătoare. Pe măsură ce președinții de țărushi explicau amplitudinea situației, deveneam tot mai îngrijorat, aproape disperat, deoarece nu știam ce să spun.

Chiar când ultimul președinte de țărush își încheia explicațiile, un gând mi-a venit în minte: „Vârșnice Clayton, adresează-le această întrebare: «Stimați președinți, câți dintre membrii țărushilor dumneavoastră, care plătesc o zeciuială integrală, plătesc un dar de post generos, își îndeplinesc cu credință și sârguință chemările din cadrul Bisericii, vizitează în calitate de învățători de acasă sau învățătoare vizitatoare¹¹, în fiecare lună, familiile desemnate, țin seara în familie, studiază din scripturi și se roagă ca familie în fiecare zi, au probleme pe care nu le pot rezolva singuri, fără ca Biserica să intervină și să le rezolve problemele?»”.

Răspunzând impresiei primite, le-am adresat președinților de țărushi această întrebare.

Ei m-au privit în tăcere, surprinși și, apoi, au spus: „*Pues, ninguno*”, însemnând: „Ei bine, nici unul”. Ei mi-au spus apoi că niciunul dintre membrii care făceau toate acele lucruri nu aveau probleme pe care nu erau capabili să le rezolve singuri. De ce? Pentru că ei trăiau în cele mai frumoase cămine. Faptul de a trăi cu credință le dădea

Olmué, Marga Marga, Chile

tăria, înțelepciunea și ajutorul ceresc de care aveau nevoie pentru a face față greutăților economice din jurul lor.

Aceasta nu înseamnă că cei neprihăniți nu se vor îmbolnăvi, nu vor suferi accidente, nu se vor confrunta cu probleme în afaceri sau cu alte greutăți în viață. Viața muritoare aduce întotdeauna încercări, dar, în repetate rânduri, am văzut că aceia care se străduiesc să se supună poruncilor sunt binecuvântați să-și găsească drumul cu pace și speranță. Acele binecuvântări sunt disponibile tuturor.¹²

David a declarat: „Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei care o zidesc”¹³. Indiferent de locul în care locuiți, indiferent cum arată casa dumneavoastră, indiferent de alcătuirea familiei dumneavoastră, puteți ajuta la clădirea celui mai frumos cămin pentru familia dumneavoastră. Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos asigură planul pentru acel cămin. Salvatorul este inginerul, constructorul și designerul de interior perfect. Proiectul Său este perfecțiunea și bucuria eterne a sufletelor noastre. Cu ajutorul Său plin de dragoste, sufletul dumneavoastră poate fi tot ce dorește El să fie și dumneavoastră puteți fi cea mai bună versiune a dumneavoastră, pregătiți să întemeiați și să trăiți într-un cămin frumos.

Cu recunoștință, depun mărturie că Dumnezeu și Tatăl nostru trăiește.

Fiul Său, Domnul Isus Hristos, este Salvatorul și Mântuitorul întregii omeniri. Ei ne oferă o dragoste perfectă. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este împărăția Domnului pe pământ. Profeții și apostolii în viață o îndrumă astăzi. Cartea lui Mormon este adevărată. Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos asigură planul perfect pentru a clădi cele mai frumoase cămine. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Moise 7:21.
2. Articolele de credință 1:13.
3. Doctrină și legăminte 88:119.
4. Vedeți Russell M. Nelson, „Să devenim sfinți din zilele din urmă exemplari”, *Liahona*, nov. 2018, p. 113.
5. Vedeți 1 Nefi 2:10; Mosia 5:15; 3 Nefi 6:14.
6. Vedeți Mosia 5:2; Alma 5:7.
7. Vedeți Alma 5:14, 19.
8. Un cutremur, care a avut loc în data de 18 martie 2020, a demonstrat cu prisosință necesitatea realizării proiectului.
9. Matei 19:20.
10. Mosia 2:22.
11. Învățămintul de acasă și învățământul prin vizite au fost retrase și a fost implementată slujirea în anul 2018 (vedeți Russell M. Nelson, „Slujire”, *Liahona*, mai 2018, p. 100).
12. Când alegem să nu trăim în acord cu poruncile, binecuvântările Domnului sunt retrase într-o anumită măsură. Acest tipar recurent, care poate fi observat în Cartea lui Mormon, este numit, uneori, ciclul neprihănirii și ticăloșiei (vedeți *Book of Mormon Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2009], p. 414, ChurchofJesusChrist.org).
13. Psalmii 127:1.

Vârstnicul D. Todd Christofferson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Să împărtășim mesajul restaurării și al învierii

Restaurarea aparține lumii și mesajul restaurării este deosebit de important astăzi.

Pe parcursul acestei conferințe generale, am vorbit și am cântat cu bucurie despre îndeplinirea demult profeției „[așezări] din nou a tuturor lucrurilor”¹, despre „[unirea] iarăși într-unul în Hristos, [a tuturor lucrurilor]”², despre întoarcerea plenitudinii Evangheliei, a preoției și a Bisericii lui Isus Hristos pe pământ, lucruri pe care le cuprindem toate în cuvântul „restaurare”.

Însă restaurarea nu este doar pentru cei care se bucură de ea astăzi. Revelațiile Primei Viziuni nu au fost doar pentru Joseph Smith, ci sunt oferite drept lumină și adevăr tuturor celor cărora le „lipsește înțelepciunea”³. Cartea lui Mormon aparține omenirii. Rânduielile preoției necesare salvării și exaltării au fost pregătite pentru fiecare persoană, inclusiv pentru cei care nu mai sunt în viața muritoare. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și binecuvântările acesteia sunt menite tuturor acelora care le doresc. Darul Duhului Sfânt este menit tuturor. Restaurarea aparține lumii și mesajul restaurării este deosebit de important astăzi.

„Prin urmare, cât este de important ca aceste lucruri să fie cunoscute de locuitorii pământului, pentru ca ei să poată ști că nu este niciun trup

care poate să locuiască în prezența lui Dumnezeu, decât prin meritele și mila și harul lui Mesia cel Sfânt, care și-a oferit viața Sa trupească și pe care a recăpătat-o prin puterea Spiritului, pentru ca El să poată înfăptui învierea morților”⁴.

Din ziua în care fratele profetului, Samuel Smith, și-a umplut geanta cu exemplare proaspăt tipărite ale Cărții lui Mormon și a pornit pe jos să împărtășească noua scriptură, sfinții au lucrat fără încetare „ca aceste lucruri să fie cunoscute de locuitorii pământului”.

În anul 1920, pe atunci vârstnicul David O McKay, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a început un tur cu durată de un an al misiunilor Bisericii. În luna mai a anului 1921, el se afla într-un mic cimitir în Fagali'i, Samoa, în fața a trei morminte îngrijite ale unor copii mici, fiica și doi fii ai lui Thomas și Sarah Hilton. Acești micuți – cel mai mare avusese doi ani – au murit în timp ce Thomas și Sarah slujeau în calitate de tânăr cuplu misionar, la sfârșitul anilor 1800.

Înainte de a părăsi Utah, vârstnicul McKay îi promisese lui Sarah, care rămăsese văduvă, că va vizita mormintele copiilor ei în Samoa, deoarece ea nu putuse niciodată să se întoarcă acolo. Vârstnicul McKay i-a scris lui Sarah: „Cei trei micuți ai dumneavoastră, soră Hilton, într-o liniște grăitoare... duc mai departe nobila dumneavoastră muncă misionară începută acum aproape treizeci de ani”. Apoi, a adăugat această strofă scrisă de el însuși:

De mâini iubitoare au fost închiși ochii lor,

Bluffdale, Utah, S.U.A.

*De mâini iubitoare au fost aranjate
mănuțele lor,
De mâini străine au fost îngrijite
mormintele lor,
Onorate și jelite prin bunătatea
străinilor⁵.*

Această relatare este doar una dintre miile, sutele de mii, care vorbesc despre timpul, comorile și viețile sacrificate în ultimii 200 de ani pentru a împărtăși mesajul restaurării. Aspirația noastră de a ajunge la fiecare națiune, neam, limbă și popor nu este diminuată astăzi, când depun mărturie zeci de mii de tineri, tinere și cupluri care slujesc acum în misiuni cu timp deplin, când membrii Bisericii, în general, repetă invitația lui Filip de a veni și a vedea⁶ și când sunt cheltuite anual milioane de dolari pentru a susține financiar această acțiune în întreaga lume.

Deși invitațiile noastre sunt fără obligații, noi sperăm că oamenii le vor considera interesante. Pentru ca aceasta să se realizeze, cred că sunt necesare cel puțin trei lucruri: primul, dragostea dumneavoastră; al doilea, exemplul dumneavoastră; și al treilea, să folosiți Cartea lui Mormon.

Invitațiile noastre nu pot fi o problemă de interes doar față de sine; ci, ele trebuie să fie o expresie a dragostei altruiste.⁷ Această dragoste, cunoscută drept caritate, dragostea pură a lui Hristos, este a noastră dacă doar o cerem. Noi suntem invitați, chiar ni se poruncește, să ne „[rugăm] la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca [noi să fim] plini de dragostea Lui”⁸.

Ca exemplu, împărtășesc o experiență relatată de sora Lanett Ho Ching, care slujește acum împreună cu soțul dânzei, președintele Francis Ho Ching, care prezidează Misiunea Apia, Samoa. Sora Ho Ching relatează:

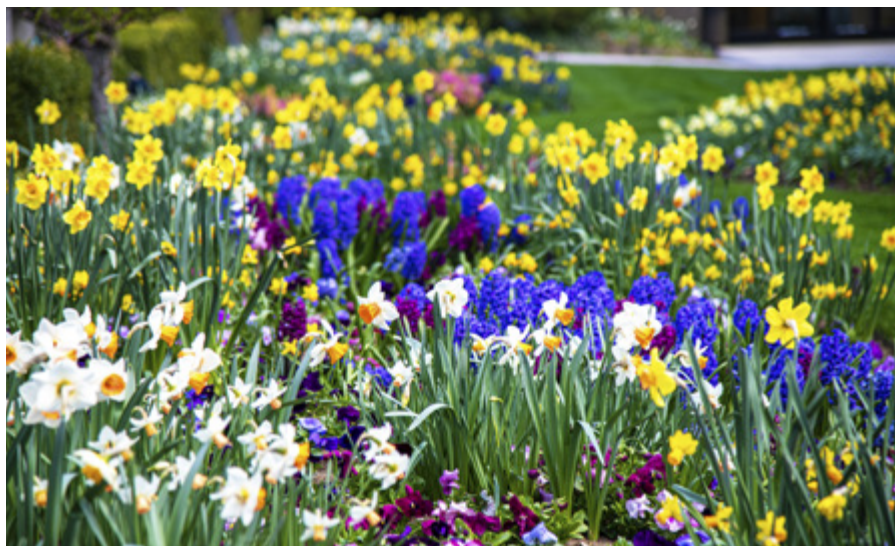
GLASURILE LUI PETRU, IACOV, ȘI IOAN, DE LINDA CURLEY, CHRISTENSEN ȘI MICHAEL T. MALM

„Cu ani în urmă, tânăra noastră familie s-a mutat într-o casuță în Laie, Hawaii. Garajul casei noastre fusese transformat într-un apartament cu o cameră, în care locuia un bărbat pe nume Jonathan. Jonathan fusese vecinul nostru într-un alt loc. Simțind că nu era o coincidență faptul că Domnul ne pusese împreună, am hotărât să fim mai deschiși în legătură cu activitățile și calitatea noastră de membri ai Bisericii. Jonathan se bucura de prietenia noastră și îi plăcea să petreacă timp cu familia noastră. Îi plăcea să învețe despre Evanghelie, dar nu era interesat să se dedice Bisericii.

Cu timpul, copiii noștri l-au numit «unchiul Jonathan». Pe măsură ce familia noastră a continuat să crească, a crescut și interesul lui Jonathan față de ceea ce ni se întâmpla. Invitațiile noastre la petreceri de sărbători, zile de naștere, evenimente școlare și activități din cadrul Bisericii s-au extins până la seri în familie și botezurile copiilor.

Într-o zi, am fost sunată de Jonathan. Avea nevoie de ajutor. Suferea de diabet și avea o infecție gravă la picior, care necesita o amputare. Familia noastră și membrii episcopiei care ne erau vecini l-au ajutat în timpul acestei încercări. L-am vegheat cu rândul la spital și i-au fost oferite binecuvântări ale preoției. În timp ce Jonathan își revenea după operație, cu ajutorul surorilor de la Societatea de Alinare, i-am curățat apartamentul. Frații deținători ai preoției au construit o rampă până la ușa sa de la intrare și bare de susținere în baie. Când Jonathan s-a întors acasă, a fost copleșit de emoție.

Jonathan a început să facă din nou lecțiile cu misionarii. În săptămâna dinainte de Anul Nou, el m-a sunat și m-a întrebat: «Ce faceți în seara de Anul Nou?». I-am amintit de petrecerea noastră anuală. În schimb, el a răspuns: «Doresc să veniți la botezul meu! Vreau să încep cu bine acest

nou an». După 20 de ani de «a veni și a vedea», «a veni și a ajuta» și «a veni și a rămâne», acest suflet prețios era pregătit să fie botezat.

În anul 2018, când am fost chemați să slujim în calitate de președinte de misiune și însoțitoare a acestuia în Samoa, sănătatea lui Jonathan era slăbită. L-am implorat să rămână puternic așteptând întoarcerea noastră. El a mai rezistat aproape un an, dar Domnul îl pregătea să meargă acasă. A murit în pace, în luna aprilie a anului 2019. Fiicele mele au participat la înmormântarea «unchiului lor, Jonathan», și au cântat același cântec pe care l-au cântat la botezul lui”.

Doresc să prezint al doilea lucru necesar pentru a împărtăși cu succes mesajul restaurării cu această întrebare: Ce va face ca invitația dumneavoastră să fie interesantă pentru cineva? Nu sunteți dumneavoastră exemplul vieții pe care o trăiți? Mulți care au auzit și au primit mesajul restaurării au fost inițial atrași de ceea ce au observat la un membru sau la membri ai Bisericii lui Isus Hristos. Ar putea să fi fost modul în care s-au purtat cu alții, lucrurile pe care le-au spus sau nu le-au spus, tăria de care au dat dovadă în situații grele sau, pur și simplu, înfățișarea lor.⁹

Indiferent ce ar fi, nu putem evita faptul că trebuie să înțelegem și să trăim conform principiilor Evangheliei restaurate cât de bine putem, pentru

ca invitațiile noastre să fie atrăgătoare. Astăzi, acest lucru este deseori numit autenticitate. Dacă dragostea pentru Hristos trăiește în noi, alții vor ști că dragostea noastră pentru ei este sinceră. Dacă lumina Spiritului Sfânt strălucește în noi, aceasta va reaprinde lumina lui Hristos în ei.¹⁰ Ceea ce sunteți conferă autenticitate invitației dumneavoastră de a veni și a trăi bucuria plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos.

Al treilea lucru necesar este folosirea frecventă a instrumentului de convertire pe care Dumnezeu l-a conceput pentru această ultimă dispensație a Evangheliei, Cartea lui Mormon. Aceasta este dovada evidentă a chemării profetice a lui Joseph Smith și dovada convingătoare a divinității și învierii lui Isus Hristos. Modul în care această carte expune planul Tatălui Cereșc întocmit pentru mântuirea noastră este inegalabil. Când împărtășiți Cartea lui Mormon, împărtășiți restaurarea.

Când Jason Olson era adolescent, era avertizat în mod repetat de membrii familiei sale și de alții să nu devină creștin. Cu toate acestea, el avea doi buni prieteni care erau membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și ei discutau adesea despre religie. Prietenii lui, Shea și Dave, au contrazis cu respect argumentele pe care le dăduseră alții împotriva credinței în Isus Hristos. În

cele din urmă, i-au oferit un exemplar al Cărții lui Mormon, spunând: „Această carte va răspunde întrebărilor tale. Te rugăm să o citești”. El a acceptat cu reticență cartea și a pus-o în rucsacul său, unde a stat câteva luni. Nu dorea să o lase acasă, unde membrii familiei sale ar fi putut-o vedea, și nu dorea să-i dezamăgească pe Shea și Dave dându-le-o înapoi. În cele din urmă, s-a gândit să ardă cartea.

Într-o noapte, cu o brichetă în mână și Cartea lui Mormon în cealaltă, era pe punctul de a da foc cărții, când a auzit în mintea sa un glas care a spus: „Nu arde cartea Mea”. Surprins, s-a oprit. Apoi, gândindu-se că își imaginasese acel glas, a încercat din nou să aprindă bricheta. Din nou, glasul s-a auzit în mintea sa: „Du-te în camera ta și citește cartea Mea”. Jason a pus bricheta deoparte, s-a întors în dormitorul său, a deschis Cartea lui Mormon și a început să citească. A continuat zi după zi, deseori în primele ore ale dimineții. Când Jason a ajuns la sfârșit și s-a rugat, el a consemnat: „Am fost umplut de Spirit din creștetul capului până în tălpile picioarelor... M-am simțit plin de lumină... A fost experiența cea mai fericită pe care o avusesem vreodată în viața mea”. S-a botezat și, mai târziu, a devenit el însuși misionar.

Poate că nu mai trebuie să spunem că, în pofida dragostei adevărate și a sincerității, multe, dacă nu cele mai multe, dintre invitațiile noastre de a împărtăși mesajul restaurării vor fi refuzate. Dar, amintiți-vă acest lucru: toată lumea merită o astfel de invitație – „toți sunt egali în fața lui Dumnezeu”¹¹; Domnul este mulțumit de fiecare efort pe care îl facem, indiferent de rezultat; o invitație refuzată nu este un motiv ca prietenia noastră să înceteze; și o lipsă de interes astăzi poate foarte bine să se transforme în

interes mâine. Oricum ar fi, dragostea noastră rămâne neschimbată.

Să nu uităm niciodată că restaurarea a început prin mari suferințe și sacrificii. Acesta este un subiect pentru o altă zi. Astăzi, noi ne bucurăm de roadele restaurării iar dintre acestea, puterea, pe care o avem din nou, de a lega pe pământ și în cer, este unul dintre cele mai importante.¹² După cum a spus cu mulți ani în urmă președintele Gordon B. Hinckley: „Dacă nimic altceva nu ar fi rezultat din toată durerea, truda și suferința restaurării decât puterea de pecetuire a sfintei preoții care leagă familiile pentru totdeauna, ar fi meritat tot ce a costat”¹³.

Promisiunea supremă a restaurării este mântuirea prin Isus Hristos. Învierea lui Isus Hristos este dovada că El, de fapt, are puterea de a-i mântui pe toți cei care vor veni la El – de a-i mântui de tristețe, nedreptate, regret, păcat și chiar de moarte. Astăzi este Duminica Floriilor, peste o săptămână este Paștele. Ne amintim, ne amintim întotdeauna, suferința lui Hristos și moartea Sa pentru a ispăși pentru păcatele noastre și sărbătorim cea mai minunată dintre duminici, ziua Domnului,

în care El S-a ridicat din morți. Datorită învierii lui Isus Hristos, restaurarea are un scop, viața noastră muritoare are un scop și, în cele din urmă, chiar existența noastră are un scop.

Joseph Smith, marele profet al restaurării, oferă mărturia cuprinsă de timpurile noastre despre Hristosul Înviat: „Că El trăiește! Pentru că L-am văzut, chiar la dreapta lui Dumnezeu”¹⁴. Adaug cu umilință mărturia mea la cea a lui Joseph și a apostolilor și profeților înainte de el și a apostolilor și profeților care i-au urmat, că Isus din Nazaret este Mesia cel promis, Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu și Mântuitorul Înviat al întregii omeniri.

„Noi depunem mărturie că cei care studiază, cu ajutorul rugăciunii, mesajul restaurării și acționează cu credință vor fi binecuvântați să dobândească propria mărturie despre caracterul ei divin și despre

scopul ei de a pregăti lumea pentru a Doua Venire promisă a Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos.”¹⁵ Învierea lui Hristos ne asigură că promisiunile Sale sunt adevărate. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Faptele apostolilor 3:21.
2. Efeseni 1:10.
3. Iacov 1:5.
4. 2 Nefi 2:8.
5. Scrisoare a lui David O. McKay către Sarah M. Hilton, 3 iunie 1921, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake.
6. Ioan 1:46.
7. Vedeți 1 Ioan 4:18.
8. Moroni 7:48.
9. Președintele David O. McKay a spus: „Fiecare persoană care trăiește în această lume exercită o influență, fie în bine, fie în rău. Nu este vorba doar de ceea ce spune sau de ceea ce face. Este vorba de ceea ce este. Fiecare om, fiecare persoană radiază ceea ce este” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], p. 227).
10. Vedeți Ioan 1:9; Doctrină și legăminte 88:6-13; 93:2.
11. 2 Nefi 26:33.
12. Vedeți Matei 16:19; 18:18; Doctrină și legăminte 110:14-16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, „As One Who Loves the Prophet”, în Susan Easton Black și Charles D. Tate jr., red., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), p. 6.
14. Vedeți Doctrină și legăminte 76:22-24.
15. „Restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos: o proclamație către lume cu ocazia bicentenarului”, 5 apr. 2020, în Russell M. Nelson, „Ascultă-L”, *Liahona*, mai 2020, p. 91-92.

Sandy, Utah, S.U.A.

Președintele Russell M. Nelson
președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților
din Zilele din Urmă

Să mergem înainte cu credință

Vă binecuvântează cu pace și credință sporită în Domnul.

Preaiubiții mei frați și preaiubitele mele surori, acum când ne apropiem de încheierea acestei conferințe istorice, ne exprimăm recunoștința față de Domnul. Muzica a fost sublimă iar mesajele înălțătoare.

În cadrul acestei conferințe, am trăit evenimente importante. Cu ocazia acestei aniversări bicentenare, am prezentat o proclamație către lume, care declară realitatea restaurării Evangheliei lui Isus Hristos în plenitudinea ei.

Am sărbătorit restaurarea strigând Osana.

Am prezentat un nou simbol care semnifică credința noastră în Domnul Isus Hristos și recunoașterea vizuală a informațiilor și materialelor oficiale ale Bisericii.

Am stabilit o zi de post și rugăciune la nivel mondial, ca pandemia din prezent să poată fi controlată, cei care îngrijesc bolnavii să fie protejați, economia să fie întărită și viața să revină la normal. Postul va fi ținut în data de 10 aprilie, în Vinerea Mare. Ce zi de vineri minunată va fi!

Duminica următoare este duminica Paștelui și vom sărbători din nou ispășirea și învierea Domnului nostru Isus Hristos. Datorită ispășirii Sale, darul învierii Sale este acordat tuturor celor care au trăit vreodată pe pământ. Iar darul vieții eterne oferit de El va fi

acordat tuturor celor care țin rânduielile și legămintele făcute în templele Sale sfinte.

Numeroasele părți pline de inspirație ale acestei Conferințe Generale din aprilie 2020 – și săptămâna sacră pe care o începem – pot fi rezumate prin două cuvinte decretate de Divinitate: „Ascultă-L”¹. Ne rugăm ca faptul de a vă concentra asupra Tatălui Ceresc, care a rostit aceste cuvinte, și asupra Fiului Său Preaiubit, Isus Hristos, și tot ceea ce ați aflat să fie memorabil pentru dumneavoastră. Ne rugăm să începeți din nou, *cu adevărat*, să ascultați, să luați aminte la cuvintele Salvatorului și să le dați ascultare.² Vă promit că teama va scădea iar credința va crește.

Vă mulțumesc pentru dorința dumneavoastră de a face din căminele dumneavoastră adevărate sanctuare ale credinței, în care Spiritul Domnului să poată sălășlui. Programa noastră de învățământ, *Vino și urmează-Mă*, va continua să ne binecuvânteze viața. Eforturile dumneavoastră consecvente în această acțiune – chiar și în momentele în care aveți impresia că nu prea aveți succes – vă vor schimba viața, pe cea a membrilor familiei dumneavoastră și lumea. Vom fi întăriți pe măsură ce devenim ucenici mai curajoși ai Domnului, apărându-L și reprezentându-L oriunde ne-am afla.

Acum să vorbim despre temple. Avem 168 de temple dedicate în întreaga lume. Altele sunt în diferite stadii de planificare și de construcție. Când anunțăm planurile de înălțare a unui nou templu, el devine o parte din istoria noastră sacră.

Poate părea ciudat să anunțăm temple noi în condițiile în care toate templele noastre sunt închise o perioadă.

Cu mai bine de un secol în urmă, președintele Wilford Woodruff a prevăzut circumstanțe precum cele din zilele noastre, după cum este consemnat în rugăciunea sa de dedicare a Templului Salt Lake, rostită în anul 1893. Este posibil ca unii dintre dumneavoastră să fi văzut fragmente din această remarcabilă rugăciune pe rețelele de socializare.

Ascultați aceste rugăminți ale unui profet mareț al lui Dumnezeu: „Când poporul Tău *nu* va avea ocazia să intre în această casă sfântă... și este persecutat și în necaz, înconjurat de dificultăți... și își va îndrepta fața către casa Ta sfântă și te va ruga să-l izbăvești, să-l ajuți, ca puterea Ta să-i fie oferită, Te implorăm, să privești cu milă din locașul Tău sfânt... și să ascuți strigătul lui. Sau când copiii

poporului Tău, în anii care vor urma, vor fi despărțiți, din orice cauză, de acest loc... iar ei vor striga către Tine din adâncul suferinței și al întristării lor pentru a primi alinare și izbăvire, cu umilință te implorăm să... le ascuți strigătele și să le dai binecuvântările pe care ei le cer”³.

Dragi frați și surori, în momentele noastre de suferință când templele sunt închise, puteți să accesați puterea legămintelor și a înzestrării dumneavoastră, în timp ce vă onorați legămintele. Vă rog să folosiți această perioadă în care templele sunt închise pentru a continua să trăiți o viață care vă face demni de a intra în templu sau pentru a deveni demni de a intra în templu.

Discutați despre templu cu membrii familiei și prietenii dumneavoastră. Deoarece Isus Hristos este în centrul a tot ceea ce facem în templu, pe măsură ce vă gândiți mai mult la templu, vă veți gândi mai mult la El. Studiați și rugați-vă să aflați mai multe despre puterea și cunoașterea cu care ați fost înzestrați – sau cu care urmașii să fiți înzestrați.

Astăzi ne bucurăm să anunțăm planurile de a construi opt temple noi în următoarele locuri: Bahía Blanca, Argentina; Tallahassee, Florida; Lubumbashi, Republica Democrată Congo; Pittsburgh, Pennsylvania; Benin City, Nigeria; Syracuse, Utah; Dubai, Emiratele Arabe Unite și Shanghai, Republica Populară Chineză.

În toate cele opt locuri, arhitecții Bisericii vor lucra cu oficialități locale, pentru ca templul să fie în armonie cu fiecare comunitate și să fie o noutate frumoasă în cadrul acestora.

Planul pentru un templu în Dubai vine ca răspuns la invitația lor plină de amabilitate, pentru care suntem foarte recunoscători.

FORTELE LUMINII ȘI CELE ALE ÎNTUNERICULUI, DE WARREN LUCH, PRIN AMABILITATEA MUZEULUI DE ISTORIE A BISERICII

Contextul planului pentru Shanghai este foarte important. De mai bine de două decenii, membrii demni de o recomandare de templu din Republica Populară Chineză au mers la Templul Hong Kong, China. Însă, în luna iulie a anului 2019, acest templu a fost închis pentru renovarea care a fost planuită de mult timp și care era atât de necesară.

În Shanghai, un loc modest de întâlnire care este folosit în multe scopuri va oferi membrilor chinezi o modalitate de a continua să participe la rânduielile din templu – în Republica Populară Chineză – pentru ei și strămoșii lor.⁴

În fiecare țară, Biserica își învață membrii să onoreze și să susțină legea și să fie supuși acesteia.⁵ Propovăduim despre importanța familiei, de a fi părinți buni și cetățeni exemplari. Deoarece respectăm legile și regulile Republicii Populare Chineze, Biserica nu trimite acolo misionari care fac prozelitism; nu vom face acest lucru nici acum.

Congregațiile cu membri deportați și de naționalitate chineză vor continua să se întâlnească separat. Statutul legal al Bisericii rămâne *neschimb*. În prima fază de utilizare a clădirii, intrarea se va face numai pe bază de programare. Casa Domnului din Shanghai nu va fi o destinație pentru turiștii din alte țări.

Aceste opt temple noi vor binecuvânta viața multor oameni de ambele părți ale vălului morții. Templele sunt partea supremă a restaurării plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos. În bunătatea și generozitatea lui Dumnezeu, El aduce binecuvântările templului mai aproape de copiii Săi *de pretutindeni*.

Orașul New Taipei, Taiwan

Pe măsură ce restaurarea continuă, știu că Dumnezeu va continua să reveleze multe lucruri mărețe și importante referitoare la împărăția Sa aici, pe pământ.⁶ Această împărăție este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Dragi frați și surori, îmi exprim dragostea pentru dumneavoastră. În această perioadă de tensiune și nesigurantă, invocând autoritatea cu care am fost investit, doresc să vă confer o binecuvântare apostolică.

Vă binecuvântează cu pace și credință sporită în Domnul.⁷

Vă binecuvântează cu dorința de a vă pocăi și de a deveni mai asemănători Lui în fiecare zi.⁸

Vă binecuvântează să știți că profetul Joseph Smith este profetul restaurării Evangheliei lui Isus Hristos în plenitudinea ei.

Dacă sunteți bolnavi, dumneavoastră sau cei dragi, las o binecuvântare de vindecare, în acord cu voia Domnului.

Vă binecuvântează astfel, exprimându-mi încă o dată dragostea față de fiecare dintre dumneavoastră, în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Joseph Smith – Istorie 1:17; vedeți, de asemenea, Luca 9:35.
2. Vedeți Ioan 10:27; Apocalipsa 3:20; Mosia 26:21, 28; Doctrină și legăminte 29:7.
3. Wilford Woodruff, rugăciunea de dedicare a Templului Salt Lake, 6 apr. 1893, ChurchofJesusChrist.org; subliniere adăugată.
4. Timp de mii de ani, poporul chinez a păstrat istoriile și genealogiile clanurilor. Ceremoniile tradiționale chineze exprimă respect pentru strămoșii lor, cum ar fi Festivalul Qingming (清明节). Festivalul Qingming din acest an (清明节) a fost planificat în data de 4-5 aprilie.
5. Vedeți Articolele de credință 1:12.
6. Vedeți Articolele de credință 1:9.
7. Vedeți Ioan 14:27.
8. Vedeți 3 Nefi 27:27.

Raport statistic, 2019

Pentru informarea membrilor Bisericii, Prima Președinție a întocmit următorul raport statistic referitor la creșterea și situația Bisericii până la data de 31 decembrie 2019.

UNITĂȚI ALE BISERICII

Țări	3.437
Misiuni	399
Districte	542
Episcopii și ramuri	30.940

NUMĂRUL MEMBRILOR BISERICII

Numărul total de membri	16.565.036
Numărul copiilor noi înregistrați pe listele Bisericii	94.266
Numărul de convertiți botezați	248.835

MISIONARI

Misionari cu timp deplin	67.021
Misionari care deserveșc Biserica	31.333

TEMPLE

Temple dedicate în anul 2019 (Roma, Italia; Kinshasa, Republica Democrată Congo; Fortaleza, Brazilia; Port-au-Prince, Haiti; Lisabona, Portugalia; și Arequipa, Peru)	6
Temple rededicate în anul 2019 (Memphis, Tennessee; Oklahoma City, Oklahoma; Oakland, California; Raleigh, Carolina de Nord; Frankfurt, Germania; Asunción, Paraguay și Baton Rouge, Louisiana)	7
Temple în funcțiune la sfârșitul anului	167

Vârstnicul Jorge T. Becerra

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Vârstnicul Jorge T. Becerra a fost timid și tăcut în copilărie, dar președintele său de misiune i-a oferit ocazia de a conduce. Jorge s-a întors acasă din Misiunea Arcadia, California, cu dorința de a se dedica lucrării Domnului pentru tot restul vieții sale.

Mai multe ocazii de a conduce au venit mai repede decât se aștepta. La vârsta de 27 ani, a fost chemat să slujească într-un episcopat. La vârsta de 32 ani, a fost chemat să slujească în calitate de episcop. La început, s-a simțit nepotrivit când oamenii i-au spus despre încercările lor.

„Habar nu am ce fac”, i-a spus vârstnicul Becerra tatălui său.

Răspunsul tatălui său l-a învățat o lecție puternică, i-a adus aminte de încrederea președintelui său de misiune în dânsul și l-a ajutat să se pregătească pentru viitoarele chemări de conducere, inclusiv chemarea sa în calitate de președinte de țară la vârsta de 37 de ani.

„Tatăl meu a spus: «Fiule, cât de bătrân este Duhul Sfânt?»”, își amintește vârstnicul Becerra. „Aceasta a fost o lecție importantă pentru mine, deoarece am știut că pot să fac orice mi-ar fi cerut Domnul.”

Acea lecție a rămas în memoria vârstnicului Becerra pe parcursul multor ani de slujire sinceră în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Jorge Eduardo Torres Becerra s-a născut în data de 18 decembrie 1962, în familia lui Juan C. Becerra și Celia T. Becerra, în orașul Salt Lake, Utah, S.U.A., unde a crescut.

După ce a slujit în misiune cu timp deplin, vârstnicul Becerra s-a căsătorit cu Debbie Ilene Schneberger în Templul Salt Lake, în data de 10 august 1984. Dâșii sunt părinții a cinci copii.

Vârstnicul Becerra a obținut o diplomă de licență în studii generale în cadrul Universității Utah și o diplomă în contabilitate în cadrul Colegiului Community din Salt Lake. De asemenea, a studiat în domeniul afacerilor la Universitatea Phoenix. În anul 1998, a devenit partener al Allegis Advisor Group, o companie de consultanță financiară. La momentul chemării sale ca autoritate generală, dânsul lucra în calitate de consultant de investiții pentru Intermountain Financial Partners.

Vârstnicul Becerra a slujit în calitate de președinte al Tinerilor Băieți la nivel de episcopie, consilier în președinția unei misiuni, consilier în președinția unei ramuri, învățător la seminar, consilier într-un episcopat, episcop, președinte de țară și președinte al Misiunii Arcadia, California. La momentul chemării sale, vârstnicul Becerra slujea în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci. ■

Vârstnicul Matthew S. Holland

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Vârstnicul Matthew S. Holland este obișnuit cu autoritățile generale sau conferințele generale.

Mulți sfinți din zilele din urmă știu că este fiul vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Alții s-ar putea să-și aducă aminte că, la vârsta de 17 ani, a vorbit în cadrul sesiunii preoției la Conferința Generală din aprilie 1983.

„A fost o binecuvântare minunată, toată viața mea, să văd cum au trăit mama și tatăl meu, față de ce au fost dedicați și ce au fost rugați să facă”, a spus vârstnicul Holland, care în prezent prezidează Misiunea Raleigh, Carolina de Nord.

„Cu toate acestea, datorită acestor observații personale, știm prea multe despre această chemare ca să credem că suntem înzestrați în mod corespunzător pentru a o îndeplini”, a adăugat dânsul. „Din fericire, am învățat, de asemenea, că Domnul îi pregătește pe cei pe care El îi cheamă și găsim multă credință și alinare în acest fapt.”

Vârstnicul Holland își amintește că a fost greu să vorbească în cadrul conferinței generale. Să pregătească un mesaj care a venit, în cele din urmă, „rând după rând, precept după precept” (2 Nefi 28:30) a fost „o binecuvântare primită devreme și liniștitoare de a ști că, atunci când accepți însărcinări date de Domnul, El te va ajuta și îți va da gânduri și impresii despre lucrurile care trebuie împărtășite.

Matthew Scott Holland s-a născut în data de 7 iunie 1966 în Provo, Utah, S.U.A., și părinții dânsului sunt Jeffrey R. și Patricia Holland. Dânsul s-a căsătorit cu Paige Bateman în data de 20 mai 1996 în Templul St. George, Utah. Cuplul are a patru copii.

Studiile pe care le-a urmat vârstnicul Holland includ trei diplome în științe politice – o diplomă de licență de la Universitatea Brigham Young, obținută în anul 1991 și o diplomă de masterat și una de doctor în filosofie, ambele de la Universitatea Duke, obținute în anul 1997, respectiv 2001.

În timp ce lucra în calitate de profesor universitar de științe politice la UBY (2001-2009), dânsul a fost numit președinte al Universității Utah Valley, în anul 2009, unde a lucrat până când a fost chemat în calitate de președinte de misiune, în anul 2018.

Vârstnicul Holland a slujit în calitate de episcop, înalt consilier, consilier într-un episcopat, consultant al Tinerilor Băieți la nivel de episcopie, conducător al muncii misionare la nivel de episcopie, învățător la Școala de duminică și misionar cu timp deplin în Misiunea Edinburgh, Scoția. ■

Vârstnicul William K. Jackson

autoritate generală-Cei Șaptezeci

După ce a lucrat timp de 23 de ani în calitate de medic regional în Serviciul Extern al S.U.A., William K. Jackson a fost rugat să împărtășească cele mai interesante 20 de experiențe pe care le-a trăit în timp ce a locuit și a lucrat în regiunile cel mai puțin dezvoltate ale lumii.

Gândindu-se serios la această solicitare înainte de festivitatea organizată cu ocazia pensionării sale, dânsul și-a dat seama că „toate cele mai importante 20 de experiențe ale mele au avut o legătură cu Biserica sau familia”.

William King Jackson s-a născut la data de 29 martie 1956 în Washington D.C., S.U.A., părinții dânsului fiind E. William și Lois Andrey Jackson. A crescut în Ojai, California, S.U.A., dar datorită muncii voluntare desfășurate de părinții săi, dânsul a studiat, de asemenea, în școli din Honduras, Algeria și Afganistan.

După ce a slujit în misiune în Misiunea La Paz, Bolivia, vârstnicul Jackson a întâlnit-o pe Ann Kesler în vara anului 1977.

„A fost dragoste la prima vedere”, a spus dânsul. „Am petrecut restul acelei veri încercând să o conving că eu eram alesul.”

S-au căsătorit în data de 29 decembrie 1977 în Templul Los Angeles, California. Dânsii sunt părinții a opt copii, dintre care trei sunt adoptați – din India, Nepal și Cambodgia.

Vârstnicul Jackson a urmat Universitatea Brigham Young, a dobândit o diplomă de licență în științe în cadrul Universității Berkeley, California, și o diplomă de doctor în medicină în cadrul Universității San Francisco, California, în anul 1983.

După rezidențiatul în medicină, dânsii au lucrat peste hotare timp de 26 de ani. Cel mai recent, vârstnicul Jackson a lucrat în calitate de director medical al Valley Family Health Care, în Idaho și Oregon, S.U.A.

Când au locuit în afara Statelor Unite, vârstnicul și sora Jackson și-au petrecut majoritatea timpului printre membri ai Bisericii care erau prima generație de membri din familiile lor.

„Cea mai mare parte a mărturiei mele despre Evanghelia a fost dobândită observând ce face Evanghelia pentru oamenii pe care îi iubim”, a spus dânsul. „Evanghelia îi schimbă.”

Vârstnicul Jackson a slujit în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci, președinte al Misiunii New Delhi, India, președinte al Tinerilor Băieți la nivel de ramură, învățător la institut și învățător al clasei de Doctrină a Evangheliei. La momentul chemării în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci, dânsul slujea în calitate de episcop. ■

Vârstnicul Jeremy R. Jaggi

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Când vârstnicul Jeremy R. Jaggi era adolescent, sora sa în vârstă de șapte ani, Kristen, a contractat o bacterie care i-a atacat creierul. Doctorii au spus că ea nu va supraviețui.

Tânărul Jeremy a îngenuncheat lângă patul său din casa familiei, în orașul Salt Lake, Utah, S.U.A., și l-a implorat pe Domnul să-i spună de ce ea trebuia să moară atât de tânără. Cu toate acestea, sora sa a primit o binecuvântare a preoției și a supraviețuit.

Acest lucru l-a motivat pe Jeremy, în vârstă de 17 ani, să se „pocăiască și să urmeze poruncile lui Dumnezeu”, determinându-l să citească pentru prima dată, cu seriozitate, Cartea lui Mormon. Mai târziu, a slujit în calitate de misionar cu timp deplin în Misiunea Cleveland, Ohio.

Jeremy avea să se pună din nou în genunchi rugându-se din inimă în timp ce soția sa, Amy, avea să-l nască prematur pe cel de-al treilea copil al dânsilor. „În acel moment, am simțit o pace copleșitoare – o pace care poate fi comparată doar cu aceea de a simți brațele Tatălui Ceresc cuprinzându-mă cu căldura Duhului Sfânt”, a spus vârstnicul Jaggi.

Acea pace l-a însoțit în scurta perioadă în care copilășul a supraviețuit și în lunile pline de durere care au urmat după pierderea unei alte sarcini. „Cu toții suntem încercați în felul nostru”, a spus dânsul, „dar încă le privim pe toate «ca o mare bucurie» [Iacov 1:2] deoarece Salvatorul a asigurat o cale ca noi să avem parte de pace și fericire”.

Jeremy Robert Jaggi s-a născut în orașul Salt Lake, Utah, S.U.A. în data de 23 martie 1973, părinții dânsului fiind Robert Stanley Jaggi și Judy Anne Roos. S-a căsătorit cu Amy Anne Stewart în Templul Salt Lake în data de 12 iunie 1995. Dânsii sunt părinții a cinci copii.

Vârstnicul Jaggi a obținut o diplomă de licență în știința comportamentului și sănătate de la Universitatea Utah și o diplomă de masterat în administrarea afacerilor de la Universitatea Pepperdine. La momentul chemării, dânsul conducea vânzările regionale pentru Alkermes și era directorul comercial al companiei imobiliare HCA Investments.

Vârstnicul Jaggi a slujit în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci, președinte al misiunii Ogden, Utah, asistent al secretarului executiv al țării, episcop, președinte al cvorumului vârstnicilor, învățător la seminar, consilier în președinția Tinerilor Băieți la nivel de episcopie, învățător pentru pregătirea misionarilor la nivel de țară și conducător al muncii misionare la nivel de episcopie. ■

Vârstnicul Kelly R. Johnson

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Vârstnicul Kelly R. Johnson își amintește bine ziua în care a fost chemat în calitate de episcop la vârsta de 31 de ani. În aceeași zi a fost diagnosticat cu paralizia Bell – o boală în care mușchii de pe o parte a feței devin paralizați sau slăbiți.

A fost o perioadă de încercări, nu numai din cauza disconfortului și a jenei cauzate de boală, dar și din cauza multelor sale responsabilități noi. Dar acea perioadă grea a devenit o binecuvântare.

„Neștiind care va fi situația pe termen lung, am început să simt pentru oameni o compasiune pe care am păstrat-o pentru tot restul vieții mele”, a spus dânsul. „Am învățat cu adevărat că oamenii trec prin lucruri grele și triste pe care nu le pot controla și care au un impact asupra capacităților, sentimentelor și încrederii lor.”

Uneori, nu este ușor să slujești în Biserica Domnului. Dar așa cum ucenicii Salvatorului „îndată... au lăsat mrejele” (Matei 4:20) pentru a-L urma, „orice ni se cere să facem, noi dorim să facem”, a spus vârstnicul Johnson.

Indiferent unde îi cheamă Domnul, dânsul și familia dânsului merg cu inima și mintea binevoitoare, căutând să găsească binele indiferent de circumstanțe.

Kelly Ray Johnson s-a născut în Pleasant View, Utah, în data de 16 ianuarie 1963, părinții dânsului fiind Raymond Johnson jr. și Helen Cragaun Johnson. A crescut în Ogden, Utah, și s-a căsătorit cu Teresa Lynn Bartrum în Templul Salt Lake în data de 27 martie 1986. Cuplul are cinci copii.

Vârstnicul Johnson a absolvit Universitatea de Stat Weber în anul 1987 cu o diplomă de licență în contabilitate și a primit o diplomă de masterat în administrarea afacerilor de la Universitatea Brigham Young în anul 1989. A lucrat în calitate de contabil judiciar pentru KPMG International Cooperative și, cel mai recent, a lucrat în calitate de contabil judiciar și partener pentru Norman, Townsend și Johnson.

Vârstnicul Johnson, care slujea în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci la momentul chemării sale, a slujit în calitate de președinte de misiune în Misiunea Bangkok, Thailanda, unde a slujit și ca misionar cu timp deplin, și în calitate de președinte de țară, consilier în președinția unui țarăș, înalt consilier, episcop, președinte al cvorumului vârstnicilor, conducător al muncii misionare la nivel de episcopie și învățător pentru pregătirea misionarilor la nivel de țarăș. ■

Vârstnicul Thierry K. Mutombo

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Vârstnicul Thierry K. Mutombo avea o mărturie puternică despre Evanghelia când și-a primit chemarea în misiune în calitate de tânăr băiat. Botezat împreună cu membrii familiei sale când avea 10 ani, dânsul a fost martor al modului puternic în care Evanghelia i-a schimbat familia.

Dar, chiar și când se pregătea să slujească în misiune, în Misiunea Abidjan, Coasta de Fildeș, dânsul nu avea o mărturie puternică despre Cartea lui Mormon. Nu o citise niciodată înainte.

Episcopul inspirat al lui Thierry l-a invitat să citească în fiecare zi din Cartea lui Mormon înainte să plece în misiune. I-a dat lui Thierry chiar și o cheie de la casa locală de întruniri, astfel încât să poată studia în pace.

Thierry a citit în fiecare zi, timp de trei luni. În momentul în care a ajuns în câmpul misiunii, nu numai că a dobândit o mărturie puternică despre Cartea lui Mormon, dar a dezvoltat, de asemenea, obiceiuri de studiu care l-au ajutat în misiunea sa.

„Cel mai important instrument pe care îl avem pentru a aduce oamenii la lumina Evangheliei și a aduna Israelul risipit este Cartea lui Mormon”, a spus dânsul.

Thierry Kasuangi Mutombo s-a născut în Kinshasa, Republica Democrată Congo, în data de 31 ianuarie 1976, părinții dânsului fiind Antoine Kasuangi Mutombo și Marie Therese Matsanga Mutombo. S-a căsătorit cu Tshayi Nathalie Sinda în cadrul unei ceremonii civile în data de 29 noiembrie 2002. Mai târziu, au fost pecetluit în Templul Johannesburg, Africa de Sud, în data de 19 noiembrie 2004. Cuplul are șase copii.

Vârstnicul Mutombo a absolvit Universitatea Cepromad în anul 2010, cu o diplomă de licență în conducerea afacerilor și în anul 2012 cu o diplomă de masterat în administrarea resurselor umane. A lucrat pentru Biserică, în Republica Democrată Congo, în calitate de director în cadrul Departamentului Istoria Familiei și Departamentului Resurse Umane și coordonator de lucrări în cadrul Departamentului de Gestionare a Materialelor.

Când a fost chemat în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci, vârstnicul Mutombo slujea în calitate de președinte al Misiunii Baltimore, Maryland. Anterior, a slujit în calitate de președinte de țarăș, consilier în președinția unui țarăș, conducător al muncii misionare la nivel de episcopie, învățător la Școala de duminică și secretar executiv la nivel de țarăș. ■

Vârstnicul Adeyinka A. Ojediran

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Conferința Generală din luna aprilie a anului 2020 a fost „un sfârșit de săptămână de neuitat” pentru vârstnicul Adeyinka A. Ojediran.

Fiind un convertit în Biserică, dânsul a fost susținut în calitate de autoritate generală-Cei Șaptezeci – lucru care se întâmplă pentru prima dată pentru un sfânt din zilele din urmă nigerian și vest african. Recunoștința și bucuria sa copleșitoare au crescut și mai mult când președintele Russell M. Nelson a anunțat că al treilea templu din Nigeria va fi construit în orașul Benin.

„Nu m-am așteptat la acest lucru”, a spus vârstnicul Ojediran cu un zâmbet larg. „Să-l aud pe profetul nostru spunând că un alt templu va fi construit în Nigeria a fost cu adevărat minunat. Pentru mine, a fost o confirmare a faptului că lucrarea Domnului avansează rapid. Cu toții avem multe de făcut pentru a-i pregăti pe copiii lui Dumnezeu pentru a Doua Venire a Fiului Său.”

Născut în Ibadan, Nigeria, la data de 5 aprilie 1967, părinții dânsului fiind Amos Adeniyi și Caroline Anike Ojediran, Adeyinka Ayodeji Ojediran a primit o diplomă de licență în botanică de la Universitatea Ilorin în anul 1991, mai târziu obținând o diplomă de masterat în administrarea afacerilor de la Universitatea de Tehnologie Ladoko Akintola. Dânsul a urmat o carieră în finanțe și administrarea afacerilor în calitate de expert contabil. Înainte să fie chemat ca autoritate generală, lucra în calitate de director financiar pentru firma Shell Nigeria.

La trei ani după botezul său, dânsul a întâlnit-o pe Olufunmilayo Omolola Akinbebije la un eveniment social. Cei doi au început, în cele din urmă, să se întâlnească, dar având locuri de muncă în orașe diferite, aceasta a însemnat că „țineam legătura prin telefon”.

Cuplul s-a căsătorit în Nigeria, în anul 1998 și a fost pecetluit în Templul Johannesburg, Africa de Sud, în data de 14 noiembrie 2002. Dânsii au o fiică.

Vârstnicul Ojediran este recunoscător pentru fiecare chemare în cadrul Bisericii pe care a primit-o de când s-a alăturat Bisericii în anul 1990, când avea 23 de ani. Fiecare însărcinare ecleziastică l-a ajutat să crească din punct de vedere spiritual și i-a oferit ocazii sacre de a-i ajuta pe alții să se dezvolte în cadrul chemărilor și îndatoririlor lor.

Vârstnicul Ojediran, care slujea în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci la momentul chemării sale, a slujit, de asemenea, în calitate de consilier în președinția unei misiuni, președinte de țară, consilier în președinția unui țară, episcop, consilier într-un episcopat și președinte de ramură. ■

Vârstnicul Ciro Schmeil

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Vârstnicul Ciro Schmeil s-a străduit întotdeauna să fie supus Domnului, chiar și atunci când nu a înțeles motivul pentru care a primit o anumită poruncă. „Dacă suntem supuși, dacă ținem poruncile”, a învățat dânsul, „Domnul ne va binecuvânta întotdeauna”.

Îndeplinindu-și chemările, dânsul a văzut binecuvântările care vin datorită supunerii. În timp ce slujea în calitate de episcop și președinte de țară, a avut multe ocazii neprețuite de „a vedea oamenii schimbându-și viața datorită mărturiilor lor despre Salvator și despre Cartea lui Mormon”.

Vârstnicul Schmeil s-a născut în data de 16 aprilie 1971, în Ponta Grossa, Paraná, Brazilia, părinții dânsului fiind Bruno și Erica Schmeil, amândoi convertiți la Biserică. A crescut în Curitiba, Brazilia, și în perioada în care părinții dânsului au fost chemați să prezideze Misiunea Campinas, Brazilia, dânsul a plecat pentru a sluji în Misiunea Ogden, Utah.

În timp ce urma cursurile Universității Utah, vârstnicul Schmeil a întâlnit-o, la o adunare de devoțiune, pe Alessandra Machado Louza, o studentă la Universitatea Brigham Young. „Când ne-am întâlnit pentru prima dată la adunarea de devoțiune, ea m-a ignorat total”, a spus dânsul. Dar, din partea dânsului, a fost dragoste la prima vedere.

Dânsii s-au căsătorit în Templul São Paulo, Brazilia, în luna iulie a anului 1994 și și-au finalizat studiile în Statele Unite. S-au întors în Brazilia și au locuit acolo 20 de ani, apoi s-au mutat în Colorado, S.U.A., și, apoi, în Florida, S.U.A. Vârstnicul și sora Schmeil sunt părinții a doi copii.

Vârstnicul Schmeil a dobândit o diplomă de licență în arhitectură de la Universitatea Utah în anul 1995 și o diplomă de masterat în administrarea afacerilor de la Universitatea Ohio în anul 2010. A lucrat pentru Walmart Brazilia în calitate de vice președinte și director pentru dezvoltare imobiliară, director de operațiuni la Scopel, director general la Cia City și, cel mai recent, în calitate de director în cadrul companiei imobiliare JBS S.A.

Vârstnicul Schmeil a slujit în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci, președinte de țară, consilier într-o președinție de țară, episcop, președinte al cvorumului vârstnicilor și președinte de ramură. ■

Vârstnicul Moisés Villanueva

autoritate generală-Cei Șaptezeci

Avea doar 10 ani atunci, dar vârstnicul Moisés Villanueva nu a uitat niciodată ce a simțit când misionarii le-au predat Evanghelia lui și membrilor familiei sale, în Oaxaca, Mexic.

„Îmi amintesc Spiritul pe care l-au lăsat, pacea pe care am simțit-o în inima mea”, a spus dânsul.

Când Moisés a fost botezat împreună cu patru dintre frații și surorile sale, mama sa – care i-a crescut singură pe Moisés și pe cei șapte frați ai săi în condiții grele – a redevenit activă în cadrul Bisericii.

Mai târziu, când Moisés avea 18 ani și se pregătea pentru misiune, familia sa a continuat să se confrunte cu încercări materiale. Dânsul s-a îndoit de hotărârea sa de a pleca și i-a spus mamei sale că dorea să rămână acasă pentru a o ajuta.

„Dacă vrei cu adevărat să mă ajuți”, a spus dânsa, „du-te și slujește-I Domnului”.

Îngenunchind lângă patul său, la sfârșitul primei zile petrecute în Misiunea Hermosillo, Mexic, Moisés a simțit că Domnul era mulțumit de hotărârea sa. Dânsul pune pe seama misiunii sale creșterea propriei mărturii despre Evanghelia restaurată.

„Această Biserică este condusă de Salvatorul nostru Isus Hristos”, a spus vârstnicul Villanueva. „El ne cunoaște pe fiecare după nume. El cunoaște nevoile, încercările și grijile noastre. El cunoaște, de asemenea, punctele noastre forte și chiar dorințele inimilor noastre.”

Moisés Villanueva López s-a născut în data de 13 decembrie 1966 în Oaxaca, Oaxaca, Mexic, părinții dânsului fiind Rubén Villanueva Platas și Delfina López Domínguez. S-a căsătorit cu Leticia Ávalos Lozano în Templul Mexico City, Mexic, în data de 30 iunie 1995. Cuplul are trei copii.

Vârstnicul Villanueva a obținut o diplomă de licență în administrarea afacerilor în cadrul Universității Southeast Regional în anul 1997 și o diplomă de masterat în inovații pentru îmbunătățirea afacerilor în cadrul Tecnológico de Monterrey în anul 2011. Cel mai recent, a lucrat în calitate de director executiv la Sertexa, o companie de transporturi.

La momentul chemării sale, vârstnicul Villanueva slujea în calitate de autoritate a zonei-Cei Șaptezeci în Mexic. Dânsul a slujit, de asemenea, în calitate de președinte al Misiunii Arcadia, California, înalt consilier, consilier în președinția unui țărșu, episcop și director pentru afaceri publice. ■

Steven J. Lund

președintele general al Tinerilor Băieți

În calitate de nou președinte general al Tinerilor Băieți, Steven J. Lund a acceptat însărcinarea sacră de a ajuta la îndrumarea în cadrul unei Biserici mondiale a sutelor de mii de tineri băieți aflați la vârsta Preoției aaronice.

Dacă ar fi posibil să-l întâlnească față în față pe fiecare dintre ei, dânsul știe exact ce i-ar spune: „Să fii un membru de succes al împărăției lui Dumnezeu nu este complicat. Tatăl Ceresc te iubește. Trebuie doar să-L iubești și tu. Și, dacă facem acest lucru, vom fi fericiți și în siguranță... Viețile noastre vor avea însemnătate”.

Faptul de a lua Biserica în serios nu se întâmplă doar duminica. Este o ocazie pe care o avem în fiecare zi, conform celor spuse de avocatul care a devenit, apoi, director executiv.

„Să citim scripturile, să mergem la biserică, să ne pocăim imediat ce am luat-o pe un drum greșit, să deschidem gura și să fim un exemplu al modului de a trăi potrivit Evangheliei – acesta este planul Tatălui nostru Ceresc”, a spus dânsul.

Fratele Lund s-a născut la data de 30 octombrie 1953, părinții dânsului fiind Jay și Toy Ellen Lund, și a crescut în California de Nord (Santa Rosa) și California de Sud (Long Beach), S.U.A. Serviciul dânsului în Armata Statelor Unite l-a dus înapoi în Europa, un continent pe care a ajuns să-l iubească în timpul slujirii în Misiunea Amsterdam, Olanda.

După înrolare, dânsul s-a înscris la Universitatea Brigham Young, unde a reîntâlnit-o pe Kalleen Kirk, o tânără fată pe care o cunoscuse în timp ce era în Germania. În cele din urmă, Steven și Kalleen s-au căsătorit în Templul Salt Lake, în data de 8 august 1980. Cuplul are patru copii.

După ce a obținut o diplomă de licență în studii juridice la UBY, fratele Lund a lucrat în calitate de avocat înainte să devină președinte și director executiv al Nu Skin Enterprises. În prezent, dânsul este președintele executiv al consiliului de administrație al companiei. Dânsul este, de asemenea, membru al consiliului de conducere al Utah System of Higher Education.

Fratele Lund a slujit în calitate de președinte al Misiunii Atlanta, Georgia, și coordonator al Comitetului pentru dedicarea Templului City Center, Provo. A slujit, de asemenea, în calitate de membru al consiliului general al Tinerilor Băieți și autoritate a zonei-Cei Șaptezeci. ■

Ahmad S. Corbitt

primul consilier în Președinția generală a Tinerilor Băieți

Ahmad S. Corbitt, în vârstă de 57 de ani, s-a născut în luna august a anului 1962, părinții dânsului fiind James Earl Corbitt și Amelia Corbitt. Familia era săracă și a locuit în casele cu chirie subvenționate de stat din Philadelphia, Pennsylvania, S.U.A., înconjurate de infracțiuni și bande violente. Nu era sigur să călătorești dintr-un cartier în altul.

Dar impresiile spirituale ale mamei sale i-au îndrumat pe cei zece copii ai ei și i-au ținut în siguranță. Ea intuia momentele în care copiii ei se puteau juca afară și momentele în care trebuiau să stea în casă.

Această sensibilitate spirituală a determinat-o, mai târziu, să-i invite pe misionarii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă în casa ei. Mare parte din copilăria și tinerețea sa, Ahmad și membrii familiei sale preaslăviseră împreună cu Națiunea islamică și, mai târziu, a fost botezat protestant. Dar, apoi, s-a simțit iubit de congregația locală de sfinți din zilele din urmă.

Mama sa și câțiva frați și surori au fost botezați luna următoare. În data de 16 august 1980, în ziua în care împlinea 18 ani, Ahmad a intrat, de asemenea, în apele botezului. Tatăl său vitreg, Henry Brandford Campbell, s-a alăturat Bisericii în anul următor.

„Nu era vorba despre noi”, a spus dânsul. „Era vorba despre Dumnezeu și despre ceea ce dorea El să facem. Noi am fost dornici să fim umili și deschiși. El ne-a condus.”

După ce a urmat cursurile Colegiului Ricks și a slujit în Misiunea San Juan, Puerto Rico, din anul 1982 până în anul 1984, dânsul a întâlnit-o pe Jayne Joslin în timpul unei călătorii la templu organizată pentru tinerii adulți necăsătoriți. S-au căsătorit în data de 24 august 1985, în Templul Washington D.C., și sunt părinții a șase copii.

În următorii nouă ani, dânsul a lucrat ziua și a mers la școală seara, absolvind Colegiul Richard Stockton, din New Jersey, și Universitatea de Drept Rutgers.

Dânsul a slujit în calitate de consilier în președinția unui țarăș, președinte de țarăș, înalt consilier și președinte al Misiunii Est, Santo Domingo, Republica Dominicană.

Fratele Corbitt a lucrat în calitate de avocat pledant, în domeniul relațiilor publice și în calitate de director al Biroului pentru Afaceri Publice și Internaționale din New York al Bisericii. În prezent, dânsul este angajat al Departamentului Misionari al Bisericii. ■

Bradley R. Wilcox

al doilea consilier în Președinția generală a Tinerilor Băieți

În timp ce participa la o conferință a tinerilor în California, Bradley (Brad) R. Wilcox a întâlnit un tânăr băiat care nu dorea să se afle acolo. Dânsul s-a alăturat adolescentului sub un copac umbros și, curând, discutau despre subiectul preferat al tânărului – skateboard-ul.

Fratele Wilcox l-a rugat pe adolescent să-i arate câteva mișcări de skateboard. Impresionat, l-a invitat pe tânăr să susțină o demonstrație de skateboard la un eveniment din cadrul programului Special pentru tineri (SPT – EFY) în acea vară. Tânărul s-a opus, dar, în cele din urmă, a fost de acord. La EFY, el a trăit o experiență care i-a schimbat viața și l-a ajutat să-și dobândească mărturia despre Evanghelie.

„A ajuns la EFY pe skateboard, dar a plecat ca misionar”, a spus fratele Wilcox.

„Mi-am petrecut viața alături de copii și adolescenți”, a spus fratele Wilcox, „și iubesc tinerii”.

Bradley Ray Wilcox s-a născut în Provo, Utah, S.U.A., în data de 25 decembrie 1959, părinții dânsului fiind Ray T. Wilcox și Val C. Wilcox. A crescut în Provo, cu excepția a câtorva ani din copilărie, pe care i-a petrecut în Etiopia.

După ce a slujit în misiune cu timp deplin în Misiunea Viña del Mar, Chile, fratele Wilcox s-a căsătorit cu Deborah Gunnell în Templul Provo, Utah, în data de 7 octombrie 1982. Dânsii sunt părinții a patru copii.

Fratele Wilcox a obținut diploma de licență și de masterat de la Universitatea Brigham Young și doctoratul în educație la Universitatea Wyoming. Fratele Wilcox a fost distins cu mai multe premii pentru munca sa în domeniul educației, a dedicat peste 30 de ani programului Special pentru tineri al UBY și se bucură de munca sa de instructor la Săptămâna educației desfășurată în campusul universitar.

Fratele Wilcox și familia sa au locuit în Noua Zeelandă și Spania în timp ce dânsul a condus programe de studiu în străinătate pentru UBY. Dânsul a scris mai multe cărți și, în prezent, este profesor în cadrul Departamentului pentru Scripturi Antice la UBY.

Fratele Wilcox a slujit în calitate de președinte al Misiunii Est, Santiago, Chile, membru al Consiliului general pentru Școala de duminică, consilier în președinția unui țarăș și episcop al unei episcopii pentru tineri adulți necăsătoriți. La momentul chemării sale, dânsul slujea în calitate de înalt consilier și președinte al Tinerilor Băieți la nivel de țarăș. ■

Momente memorabile din cadrul conferinței

După cum a promis președintele Russell M. Nelson, această conferință generală a fost de neuitat în multe moduri.¹ Iată câteva momente memorabile din timpul conferinței.

Simbol nou

Președintele Nelson a anunțat un nou simbol al Bisericii (vedeți pagina 73). Simbolul include denumirea Bisericii cuprinsă într-un dreptunghi reprezentând o piatră din capul unghiului. Deasupra acesteia se află statuia Christus sub un arc, amintind-ne de Salvator și mormântul Său gol.

Proclamație cu ocazia bicentenarului

Președintele Nelson a citit „Restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos: o proclamație către lume cu ocazia bicentenarului”, care invită oamenii de pretutindeni să afle că Evanghelia lui Isus Hristos, despre care se vorbește în Noul Testament, este din nou pe pământ. Traducerea oficială în 12 limbi poate fi găsită pe interiorul primei coperte a acestui număr. Membrii

care așteaptă încă o traducere oficială pot găsi traduceri preliminare ale proclamației în cuvântarea președintelui Nelson (vedeți pagina 91).

Adunare solemnă

O „adunare solemnă” a fost ținută duminică dimineață ca parte a sărbătoririi bicentenarului Primei Viziuni de către Biserică. În timpul acestei adunări sacre, președintele Nelson a condus sfinții în strigătul Osana, o exprimare unită de laudă, folosită în cadrul evenimentelor speciale, cum ar fi dedicarea templelor (vedeți pagina 92).

Al doilea post la nivel mondial

Pentru a doua oară în decurs de nouă zile, președintele Nelson a invitat lumea să postească și să se roage „ca pandemia din prezent să poată fi controlată, cei care îngrijesc bolnavii să fie protejați, economia să fie întărită și viața să revină la normal” (pagina 74). Acest al doilea post la nivel mondial a avut loc în Vinerea Mare, 10 aprilie 2020.

Temple noi

Președintele Nelson a anunțat că se vor construi opt temple noi în întreaga lume (vedeți pagina 115). Există 168 de temple dedicate în întreaga lume, dintre care 7 sunt în renovare.

Vorbitori tineri

Sesiunea de sâmbătă seară a cuprins cuvântările a doi adolescenți, Laudy Ruth Kaouk și Enzo Serge Petelo, care au vorbit despre cum îi binecuvântează preoția pe tineri (vedeți paginile 56 și 58). Au trecut mai mult de 20 de ani de când vorbitori tineri au fost incluși în conferința generală.

Muzică puternică

Numerele muzicale pentru conferință au fost înregistrate anterior. Sfinții din lumea întreagă au încheiat conferința cântând „Mulțumim, Ție, Dumnezeu nostru”, împreună cu coruri din Ghana, Noua Zeelandă, Mexico, Coreea de Sud, Germania și Brazilia (vedeți pagina 2). ■

NOTE

1. Vedeți Russell M. Nelson, „Cuvânt de încheiere”, *Liahona*, nov. 2019, p. 122.

COVID-19 – Mesaje de îndrumare, vindecare și speranță

Membrii depun mărturie despre modul în care au văzut influența mâinii Domnului chiar și în această perioadă de schimbări, anxietate și pierdere.

Nota redactorului. Când a început conferința generală în data de 4 aprilie, fotografiile cu Centrul de conferințe gol ne-au amintit de pandemia din jurul nostru, dar mesajele din partea conducătorilor noștri s-au concentrat asupra optimismului și speranței. Pe parcursul ultimelor săptămâni, am primit asemenea povestiri de credință de la membrii Bisericii din întreaga lume. Următoarele pagini cuprind extrase din unele dintre povestirile dumneavoastră și, de asemenea, informații despre alte articole pe care le puteți găsi online. Cu o compasiune asemănătoare celei a lui Hristos, putem continua să ne ajutăm unul pe altul pentru a ne vindeca de efectele acestei pandemii.

El a fost cu mine atunci, El este cu mine acum

În timp ce stăteam acasă încercând să-mi liniștesc anxietatea cauzată de ceea ce se întâmplă în lume, mi-am deschis jurnalul la întâmplare și am citit următoarele cuvinte: „Sunt atâtea temeri pe care le simțim de fiecare dată când ne trezim în această lume, dar cu credință în învățăturile Evangheliei, putem progresa pas cu pas... Credința învinge întotdeauna teama”.

Am știut că tocmai primisem o revelație personală puternică și că Tatăl Ceresc mi-a oferit-o prin propria consemnare din jurnal de acum câțiva ani. Am fost binecuvântată cu un moment de pace și cunoașterea că

Tatăl Ceresc a fost cu mine atunci și El este aici cu mine acum.

Danette Gray, Utah, S.U.A.

Duhul Sfânt poate lucra online

M-am simțit inspirată să încep să țin ore de seminar prin intermediul conferințelor video. Cu două zile înainte ca orașul nostru să fie pus sub carantină, clasa noastră a avut prima lecție online.

Unii dintre părinți s-au alăturat, de asemenea, clasei noastre, inclusiv cei care nu sunt membri. Mi-am reținut lacrimile în timp ce studiam împreună Mosia, capitolul 2. Cu toții am simțit Spiritul în timp ce am învățat că a le sluji altora înseamnă a-I sluji, de

asemenea, lui Dumnezeu. Am învățat multe despre primirea și recunoașterea revelației personale. Duhul Sfânt va manifesta adevărul Evangheliei în multe forme. În pofida a ceea ce se întâmplă în lume, nimic nu poate opri din progres lucrarea Tatălui Ceresc pentru salvarea copiilor Săi.

Marites Pineda, Mindanao, Filipine

Nu am pierdut nicio zi de seminar

Chiar cu tot ce se întâmplă din cauza acestui coronavirus, sunt fericită să spun că nu am pierdut nicio zi de seminar! Faptul de a-mi preda lecțiile prin intermediul conferințelor video implică unele provocări, dar îmi place să văd părinții și frații și surorile mai mici ascultând conversațiile noastre. Îmi place că acest lucru oferă un sentiment de consecvență și rutină familiilor noastre și îmi place, în mod special, că putem continua să depunem mărturie unii altora despre Isus Hristos și dragostea Sa pentru noi.

Mandi Crandell, Yigo, Guam

Slujind celor aflați de ambele părți ale vălului

Slujeam în calitate de soră misionară senioară în Misiunea Independence, Missouri, când adunările Bisericii au fost suspendate și am început să ne autoizolăm în apartamentele noastre. Am folosit telefoanele și calculatoarele noastre pentru a ține legătura cu membrii și pentru a-i ajuta pe cei cu care lucram și care nu participau la biserică cu regularitate.

Pentru a mă ține ocupată, am hotărât să fac muncă de întocmire a istoriei familiei, deși, de un timp, era greu pentru mine să găsesc nume noi. Când m-am conectat pe FamilySearch,

am găsit o înștiințare despre o înregistrare care aștepta să fie anexată. Acea înregistrare m-a ajutat să găsesc aproximativ 70 de oameni în partea mea a arborelului. După cinci zile, fluxul de nume s-a oprit. Mai târziu în acea zi, am aflat că eram toți eliberați pentru a merge acasă. Îmi pare rău că plec, dar, de asemenea, mă simt binecuvântată pentru că, în această perioadă dificilă, am putut să-mi slujesc familia aflată de cealaltă parte a vălului.

Kim Nielson, Oregon, S.U.A.

Făcându-ne partea, ajutăm la progresul lucrării Domnului

Deoarece misionarii din zona noastră au fost sfătuiți să rămână în apartamentele lor, am încercat să ne facem partea invitând o prietenă să învețe despre Biserică. Misionarele țin lecții la telefon cu prietena noastră. Mulțumită tehnologiei pe care o avem astăzi, simțim puterea Spiritului în casa noastră. Este uimitor să vezi că lucrarea Domnului încă progresează, deși sunt atâtea încercări în lume.

Elaina Reich, Washington, S.U.A.

Salvatorul ascultă cântecul nostru

Slujesc în calitate de misionară care deservește Biserica în cadrul programului PathwayConnect, în Țărușul Kiev, Ucraina. Conducătorii programului au hotărât să ne instruiască pe toți cei care conducem adunări în persoană, astfel încât să le putem conduce virtual. A doua zi, guvernul a anunțat măsuri de carantină în Kiev.

Îmi place că avem ocazia să ne adunăm împreună pentru Pathway Connect. Și îmi place că avem ocazia să ne adunăm împreună acasă, duminica, pentru a preaslăvi și a cânta împreună. Sunt recunoscătoare pentru asigurarea că acolo unde doi sau trei se adună în numele Său, El este acolo. Nimeni nu știe cât timp vom fi în

carantină în Kiev, dar știm că Salvatorul ascultă cântecul nostru.

Kateryna Serdyuk, Kiev, Ucraina

„Este timpul să-ți iei familia înapoi”

Când am auzit știrile despre COVID-19, am simțit că erau exagerate. Apoi, pe măsură ce zilele treceau, am început să mă simt neliniștită și chiar panicată în legătură cu viitorul lumii noastre.

Într-o dimineață, nu puteam să adorm din nou și m-am gândit pentru ce se întâmplau aceste lucruri. Apoi a venit pacea. Spiritul m-a învățat că Domnul îmi dăduse un dar. „Este timpul să-ți iei familia înapoi”, a spus El.

Viața poate fi atât de ocupată. Această pandemie a oferit familiei noastre ocazia de a se concentra asupra a ceea ce contează: Evanghelia lui Isus Hristos. Pot să fac să dispară unele dintre acele influențe toxice

ale lumii și să mă concentrez pentru a-i învăța pe copiii mei să privească spre Hristos. Tatăl nostru din Cer nu uită niciodată de noi. Simt aceasta mai mult decât oricând.

Mary Ostler, Nebraska, S.U.A.

Domnul ne-a pregătit pentru aceasta

Când mi s-a spus prima dată că adunările Bisericii erau suspendate temporar, am fost puțin supărată. Dar acum, pot să văd cum Domnul ne-a pregătit pentru aceasta prin profeții Săi. Studiul Evangheliei concentrat asupra căminului ne poate ajuta în vremuri de încercare. Sunt recunoscătoare că încă pot să iau din împărtășanie duminica și am acces la cuvintele profeților. Mă alină faptul de a ști că, până când ne vom putea aduna din nou împreună, putem simți același Spirit.

Emma van As, Gauteng, Africa de Sud

Am fost învățați cum să preaslăvim

Când soțul meu și cu mine am participat pentru prima dată la rânduiala împărtășaniei în casa noastră, am simțit Spiritul atât de puternic, încât am cântat cu dificultate imnul pe care l-am ales. În cei peste 70 de ani de când particip la adunările noastre de preaslăvire, nu-mi amintesc să fi apreciat atât de profund binecuvântările pe care le-am primit datorită calității noastre de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și participării la adunările acestea.

Am fost învățați cum să preaslăvim și pe cine să preaslăvim. Da, ne lipsește asocierea cu semenii noștri sfinți și vom fi fericiți să ne întoarcem la „normal” cât de curând posibil, dar sunt recunoscătoare pentru lecțiile pe care le învățăm între timp, pe măsură ce urmăm sfatul profetului în preaslăvirea noastră „concentrată asupra căminului și susținută de Biserică”.

Susan Preator, Montana, S.U.A.

Găsind pace și unitate

Să ținem seara în cămin este ceva ce fiul meu și cu mine așteptăm cu nerăbdare în fiecare săptămână. Obişnuiam să avem, deseori, membri, prieteni și misionari la noi acasă. Apoi, lucrurile s-au schimbat în mod drastic din cauza pandemiei. Acum, avem seara în cămin cu prietenii noștri la telefon. În acest timp petrecut împreună, am putut să facem multe lucruri care ne-au apropiat.

Sunt foarte recunoscătoare pentru dragul nostru profet, care ne-a invitat pe toți să postim. Mulți dintre noi au putut să simtă puterea unității și a păcii prin această experiență. În vremuri ca acestea, pacea de care avem nevoie vine de la Salvatorul Isus Hristos.

Roshene McKenzie, Kingston, Jamaica

Dumnezeu deține controlul

Mi-am început misiunea cu doar două luni și jumătate în urmă. Am fost desemnată să slujesc în Hermosillo, Mexic. În fiecare zi, am avut ocazia să întâlnesc oameni minunați, care erau pregătiți să primească Evanghelia restaurată. Simțeam că încep să-mi îndeplinesc scopul, când COVID-19 mi-a întrerupt misiunea.

Mi-a părut rău să-i părăsesc pe acei oameni pe care îi iubesc atât de mult, dar, de asemenea, am simțit multă pace și siguranță deoarece știu că Dumnezeu deține controlul. Sunt recunoscătoare că avem un profet și apostoli care să ne îndrume în acest timp. Asemenea multor misionari din lume, am încredere că acesta nu va fi sfârșitul misiunii mele. În curând, voi putea din nou să ajut la progresul lucrării Domnului și să continui să fiu un instrument în mâinile Sale pentru a aduce mai multe suflete la pocăință. ■

Carolina Roman, Puerto Rico

Continuați să explorați online

Citiți mai multe povestiri despre modul în care membrii au răspuns cu credință și speranță la efectele pandemiei asupra vieții lor.

Aveți nevoie de speranță?

- Aflați cum membrii din întreaga lume au găsit speranță că Dumnezeu veghează asupra noastră.
- Citiți despre cum au mers membrii înaintea în alte perioade din istoria Bisericii, când adunările de împărtășanie au fost întrerupte.

Aveți nevoie de ajutor?

- Învățați cum să recunoașteți durerea din dumneavoastră și să jeliți cu cei care jelesc.
- Descoperiți cum s-au adaptat alții la situația de a preaslăvi acasă.

Aveți nevoie de idei?

- Găsiți idei despre cum puteți continua să slujiți în aceste circumstanțe unice.
- Aflați cum alți misionari cu timp deplin s-au adaptat la schimbările din cadrul însărcinărilor lor.

Pentru a citi aceste povestiri și altele, vizitați secțiunea specială a revistelor *Liahona*, „COVID-19: Messages of Faith (COVID-19 – Mesaje de credință)”. Găsiți această secțiune accesând revistele în aplicația Biblioteca Evangheliei sau online pe [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Resurse suplimentare utile pentru părinți

- Numărul din luna mai al revistei *Prietenul* cuprinde povestiri despre copii care învață și slujesc.
- Deschideți aplicația Gospel Living și numerele recente ale revistei *New Era* pentru a vedea povestiri despre tineri care merg înainte cu credință și găsesc moduri unice de a sluji.
- Să fiți închiși împreună în locuințe poate fi o provocare. Pentru idei despre cum să clădiți o relație mai puternică cu soția sau soțul și familia dumneavoastră, citiți aceste articole:
 - „Falling Out of Love ... And Climbing Back In”, *Liahona*, ian. 2005.
 - „Nurturing a Love That Lasts”, *Liahona*, mai 2000.
 - „Pentru a avea pace în cămin”, *Liahona*, mai 2013.
 - „Mai sânguincioși și preocupați acasă”, *Liahona*, nov. 2009.
- Din păcate, unii pot reacționa la această perioadă stresantă abuzându-i pe alții. Dacă sunteți abuzat, vă rugăm să explorați resursele de pe [abuse.ChurchofJesusChrist.org](https://www.abuse.ChurchofJesusChrist.org) și să cereți ajutor. Meritați să aveți parte de siguranță și respect.

Aflați mai multe

- Pentru ultimele actualizări din partea Bisericii despre efectele COVID-19, accesați [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Vino și urmează-Mă Să învățăm din mesajele transmise în cadrul conferinței generale

Învățăturile profeților în viață și ale celorlalți conducători generali ai Bisericii oferă îndrumări inspirate pe măsură ce căutăm să participăm la lucrarea Domnului. În a doua și a patra duminică a fiecărei luni, președinția cvorumului și cea a Societății de Alinare aleg, ținând cont de nevoile membrilor și de îndrumarea Spiritului, un mesaj transmis în cadrul conferinței despre care să se discute. Uneori, episcopul sau președintele de țarăș poate sugera, de asemenea, un mesaj. În general, conducătorii trebuie să pună accent pe mesajele membrilor Primei Președinții și ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Însă, poate fi discutat orice mesaj din cadrul celei mai recente conferințe generale.

Conducătorii și învățătorii trebuie să găsească modalități de a încuraja membrii să citească mesajul ales înainte de adunare.

Pentru mai multe informații, vă rugăm citiți capitolele despre adunările Preoției lui Melhidesec și ale Societății de Alinare, din *Handbook 2: Administering the Church* (2019).

Planificarea predării

Întrebările de mai jos pot ajuta învățătorii când planifică să folosească un mesaj din cadrul conferinței generale pentru a preda.

1. Ce dorește vorbitorul să înțelegem? Ce principii ale Evangheliei predă? Cum se aplică aceste principii cvorumului nostru sau Societății noastre de Alinare?

2. Ce versete a folosit vorbitorul pentru a-și susține mesajul? Există și alte versete pe care le-am putea citi și care ne-ar mări înțelegerea? (Puteți găsi unele în notele de la finalul mesajului sau în Ghid pentru scripturi.)

3. Ce întrebări aș putea adresa care să-i ajute pe membri să cugete asupra mesajului? Ce întrebări îi vor ajuta să înțeleagă relevanța mesajului în viața lor, în familia lor și în lucrarea Domnului?

4. Ce altceva pot să fac pentru a invita Spiritul în adunarea noastră? Ce pot să folosesc pentru ca discuția să fie mai interesantă, inclusiv povestiri, analogii, muzică și lucrări de artă? Ce a folosit vorbitorul?

5. Ne-a invitat vorbitorul să facem ceva? Cum pot să ajut membrii să-și dorească să acționeze potrivit acestor invitații?

Idei pentru activități

Există numeroase moduri de a ajuta membrii să învețe din mesajele transmise în cadrul conferinței generale. Mai jos sunt prezentate câteva exemple; puteți avea alte idei care vor funcționa mai bine în cadrul cvo-
rumului sau Societății de Alinare din care faceți parte.

- **Discutați în grupuri.**

Împărțiți membrii în grupuri mici și desemnați fiecărui grup câte o secțiune diferită din mesajul din cadrul conferinței pentru a-l citi și a-l discuta. Apoi, rugați membrii fiecărui grup să împărtășească un adevăr pe care l-au învățat. Sau puteți să formați grupuri cu persoane care au studiat secțiunile diferite și să le permiteți să-și împărtășească ceea ce au învățat.

- **Răspundeți la întrebări.**

Invitați membrii să răspundă la întrebări, precum cele de mai jos, despre mesajul din cadrul conferinței. Ce adevăruri ale Evangheliei găsim în acest mesaj? Cum putem pune în practică aceste adevăruri? Ce invitații au fost făcute și ce binecuvântări au fost promise? Ce ne învață acest mesaj despre lucrarea pe care Dumnezeu vrea să o facem?

- **Împărtășiți citate.**

Invitați membrii să împărtășească citate din mesajul transmis în cadrul conferinței generale care îi inspiră să-și îndeplinească responsabilitățile pe care le au în lucrarea de salvare. Încurajați-i să se gândească la modul în care pot să împărtășească aceste citate pentru a binecuvânta pe cineva, inclusiv pe cei dragi și pe cei cărora le slujesc.

- **Desfășurați o lecție practică.**

Invitați din timp câțiva membri să aducă obiecte de acasă pe care să le poată folosi pentru a preda despre mesajul din cadrul conferinței. În timpul adunării, rugați membrii să explice legătura dintre acele obiecte și mesaj.

- **Pregătiți o lecție care să fie predată acasă.**

Rugați membrii să lucreze în echipe de câte doi pentru a planifica o lecție pentru seara în cămin având la bază mesajul din cadrul conferinței. Cum putem să facem ca mesajul să fie relevant pentru familia noastră? Cum putem să împărtășim acest mesaj celor cărora le slujim?

- **Împărtășiți experiențe.**

Citiți împreună mai multe afirmații din mesajul din cadrul conferinței. Rugați membrii să împărtășească exemple din scripturi și din viața lor care ilustrează sau întăresc principiul doctrinar învățat din aceste afirmații.

- **Învățați despre un verset.**

Invitați membrii să citească un verset menționat în mesajul din cadrul conferinței. Rugați-i să discute modul în care învățăturile din mesaj îi ajută să înțeleagă mai bine versetul respectiv.

- **Găsiți un răspuns.**

Formulați, din timp, câteva întrebări la care să se poată răspunde folosindu-se mesajul din cadrul conferinței. Concentrați-vă asupra întrebărilor care îndeamnă la o gândire profundă sau la punerea în practică a principiilor Evangheliei (vedeți *Să predăm în modul Salvatorului*, p. 31-32). Apoi, permiteți membrilor să aleagă o întrebare și să găsească răspunsuri în mesaj. Invitați-i să discute despre răspunsurile lor în grupuri mici.

- **Găsiți o expresie.**

Invitați membrii să caute, în mesajul din cadrul conferinței, expresii care sunt importante pentru ei. Rugați-i să împărtășească expresiile și ceea ce învață din ele. Cum ne ajută aceste învățături să realizăm lucrarea Domnului?

- **Creați ceva.**

Invitați membrii să facă un afiș sau un semn de carte care include o scurtă afirmație inspirată din mesajul din cadrul conferinței. Oferiți-le ocazia să împărtășească ceea ce au făcut. ■

Locul central al Salvatorului

Președintele Russell M. Nelson a anunțat un simbol nou, care să identifice Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă (vedeți pagina 73). Simbolul subliniază numele lui Isus Hristos și rolul Său central în tot ce face Biserica. Denumirea Bisericii se află într-o formă rectangulară care reprezintă o piatră din capul unghiului – Isus Hristos fiind piatra din capul unghiului pe care este construită Biserica (vedeți Efeseni 2:19-21). În centrul simbolului este o reprezentare a statuii de marmură a lui Thorvaldsen, Christus. Imaginea îl înfățișează pe Domnul înviat, viu, stând în picioare sub o boltă, ca memento al ieșirii Sale din mormânt după trei zile de la moartea Sa.

Pentru a respecta natura sacră a simbolului Bisericii și a prezerva protecția asigurată prin lege, simbolul oficial al Bisericii trebuie folosit doar după cum este aprobat de Prima Președinție și de Cvorumul celor Doisprezece Apostoli.

„Ce înseamnă pentru dumneavoastră că Evanghelia lui Isus Hristos a fost restaurată pe pământ?”, a întrebat președintele Russell M. Nelson în cadrul celei de a 190-a Conferințe Generale Bianuale a Bisericii.

„Înseamnă că dumneavoastră și familia dumneavoastră puteți fi pecetluiți pentru totdeauna. Înseamnă că, deoarece ați fost botezați de cineva care are autoritate de la Isus Hristos și ați fost confirmați ca membri ai Bisericii Sale, vă puteți bucura de însoțirea constantă a Duhului Sfânt... Înseamnă că nu veți fi lăsați fără alinare sau fără acces la puterea lui Dumnezeu, care să vă ajute. Înseamnă că puterea preoției vă poate binecuvânta pe măsură ce primiți rânduielile esențiale și faceți legăminte cu Dumnezeu și le țineți. Ce ancoră sunt aceste adevăruri pentru sufletul nostru, mai ales în aceste vremuri în care furtuna vuieste.”

